







732

ਸਿਖ ਭਵਨ ਸਾਹਿਬ



॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ੴ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਤ ਰਾਮ ਕੇ ਹਰੀ
ਸਿੰਘ ਖਾਲਸੇ ਕੇ ਪਰਚਿਪਕਾਰ ਹੇਤ
ਸੁਗਮ ਟੀਕਾ ਸੰਪਰਦਾਈ

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦
ਸੰ. ੧੦੮੧੫

ਸਫਰਨਾਮਾ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ

ਜਿਸਦਾ

ਟੀਕਾ ਭਾਈ ਨਾਰਾਇਣ ਸਿੰਘ
ਮੁਵਸ ਗਵਰਨ ਮੈਂਟ ਸਕੂਲ ਅ-
ਮਤ ਸਰ ਨੈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ।

ਬਿਨ ਪੁਛੇ ਟੀਕਾ ਕਾਰਵੇ ਕੋਈ ਨ ਛਾਏ

ਯੀ ਫਲਸਾ ਅਮਰ ਪੋਸ ਦਿੱਤਾ ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ
ਘਰਲਾ ਭਾਈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਸਾਹਿਬ
ਕੇ ਅਧਕਾਰ ਸੇ ਛਪਾ।

ਹਜਰਤ ਫਰਮਾਇਸ਼ ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਅਮ੍ਰਿਤ ਪੋਸ ਅਮ੍ਰਿਤ

ਅੰਦਾਜ਼ ੩੦

ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਸੰ. ੧੦੮੧੫

2732

੧੬

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਲਾਇਬਰੇਰੀ
(ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਮੇਟੀ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
ਮੈਕਸੈਸ਼ਨ ਨੰ: 2732)

ਕਲਾਸ ਨੰ:.....

ਸੈਲਡ ਨੰ:.....

ਮੋਖ.....

(੧) ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਮੁਕੱਰਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਿਣਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈ ਸਕਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਿ ਉਹ ੧੫ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਤਕ ਨਹੀਂ ਰਖ ਸਕਣਗੇ।

(੨) ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਾਪਸ ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਪੈਸੇ ਰੋਜ਼ ਫੀ ਕਿਤਾਬ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ—ਜੇਕਿ ਸ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਸਕੱਤਰ ਸਾਹਿਬ ਮੁਆਫ਼ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।

(੩) ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਸੱਜਣ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਦੀਆਂ ਤਾਬਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਅਗੇ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ, ਭਾਵੇਂ ਦੂਜਾ ਸੱਜਣ ਲਾਇਬਰੇਰੀ ਵਿਚੋਂ ਆਪ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲੈਣ ਦਾ ਹਕਦਾਰ ਹੋਵੇ ਤੇ ਵੀ ਨਾ।

ਕਿਤਾਬਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਆਦਿਕ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

(੫) ਮਰਾਬ ਕੀਤੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਟੀਆਂ ਪੈਣਗੀਆਂ।

ਪਾਪਨ

ਨਿਗਦਾਖਲਾਸਾ

ਪ੍ਰਸਾਹਿਬ ਵਸਵੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੇ
ਬੇਕੁਮੀ ਵਿਚੋਂ ਪੰਥ ਖਾਲਸਾ ਪ੍ਰਗ
ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕਾਇਆ ਤੇ ਉਸਸ
ਦਹਲੀ ਨੇ ਸੁਦਕਰ ਵਿਚੋਂ ਗੁਰੂ ਮੇ
ਲ ਕਰਵਾ ਸੀ ਏਹ ਤੇ ਤੀਸਰਾ ਪੰ
ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ
ਨਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਲਿਖਾ ਜੇ ਆਪ
ਲਵਾ ਸਰਹਵੀ ਨੇ ਕੇ ਵਿਚੋਂ ਤਸਰੀ
ਆਉਗਾ ਆਪਕੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕੇ
ਆਪਕੇ ਸਾਬਦਗਾ ਨਹੀਂ ਕਰੁਗਾ
ਆਪਕੀ ਕਰੁਗਾ, ਇਧਰ ਤੇ ਪਰ

ਵਾਨਾ ਫੇਜ਼ਾ ਉਧਰ ਫੇਜ਼ਾ ਕੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਪ
ਕੜਕੇ ਜਿਸਤਰਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਲੈ ਆਓ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ
ਲਿਖੇ ਮੁਜਬ ਆਨੰਦ ਪੁਰ ਜੀ ਸੇ ਜਿਸਦੇ ਲੇਕੂਰ ਕੀਤਾ ਰਸਤੇ ਵਿ
ਚ ਚਮਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਬੇਓਕੂਰ ਨੇ ਆਦ ਘੇਰਾ
ਪਾਇਆ। ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਨਾਲ ਰਾਲੀ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਹਿ
ਬ ਜਾਵੇ ਬੇ ਬਡੀ ਲੜਾਈ ਹੋਈ ਵੇਡੇ ਸਾਹਿਬ ਜਾਵੇ ਸਹੀਦ ਹੋਏ
ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨੂੰ ਬੀ ਭਾਜ ਪਈ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੁਕਤਸਰ ਜੀ ਓਥੇ
ਦਮਦਮੇ ਸਾਹਿਬ ਪਹੁੰਚੇ ਫੇਰ ਦੀਨੇ ਕੇ ਜਾਕੇ ਏਹ ਹਿਕਾਇਤੋਂ ਲਿ
ਖਕੇ ਭੇਜੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਹਲੀ ਦੇ ਪਾਸ ਜੋ ਹਮੇ ਤੇ ਏਕਰ ਮੁਜਬ ਆਗਾਏ
ਪਰ ਤੁਮ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹੋ ਕਸਮ ਪੁਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤੈ॥

42/32/33

Handwritten notes in vertical script along the right margin.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਸਤਿ

ਉਸਕਾ ਗੁਰਮਸਚਾ

ਜਫਰਨਾਮਾ

ਫਤਹਦੀ ਸ਼੍ਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ

ਸੇਤਾਵਨ ਮੁਖਚਬਿਦਕ ਉਚਰਾਹੁਆ

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦

ਪਾਤਿਸਾਹ ਦਸਵਾਂ ਸ਼੍ਰੀਕਲਗੀਧਰ ਕੁਰੁਗਬਿਦ

ਕਮਾਲੇ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਯਮ ਕਰੀਮਾ ॥ ੧ ॥

ਸ੍ਰੀਪੂਰਨਹੋ ਕਰਾਮਾਤ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਚਲਤਨਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂਹੇ ॥ ੧ ॥

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ੁ ਹਾਜਿਕ ਰਹਾ ਕੇਰਹੀਮਾ ॥ ੧ ॥

ਖਸੀਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਰਿਜਕਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਖਲਾਸੀ ਦੇਵੇਵੇਵਾਲਾ ਦੇਵੇਵੇਵਾਲਾ ॥ ੧ ॥

ਅਮਾਂ ਬਖਸ਼ੁ ਬਖਸ਼ਿ ਦਓ ਦਸਤਗੀਰਾ ॥

ਧਰਮਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਅਤਸੇਕਰਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਚਿਹਾਬਕੇ ਪਕੜਨੇਵਾਲਾ ॥

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ੁ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਦਿਲਪਜੀਰਾ ॥ ੨ ॥

ਖਸੀਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਰਿਜਕਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਸੈਸਾ ਦਿਲਪਜੀ ਦਿਹੋਵੇ ॥

ਸੁਹਨ ਸੁਹਾ ਖੁਬੀ ਦਿਹੋ ਰਹਨ ਮੁੰ ॥

ਪਾਤਿਸਾਹੇ ਕਾਪਤਸਾਹ ਭਲਾ ਆਈਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਰਜਤ ਦਿਖਲਾਵੇਵਾਲਾ ॥

ਕਿਥੇਗੰਨੁ ਬੇਚੁਨੁ ਚੰਬੇ ਨਾਮੁੰ ॥ ੩ ॥

ਜੇਰੀਗਾਥੀ ਰਹਤੋ ਚਿਹਨਬੀਰਹਤਹੋ ਬਿਨ ਨਮੁਨੇਬੀ ॥

ਨਸਾਜੋ ਨ ਬਾਜੋ ਨ ਫਉਜੋ ਨ ਫਰਸਾ॥

ਨਸਾਜੋਹੋਏ ਨਬਾਜੋਹੋਏ ਨਫਉਜੋਹੋਏ ਨਫਰਸਾਹੋਏ॥

ਖਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿੰਦ ਏਐਸ ਅਰਸਾ॥ ੪॥

ਜੇਹਾਹੋਵਾਹਿਗੁਰੂਤਉਸਨੂੰਬਖਸਦੇਵੇਬਾਦਸਾਹੀਦੇਵਲੋਕਦੀ॥

ਜਹਾਂਪਾਕਜਬਰਅਸਤੁਜਾਹਿਰਿਜਹੂਰ॥

ਦੁਨੀਅਸੇਪਵਿਤ ਅਤੇ ਭਾਵੈਪ੍ਰਸਿਧਪਸਾਰੈਉਸਦਾ

ਅਤਾਮੇਦਿਹਦਹਮਚੁਹਾਜਰਹਜੂਰ॥ ੫॥

ਦਾਤਦਿਦਾਹੈਮਾਨੀਦ ਪ੍ਰਗਟ ਸਾਖਿਆਤਕੀ॥

ਅਤਾਬਖਸ਼ਦੇਪਾਕਪਰਵਰਦਿਗਾਰ॥

ਦਾਤਕੇਦੇਵੇਵਾਲਾਅਤੇਪਵਿਤ੍ਰੈਪਾਲਵੇਵਾਲਾਹੈ॥

ਰਹੀਮਅਸਤੁਰੇਜੀਵਿਹੈਹਰਿਦਿਆਰ॥ ੬॥

ਦਖਾਦੇਕਰਵੇਵਾਲਾਹੈਅਤੇਰਿਜਕਦੇਵੇਵੇਵਾਲਾਹੈ ਸਭਨਾਦੇਸਨੂੰ

ਕਿਸਾਹਿਬਦਿਯਾਰਅਸਤੁਮਾਜਮਅਜੀਮ॥

ਜੇਅਲਿਕਦੇਸਾਦਾਹੈ ਵਡੇਜੇਵਡਾਹੈ॥

ਕਿਹੁਸਨਲਜਮਾਲਅਸਤੁਰਾਜਕਰਹੀਮ॥ ੭॥

ਜੇਹੁਪਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਸੁੰਦਰਾਹੈਅਤੇਰਿਜਕਦੇਵੇਵੇਵਾਲਾਦਖਾਦੇਕਰਵੇਵਾਲਾਹੈ

ਕਿਸਾਹਿਬਿਸਓਰਅਸਤੁਮਾਜਿਜਨਿਵਾਜ॥

ਮਾਲਕਬੁਧਿਦਾਹੈਅਤੇਗਰੀਬਨੂੰਪਾਲਵੇਵਾਲਾਹੈ॥

ਗਰੀਬਲ ਪਰਸਤੇਗਨੀਮੁਲਗੁਦਾਜ॥ ੮॥

ਗਰੀਬਨੂੰਪਾਲਵੇਵਾਲਾਹੈਅਤੇਦੁਸਟਾਂਦੇਗਾਲਵੇਵਾਲਾਹੈ॥

ਸਰੀਅਤਿ ਪਰਸਤੇਫਜੀਲਤਮਆਬਾ॥

ਧਰਮਦੇਪਾਲਵੇਵਾਲਾ ਵਡਿਆਈਦਾਘਰ

ਹਕੀਕਤਸਨਾਸੋਨਬੀਉਲਕਿਤਾਬਾ॥ ੯॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂਯਕੀਕੁਦੇਜਲਵੇਵਾਲਾਨਬੀਹੈਕਿਤਾਬਾਕੇਬਣਾਵੇਵੇਵਾਲਾਹੈ

ਕਿਦਾਨਸਪਮੇਹਅਸਤੁਸਾਹਿਬਿਸਓਰ॥

ਜੇਬਖਸ਼ਦੇਵੇਵੇਵਾਲਾਹੈਅਤੇਮਾਲਿਕਬਖਸ਼ਦਾਹੈ॥

ਹਕੀਕਤਿ ਸਨਾਸੁ ਅਸਤੁ ਜਾਹਿਰ ਜਹੂਰ॥੧੦॥
 ਹਕੀਕਤ ਕੇ ਪਛਾਨਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਮੇ॥
 ਸਨਾਸਿੰਦ ਦੇ ਇਲਮਿ ਅਲਮ ਖੁਦਾਇ॥
 ਪਛਾਨਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿਦਿਆਤੇ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆ ਜਾਨਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਦੁਨੀਆ ਦੀ॥
 ਕੁਸ਼ਾਇੰਦ ਦੇ ਕਾਰਿ ਅਲਮ ਕੁਸ਼ਾਇ॥੧੧॥
 ਪੋਲਣੇ ਵਾਲਾ ਕੀਮਤਾ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਪੋਲਣੇ ਵਾਲਾ॥
 ਗੁਜ਼ਾਰਿੰਦ ਦੇ ਕਾਰਿ ਅਲਮ ਕਈਰ॥
 ਤੋਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਕੀਮਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਡੀ ਦੇ ਅਤੇ ਆਪ ਵਡਾ ਹੈ॥
 ਸਨਾਸਿੰਦ ਹੈ ਇਲਮਿ ਅਲਮ ਅਮੀਰ॥੧੨॥
 ਪਛਾਨਣੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਵਿਦਿਆ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਅਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੈ॥

ਦਾਸਤਾਨ

ਵਾਰਤਾ

ਮਰਾਮੇਤੁ ਬਾਰੇ ਬਰਈ ਕਸਮ ਨੇਸਤ॥
 ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਭਰੋਸਾ ਉਪਰ ਇਸ ਸੁਰੀਦ ਤੇਰੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਹੈ॥
 ਕਿਉਂ ਜਦ ਗੁਵਾਹ ਅਸਤੁ ਯਜਦਾ ਯਕੇਸਤ॥੧੩॥
 ਜੇਵਾਹਿਰੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਕੁ ਹੈ॥
 ਨਕਤਰਹ ਮਰਾਮੇਤੁ ਬਾਰੇ ਬਰੇਸਤ॥
 ਨਹੀਂ ਜਗਤੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਭਰੋਸਾ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਹੈ॥
 ਕਿਥਾ ਪਸੀ ਵ ਦੀਵਾਨ ਹਮਰ ਕਿਜ ਬਰੇਸਤ॥੧੪॥
 ਕੀਜੇ ਤੇਰੇ ਖਜਾਨਚੀ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਤਮਾਮ ਸੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥
 ਕਸੇ ਕਉਲ ਕੁਰਾਮਾਂ ਕੁਨਵ ਮੇਤੁ ਬਾਰ॥
 ਜੇਕੋਈ ਸੁਰੀਦ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਦਾ ਕਰੇ ਭਰੋਸਾ॥
 ਹਮਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਖਰ ਸਵਦ ਮਰਦ ਖੁਆਰ॥੧੫॥
 ਉਜੀ ਦਿਨ ਜੇ ਅੰਤ ਤੇਰੀ ਹੋਵੇ ਆਦਮੀ ਖੁਆਰ॥
 ਹਮਾਂ ਰਾ ਕਸੇ ਜਾਯਹ ਅਯਦ ਬਜੇਰ॥
 ਹਮਾਂ ਪੰਛੀ ਕਾ ਨਿਸਾ ਆਦਮੀ ਉਪ ਪਕੜਾਵਾ ਆਵੇ॥ - (ਅਰਥਾਤ) ਅਕਾਲ

ਮਰਾਮੇਤੁ ਬਾਰੇ ਬਰਈ ਕਸਮ ਨੇਸਤ॥ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਭਰੋਸਾ ਉਪਰ ਇਸ ਸੁਰੀਦ ਤੇਰੀ ਕੋ ਨਹੀਂ ਹੈ॥ ਕਿਉਂ ਜਦ ਗੁਵਾਹ ਅਸਤੁ ਯਜਦਾ ਯਕੇਸਤ॥੧੩॥ ਜੇਵਾਹਿਰੁ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਕੁ ਹੈ॥ ਨਕਤਰਹ ਮਰਾਮੇਤੁ ਬਾਰੇ ਬਰੇਸਤ॥ ਨਹੀਂ ਜਗਤੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਭਰੋਸਾ ਉਪਰ ਉਸ ਕੋ ਹੈ॥ ਕਿਥਾ ਪਸੀ ਵ ਦੀਵਾਨ ਹਮਰ ਕਿਜ ਬਰੇਸਤ॥੧੪॥ ਕੀਜੇ ਤੇਰੇ ਖਜਾਨਚੀ ਅਤੇ ਮੁਨਸ਼ੀ ਤਮਾਮ ਸੂਠ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਹੈ॥ ਕਸੇ ਕਉਲ ਕੁਰਾਮਾਂ ਕੁਨਵ ਮੇਤੁ ਬਾਰ॥ ਜੇਕੋਈ ਸੁਰੀਦ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਦਾ ਕਰੇ ਭਰੋਸਾ॥ ਹਮਾਂ ਰੋਜ਼ ਆਖਰ ਸਵਦ ਮਰਦ ਖੁਆਰ॥੧੫॥ ਉਜੀ ਦਿਨ ਜੇ ਅੰਤ ਤੇਰੀ ਹੋਵੇ ਆਦਮੀ ਖੁਆਰ॥ ਹਮਾਂ ਰਾ ਕਸੇ ਜਾਯਹ ਅਯਦ ਬਜੇਰ॥ ਹਮਾਂ ਪੰਛੀ ਕਾ ਨਿਸਾ ਆਦਮੀ ਉਪ ਪਕੜਾਵਾ ਆਵੇ॥ - (ਅਰਥਾਤ) ਅਕਾਲ

੪ ਬਰੇ ਦਸਤ ਦਾਰਦ ਨਜ਼ਾਰੇ ਵਿਲੇਰਾ ॥੧੬॥
 ਉਪਰ ਉਸਦੇ ਹਥ ਨਹੀਂ ਰਖਦਾ ਹੈ ਕਾਂਊ ਦਲੇਰ ਹੋ ਕੇ ॥
 ਕਸੇ ਪਸਤ ਅਫਤਦ ਪਸੇ ਸ਼ੇਰ ਨਰਾ ॥
 ਜੋ ਕੋਈ ਅਸਰੇ ਆਵੇ ਪਿਛੇ ਸਿੰਘ ਨਰਦੇ ॥ (ਅਰਥਤ) ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਿੰਘ
 ਨਗੀਰਦ ਬੁਜੇ ਮੇਸੁ ਆਹੁ ਗੁਜਰਾ ॥੧੭॥ ਹੈ ਅਸੀਤਾਂ ਉਸ
 ਨਹੀਂ ਪਕੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਬਕਰੀ ਅਤੇ ਭੇਡ ਅਤੇ ਹਿਰਨ ਲੰਘ ਕੇ ॥
 ਕਸਮ ਮੁਸਹਫੇ ਖੁਫੀ ਯਹ ਗਰਈ ਖੁਰਮਾ ॥
 ਸੁਰੰਦ ਕੁਰਨਦੀ ਛਿਪਕੇ ਜੇਕਰ ਮੇਖਾਵਾਂ ॥
 ਨਫ ਉਜੇ ਅਜੀਜੇ ਰਿਸੁਮ ਅਫਕਨਮਾ ॥੧੮॥
 ਨਾ ਆਪਣੀ ਫੌਜ ਸੇ ਇਸ ਸੇ ਹਿਰੋ ਪੈਰੇ ਦਾ ਸੁਮ ਅਗੇ ਸਿਟਦਾ ਮੇ ॥
 ਗੁਰਸਨਹ ਚਿਕਾਰੇ ਕੁਨੰਦ ਚਿਹਲ ਨਰਾ ॥
 ਰੁਖੇ ਕਿਆ ਕੰਮ ਕਰਫ ਰਾਲੀ ਸਿੰਘ
 ਕਿਦਹ ਲਕਬਰ ਆਯਦ ਬਰੇ ਬੇਖਬਰਾ ॥੧੯॥
 ਜੋ ਦਸ ਲਖ ਉਪਰ ਆਵੇ ਉਨਾਵੇ ਬੇਖਬਰ ਹੀ ॥
 ਕੁਪੇ ਅੰਸਿਕਨ ਬੇਦਰੀਗ ਆਮਦੀਦਾ ॥
 ਜੋ ਸੁਰੰਦ ਤੇਰ ਕੇ ਬਿਨਾ ਦਿਲਬੀ ਆਏ ॥
 ਮਿਯਾਂ ਤੇਗ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗ ਆਮਦੀਦਾ ॥੨੦॥
 ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੇ ਆਏ ॥
 ਬਲਾ ਚਾਰਗੀ ਦਰ ਮਿਯਾਂ ਆਮਦੀਮਾ ॥
 ਸਾਬਲ ਚਾਰੀ ਦੇ ਵਿਚ ਅਸੀਂ ਭੀ ਆਏ ॥
 ਬਤਦ ਬੀਰ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗ ਆਮਦਮਾ ॥੨੧॥
 ਸਾਬਤਦ ਬੀਰ ਦੇ ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਆਏ ਅਸੀਂ ॥
 ਦੁਕਾਰ ਅਜ ਹਮਰ ਹੀਲ ਤੇ ਦਰ ਗੁਜ ਸਤਾ ॥
 ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਤਮਾਮ ਹੀਲਿਆ ਸੇ ਲੰਘਿਆ (ਅਰਥਤ) ਸੁਮ ਦਾਮ
 ਹਲਾਲ ਸਤ ਬਰਦਨ ਬਸਮ ਸ਼ੇਰ ਦਸਤਾ ॥੨੨॥
 ਦਰਸੁ ਹੈ ਲੋਜਾਣਾ ਉਪਰ ਤਲਵਾਰ ਕੇ ਹਾਥਾ ॥

ਚਿ ਕੁਸਮੇ ਕੁਰਾਂ ਮਨ ਕੁਨਮ ਅੰਤ ਬਾਰਾ॥ ੫੭੨- ੫
 ਕਿਆ ਸੋਹ ਕੁਰਾਂ ਵੀਦਾ ਕੁਰਾਂ ਮੇ ਭਰੇਸਾ॥
 ਵਗਾਰਨਹ ਤੁਗਈ ਮਨ ਵੀ ਰਹਿ ਚਿਕਾਰਾ॥ ੨੩॥
 ਅਤੇ ਜੇ ਕਰਨਹੀ ਤਤੁੰ ਕਹੁਖਾਂ ਮੇਰਾ ਇਸਰਾਹ ਵਿਚ ਕੀ ਕੀਮਤੀ॥
 ਨਦਾਨਮ ਕਿਉਂ ਮੰਗਦ ਰੋਬਾਰੀ ਪੇਚਾ॥
 ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਮੇ ਜੇਏਹੁ ਆਦਮੀ ਬੁਝੀ ਜੇਹੇ ਵਾਉ ਘਤ ਲਾਉ ਦੋਹੇ॥
 ਮਗਰ ਹਰਿ ਰਿਜਈ ਰਹ ਨਿਯਾਰਦ ਬਹੋਚਾ॥ ੨੪॥
 ਜੇ ਕਰਮੇ ਜਾਣਦਾ ਕਈ ਤੇਰੇ ਵਾਉ ਵਿਚ ਨ ਆਉਦਾ॥
 ਹਰਾਂ ਕਸਬ ਕਉਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਪਦਸਾ॥
 ਜੇ ਆਦਮੀ ਬਚਨ ਕੁਰਾਂ ਨਦੇ ਨਲ ਆਵੇ॥
 ਨਜੇ ਬਸਤੁਨੇ ਕੁਸਤੁਨੇ ਬਾਯਦਸਾ॥ ੨੫॥
 ਨ ਉਸਨੂੰ ਬੰਨਣਾ ਅਤੇ ਨ ਉਸਨੂੰ ਮਾਰਨ ਚਾਹੀਏ॥
 ਬਰੀਰੇ ਮਗਸ ਸਿਆਹ ਪੇਸ਼ ਆਮਦੀਦਾ॥
 ਸਾਬਰੀਗ ਮਖੀਆਂ ਦੇ ਕਾਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਨ ਕੇ ਆਈ ਤੇਰੀ ਟੋਜਾ॥
 ਬਯਕ ਬਾਰਗੀ ਦਰੁ ਖਰੇਸ਼ਾ ਆਮਦੀਦਾ॥ ੨੬॥
 ਸਾਬ ਇਕੇ ਬਾਰਗੀ ਵਿਚੋਂ ਸੇਰ ਦੇ ਆਈ॥
 ਹਰਾਂ ਕਸਜਿ ਦੇਵਾਰ ਆਮਦ ਬਰੀ॥
 ਜੇ ਆਦਮੀ ਕੰਧਸੇ ਆਇਆ ਬਾਹਰਾ॥
 ਬਖੁਰਦਨ ਘਰੇ ਤੀਰ ਸੁਦ ਗਰਕਿ ਖੀ॥ ੨੭॥
 ਸਾਬ ਖਾਢੇ ਇਕ ਤੀਰ ਕੋ ਹੋਇਆ ਬਾਹਰੇ ਘਾ ਲਹੂ ਵਿਚ॥
 ਕਿ ਬੇਰੂੰ ਨਿਯਾਮਦ ਕਸੇ ਜੇ ਦਿਵਾਰਾ॥
 ਜੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਇਆ ਆਦਮੀ ਕੰਧਸੇ॥
 ਨ ਖੁਰਦੀਦ ਤੀਰੇ ਨਗਸਤੀਦ ਖੁਆਰਾ॥ ੨੮॥
 ਨ ਖਾਵਾ ਤੀਰ ਅਤੇ ਨ ਹੋਇਆ ਖੁਆਰਾ॥
 ਚੁ ਦੀਦਮ ਕਿਨਾਹਰ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੀਰਾ॥
 ਜਦ ਭਿਠਾਹਮ ਨੇ ਜੇ ਨਹਰਖਨ ਤੁਰਕ ਆਇਆ ਵਿਚ ਜੀਗਦੇ॥

੬ ਚਲੀਦਨ ਘਰੇ ਤੀਰ ਤਨ ਬੇਦਰੰਗਾ॥ ੨੯॥
 ੫ ਚਖਟੇ ਇਕ ਤੀਰ ਕੇਸੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਕੇਖ ਬਰਹੇਇਆ॥
 ਹਮ ਅਖਰ ਗੁਰੇਜੰਦ ਬਜਾਏ ਮੁਸਾਫਰ॥
 ਭੀਰਵ ਕਰੁ ਭੁਜੇ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਰਜਾਗਾ ਚੁਪਕੀ ਜੇੜੇ ਨਾਹਰਖ ਦੇ ਸਾਬੀਏ
 ਬਸੇ ਖਾਨਹ ਪੁਰਦੰਦ ਬੇਰੂ ਗਜਾਫਰ॥ ੩੦॥
 ਬਹੁਤ ਖਾਟੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਬਾਹਰ ਗਪ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲੇ ਸੇ
 ਕੁ ਅਫਗਾਨ ਦੀ ਗਰ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੀਰਾ॥
 ਜੇ ਪਠਾਣ ਦੂਸਰਾ ਆਇਆ ਇਸ ਜੀਗਦੇ॥
 ਚਸੇ ਲੇ ਦਵਾ ਹਮ ਚੁਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥ ੩੧॥
 ਜੇਸੇ ਹੜਪ ਹੜਦਾ ਜੇਸੇ ਕਮਾਫ ਜੇਤੀਰ ਜੇਸੇ ਬੰਦ ਕਸੇ ਗੋਲੀ ਆਵਤੀ॥
 ਬਸੇ ਹਮਲਾਹ ਕਰਦੰਦ ਬਮਰਦਾਨ ਗੀ॥
 ਬਹੁਤ ਹਲੇਕੀਏ ਸਾਬ ਸੁਰਮ ਤਕੇ
 ਹਮ ਅਜ ਹੋਸਰੀ ਹਮ ਜਿ ਦੇਵਾਨ ਗੀ॥ ੩੨॥
 ਭੀ ਅਕਲਸੇ ਭੀ ਦੇਵਾਨ ਗੀ ਨਾਲਾ॥
 ਬਸੇ ਹਮਲਾਹ ਕਰਦਹ ਬਸੇ ਜੁਖਮ ਪੁਰਦਾ॥
 ਬਹੁਤ ਹਲੇਕੀਤੇ ਬਹੁਤ ਸਟਾਂ ਪਾਈਆ॥
 ਦੁਕਸਰਾ ਬਜਾ ਕੁਸਤ ਜਾਂ ਹਮ ਸਪੁਰਦਾ॥ ੩੩॥
 ਜੇ ਆਦਮੀ ਆਕੇ ਤਾਂਈ ਉਸ ਜਗਾਂ ਆਇਰੀ ਰਾਇਆ॥ (ਅਬਤ)
 ਕੁਆਂ ਖੁਜਹ ਮਰਦੂਦ ਸਾਯਾਹ ਦਿਵਾਰ॥ (ਦੇਸਰੀ ਬਜ
 ਜੇਓ ਖੁਜਹ ਕਾਇਰ ਪਿਛੇ ਕੰਧਦੇ॥ ਦੇਮਾਰੇਗ
 ਬਸੇ ਦਾਨਿਯਾਮਦ ਬਮਰਦਨ ਹਵਾਰ॥ ੩੪॥
 ਬੀਚ ਮੇਦਲ ਕੇਨਾ ਆਪਾ ਸੁਫੀਆਂ ਦੀ ਤਰਹ॥
 ਦਰੇਗਾ ਅਗਰ ਕੀਉਰੀ ਦੀਵ ਮੇ॥
 ਆਫਸੋਸ ਜੇਕਰ ਮੂੰਹ ਉਸਦਾ ਦੇਖਦੇ ਹਮ॥
 ਬਯਾਕ ਤੀਰ ਲਾਚਾਰ ਬਖਸ਼ੀਦ ਮੇ॥ ੩੫॥
 ਇਕ ਤੀਰ ਜਵੂਰ ਉਸਕੇ ਵਿਚੇ ਹਮ-

ਹਮ ਆਖਰ ਬਸੇ ਜਖਮ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥
 ਭੀ ਚਿਤਕ ਨੰਬਰੁਤ ਜਖਮ ਤੀਰਾ ਅਰੁ ਬੰਦੂਕ ਦੇਸੇ॥
 ਦਸੁਏ ਬਸੇ ਕੁਸਤੁਹ ਸੁਦ ਬੇਦਰੀਗਾ॥ ੩੬॥
 ਦੇਨੇ ਹੀ ਤਫਾਂਤੇ ਬਹੁਤ ਮਾਰੇ ਗਏ ਛੇਤੀ ਨਾਲ
 ਬਸੇ ਬਾਨ ਬਾਰੀਦ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥
 ਬਹੁਤ ਬਾਛਾ ਦੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਅਤੇ ਤੀਰਾਂ ਦੀ ਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ
 ਜਿਮੀ ਗਸਤੁਹ ਮਚ ਗਏ ਲਾਲ ਹਰੀਗਾ॥ ੩੭॥
 ਧਰਤੀ ਹੋਈ ਅੇਸੀ ਜੇਸੀ ਫੁਲ ਲਾਲੇ ਦਰੀਗਾ ਹੁੰਦਾ ਹੋ॥
 ਜੇਹੇ ਪਾਇ ਅੰਬੋਹੁ ਚੰਦਾ ਸੁਦਹਾ॥
 ਸਿਰ ਅਤੇ ਪੈਰਾਂ ਦਾ ਫੇਰ ਇਤਨਾ ਹੋ ਗਿਆ
 ਕਿ ਮੇਰਾ ਪੁਰ ਅਜਰਾਇ ਚੰਗਾ ਸੁਦਹਾ॥ ੩੮॥
 ਜੇ ਮੇਰਾ ਨ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਖੁਦੇ ਅਤੇ ਖੰਡੀਆ ਦਾ ਹੋਇਆ॥
 ਤਰੀਕਾਰ ਤੀਰੇ ਤਰੀਕੇ ਕਮਾਂ॥
 ਕੜਾਕੇ ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਤੜਾਕੇ ਕਮਾਣਾਂ ਦੇ ਹੋਏ
 ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਹਾਇ ਹੁਮਜ਼ ਜਹਾਂ॥ ੩੯॥
 ਬਾਹਰਿਆਈ ਇਕ ਹੀ ਹੋ ਜਹਾਨ ਸੇ॥
 ਦਿਗਰ ਸ੍ਰੇਰਿ ਸੇ ਕੇ ਬਰੇ ਕੀ ਨਹ ਕੇਸਾ॥
 ਦਸਰਾ ਸ੍ਰੇਰ ਤੀਰਾਂ ਦੁਸਮਨੀ ਕਰਏ ਵਾਲਿਆ॥ ਗੀਰਨੇ
 ਜਿ ਮਰਦਾਨ ਹਮਰਦਾਂ ਬਹੁੰ ਰਫਤੁ ਹੋਸਾ॥ ੪੦॥
 ਸੁਰਮਿਆਂ ਮਰਦਾਂ ਦੇ ਬਾਹਰਿ ਗਏ ਹੋਸਾ॥
 ਹਮ ਆਖਰ ਚਿ ਮਰਦੀ ਕੁਨ ਦਕਾਰ ਜਾਰਾ॥
 ਭੀ ਚਿਤਕ ਨੂੰ ਸਿੰਘ ਕਿਆ ਸੂਰਮਤ ਕਰਨ ਮੇਦਲ ਜੀਰਾ ਦਿਰਾ॥
 ਕਿ ਬਰਾਚਿ ਹਲ ਤਨ ਆਯਾ ਦਸ ਬੇਸੁਮਾਰਾ॥ ੪੧॥
 ਜੇ ਉਪਰ ਚਾਲੀ ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਆਵੇ ਬਹੁਤ ਬੇ ਚਿਤਕ ਅਤੇ ਫੌਜ
 ਚਿਰਾਗੇ ਜਹਾਂ ਨੇ ਸੁਦਹ ਬੁਰਕ ਹ ਪਸਾ॥
 ਦੀਵਾ ਜਹਾਨਾਂ ਦੇ ਹੋਇਆ ਬੁਰਕ ਪੈਨਣੇ ਵਾਲਾ॥ ਸੂਰਜ

੮
ਸਬੇ ਸਹ ਬਰ ਅਮਦ ਬਹਮ ਚਿਲਵਹ ਜੇਸਾ ॥ ੪੨ ॥
ਰਾਵਾ ਬਾਦਸਾਹ ਅਯਾ ਸਾਬਤਮਾਮ ਜੋਲੇ ਦੇ ॥

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਕਉਲੇ ਕੁਰਾਂ ਆਯਦਸਾ ॥

ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਸ ਉਹਿ ਦਕੁਰਨ ਦੀ ਨਲਾ ਆਵੇ ॥

ਕਿ ਯਜਦਾ ਬਰ ਓ ਰਹਿਨ ਮਾ ਆਯਦਸਾ ॥ ੪੩ ॥

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਅਗੇ ਉਸ ਦੇ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾ ਲਣਾ ਆਉਦਾ ਹੋ ॥

ਨਪੇਚੀ ਦਮੁ ਏ ਨਰੀ ਜੀ ਦ ਤੁਨਾ ॥

ਨਵੀ ਗੋਰੇ ਆਵੇ ਲਸਾਡਾ ਅਤੇ ਨਦੁਖ ਹੋ ਆ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ॥

ਕਿ ਬੇਰੁੰ ਖੁਦ ਆਵਰਦ ਦਸਮ ਨ ਸਿਕੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥

ਜੋ ਬਾਹਰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਨੂੰ ਲੈ ਆਯਾ ਦਸਟਾਨ ਤੇੜ ਕੇ ॥

ਨਦਾਨ ਮ ਕਿ ਈ ਮਰਦ ਪੇਮਾਂ ਸਿਕੀਨਾ ॥

ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਮੇਜੇ ਏਹ ਆਵਾਮੀ ਬਚਨ ਨੂੰ ਤੇੜਨ ਵਾਲਾ ਹੋ ॥

ਕਿ ਦਉਲਤ ਪਰਸਤੁ ਅਸਤੁ ਈ ਮਾ ਫਿਕੀਨਾ ॥ ੪੫ ॥

(ੳਯੋਰੀ) ਜੋ ਤੂੰ ਧਨ ਦਾ ਇਕ ਠਾਕਰ ਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ਤੇ ਧਮ ਨੂੰ ਸਿਟਣ ਵਾਲਾ

ਨਈ ਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਨ ਅਉਜਾਇ ਦੀਨਾ ॥

(ੳਯੋਰੀ) ਤੂੰ ਧਰਮ ਦੀ ਪਾਲਣ ਕਰ ਦੇਵਾ ਲਾਹੈ ਨ ਤੂੰ ਦੀਨ ਦਾਰ ਹੋ ॥

ਨ ਸਾਹਿਬ ਸਨਾਸੀਨ ਮਹਮਦ ਯਕੀਨਾ ॥ ੪੬ ॥

(ੳਯੋਰੀ) ਤੂੰ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਨੂੰ ਪਛਾਣਦਾ ਹੋ ਨ ਤੇਰੀ ਮਹੀਮਾ ਦ ਪਰਪਤੀ ਤੂੰ

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿ ਈ ਮਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨ ਦਾ ॥

(ੳਯੋਰੀ) ਜੋ ਪਰਸ ਧਰਮ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਹੋ

ਨਪੇਮਾਂ ਖੁਦਸ ਪੇਸ ਪਸਤੀ ਕੁਨ ਦਾ ॥ ੪੭ ॥

ਨਹੀ ਬਚਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਕਰਦਾ ਹੋ ॥

ਕਿ ਈ ਮਰਦ ਰਾ ਜਰਹ ਅੇਤ ਬਾਰ ਨੇਸਤਾ ॥

ਜੋ ਇਸ ਮਰਦ ਦਾ ਜਰਾਭੀ ਭਰੇ ਸਨ ਹੀ ਹੋ ॥

ਚਿਕਸ ਮੇ ਕੁਰਾਨ ਅਸਤੁ ਯਜਦਾ ਯਕੇਸਤਾ ॥ ੪੮ ॥

ਕਿ ਆਸਰੀ ਧਕੁਰਨ ਦੀ ਹੋ

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਇਕ ਹੋ ॥

(ੳਯੋਰੀ) ਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਭਾਈਆ ਨੂੰ ਮਰਿਆ ਤੇ ਹਿੰਦੂਆ ਨੂੰ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਤਾ ਹੋ ॥

ਚੁਕਸਮੇਕੁਰਾਂਸਦ ਕੁਨਦ ਇਖਤਿਆਰਾ॥

ਇਕ ਕਿਆ ਸੁਗੰਧ ਕੁਰਨਦੀ ਹੋਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸੁਗੰਧ ਭੀਕਰੇ॥

ਮਰਾ ਕਤਰਹ ਨਿਲਾਯਦ ਮਜੇ ਮੇਤੁ ਬਾਰਾ॥੪੯॥

ਹਮਾਰੇ ਤਈ ਬੋਲਾਭੀ ਨਹੀ ਆਉਦ ਉਸਉਪਰ ਭਰੋਸਾ॥

ਅਗਰ ਚੇਤਰਾ ਮੇਤੁ ਬਾਰ ਆਮਦੇ॥

ਜੇਕਰ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਭਰੋਸਾ ਹੋਜਾਵਾ (ਅ:) ਤੂੰ ਤਾ ਫਰੋਬੀ ਹੋ॥

ਕਮਰ ਬਸਤੁ ਤੇ ਪੇਸਵਾ ਆਮਦੇ॥੫੦॥

ਕਮਰ ਬੰਨਕੇ ਤੂੰ ਅਗੇ ਸਾਰੇ ਆਜਾਵਾ (ਅ:) ਜੇ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਦਗ

ਕਿਫਰ ਜਸਤੁ ਬਰ ਸਰ ਤਰਾਈ ਸੁਖਨਾ॥੫੧॥

(ਅ:) ਜੇ ਭਾਰ ਹੈ ਉਪਰ ਸਿਰ ਤੇਰੇ ਦੇ ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਜੇ ਤੇ ਸੁਗੰਧ ਕੀਤੀ ਹੋ॥

ਕਿ ਕਉਲੇ ਖੁਦਾ ਅਸਤੁ ਵਕਸਮ ਅਸਤੁ ਮਨਾ॥੫੨॥

ਕਿਸਵਾਸ ਤੇ ਜੇ ਕੁਰਨਦੀ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਗੰਧ ਹੋ ਮੇਰੀ ਕੀਤੀ ਹੋ ਤੂੰ ਨੇ॥

ਅਗਰ ਹਜਰਤੇ ਖੁਦ ਸਿਤਾਦਹ ਸਵਦਾ॥

(ਅ:) ਜੇਕਰ ਤੁਸਾਡਾ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਪਖਰਾ ਹੋਵੇ (ਅ:) ਜੀਉਦਾ ਹੋਵੇ॥

ਬਜਨੇ ਦਿਲੇ ਕਾਰਵਾਜਹ ਸਵਦਾ॥੫੩॥

ਸਾਬ ਜਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਕੀਮਤ ਪਗਰ ਹੋਵੇ॥

ਸੁਮਾਰਾ ਚੁਫਰਜ ਅਸਤੁ ਕਾਰੇ ਕੁਨੀ॥

ਤੇਰੇ ਤਈ ਜੋਦ ਭਾਰ ਹੈ ਜੇ ਏਹ ਕੀਮਤ ਸਰੂਰ ਕਰੇ ਤੂੰ॥

ਬਖੂਜ ਬਨਾਵਿਸਤੁਹ ਸੁਮਾਰੇ ਕੁਨੀ॥੫੪॥

ਮੁਜੱਬ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਤੂੰ ਕੀਮਤ ਕਰੇ॥

ਨਵਿਸਤੁਹ ਰਸੀਦੇ ਬਗੁਫਤਹ ਜੁਬਾ॥

ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਭੀਅਨ ਪਹੁਚਾ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨੀ ਭੀਕਰਾਏ॥

ਬਿਬਾਯਦ ਕਿ ਕਾਰਈ ਬਾਰਾਹਤ ਰਸਾ॥੫੫॥

ਹਮੀਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਜੇ ਇਸ ਕੀਮਤ ਸਾਬਖਸੀ ਦੇ ਪੁਰ ਕਰਾ॥

ਹਮੂੰ ਮਰਦ ਬਾਯਦ ਸਵਦ ਸੁਖਨਵਰਾ॥

ਮੇਸਾ ਅਦਮੀ ਰਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਹੋਵੇ ਸੁਖਨ ਦੇ ਪੁਰ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ॥

ਨਸਿਕਮੇਦਿਗਰ ਦਰ ਦਹਨੇ ਦਿਗਰ॥੫੫॥
 ਮੇਸਾਨਹੀ ਜੇਦਿਲ ਵਿਚ ਹੋਰ ਅਤੇ ਵਿਚ ਮੂੰਹ ਦੇ ਤੋਰ
 ਕਿ ਕਾਜੀ ਮਰਾ ਗੁਫਤਰ ਬੇਰੁ ਨਿਯਮ॥

ਜੇ ਮਾਮਦਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਹਾਮੇ ਤੇਰੇ ਕਹੋਥੇ॥
 ਅਗਰ ਰਾਸਤੀ ਖੁਦ ਬਿਯਾਰੀ ਕਦਮ॥੫੬॥
 ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਚਾਹੇ ਆਪ ਲਿਆਉ ਕਦਮ॥

ਤੁਰਾ ਗਰਬੁ ਬਾਯਦ ਬਕ ਉਲੇ ਕੁਰਾਂ॥
 ਤੇਰੇ ਤਾਂਈ ਜੇਕਰ ਚਾਹੀਏ ਸੁਰੀਧ ਕੁਰਾਨ ਦੀ
 ਬਨਿਜਦੇ ਸੁਮਾਰਾ ਰਸਾਨ ਮਹੁਮਾਂ॥੫੭॥
 ਪਾਸ ਤੇਰੇ ਭੇਜਾਂ ਮੇਰੀ ਸੁਰੀਦ -

ਕਿ ਤੁਸਰੀਫ ਦਰ ਕਸਬ ਹ ਕਾਂਗੜ ਕੁਨਦਾ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਆਵਣਾ ਵਿਚ ਗਾਉ ਧਉੜੇ ਕਾਂਗੜ ਦੇ ਕਰੋ (ਹੋ ਔਰੰਗੇ)
 ਵਜਾਂ ਪਸੁ ਮੁਲਾਕਾਤ ਬਾਹਮ ਸੁਣਦਾ॥੫੮॥
 ਉਸਥੀ ਪਿਛੇ ਮੁਲਾਕਾਤ ਆਪਸ ਵਿਚ ਤੇਰੀ ਸਾਡੀ ਹੋਵੇਗੀ॥

ਨਜਰ ਹ ਦਰ ਈ ਗਹਿ ਖਤਰ ਹ ਤੁਰਾਸਤਾ॥
 ਜਰਾ ਨਹੀ ਹੈ ਵਿਚ ਇਸ ਰਸਤੇ ਦੇ ਡਰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ॥
 ਹਮ ਹ ਕੋਮ ਬੇਰਾੜ ਹੁਕਮੇ ਮਰਾਸਤਾ॥੫੯॥
 ਤਮਾਮ ਕੋਮ ਬੇਰਾੜਾਂ ਦੀ ਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਹੋ॥

ਬਿਯਾਤਾ ਬਮਨ ਖੁਦ ਜੁਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮਾ॥
 (ਹੋ ਔਰੰਗੇ) ਆਉ ਤੂੰ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਮਣੇ ਗਲਾ ਕਰੀਏ॥
 ਬਰੇਏ ਸੁਮਾਂ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਕੁਨੇਮਾ॥੬੦॥
 ਉਤੇ ਮੂੰਹ ਤੇਰੇ ਦੇ ਮਿਹਰ ਬਾਨੀ ਕਰੀਏ ਅਸੀਂ॥

ਯਕੋ ਅਸਪ ਜਾਇ ਸਤੁ ਏਯਕ ਹ ਜਾਰਾ॥
 ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੇ ਲਾਇਕ ਇਕ ਹਜਰ ਦੇ ਨਾਲ ਤੂੰ ਏਥੇ॥
 ਬਿਯਾਤਾ ਬਰੀਰੀ ਕੁਮਾਨ ਈ ਦਿਯਾਰਾ॥੬੧॥
 ਆਉ ਤਾਂ ਤੂੰ ਲੇਸਾਈ ਏਹ ਫਲਾਇਤ ਬੇਰਾੜਾਂ ਦੀ॥

ਸੁਹਨ ਸਾਹਿਰਾ ਬੰਦਰੇ ਚਾਕਰੇਮਾ॥

ਬਾਦਸਾਹੋਕਾ ਬਾਦਸਾਹ ਤਿਸਦੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਨੌਕਰ ਪੈ ਅਸੀ॥

ਅਗਾਰ ਹੁਕਮ ਆਯਦ ਬਜਾ ਹਾਜਰੇਮਾ॥ ੬੩॥

ਜੇਕਰ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੇਸਾਬ ਜਾਨਦੇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂ

ਅਗਾਰ ਚਿਬਿਯਾਮਦ ਬਫਰਮਾਨ ਮੁਨਾ॥

ਜੇਕਰ ਅਵੈ ਆਗਮਾਦਾ ਹੁਕਮ ਮੇਰੇ ਤਾਈ

ਹਜ਼ਰਤ ਬਿਯਾਯਮ ਹਮ ਹਜ਼ਰਤ ਤੁਨਾ॥ ੬੩॥

ਪਾਸ ਤੋਰੇ ਆਵਾਮੇ ਤਮਾਮ ਜਾਨ ਅਤੇ ਤਨਦੇ

ਅਗਾਰ ਤੇ ਬਯਾਜਦਾਂ ਪਰਸਤੀ ਕੁਨੀ॥

ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰੇ॥

ਬਕਾਰੇ ਮਰਾ ਈ ਨ ਸੁਸਤੀ ਕੁਨੀ॥ ੬੪॥

ਵਿਚ ਕੰਮ ਇਸ ਹਮਾਰੇ ਦੇ ਸੁਸਤੀ ਨਾ ਕਰੇ॥

ਬੁਥਾਯਦ ਕਿ ਪਾਜਦਾ ਸਨਾਸੀ ਕੁਨੀ॥

ਚਾਹੀਦਾ ਹੋ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਜੇਤੂੰ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ॥

ਨਗੁਫਤੁਹ ਕਸਾਂ ਕਸ ਖਰਾਸੀ ਕੁਨੀ॥ ੬੫॥

ਨਹੀ ਕਹਾਏ ਜੇਤੂੰ ਕਿਸੀਨੂੰ ਛਿਲਦਾ ਕਰੇ॥

ਤਮ ਸਨਦ ਨਸੀ ਸਰਵਰੇ ਕਾਯਨਾਤਾ॥

ਤੂੰ ਗਦੀ ਬੈਠਦੇ ਵਾਲਾ ਸਦਾਰੀ ਦੁਨੀਆ ਦਾ ਹੋ॥

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਇਨਸਾਫ ਈ ਹਮ ਸਫਾਤਾ॥ ੬੬॥

ਜੇ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੋਂ ਭੀ ਇਸਦਾ ਭਿਆਈਨੀ॥

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਇਨਸਾਫ ਦੀ ਪਰਵਰੀ॥

ਜੇ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਅਦਾਲਤ ਧਰਮ ਪਾਲਦੇਨੀ॥

ਕਿ ਹੋਫ ਅਸਤੁ ਸਦ ਪੈਫ ਈ ਸਰਵਰੀ॥ ੬੭॥

ਜੇ ਅਦੋਜ ਹੋ ਸੋਫੇਰੀ ਅਰਸੇ ਸਹੇ ਤੇਰੀ ਇਸ ਸਦਾਰੀ ਪਰ

ਕਿ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਅਜਬ ਅਸਤੁ ਫਰਵਰ ਸੁਮਾਂ॥

ਜੇ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਅਸਚਰਜ ਹੋ ਹੁਕਮ ਸਰ ਤੁਸਤੀ ਪਰ॥

ਬਜੁਜੁ ਰਾਸਤੀ ਸੁਖਨੁ ਗੁਫਤਨੁ ਜਿਯਾ॥੬੮॥

ਸਿਫੁ ਸਚਬੀ ਬਾਤ ਕਰਣੀ ਘਾਟਾਹੈ॥

ਮਜਨ ਤੇਗ ਬਰਖੂਨਿ ਕਸਬੇ ਦਰੇਗਾ॥

ਮਤਮਾਰ ਤਲਵਾਰ ਉਪਰ ਖੂਨ ਕਿਸੇਦੀ ਬਿਨ ਸੋਚੇਬੀ॥

ਤੁਰਾ ਨੀਜ ਖੂਨ ਅਸਤੁ ਬਾ ਚਰਖ ਤੇਗਾ॥੬੯॥

ਤੇਗਤਾਈ ਭੀਖੂਨ ਹੈ ਸਾਬ ਗੋਬਦੀ ਤਲਵਾਰਹੈ॥

ਤੁ ਗਾਫਲ ਮਸ਼ੁਰੁ ਮਰਦ ਘਜ਼ਵਾਂ ਹਿਰਾਸਾ॥

ਤੂੰ ਭੁਲਨਾ ਮਰਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਤੇ ਡਰਾ॥

ਕਿਓ ਬੇ ਨਿਆਜ ਅਸਤੁ ਓ ਬੇ ਸੁਪਾਸਾ॥੭੦॥

ਕਿਉਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਡੀਨਹੀਲੇ ਫੇਵਾਲਾ ਵਡਿਆਈ ਖੁਸਾਮਦੀ ਸੇਭੀ ਬਿਨਾਹੈ॥

ਕਿਓ ਬੇ ਮੁਹਾਬਸਤੁ ਸਾਹਨ ਸਾਹਾ॥

ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਿਸੀਬੀ ਡਰਦਾ ਨਹੀਹੈ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾਂ ਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹਹੈ॥

ਜਿਮੀਨੇ ਜੁਮਾਂ ਸਚਏ ਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੭੧॥

ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਅਤੇ ਅਕਾਸਕਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਏਜ਼ਦੁ ਜਿਮੀਨੇ ਜੁਮਾਨਾ॥

ਖਵੰਦ ਇਕੁਹੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸਦਾ॥

ਕੁਨਿੰਦ ਅਸਤੁ ਹਰ ਕਸਮਕੀਨੇ ਮਕਾਨਾ॥੭੨॥

ਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈ ਹਰ ਕਿਸੀ ਮਕਾਨ ਵਾਲੇਨੂੰ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਨੂੰ॥

ਹਮ ਅਜ ਪੀਰ ਮੋਰੇ ਹਮ ਅਜ ਫੀਲ ਤੁਨਾ॥

ਭੀ ਬੁਡੀ ਕੀਕੀਸੇਭੀ ਹਾਥੀਦੇ ਤਨਸੇ (- ਅ: ਸਤੁਦੀ ਸਚ ਜਾਣਦਾਹੈ)॥

ਕਿਆਜ਼ ਜਿਨਿਵਾਜ਼ ਅਸਤੁ ਗਾਫਲ ਸਿਕੀਨਾ॥੭੩॥

ਜੇ ਗਰੀਬਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਹੈ ਹੀਕਾਰੀਆਨੂੰ ਤੇੜਨਵਾਲਾਹੈ॥

ਕਿਓਰਾ ਚੁਇਸਮ ਅਸਤੁ ਆਜ਼ ਜਿਨਿਵਾਜ਼ਾ॥

ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾਜਦਨਾਮਹੈ ਗਰੀਬਨੂੰ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੇਵਾਲਾ॥

ਕਿਓ ਬੇ ਸੁਪਾਸ ਅਸਤੁ ਓ ਬੇ ਨਿਆਜਾ॥੭੪॥

(ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਪਾਸ ਕਿਸੇਦੀ ਸੁਪਰਸਨੋਹੀ ਚਲਦੀਹੈ ਜੇਵਡੀਨਹੀਲੇਦਾਹੈ॥

ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹ ਹੈ

ਕਿਓ ਬੇਨਿਰੀਨ ਅਸਤੁ ਵਓ ਬੇਚਰੀਨ॥

ਜੇ ਓਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਰੋਗਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਬਿਹਨ-
ਕੀਤਾ॥

ਕਿਓ ਰਹਿਨੁਮਾ ਅਸਤੁ ਓਹਹਿਨ ਮੁੰਨਾ॥੧੫॥

ਜੇ ਓਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਰਸਤਾ ਵਸਦੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਓਹ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਮੁਨੇ ਬੀਕਤ ਹੈ॥

ਕਿਬਰਸਰਤਰਫਕੁਜ ਕਸਮੇਕਰਨਾ॥

ਜੇ ਉਪਰ ਸਿਰਤੋਰੇ ਦੇ ਭਾਰ ਹੈ ਸੁੰਗਰ ਕੁਠਾਨ ਦੀ ਦਾ॥

ਬਗਫਤੁਹ ਸੁਮਾ ਕਾਰ ਖੁਬੀਰਸਾ॥੧੬॥

ਕਿਹਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਕੰਮ ਸਾਥ ਫਲਮਾਈ ਦੇ ਪਹਚਾਉ॥

ਬਿਬਾਯਦ ਤੁਹਨਸ ਪਰਸਤੀਕੁਨੀ॥

ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਚੁਧ ਦੀ ਪਾਲਕਾ ਕਰੇ॥

ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾ ਚੇਰਹ ਵਸਤੀਕੁਨੀ॥੧੭॥

ਵੇਚ ਕੰਮ ਦੇ ਤੂੰ ਚਲਾਕੀ ਦਾ ਹਥ ਕਰੇ॥

ਚਿਹਾਸਦ ਕਿਚੁ ਬਚਗਾ ਕੁਸਤੁਹਚਾਰਾ॥

ਕੀ ਹੋਇਆ ਜੇ ਤੂੰ ਬੇਟੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਚਾਰ ਮੇਰੇ॥

ਕਿਬਾਂਕੀ ਬਿਮਾਂਦ ਅਸਤੁ ਪੇਚੀਦਹਮਾਰਾ॥੧੮॥

ਕਿਉਂ ਜੋ ਪਿਛੇ ਹਮ ਰਹੇ ਤੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਨਾਗ॥

ਚਿਮਾਰਦੀ ਕਿਅਖਰਾਰਖਮੇਸਾ ਕੁਨੀ॥

ਕਿਆ ਸੁਰਮਤ ਜੇ ਤੂੰ ਅਗ ਦੇ ਚੰਗਾਮਾਏ ਬੁਝਾਉਂਦੇ ਕਰਦਾ॥

ਕਿਅਤੀਸਦਮਾਰਾ ਬਦਉਰਾ ਕੁਨੀ॥੧੯॥

ਬਲਕ ਅਗ ਦਬੀ ਤੇਈ ਕੇ ਤਾਈ ਪੁਲਲਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤੂੰ

ਚਿਖਸਗੁਫਤ ਫਿਰਦੇਸੀਏ ਖੁਸ ਜੁਬਾ॥

ਕਿਆ ਹਛਾ ਕਿਹਾ ਹੈ ਫਿਰਦੇਸੀ ਭਲੇ ਕਵੀਸਰਨੇ॥

ਸਿਤਾਬੀ ਬੁਵਦਕਾਰ ਅਹਰਮਨਾ॥੨੦॥

ਛੱਤੀ ਕਰਨੀ ਤੇਵੇ ਕੰਮ ਸੈਤਾਨ ਦਾ॥

ਕਿਮਾ ਬਾਰਗਹਿ ਹਜਰਤੁਆਲਮਸੁਮਾ॥

ਜੇ ਅਸੀ ਕਰੋਗੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੇ ਆਤੇ ਹੈ ਅਤੇ ਭੁਭਾ ਪੈਗੀਬਰਾ॥

੧੪ ਅਜ ਰੇਜ ਬਾਸੀ ਵ ਸਾਹਦ ਸੁਮਾਂ ॥੮੧॥

ਉਸ ਦਿਨਬੀ ਹੋਵੇ ਤੂੰ ਵਕਫ

ਵਗਰਨਹ ਤੂੰ ਈ ਹਮ ਫਰਮੇਸ ਕੁਨਦਾ ॥

ਅਰਨਹੀ ਤਾਜੇਕਰੇ ਇਸ ਗਲਨੂੰ ਤੂੰ ਭੁਲਾਵਣਾ ਕਰੇਗਾ ॥

ਤੁਰਾ ਹਮ ਫਰਮੇਸ ਯਜਦਾ ਕੁਨਦਾ ॥੮੨॥

ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਭੁਲਾਵਣਾ ਕਰੇਗਾ

ਅਗਰ ਕਾਰ ਈ ਬਰ ਤੁਬਸਤੀ ਕਮਰਾ ॥

ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਇਸ ਖਿਰ ਤੂੰ ਬੰਨੀ ਕਮਰ

ਖਦਾਵੰਦ ਬਾਸਦ ਤੁਰ ਬਹਿਰ ਵਰਾ ॥੮੩॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਫਲ ਦੇਵੇਵਾਲ

ਕਿਣੀ ਕਾਰ ਨੇਕ ਅਸਤ ਦੀ ਪਰਵਰੀ ॥

ਜੇ ਏਹ ਕੰਮ ਭੁਲਾਏ ਧਰਮ ਪਾਲਵੇਦਾ

ਚ ਯਜਦਾ ਸਨਾਸੀ ਬਜ ਬਰਤਰੀ ॥੮੪॥

ਜੇਹੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਛਾਣੇ ਤੂੰ ਜਨ ਸੇ ਪਿਆਰਾ ਹੋ ॥

ਤੁਰਾ ਮਨ ਨਦਾਨਮ ਕਿ ਯਜਦਾ ਸਨਾਸਾ ॥

ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮੇਨਹੀ ਜਾਣਦਾਹ ਜੇਤੂੰ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਛਾਨਵੇ ਵਾਲਾ ਹੋ ॥

ਬਰਾਮਦ ਜਿਤੇ ਕਾਰਹ ਪੁਰ ਖਰਾਸਾ ॥੮੫॥

ਬਾਹਰ ਆਈ ਜੇ ਤੈਥੀ ਕੰਮ ਭਰੇ ਹੋਵੇ ਦੁਖ ਦੇਵੇ ਵਾਲੇ ॥

ਸਨਾਸਦ ਹਮੀਤੇ ਨ ਯਜਦਾ ਕਰੀਆ ॥

ਪਛਾਣੂ ਭਾਭੀ ਤੈਥੇ ਨਹੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ॥

ਨ ਖਾਹਦ ਹਮੀਤੇ ਬੋਲੈਲਤ ਅਜੀਆ ॥੮੬॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਹੀ ਚਾਹੇਗਾ ਭੀ ਤੈਥੇ ਵੋਲਤ ਭਾਰੀ ॥

ਅਗਰ ਸਦ ਕਰਾਰ ਬਖਰਦੀ ਕਸਮਾ ॥

ਜੇਕਰ ਸ੍ਰ ਕਰਾਨ ਦੀ ਖਾਦੀ ਤੈ ਸੁੰਗੀਦਾ ॥

ਮਰਾ ਮੇਤ ਬਾਰੇ ਨਈ ਜਰਹਦਮਾ ॥੮੭॥

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀ ਹੈ ਇਕ ਰਤੀ ਭਰ ਤੇਰੇ ਇਕ ਸਾਅਸਦਾ

ਹਜਰੇ ਨਿਯਾਯਮ ਨ ਈ ਰਹਿ ਸਵਮਾ॥
 ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀ ਆਉਦੇ ਅਸੀ ਨਾਇਸਰਸ ਤੇਵਲ ਤਕ ਦੇਹੈ॥
 ਅਗਰ ਸਹ ਬਖਾਹਦ ਮਨ ਅੰਜ ਰਵਮਾ॥੮੮॥
 ਜੇਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਸਦੇਇਧ ਤਾਂ ਅਸੀ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਜਾਵਾਂਗੇ॥
 ਖੁਸ਼ਸ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਨ ਅਉਰੀਗ ਜੇਬਾ॥
 ਬਹੁਤ ਭਲਾਹੈ ਪਾਤਿਸਾਹੋਕ ਪਾਤਿਸਾਹ ਪੈ ਤਖਤ ਨੂੰ ਸੋਭਾ ਦੇਵੇ ਵਾਲਹੈ॥
 ਕਿ ਚਾਲਾਕ ਦਸਤੁ ਅਸਤੁ ਚਾਬਕ ਰਕੇਬਾ॥੮੯॥
 ਜੇ ਚਾਲਾਕ ਹਥਾਹੈ ਤੂੰ ਅਤੇ ਚਾਲਾਕ ਘੋੜੇ ਦੀ ਸਵਾਰੀ ਦਾਹੈ ਤੂੰ॥
 ਚਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤੁ ਰਉਸਨ ਜਮੀਰਾ॥
 ਕਿਆ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਤੇਤੇਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀਹੈ ਤੇਰੀ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਮੁਲਕ ਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰਾ॥੯੦॥
 ਮਾਲਕ ਮੁਲਕਾਦਾਹੈ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਅਮੀਰਾਦਾਹੈ॥
 ਬਤਰਤੀਬ ਦਾਨਸ ਬਤਦਬੀਰ ਤੇਗਾ॥
 ਸਾਬ ਸਵਾਰੀਹੋਈ ਬੁਧਦੇ ਸਾਬ ਜਗਤੀਦੀ ਤਲਵਾਰਦੇ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਦੇਗੇ ਖੁਦਾਵੰਦ ਤੇਗਾ॥੯੧॥
 ਮਾਲਕ ਲੰਗਦਾਹੈ ਤੂੰ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਤਲਵਾਰਦਾਹੈ ਤੂੰ॥
 ਕਿ ਰਉਸਨ ਜਮੀਰ ਅਸਤੁ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲਾ॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲੀ ਬੁਧੀਹੈ ਅਤੇ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰ ਹੈ ਤੇਰਾ॥
 ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸਿਸਦੇ ਮੁਲਕੁ ਮਾਲਾ॥੯੨॥
 ਮਾਲਕਹੈ ਬਖਸਿਸ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾਹੈ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਦੌਲਤਦਾ॥
 ਕਿ ਬਖਸਿਸ ਕਬੀਰ ਅਸਤੁ ਦਰਜੀਗ ਕੋਹਾ॥
 ਜੇ ਬਖਸਿਸ ਵਡੀ ਭਾਗੀਹੈ ਵਿਚਲੜਾਈ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵਤ ਅਚਲਹੈ॥
 ਮਲਾਯਕ ਸਿਫਤ ਚੰ ਸੁਰਯਾ ਸੁਕੋਹਾ॥੯੩॥
 ਦੇਵਤਿਆਂ ਜੇਸੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈਹੈ ਮਲਿਕ ਤਾਰੇਬੇਦੀ ਵਲੇਦੀ ਤੇਰੇ ਬੁੱਝੇ॥
 ਸਹਨ ਸਾਹਿ ਅਉਰੀਗ ਜੇਬਾ ਮਾਲਮੀ॥
 ਬਾਦਸਾਹੋਕ ਬਾਦਸਾਹ ਤਖੁਦੇ ਸੋਭਾ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾ ਜਗਤਾਵਿਚ॥

੧੬ ਕਿਦਾਰਾਇ ਦਊਰਅਸਤੁ ਦਰਅਸਤੁਦੀ॥੯੪॥
(ਤਅਰੀਭੇ) ਜੇਸਦਾਰ ਜਮਨੇਦਾਰੈ ਪਦਰੈ ਤੇ ਤੂੰ ਧਰਮਥੀ॥

ਮਨਮ ਕੁਸਤੁਨਮ ਕੋਹੀਯਾ ਬੁਤ ਪਰਸਤੁ॥

ਮੇਰੇ ਮਾਰਨੇਹੈ ਪਹਾੜੀਏ ਪਥਰ ਪੁਜਵੇਵਾਲੇ॥

ਕਿਓ ਬੁਤ ਪਰਸਤੀਦ ਮਨ ਬੁਤ ਸਿਕਸਤੁ॥੯੫॥

ਜੇ ਓਹ ਪਥਰਾਨੂੰ ਪੁਜਦੇਹੈ ਮੇ ਪਥਰਾਨੂੰ ਤੋੜਿਆਹੈ॥

ਬੁਥੀ ਗਰਦਸੇ ਬੇਵਫਾ ਈਜਮਾਂ॥

ਦੇਖਤੂੰ ਫਿਰਵੇ ਬੇਵਫਾਈ ਅਕਾਸ ਦੀਨੂੰ॥

ਪਸੇ ਪਸਤੁ ਅਫਤਦ ਰਸਾਨਦ ਜਿਯਾਂ॥੯੬॥

ਪਿਛੇ ਪਠਦੇ ਪੈਦਾਰੈ ਅਤੇ ਪਹੁਚਾਉਦਾਰੈ ਨਕਸਾਨ॥

ਬੁਥੀ ਕੁਦਰਤੇ ਨੇਕ ਯਜਦਾਨ ਪਾਕ॥

ਦੇਖ ਤੂੰ ਕਰਮਾਤੁ ਨੇਕ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਾਵਿੜਦੀ॥

ਕਿ ਅਜ ਅਕ ਬਦਹਲਖ ਰਸਾਨਦ ਹਿਲਾਕ॥

ਜੇਏਕਸੇ ਸਾਥ ਦਸਲਖ ਦੇ ਪਹੁਚਾਉਦਾਰੈ ਸੋਤ॥

ਚਿ ਦੁਸਮਨ ਕੁਨਦ ਮਿਹਰਬਾਨ ਅਸਤੁ ਦੇਸਤੁ॥

ਕਿਆ ਦੁਸਮਨ ਕਰੇ ਜੇ ਕ੍ਰਿਆਲੂਹੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਕਿ ਬਖਸਿੰਦਗੀ ਕਰ ਬਖਸਿੰਦਗ ਚਿਸਤੁ॥੯੭॥

ਜੇ ਬਖਸੀਸ ਦਾ ਕੀਮ ਅਤੇ ਬਖਸੀਸ ਕਰਵੇ ਵਾਲਾ ਵਾਹਗੁਰੂ

ਰਹਾਈ ਚਿਹਰਾ ਨੁਮਾਈ ਦਿਹਦਾ॥

ਖਲਾਸੀ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾਹੈ ਰਸਤਾ ਦਿਖਲਾਉਣੇ ਵਾਲਾਹੈ॥

ਜੁਬਾ ਰਾ ਬਸਿ ਫਤੁ ਅਸਨਾਈ ਦਿਹਦਾ॥੯੮॥

ਜੁਬਾਨ ਕੇਤਾਈ ਸਾਥ ਭਜਨ ਦੇ ਮਿਤਾਈ ਦਿਵਾਹੈ॥

ਖਸਮ ਰਾ ਚੁਕੋਰਓ ਕੁਨਦ ਵਕਤ ਕਾਰ॥

ਦੁਸਮਨਾ ਕੇਤਾਈ ਮਾਨਿਦ ਅੰਧਿਆ ਦੀ ਕਰਦਾਰੈ ਵਖਤ ਕੀਮਦੇ

ਅਤੀਮਾਂ ਬਰੂ ਬਰਦ ਬੇਜਖਮ ਖਾਰ॥੧੦੦॥

ਗਰੀਬਾਨੂੰ ਬਾਹਰ ਲੈ ਗਿਆ ਬਿਨਾ ਪੀੜਾ ਕੀਤੇਥੀ॥ ਅ: ਤੇਰੇ ਦਸਲਖ ਦੇ

ਹਰਾ ਕਸ ਕਜੇ ਰਸਤ ਬਾਜੀ ਕਨਦਾ।
ਜੇਕੋਈ ਆਦਮੀ ਉਸਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨਾਲ ਸਾਂਝਿਆਈ ਕਰੇ॥

ਰਹੀਮੇ ਬਰੇ ਰਹਮ ਸਾਜੀ ਕਨਦਾ॥੧੦੧॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਪਰ ਉਸ ਆਦਮੀ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥

ਕੁਸੇ ਖਿਦਮਤ ਆਯਦ ਬਸੇ ਦਿਲ ਵਜਾਂ॥

ਜੇਕੋਈ ਏਹਿਲ ਵਿਚ ਆਵੇ ਅਤੇ ਸੇਕਰਕੇ ਚਿਤ ਅਤੇ ਜਾਨ ਸੇ॥

ਖਦਾਵੇਦ ਬਖਸੀਦ ਬਰਵੈ ਅਮਾਂ॥੧੦੨॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੇ ਬਖਸਿਆ ਹੈ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਧਰਮ (ਅ:) ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਸਦੀ ਗਛੇ
ਆਕਰਦਾ ਹੈ

ਚਿ ਦਸਮਨ ਕੁਜਾਂ ਹੀਲਹ ਸਸੀ ਕਨਦਾ॥

ਇਸ ਸਤੁ ਜੇ ਉਸਸੇ ਉਪਾਉ ਸਾਜਨ ਕਰੇ॥

ਅਗਰ ਰਹਿਨੁਮਾਂ ਬਰਵੈ ਰਾਜੀ ਸਵਦਾ॥੧੦੩॥

ਜੇਕਰ ਰਸਤਾ ਦਿਖਾਲਵੇਵਾਲਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਉਪਰ ਉਸਕੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ॥

ਅਗਰ ਬਰਖਾਕ ਆਯਦ ਵਹੇ ਦਹਿ ਹਜਾਰ॥

ਜੇਕਰ ਉਪਰ ਉਕਦੇ ਆਵੇ ਦਸਲਖ ਚੜ੍ਹਕੇ (ਅ:) ਤੇਰਲੀ ਸਿਧਾ ਉਪਰ ਦਸਲਖ
ਫੌਜ ਤੇਜੀ ਧੀ॥

ਨਿਗਾਹ ਬਾਨ ਓਰਾ ਸਵਦ ਕਿਰਦ ਗਾਰ॥੧੦੪॥

ਰਾਖਾ ਉਸਦਾ ਉਦਾਰੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਤਰਾਰ ਨਜਰ ਹਸਤ ਲਸਕਰ ਵ ਜਰ॥

ਤੋਰ ਜੇਕਰ ਧਿਆਨ ਪੈ ਫੌਜ ਅਤੇ ਦੌਲਤ ਉਪ (ਅ:) ਤੇਨੂੰ ਹੋਕਾਰ ਫੌਜ ਅਤੇ ਧਨ ਦਾ ਹੈ॥

ਕਿਮਾਰ ਨਿਗਾਹ ਅਸਤੁ ਯਜਦਾ ਸੁਕਰ॥੧੦੫॥

ਜੇਮੇਰੇ ਬਾਈ ਸਿਗਾਹ ਪੈ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਉਪਰ

ਕਿਓਰ ਗੁਰੂਰ ਅਸਤੁ ਬਰ ਮੁਲਕ ਮਾਲ॥

ਜੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਹੋਕਾਰ ਪੈ ਉਪਰ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਧਨ ਦੇ॥

ਟਮਾਰ ਪਨਾਹ ਅਸਤੁ ਯਜਦਾ ਅਗਲਾ॥੧੦੬॥

ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਆਸਰਾ ਪੈ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ

ਤਗਾਫਲ ਮਸਉਈ ਸਿਪਜੀ ਸਰਾਇ॥

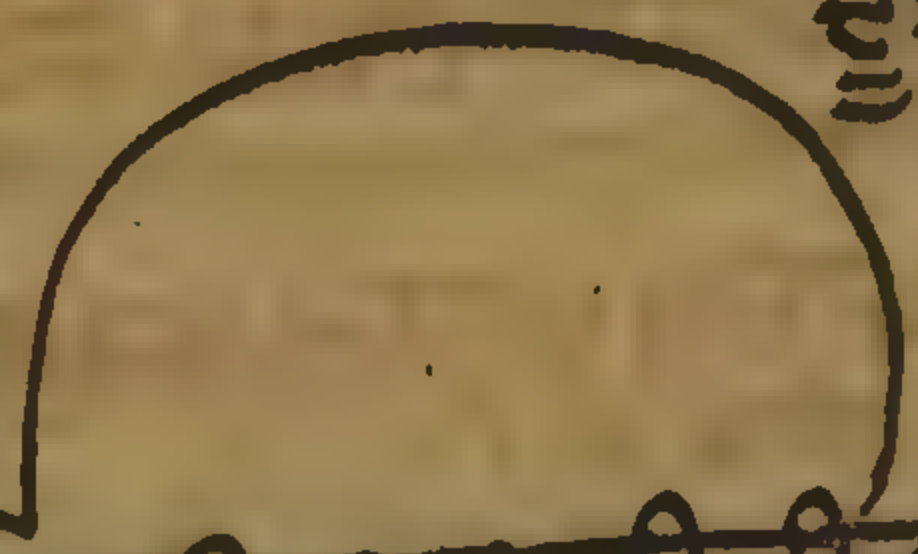
ਤੁੰਗਾਫਲ ਮਤਹੋਇ ਉਸ ਦੁਨੀਆ ਦੇ ਪਰ ਉਪਰ॥

੧੮ ਕਿਆਲਮ ਬਗੁਜਰਦ ਸਰੇ ਜਾ ਬਜਾਇ॥੧੦੭॥
 ਜੋ ਜਗਤ ਲਿਖਾਵਾਹੇ ਸਿਰੇਬੀ ਜਾਗਾ ਜਾਗਾਵਿਚਾ॥
 ਬੁਕੀ ਗਰਦਸੇ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਾਂ॥
 ਦੇਖਤੂੰ ਫਿਰਨ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਾਂਦੀਦਾਂ॥
 ਬਿ ਬਚਾਜਸਤ ਬਰਹਰ ਮਕੀਨੇ ਮਕਾਂ॥੧੦੮॥
 ਜੋਲਿਖਾਹੇ ਉਪਸਭ ਮਕਨ ਵਲਿਆ ਅਤੇ ਮਕਾਂਨਾਦੇ॥
 ਤੁਰਾਬ ਜਬਰ ਅਜਜ ਖਰਾਸੀ ਮਕੁਨ॥
 ਤੂੰ ਜੇਕਰ ਤੁਵਾਹੇ ਗਰੀਬਨੂੰ ਛਿਲਣਾ ਮਤਕਰ॥
 ਕਸਮਰਾ ਬਤੇਸਹ ਤਰਾਸੀ ਮਕੁਨ॥੧੦੯॥
 ਸੁਰੀਧਕੇ ਤਾਈ ਸਾਬ ਤੇਸੇਦੇ ਛਿਲਣਾ ਮਤਕਰਤੂੰ॥
 ਹਕੇ ਯਾਰ ਬਾਸਦ ਚਿ ਦੁਸਮਨ ਕੁਨਦਾ॥
 ਜਬ ਸਚ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇ ਕਿਆ ਸਤੁਕਰ ਸਕਦਾਹੋ॥
 ਅਗਰ ਦੁਸਮਨੀ ਰਾ ਬਸਦ ਤਨ ਕੁਨਦਾ॥੧੧੦॥
 ਜੇਕਰ ਦੁਸਮਨੀ ਕੇ ਤਾਈ ਸਾਬ ਸੋ ਤਨਕੇ ਕਰੇ॥
 ਖਸਮ ਦੁਸਮਨੀ ਗਰ ਹਜਾਰ ਆਵਰਦਾ॥
 ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਮਨੀ ਅਜੇਕਰ ਹਜਾਰਹੀ ਲਿਆਵੇ॥
 ਨ ਯਕ ਮੁਇ ਚਿਰਾ ਅਜਾਰ ਆਵਰਦਾ॥੧੧੧॥
 ਨਹੀ ਇਕ ਰੋਮ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਦੁਖ ਲਿਆਵੇ ਪੁਵਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾਸੇ ਹਮਚੇਖੇ
 ਹਿਕਾਯਤ) ਅਰੀਜੇ ਅਰੀਜੇ ਅਰੂਪੇ ਅਰੇਖਾ॥
 ਵਹਿਗੁਰੂ ਅਗਿਫਤਹੇ ਮਨੇਬੀਗਤ ਹੈ ਰੂਪਬੀਗਤਹੇ ਰੂਪਬੀਗ
 ਅਰਾਧੇ ਅਬਾਧੇ ਅਬਰਮੇ ਅਲੇਖਾ॥੧੧੨॥
 (ਵਹਿਗੁਰੂ) ਬੇਅੰਤਹੇ ਬਿਧਨਸੇ ਰਹਤਹੇ ਭਰਮਸੇ ਰਹਤਹੇ ਲੇਖੇ
 ਅਰਾਗੇ ਅਰੂਪੇ ਅਰੇਖੇ ਅਰੀਗਾ॥
 ਕੀਸੇ ਪ੍ਰੇਮਨਹੀ ਕੋਈ ਰੂਪਨਹੀ ਰੇਖਸੇ ਰਹਤਹੇ ਰੰਗਸੇ ਰਹਤਹੇ
 ਅਜਨਮੇ ਅਬਰਨੇ ਅਬੁਤੇ ਅਭੀਗਾ॥੧੧੩॥
 ਜਨਮਧੀ ਰਹਤਹੇ ਚਰੇਬਰਣਸੇ ਰਹਤਹੇ ਸੁਖਮਹੇ ਨਾਸਹੇ ਲੇਖੇ ਰਹਤਹੇ॥

ਅਛੋਦੋ ਅਭੋਦੋ ਅਕਰਮੋ ਅਕਾਮਾ॥
 ਕਟਣੇ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਕਿਸੀ ਸੇਜੁ ਦਾ ਨਹੀ ਹੈ ਕਰਮਾ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਇਛਾ ਸੇਰ
 ਅਖੋਦੋ ਅਭੋਦੋ ਅਕਰਮੋ ਅਕਾਮਾ॥੧੧੪॥ [ਹਤੁ ਹੈ]
 ਦੁਖ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਕੋਈ ਦਾ ਹਿਰਾਬੁ ਦੁਖੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭੁਖ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਇਸਤੀ
 ਅਰੋਖੋ ਅਭੋਖੋ ਅਲੋਖੋ ਅਭੀਗਾ॥ [ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ]
 ਰੇਖਾ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਭੁਖਾ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ ਉਸਕਾ ਕੋਈ ਲੇਖਾ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਨਾਸ ਸੇਰਹਤੁ ਹੈ
 ਖੁਦਾ ਵੀ ਦ ਬਖਸ਼ਿਦ ਹੋ ਰੰਗ ਰੰਗਾ॥੧੧੫॥
 ਮਾਲਕ ਹੈ ਬਖਸ਼ਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਰੰਗਾ ਰੰਗੇ ਤਮਾਸੇ॥ ਅਬਦਾ
 ਰੰਗਾ ਰੰਗਾ ਦੇ ਪਦਾਰਥ॥

ਹਿਕਾਯਤ
ਕਥਾ

ਦੂਸਰੀ ਚਲੀ



੧ ਰਵਾ ਹਿਰਾਬੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ॥

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀ ਦੇਖ ਰਾਜਹ ਦਲੀਪਾ॥
 ਸੁਣੀ ਹੋ ਮੇਨੇ ਰਾਜੇ ਦਲੀਪਦੀ॥
 ਨਿਸ਼ੁਸਤ ਹ ਬੁਦਹ ਨਿਜ ਦਮਨੇ ਮਹੀਪਾ॥੧॥
 ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਬਾ ਪਾਸ ਮਾਨਧਾਤਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਤਿਕੇ॥
 ਕਿ ਚਿਰਾ ਹਮੀ ਬੂਦ ਪਿਸਰੇ ਚਹਾਰਾ॥
 ਜੇ ਉਸਕੇ ਅੰਸੇ ਥੇ ਬੇਟੇ ਚਰ ੪
 ਕਿ ਦਰ ਰਜਮ ਦਰ ਬਜਮ ਅਮਾਪਤੁ ਹੁਕਾਰਾ॥੨॥
 ਜੇ ਇਹ ਜੁਧਵੇ ਅਤੇ ਵਿਚ ਕਚੇਰੀ ਦੇ ਸਿਖ ਤੇ ਵੇ ਕੀਮ
 ਬਾਰਜਮ ਅੰਦਰ ਹਮਚ ਅਜ ਸੇਰ ਮਸਤਾ॥
 ਇਹ ਜੁਧਵੇ ਅੰਦਰ ਮਨਿੰਦ ਸਿੰਘ ਮਸਤਦੀ॥

੨੦ ਕਿ ਚਾਬਕ ਰਿਕਾਬ ਅਸਤੁ ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤਾ ॥ ੩ ॥
ਜੋਘੇਰੇ ਸਵਰਚੰਗੇ ਅਤੇ ਘਰੇ ਚਲਾਕ ਹੈ ਜੁਧਵਿਚ ॥

ਚੁਹਾਰੇ ਸਹੇਪੇਸ਼ਿਪਿਸਰਾ ਬੁਖਾਂਦਾ ॥
ਚਰੇ ਬੇਰੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਅਗੇ ਬੁਲਾਵੇ ॥

ਜੁਦਾ ਬਰ ਜੁਦਾ ਕੁਰਸੀਏ ਜਰ ਨਿਸ਼ਾਂਦਾ ॥ ੪ ॥
ਜੁਦੇ ਜੁਦੇ ਉਪਰ ਕੁਰਸੀਆ ਜੋਨੇ ਦੀਆ ਦੇ ਬਠਲਾਵੇ ॥

ਬਿਪੁਰਸੀਦ ਦਸਾਇ ਦੁਲਿਤ ਪੁਰਸਤਾ ॥
ਸਾਬ ਪੁਛਿਆ ਸਿਆਇਆ ਦੁਲਿਤ ਕੇ ਪੁਜਵਾਇਆ ਨੂੰ (ਅ) ਵਜੀਰ ਤੋ ਪੁ-
ਛਿਆ ॥

ਅਜੀਅੰਦਰੁ ਬਾਦਿਸਾਹੀ ਕੁਸ਼ ਅਸਤਾ ॥ ੫ ॥
ਇਨ ਵਿਚੋ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੀ ਲਾਇਕ ਕੀਵੇ ॥

ਸੁਨੀਦ ਅੰਚ ਦਾਨਾਇ ਦਾਨਸ ਨਿਹਾਦਾ ॥
ਸੁਨੀ ਵੇਹਬਾਤ ਜੋਧੇ ਸਿਆਇਆ ਅਖਲ ਰਪੁ ਨਿਵਾਇਆ ਨੇ ॥

ਬਤਮਕੀਨਿ ਪਾਸਖ ਅਲਮ ਬਰਕੁਸ਼ਾਦਾ ॥ ੬ ॥
ਸਾਬ ਮਰਤਬੇ ਦੇ ਜੁਬਾਬ ਦਾ ਝੰਡਾ ਪੋਲਿਆ ॥

ਬਿਗੁਫਤਾ ਕਿਖਸਦੀਨ ਦਾਨਾਇ ਨਗਜਾ ॥
ਕਹਿਆ ਏਜੇ ਤਲਾਤੇ ਰਾਧਰਮ ਅਤੇ ਦਲ ਤੂੰ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ॥

ਕਿਅਜਦਾ ਸਨਾਸ ਅਸਤੁ ਅਜਾਦ ਮਗਜਾ ॥ ੭ ॥
ਜੋਤੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਛਨਵੇਵਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕ ਮਗਜ ਹੈ (ਅ) ਜੋਸੇ ਸਿੱਖ ਦੁਰੇ
ਇਕ ਮੋਤੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਮਰਕਦਰਤੇ ਨੇਸਤ ਈ ਗੁਫਤ ਨੀਸਤਾ ॥
ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜੋਰਨਹੀ ਹੈ ਇਸ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹਵੇਕਾ ॥

ਸੁਖਨ ਗੁਫਤ ਨੇ ਬਿਕਰਜਾ ਗੁਫਤ ਨੀਸਤਾ ॥ ੮ ॥
ਏਹਾਤ ਕਹਵੇਕੀ ਮੋਤੀ ਅਵਾਇਧ ਦਾ ਪਰੇਵਾ ਹੈ (ਅ) ਇਸ ਬਾਤ ਦਾ ਕਰਵਾ ਮੇ
ਤੀਜਲ ਦਾ ਪਰੇਵਾ ਹੈ ॥

ਅਗਰ ਸਹਿ ਬਿਗੋਲਾਦ ਬਿਗੋਲਾਮ ਜਵਾਬਾ ॥
ਜੋਕਰ ਬਾਦਸਾਹ ਕਹੇਤਾ ਕੈਦਾਹਾ ਮੇ ਉਤਾ ॥

ਨੁਮਾਯਮ ਬੋਤੇ ਹਾਲ ਈ ਬਾ ਸਵਾਬਾ ॥ ੯ ॥
ਦਿਖਾਲੁ ਮੈਸਾਬ ਤੇਰੇ ਹਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸਾਬ ਖੁਬੀਦੇ ॥

ਹਰਾਕਸ਼ ਕਿਯਸ਼ਦਾਨਿ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥

ਜਿਸਕਿਸੀਨੂੰ ਜੋ ਵਾਰਿਗੁਰੂ ਯਾਰੀ ਦੇਵੈ (ਅ:) ਜਿਸਉਪਰ ਵਾਰਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ

ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਕਾਮਯਾਰੀ ਕੁਨਵਾ॥੧੦॥

ਵਿਚ ਕੰਮਜਹਾਨਦੇ ਮਕਸੂਦ ਪੂਰਾਕਰੇ (ਅ:) ਬਾਦਸਾਹ ਬਣਾਵੇ॥

ਕਿਈਰਾ ਬਾਅਕਲ ਅਜਮਾਈ ਕੁਨੇਮਾ॥

ਜੇ ਇਨਕੇਤਾਈ ਸਾਬ ਅਕਲਦੇ ਅਜਮੂਦਾ ਕਰੇਹਮ

ਟਜਾਂ ਪਸ ਬਕਾਰ ਅਜਮਾਈ ਕੁਨੇਮਾ॥੧੧॥

ਔਰ ਫੇਰ ਇਸਸੇ ਪੀਛੇ ਵਿਚ ਕੰਮਦੇ ਅਜਮਾਉਣਾ ਕਰੇਹਮ॥

ਪ੍ਰਕੇਰਾ ਦਿਹਦ ਫੀਲ ਦਹ ਹਜਾਰ ਮਸਤਾ॥

ਏਕੇਤਾਈ ਦਿਦਾਹੈ ਹਾਈ ਦਸਹਜਾਰ ਮਸਤ ਵਜੀਰਾ ਦੇ ਕਰੇ ਮੁਜਬਾ॥

ਹਮ ਹਮਸਤ ਮਸਤੀ ਓਜੀਰ ਬਸਤਾ॥੧੨॥

ਸਭ ਮਸਤੀ ਤੇ ਮਸਤ ਅਤੇ ਸੰਗਲਾਨਾਲ ਬੀਨੇ ਹੋਏ॥

ਦਿਗਰ ਰਾ ਦਿਹਦ ਅਸਪ ਪਾਂਸਦ ਹਜਾਰ॥

ਦੂਸਰੇ ਕੇਤਾਈ ਦਿਦਾਹੈ ਘੋੜੇ ਪੰਜ ਲਖ

ਜਿਜਰ ਸਾਖੁਤਹ ਜੀਨ ਚੰਨ ਉਬਹਾਰਾ॥੧੩॥

ਜਹੀਸੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਕਾਫੀਆ ਮਹੀਨੇ ਠਉਬਹਾਰਦੀ॥

ਸਿਯਮਰਾ ਦਿਹਦ ਸੁਤਰ ਸੇ ਸਦ ਹਜਾਰ॥

ਤੀਸਰੇ ਕੇਤਾਈ ਦਿਦਾਹੈ ਉਠ ਤਿਨ ਲਖ॥

ਹਮ ਹਨੁਕਰਹ ਬਾਰੇ ਹਮ ਹਜਰ ਨਿਗਾਰਾ॥੧੪॥

ਸਭ ਚਾਦੀ ਦੇ ਭਾ ਰਾਨਾਲ ਅਤੇ ਸੋਨੇ ਨਾਲ ਮੜੇ ਹੋਏ॥

ਚਅਮਰਾ ਦਿਹਦ ਮੂੰਗ ਪਕ ਨੁਖਦ ਨੀਮਾ॥

ਚੌਥੇ ਕੇਤਾਈ ਦਿਦਾਹੈ ਇਕਦਾਣਾ ਮੂੰਗੀਦਾ ਅਤੇ ਅਧਾ ਛੇਲਾ॥

ਅਜਾਂ ਮਰਦ ਅਜਾਦ ਅਕਿਲ ਅਜੀਮਾ॥੧੫॥

ਉਹ ਮਰਦ ਉਤਮ ਅਤੇ ਅਕੱਲ ਫੜੀ ਵਾਲਾ ਸੀ

ਬਿਮਾਵਰਦ ਪੁਰ ਅਕਲ ਖਾਨਹ ਕਜਾਂ॥

ਲੈਆਇਆ ਪੁਰਣ ਅਕਲ ਵਾਲਾ ਘਰ ਵਿਚ ਉਸਨੂੰ॥

ਇਗਰ ਨੀਮ ਨੁਖਦਸੁ ਬਿ ਬਸਤੁਨ ਅਜਾ॥੧੬॥

ਦੂਸਰਾ ਛੇਲਾ ਅਧੇ ਛੇਲੇ ਦੇ ਬਾਬਰ ਲੇਲਿਆ॥

ਹਮੀ ਖਾਸਤੁ ਕੇ ਤੁਖਮ ਰੇਜੀ ਕੁਨਦਾ॥

ਇਹ ਚਾਹਿਆ ਜੋ ਬੀਜ ਬੀਜਣਾ ਕਰੀਏ॥

ਖਿਰਦ ਅਜਮਾਯਸੁ ਬਰੇਜੀ ਕੁਨਦਾ॥੧੭॥

ਅਕਲ ਦਾ ਅਜਮੁਦਾ ਅਤੇ ਬੀਜਣਾ ਕਰੀਏ॥

ਦਫਨ ਕਰਦ ਹਰ ਦੇ ਜ਼ਿਮੀਨ ਅੰਦਰਾ॥

ਦਬਣੇ ਕੀਤਾ ਹਰਿ ਦੇ ਕੇ ਤਾਂਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਵਿਚ॥

ਨਜਰ ਕਰਦ ਬਰ ਸੁਕਰਿ ਸਾਹਿਬ ਗਿਰਾ॥੧੮॥

ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਉਪ੍ਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਡਿਆਈ ਵਾਲੇ ਦੀ ਦਾ

ਚੇ ਸੁਸਮਾਹ ਗਸਤੀ ਦ ਦਰ ਦਫਨ ਵਾਰਾ॥

ਜੇਏ ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੇਏ ਵਿਚ ਦਬਿਆਂਦੀ॥

ਪਦੀਦ ਅਮਦਹ ਸਬਜਹੇ ਨਉ ਬਹਾਰਾ॥੧੯॥

ਪਰਗਟ ਅਇਆ ਸਬਜਾ ਨਉ ਬਹਾਰ ਵਾਲਾ

ਬਰੇਜੀ ਦ ਦਹਿਸਾਲ ਤੁਖਮੇ ਕੁਜਾ॥

ਬੀਜਣਾ ਕੀਤਾ ਦਸ ਬਰਸਾ ਦਾਇਆ ਉਨਾਨੀ॥

ਬਪਰਵਰ ਦਹ ਓਰਾ ਬਰੀਦਨ ਅਜਾ॥੨੦॥

ਪਾਲਿਆ ਉਨਾ ਕੇ ਤਾਂਈ ਅਤੇ ਵਡਿਆ ਉਨਾਨੀ॥

ਬਰੇਜੀ ਦ ਦਹ ਬੀਸਤ ਬਾਰਸੁ ਅਜਾ॥

ਬੀਜਿਆ ਦਸ ਵੀਹ ਵਾਰੀ ਉਨਾਸੀ॥

ਬਸੇ ਗਸਤੁ ਖਰਵਾਰਹ ਦਾਨਹ ਅਜਾ॥੨੧॥

ਬਹੁਤ ਤੇਏ ਖਲਵਾਰੇ ਦਾਇਆ ਦੇ ਉਨਾਸੀ॥

ਚੁਨ ਜਿਯਾ ਦਹ ਸੁਦ ਦਓਲਤੇ ਬੇ ਕਰਾਰਾ॥

ਇਤਨੀ ਵਧੇਰੇ ਤੇਏ ਦਓਲਤ ਬੇ ਚੜਕਾ॥

ਕਜੇ ਦਾਨਹ ਸੁਦ ਦਾਨਹਾਏ ਅਥਾਰਾ॥੨੨॥

ਜੇ ਉਨਾ ਦਾਇਆ ਸੇ ਤੇਏ ਦਾਇਆ ਦੇ ਦੁੱਗਾ॥

ਖਰੀਦਿਆਂ ਨਕਦ ਦਹ ਹਜਾਰ ਫੀਲਾ॥
 ਖਰੀਦਿਆਂ ਉਸ ਨਕਦੀ ਸੇਦਸ ਹਜਾਰ ਹਾਥੀ॥
 ਚੁਕਦੇ ਰਵਾਂ ਹਮ ਚੁ ਦਰੀਆਇ ਨੀਲਾ॥ ੨੩॥
 ਅਨੰਦ ਪਾੜਦੇ ਉਰੇ ਤੁਰਨੇ ਵਾਲੇ ਮਾਨੰਦ ਦਰਿਆਇ ਨੀਲ ਦੇ॥
 ਬਗੀਚੇ ਅਜੇ ਅਸੁਪ ਪਾਸਦ ਹਜਾਰ॥
 ਲੇਦਾ ਹੋ ਰੋਕੜ ਉਸੀ ਸੇ ਪੀੜੇ ਪੰਜ ਲਖ॥
 ਹਮ ਹ ਜਰ ਵਜ਼ੀਨੇ ਹਮ ਹ ਨੁਕਰ ਹਵਾਰ॥ ੨੪॥
 ਸਭ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਕਾਠੀਆਂ ਵਾਲੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਦੀ ਨਲ ਨਲ ਦੇ ਹੋਏ॥
 ਖਰੀਦੇ ਸੇ ਸਦ ਹਜਾਰ ਸੁਤਰ॥
 ਖਰੀਦਿਆਂ ਤਿਨ ਲਖ ਉਠ
 ਹਮ ਹ ਜਰ ਬਾਰੇ ਹਮ ਹ ਨੁਕਰ ਹਪੁਰ॥ ੨੫॥
 ਤਮਾਸ਼ੇ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ੇ ਦੀ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਲੁਣੇ
 ਵਜ਼ੀਨੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਹਾਰਿਆ ਜਾਇ ਬਿਬਸਤ॥ ੨੬॥
 ਸਿਵਾਲ ਦੇ ਦਾਣੇ ਦਾ ਨਮਾ ਸੈਹਰ ਵਡਾ ਬਸਾਇਆ॥
 ਕਿਨਾਮੇ ਅਜਾ ਸਹਾਰੇ ਦਿਹਲੀ ਜੁਦ ਅਸਤ॥ ੨੭॥
 ਜੇ ਨਾਮ ਉਸ ਸੈਹਰ ਦਾ ਦਿਹਲੀ ਰਖਿਆ ਗਿਆ ਹੋ॥
 ਦਿਗਰ ਦਾਨ ਹਰਾ ਬਸਤ ਖੁੰਗੀ ਪਟਨ॥
 ਦੁਸਰੇ ਦਾਣੇ ਦਾ ਬਸਾਇਆ ਖੁੰਗੀ ਪਟਨ ਸੈਹਰ॥
 ਚੁਕਦੇ ਪਸੰਦ ਅਸਤ ਦੁਸਮਨ ਫਿਕਨ॥ ੨੮॥
 ਜੇ ਮਿਥਾਨੂੰ ਪਸੰਦ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਝਾਨੂੰ ਤੋੜ ਦੇ ਵਾਲੇ
 ਬਗੀਚੇ ਦੀ ਦਹ ਦੇ ਬਗੀਚੇ ਮਤ ਸਾਲਾ॥
 ਹਜਾਰੇ ਬਾਰਾਬਰ ਸੁਝੀ ਪੁਕਾਰ - ਖੇਤੀ ਕਰ ਦੇ ਲੈ ਦੇ ਉਦੇਨ
 ਬਸੇ ਗਜ਼ਰ ਜੇ ਦਹਿਲੀ ਤੇ ਬੀਜ ਵਾਲਾ॥ ੨੯॥
 ਬਹੁਤ ਹੋਈ ਉਸ ਸੇ ਵੇਲੇ ਤੇ ਨਾਵਰ ਹੋਣੇ ਵਾਲੀ ਇਸ ਬਿਰ
 ਦੁਬਿਨ ਸਸਤ ਬਰ ਤਖਤ ਮਾਨੇ ਮਹੀਪਾ॥
 ਜੇ ਦੇ ਬੈਰਾ ਉਪਰ ਤਖਤ ਦੇ ਮਾਨਧਾਰਾ ਰਾਜਾ॥

ਬਪੁਰਸਿਸਦਰਾਮਦ ਸਹੇ ਹਫਤ ਦੀਪਾ ॥ ੨੯ ॥

ਵਿਚ ਪੁਛਵੇ ਆਇਆ ਬਾਦਸਾਹੁ ਸਤਾ ਦੀਪਾਦਾ ॥

ਬਗੁਫਤ ਕਿਪੇਸੀਨ ਕਾਗਜ ਬਿਯਾਰਾ ॥

ਕਜੀਰਾਨੂੰ ਕਹਿਆ ਜੋਪੇਹਲਾ ਕਾਗਜ ਲਿਆਓ ਤੁਸੀ ॥

ਚਿ ਬਖਸੀਦਾਮਮਨ ਬਪਿਸਰਾ ਚਹਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥

ਕਿਆਦਿਤਾਹੈ ਮੇਨੇ ਸਾਬ ਬੋਇਆ ਚਰੇਕੇ ॥

ਦਬੀਰੇ ਕਲਾਮ ਜਨਕਲਮ ਬਰਗਿਰਫਤਾ ॥

ਮੁਨਸੀ ਕਲਮ ਚਲਾਉਣੇ ਫਾਲਿਆਏ ਕਲਮ ਪਕੜੀ ॥

ਜਟਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾਅਲੀਮ ਬਰਗਿਰਫਤਾ ॥ ੩੧ ॥

ਉਤ ਬਾਤਕੋਤਾਈ ਤੀਤਾ ਪਕੜਿਆ ॥ ੮੫ ॥ ਬਾਦਸਾਹਕੀ ਬਾਤਕੋਉਤਦੀਤੀਤਾ ਪਕੜਿਆ ॥

ਬਿਗੁਫਤਾ ਚਿ ਬਖਸੀਦਮਦੇਸ਼ ਹਜਾਰਾ ॥

ਬਾਦਸਾਹਨੇ ਕਹਿਆ ਜੋ ਕਿਆਦਿਤਾਹੈ ਮੇਨੇ ਇਨਕੇ ਅਤੇ ਕਿਨੇ ਹਜਾਰਾ ॥

ਬਕਾਗਜ ਬੁਬੀਤਾ ਜੁਬਾਨਸ ਬਿਯਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥

ਵਿਚ ਕਾਗਜਦੇ ਦੇਖੇ ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਜੁਬਾਨਉਪਰ ਲਿਆਏ ॥

ਬਕਾਗਜ ਬੁਬੀਤਾ ਬਗੇਯਦ ਜੁਬਾਨਾ ॥

ਵਿਚ ਕਾਗਜਦੇ ਦੇਖੇ ਤੁਸੀ ਤਾਕਹੇ ਤੁਸੀ ਜੁਬਾਨੀ ॥

ਚੁ ਬਖਸੀਦਸਦ ਬਖਸਹਰਕਸ ਅਜਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥

ਕਿਆ ਬਖਸੀਸਹੋਈ ਬਖਸੀਸਹਰਕਿਸੈਨੂੰ ਉਨਾਸੈ ॥

ਚੁ ਬਿਸਨੀਦ ਸੁਖਨ ਅਜਮਹੀਪਾਨਮਾਨਾ ॥

ਜਬ ਸੁਣੀਬਾਤ ਮੁਹਸੀਆਨੇ ਮਾਨਧਾਤਾ ਪ੍ਰਿਥੀਪਤਨੇ ॥

ਫਰਿਸਤਹ ਸਿਫਤਚੰ ਮਲਾਇਕ ਮਕਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥

ਦੇਵਤਿਆਜੇਸੀ ਫਾਤਿਹਾਈ ਫਾਲੇ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆ ਜੇਸੇ ਪਰਫਾਲੇਨੇ ॥

ਬਿਯਾਰੀ ਮਰਾਪੇਸ ਬਖਸੀਦਹ ਮਨਾ ॥

ਬਾਦਸਾਹਨੇ ਬੋਏ ਨੂੰ ਕਹਾ ਲਿਆਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਗੇ ਬਖਸੀਜਮੇਰੀਕੋਤਾਈ ॥

ਚਰਾਰੇ ਜਹਾਅਫਤਾਬੇ ਯਮਨਾ ॥ ੩੫ ॥

ਤੇਬੇਰਾਤੂੰ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਿਥੀਦਾ ਅਤੇ ਸੁਰਜਯਮਲ ਫਲਾਇਤਕਾਹੈ ॥ =

ਬਗੈਲਦ ਕਿਮੁਰਦੰਦ ਬਾਜੇ ਮੁਹਿੰਮਾ॥

ਪੇਲਾ ਬੇਟਾ ਕਹਿਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਮਰਗਏ ਕਈ ਮਹਿੰਮਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਏ॥

ਕਿਮਾ ਹਮ ਬਜੇ ਫੀਲ ਬਖਸੀ ਦਹਾਮਾ॥ ੩੬॥

ਕਿਉ ਜੇ ਹਮ ਨੇ ਕਈ ਹਾਥੀ ਬਖਸੀ ਸਕੀ ਤੇ ਤੈ ਆਪਾ॥

ਦਿਗਰਰਾ ਬਪੁਰਸੀ ਦਾਸਪਸ ਚਿਕਰਦਾ॥

ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਤਾਈ ਪੁਛਿਆ ਘੋੜੇ ਤੇ ਕੀਅਕੀਤੇ॥

ਕਿ ਬਾਜੇ ਬਬਖਸੀ ਦ ਬਾਜੇ ਬਿਮੁਰਦਾ॥ ੩੭॥

ਉਸਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਬਾਜੇ ਮੇ ਬਖਸੀ ਸਕੀ ਤੇ ਬਾਜੇ ਮਰਗਏ॥

ਸਿਯਮਰਾ ਬਪੁਰਸੀ ਦ ਸੁਤਰਾਂ ਨੁਮਾਂ॥

ਤੀਸਰੇ ਕੇ ਤਾਈ ਪੁਛਿਆ ਤੂੰ ਉਠ ਦਿਖਾਲਾ॥

ਕਜਾਤੋ ਬਬਖਸੀ ਦ ਏ ਜਨ ਮਾਂ॥ ੩੮॥

ਕਿਥੇ ਤੇ ਬਖਸੀ ਸਕੀ ਤੇ ਹੋ ਮੇ ਮੇਰੀ ਜਨ

ਬਗੈਲਤਾ ਕਿ ਬਾਜੇ ਬਕਾਰਾ ਮਾਮਦੀ ਦਾ॥

ਉਸਨੇ ਕਹਿਾ ਜੇ ਕਿਤਨੇ ਤਾ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੇ ਆਏ ਹੋ॥

ਬਬਖਸ ਮਦਿਰੁ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ਮਾਮਦੀ ਦਾ॥ ੩੯॥

ਵਿਚ ਬਖਸੀ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਬੇਓੜਕ ਹੀ ਆਏ॥

ਚਾਮਰਾ ਬਪੁਰਸੀ ਦ ਕਿਏ ਨੇਕ ਬਖਤਾ॥

ਚੌਥੇ ਕੇ ਤਾਈ ਪੁਛਿਆ ਜੇ ਏ ਭੁਲੇ ਨਸੀ ਬੇ ਵਾਲੇ॥

ਸਜਾਵਾਰ ਦੇ ਹੀ ਮ ਸਾਯਾਂ ਨ ਤਖਤਾ॥ ੪੦॥

ਲਾਇਕ ਬਾਦਸਾਹੀ ਮੁਕਟ ਦੀ ਅਤੇ ਲਾਇਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ

ਕਜਾ ਕਰਦ ਬਖਸਸ ਤੁਮਾਰਾ ਫਹੀਮਾ॥

ਕਿਥੇ ਕੀਤੀ ਖਰਚ ਬਖਸੀ ਸਮੇਰੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਮਝਾਉ॥

ਮਕੇ ਦਾਨ ਹ ਮੁੰਗੇ ਦਿਗਰਨੁਖ ਦ ਨੀਮਾ॥ ੪੧॥

ਇਕ ਦਾਣਾ ਮੁੰਗੀ ਦਾ ਸਾਬਤ ਅਤੇ ਦੂਸਰਾ ਛੋਲੇ ਦਾ ਅਧਾ ਦਾਣਾ

ਸਵਦ ਗਰਹੁਕਮ ਤਾ ਬਿਯਾਰੇ ਮਪੇਸਾ॥

ਆਪਕਾਰੇ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਤਾਂ ਲਿਆਵੇ ਮੇ ਅਗੇ ਆਪਦੇ॥

ਹਮਹ ਫੀਲ ਅਸਧ ਅਜ ਸੁਤਰ ਬੋਲਾ ॥ ੪੩ ॥

ਤਾਮ ਹਾਈ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਉਨਸੇ ਉਠ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸੁੰਦਰ ॥

ਨਜਰ ਕਰਦ ਫੀਲ ਦੇ ਦੁਹਿ ਹਜਾਰ ਮਸਤਾ ॥

ਬਾਦਸਾਹ ਦੀ ਨਜਰ ਕੀਤੇ ਹਾਈ ਬਾਰ ਹਜਾਰ ਮਸਤਾ ॥

ਪੁਰ ਅਜ ਜਰ ਬਾਰੇ ਹਮਹ ਨੁਕਰਹ ਬਸਤਾ ॥ ੪੩ ॥

ਅੰਨ੍ਹੇ ਹੋਏ ਸੋਏ ਦੇ ਬੁਲਨਾਲ ਅਤੇ ਤਾਮਾ ਚਾਂਦੀ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ॥

ਹਮਾਂ ਅਸਧ ਪਾਂਸਦ ਹਜਾਰ ਆਵਰੀ ਦਾ ॥

ਵੇਸੇ ਹੀ ਘੋੜੇ ਪੰਜ ਲਖ ਲਿਆਇਆ ॥

ਹਮਾਂ ਜਰ ਜੀਨ ਬੇਸਮਾਰ ਆਵਰੀ ਦਾ ॥ ੪੪ ॥

ਵੇਸੇ ਹੀ ਸੁਨਹਰੀ ਜੀਨ ਬੇਓੜਕ ਲਿਆਇਆ ॥

ਹਮਾਂ ਖੋਲਵ ਖਫਤਨ ਬਚਗਸ ਤੁਵਾਂ ॥

ਤਾਮਾ ਟੇਪਿਆ ਅਤੇ ਜਿਹਾ ਸੁਨੇਰੀ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਦਾ ਅਸਬਾਬ ਹੋ ॥

ਬਸੇਤੀਰ ਸਮਸੇਰ ਕੀਮਤ ਗਿਰਾਂ ॥ ੪੫ ॥

ਬਹੁਤ ਤੀਰ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਮੁਲਬਾਰੀ ਵਾਲੀਆ ॥

ਬਸੇ ਸੁਤਰ ਬਗਦਾਦ ਜਰ ਬਫਤ ਬਾਰ ॥

ਬਹੁਤ ਉਠ ਬਗਦਾਦ ਦੇ ਜਰੀ ਬਾਦਲੇ ਦੇ ਬੁਲਨਾਲ ਸਜਾਏ ਹੋਏ ॥

ਜਰੇ ਜਾਮਹ ਨੀਮਾ ਅਸਤੀ ਬੇ ਸੁਮਾਰ ॥ ੪੬ ॥

ਸੁਨੇਰੀ ਕੁੜਤੀਆ ਅਤੇ ਚੋਰੇ ਸੁਨੇਰੀ ਬੇ ਓੜਕ ॥

ਕਿ ਵਹਨੀਲ ਦਹਪਦਮ ਦੀਨਾਰ ਜਰਦਾ ॥

ਜੇ ਵਸਨੀਲ ਅਤੇ ਦਸਪਦਮ ਮੋਹਰ ਪੀਲੀਆਂ - ਕੁੰਦਨ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ॥

ਕੁਜੇ ਦੀ ਦਹ ਸੁਦ ਦੀ ਦਹ ਦੇ ਸਤ ਸਰਦਾ ॥ ੪੭ ॥

ਜੇ ਉਸਕੇ ਦੇਖਣੇ ਹੋਏ ਨੇੜ ਪਿਆਰਿਆ ਦੇ ਠੰਡੇ ॥ ਪੁਲੀਨ ਹੋਏ ॥

ਕਿ ਸਰਮੁੰਗ ਘਰ ਸਹਰ ਜੇ ਕਾਮ ਸੁਦਾ ॥

ਜੇ ਇਕ ਵਾਛੇ ਮੁੰਗੀ ਸੇ ਇਕ ਸਹਰ ਦਾ ਮਕਸਦ ਹੋਇਆ ॥

ਕਿ ਮੁੰਗੀ ਪਟਨ ਸਹਰ ਓਨਾਮ ਸੁਦਾ ॥ ੪੮ ॥

ਜੇ ਮੁੰਗੀ ਪਟਨ ਸਹਰ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਰਖਿਆ ॥

ਕਿਨੀਮੇਨਖਦਰਾਦਿਗਰਸਹਰਬਸਤਾ॥

ਜੇਅਧੇਫੋਲੋਦਾ ਰੂਸਰਸਹਰਬਸਾਇਆ॥

ਕਿਨਾਮੇਅਜੇਸਹਰਦਹਲੀਸੁਦਅਸਤਾ॥੪੯॥

ਜੇਨਾਮਉਸਕੇਸੇਸਹਰਦਿਹਲੀਤੇਇਆਹੇ॥

ਖੁਸਆਮਦਬਤਦਬੀਰਮਾਨੇਮਹੀਪਾ॥

ਪਸੰਦਆਪਾਜਾਬਅਕਲਦੇਮਾਤਧਾਤਾਨੂੰ॥

ਖਿਤਾਬਸਬਦੇਦਾਦਰਾਜਹਦਲੀਪਾ॥੫੦॥

ਖਿਤਾਬਉਸਕੇਸਾਬਦਿਤਾਹਾਜਾਦਲੀਪਕਾ

ਕਿਪੈਦਾਅਜੇਫਰਿਰਸਾਹਨਸਹੀ॥

ਜੇਪੁਗਰਹੇਉਸਸੇਪੁਤਾਪ ਬਾਦਸਾਹੇਕੇਬਾਦਸਾਹਕਾਮ

ਸਜਾਫਾਰਤਖਤਅਸਤਤਾਜੇਮਹੀ॥੫੧॥

ਲਾਇਕਸਿਘਾਜਟਦੇਖੈਅਤੇਲਾਇਕਮੁਕਟਪ੍ਰਿਥੀਕੇਹੇ॥

ਬਜੇਬਦਅਜੇਮਰਦਤਾਜੇਨਗੀ॥

ਸੁੰਦਲਗਦਾਹੇਉਸਮਰਦਸੇਮੁਕਟਅਤੇਨਗੀਨਾ॥

ਬਾਰਾਅਕਲਤਦਬੀਰਹਜਾਰਅਫਗੀ॥੫੨॥

ਪਿਰਉਸਅਕਲਅਤੇਤਦਬੀਰਦੇਹਜਾਰਵੇਗੀਜਾਬਾਸਪ

ਸਿਰਿਹਸਤੁਬੇਅਕਲਆਲੂਦਹਮਗਜਾ॥

ਤਿਨੇਓਹੇਬੇਅਕਲਅਤੇਗੀਦੇਮਗਜਵਾਲੇ॥

ਨਗਫਤਾਰਖਸਤੁਰਨਰਫਤਾਰਨਗਜਾ॥੫੩॥

ਨਾਇਨਾਦੀਬੋਲੀਕੁਲੀਚੰਗੀਅਤੇਨਾਇਨਾਦੀਚਾਲਸੁੰਦਾ॥

ਹਮੀਖਾਸਤੁਕਿਓਰਾਬਸਾਹੀਦਿਹਮਾ॥

ਇਹਚਾਹਿਆਜੇਉਸਕੇਤਾਈਬਾਦਸਾਹੀਦੇਵਾਂਮੇ॥

ਜਿਦਉਲਤੁਖਦਸਰਾਅਗਾਹੀਦਿਹਮਾ॥੫੪॥

ਦਉਲਤਆਪਣੀਸੇਉਸਕੇਖਬਰਦੇਵਾਂਮੇ॥

ਬਜੇਬਦਅਜੇਫਰਿਰਸਾਹਨਸਹੀ॥

ਜੇਕੁਦਾਹੇਜੇਉਸਸੇਤਖਤਸਾਹਨਸਾਹੀਦਾ॥

ਕ੍ਰਿਸਾਹਿਬ ਸਚਿਰ ਅਸਤੁ ਵਮਾਲਕ ਮਹੀ॥੫੫॥
 ਜੇ ਮਾਲਕ ਬਧਦਾ ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾਤੇ॥
 ਖਿਤਾਬ ਸ ਅਜੇ ਗਸਤੁ ਰਾਜਹ ਦਲੀਪ॥
 ਖਿਤਾਬ ਉਸਕਾ ਉਸਸੇ ਹੋਇਆ ਰਾਜਾ ਦਲੀਪ॥
 ਖਿਲਾਫਤ ਬਖਸ਼ੀ ਦਮੋਨੇ ਮਹੀਪ॥੫੬॥
 ਬਾਦਸਾਹੀ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਬਖਸ਼ੀ ਸਕੀਤੀ ਮਨ ਮਹੀਪਨੇ॥
 ਸ੍ਰਿਪਿਸਰਾਂ ਦਿਗਰ ਸਾਹ ਅਜਾਦ ਕਰਦਾ॥
 ਤਿੰਨ ਬੇਇਆ ਦੁਸਰਿਆਂ ਕੇ ਤਾਈ ਬਾਦਸਾਹਨੇ ਕਢ ਦਿਤਾ॥
 ਨਦਲ ਸਪਰਸਤੋ ਨ ਅਜਾਦ ਮਰਦਾ॥੫੭॥
 ਨ ਬੁਧੀ ਦੇ ਪ੍ਰਜਣੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਨ ਖੁਲਾਸੇ ਮਰਦਾ॥
 ਕਿਰਿਰ ਬਰੇ ਜਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਨਿਸਾਦਾ॥
 ਜੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਉਪਰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਬੈਠਾਇਆ॥
 ਕਲੀ ਦੇ ਕੁਹਨ ਰੀਜ ਰਾਬਰ ਕੁਸ਼ਾਦਾ॥੫੮॥
 ਕੁੰਜੀਆਂ ਪੁਰਤਨੀ ਖਜਾਨਿਆ ਦੇ ਤਾਈ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦਿਖਾਇਆ॥
 ਬੇਦੇ ਦਾਦ ਸਾਹੀ ਖੁਦ ਅਜਾਦ ਗਸਤੁ॥
 ਸਾਥ ਉਸਕੇ ਦਿਤੀ ਬਾਦਸਾਹੀ ਆਪ ਨਿਆਰਾ ਹੋਇਆ॥
 ਬਪੋਸੀ ਦ ਦਲੀਪ ਰਵਾਂ ਸੁਦ ਬਦ ਸਤੁ॥੫੯॥
 ਪਾਈ ਗੇਵਰੀ ਗਲਮੇ ਤੁਰਪਿਆ ਤਰਫ ਬਨਕੀ॥
 ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਨਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜਰੀਗਾ॥
 ਦਿਹ ਮੇਰੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇਰੀਗਵਾਲਾ॥
 ਕਿਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤੁ ਦਰ ਵਕਤ ਜੀਗਾ॥੬੦॥
 ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਚਾਹੀਦਾਰੇ ਵਿਚ ਵਖਤ ਲਵਾਈਏ॥
 ਬਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਬਖਤ ਅਜਮਾਈ ਕੁਨਮਾ॥
 ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਦਿਹ ਜੇ ਤੁਰਗਾਦਾ ਅਜਮਾਇਣਾ ਕਰਾਮੇ॥
 ਜਿਤੇਗੇ ਖੁਦ ਸਕਾਰਵਾਈ ਕੁਨਮਾ॥੬੧॥
 ਤਏਵਾਰ ਆਪਣੀ ਸੇਕੀ ਮਚਲਾਇਣਾ ਕਰੇਯਾ॥ (ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਾਜੇ ਬੁ)

ਦੇਖ ਜੇ ਜੇ ਕੇ ਬਾਦਸਾਹ ਅਕਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਓਹ ਆਪਣਿਆ ਬੇਇਆਰੀ
ਉਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕਲ ਪ੍ਰਤਾਇਕੇ ਪਿਛੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਇੰਦੇ ਹੋਨਾ।

ਹਿਕਾਯਤ
ਕਥਾ

ਤੀਸਰੀ ਚਲੀ

੧ ਓਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਿਤੇ ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਦਾਨਸ ਦਿਹੋ ਦਾਦਗਾਰ ॥

ਸਾਹਿਬ ਵਾਹਗੁਰੂ ਬੁਧਿਕੇ ਅਤੇ ਨਿਆਉਕੇ ਦੇਵੇਦਾਰ

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਹਰ ਹੁਨਰ ॥ ੧ ॥

ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਬਖਸ਼ਣੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਰਿਜ਼ਕ ਦੇ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾ ਸਭ ਹੁਨਰਾਂ ਕੇਤਾ (੨)

ਅਮਾ ਬਖਸ਼ ਬਖਸ਼ਿਦ ਓਦਸਤ ਰਹਿਰਾ ॥

ਆਸਰੇ ਕੇ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾ ਬਖਸ਼ੀਸ਼ ਕੇ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹਥ ਦੇ ਪਕੜਨੇ ਵਾਲਾ

ਕਸਾਯਸ ਕਰੇ ਰਹਿ ਨਮਾਯਸ ਪਜੀਰਾ ॥ ੨ ॥

ਭੀੜ ਦੇ ਖੇਲਣੇ ਵਾਲਾ ਰਾਹ ਦੇ ਵਿਖਲਾਏ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਦੀ ਬਾਤ ਮੰਨ ਦੇਵਾ (੩)

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀਦ ਮਯਕੇ ਨੇਕ ਮਰਦਾ ॥

ਬੜਾ ਸੁਣੀਓ ਹਮਨੇ ਇਕ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ ਦੀ ॥

ਕਿ ਅਜ ਦੁਰਿਹਿ ਦਸਮਨ ਬਰਾਵਰ ਦਗਰਦਾ ॥ ੩ ॥

ਜੇ ਸਮੇ ਵੇਰੀ ਆਸੈ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ ਪਾਟ (ਅ) ਵੇਰੀ ਆਨੰ ਮਾਰ ਕੇ ਪਾਟੇ

ਖਸਮ ਅਫਕਨੇ ਸਾਹ ਗੀ ਦਿਲ ਫਿਰਾਜਾ ॥

ਮੇਰਲ ਦਿਤ

ਵੇਰੀ ਆਨੰ ਸਿਟ ਦੇਵੇ ਵਾਲਾ ਬਾਦਸਾਹ ਚੀਨ ਦਾ ਦਿਲ ਖੁਲੇ ਵਾਲਾ ॥

ਗਰੀ ਬੁਲ ਨਿਵਾਜੇ ਗਨੀ ਮੁਲ ਗੁਦਾਜਾ ॥ ੪ ॥

ਗਰੀ ਬਾਂ ਦੇ ਵਡਿਆਉਂਦੇ ਵਾਲਾ ਵੇਰੀ ਆਨੰ ਗਾਲ ਦੇ ਵਾਲਾ ॥

ਜਿਰਜਮੇ ਬੁ ਬਜਮੇ ਹਮਾ ਬੰਦ ਬਸਤਾ ॥

ਲੜਾਈ ਵਿਚ ਅਤੇ ਮਜ਼ਲਸ ਵਿਚ ਸਭ ਤੋਂ ਬੰਦ ਬਸਤ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ

ਕਿ ਇਸੀ ਯਾਰ ਤੇਗ ਅਸਤ ਹੁਸੀ ਆਰ ਦਸਤਾ ॥ ੫ ॥

ਜੋ ਧਨੀ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਹਥ ਦਾ (ਅ) ਹਥ ਦਾ ਸਖੀ ॥

ਨਿਵਾਲਹ ਪਿਆਲਹ ਜਿ ਰਜਮੇ ਬ ਬਜਮਾ॥

ਖਾਵਟੇਸੇ ਅਤੇ ਪੀਵਟੇਸੇ ਅਤੇ ਜੁੱਧਸੇ ਅਤੇ ਮਜਲਸ ਵਿਚ॥

ਤੁ ਗੁਣਤੀ ਕਿਦੀ ਗਰਯਕੇ ਜੁਦ ਬ ਬਜਮਾ ੬॥

ਤੁ ਕਹੇ (ਅੰਠੀ) ਜੇ ਦੂਸਰਾ ਬਹਾਦਰ ਹੋਯਾ ਵਿਚ ਮਜਲਸ ਦੇ॥

ਜਿ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗ ਹਮਰੁ ਆਮੁਖਤਹ ਸੁਦਾ॥

ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਆਲੀ ਚਲਾਉਣੀ ਸਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋ॥

ਤੁ ਗਈ ਕਿਦਰ ਸਿਕਮ ਅੰਦੇਖਤਹ ਸੁਦਾ॥ ੭॥

ਤੁ ਕਹੇ ਜੇ ਅੰਦਰ ਗਰਬ ਦੇਹੀ ਅਕੱਠੀ ਸਿਖੀ ਹੋਈ ਹੋ॥

ਚਮਾਲਸ ਰਿਚਨਸ ਮਤਾਯਸ ਅਜੀਮਾ॥

ਜਦਮਾਲ ਉਸਦਾ ਤਾਰੀ ਅਤੇ ਨਕਦੀ ਉਸਦੀ ਬਹੁਤ ਬੀ॥

ਕਿ ਮੁਲਕਸ ਬੁਸੇ ਅਸਤੁ ਬਖਸ ਮਕਰੀਮਾ॥ ੮॥

ਕਿਉ ਜੇ ਮੁਲਕ ਉਸਦੇ ਬਹੁਤ ਹੋਏ ਅਤੇ ਬਖਸੀਸ ਉਸਦੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਾਅ ਜੇਸੀ॥

ਅਜੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਬਾਮਾਖਰ ਸੁਦ ਅਸਤੁ॥

ਉਸਦੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਬਾਮਾਖਰ ਦੇ ਹੋਈ ਹੋ॥ (ਅਸਤੁ) ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਾਦਸਾਹ ਮਰੇ॥

ਨਿਸਸਤੰਦ ਵਜੀਰਾਨੁ ਓਪੇਸ ਪਸਤੁ॥ ੯॥ ਲਗਾ

ਬੈਠੇ ਵਜੀਰ ਦਿਵਾਨ ਉਸਦੇ ਅਗੇ ਪਿਛੇ॥

ਜਿਤੇ ਪਸ ਕਿਰਾਬਾਦਸਾਹੀ ਦਿਹੇਮਾ॥

ਤੇਰੇ ਸੇ ਪਿਛੇ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੇਵੇ ਹਮਾ॥

ਕਿਰਾਤਾਜ ਇਕਬਾਲ ਬਰਸਰ ਨਿਹੇਮਾ॥ ੧੦॥

ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਮੁਕਰ ਪਤਾਪਦਾਲਾ ਉਪਰ ਸਿਰ ਦੇ ਰਖੇ ਹਮਾ॥

ਕਿਰਾਮਵਦ ਅਜੁ ਖਾਨਹ ਬੈਰੁ ਕੁਨੇਮਾ॥

ਕਿਸਾਦਮੀ ਕੇ ਤਾਈ ਪਹੁਸੇ ਬਾਹਰ ਕਰੇ ਹਮਾ॥

ਕਿਰਾ ਬਖਤ ਇਕਬਾਲ ਬਰਸਰ ਨਿਹੇਮਾ॥ ੧੧॥

ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਤਾਗ ਅਤੇ ਪਤਾਪ ਉਪਰ ਸਿਰ ਦੇ ਰਖੇ ਹਮਾ॥

ਬਹੇਸ ਅੰਦਰ ਅਮੁਦ ਦੁਸ਼ ਦੇ ਦਰਸਮਾ॥

ਵਿਚ ਹੋਸਦੇ ਆਮਾ ਅਤੇ ਪੀਕੀਆ ਦੇਨੇ ਅਖੀਆ॥

ਬਗਫਤਾ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਪੇਸੀ ਨਹ ਰਸਮਾ ॥ ੧੩ ॥

ਕਹੀ ਬਾਤੁ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਤਰਾਂ ॥

ਨ ਪਾਓ ਨ ਦਸਤੇ ਨ ਚਸਮੇ ਜੁਬਾਂ ॥

ਨ ਪੇਰ ਨ ਹਥ ਨ ਨੇੜ ਅਤੇ ਨ ਰਸਨਾਂ ॥

ਨਹ ਸੇ ਨ ਹਿਮਤੁ ਨ ਹੋ ਬਤ ਕੁਜਾਂ ॥ ੧੩ ॥

ਨਹ ਸੇ ਨ ਹਿਮਤੁ ਨ ਭੇ ਕਿਸੀ ਆਦਮੀ ਦਾ ॥

ਨਹ ਉਲੇ ਨ ਤੁਹਮਤੁ ਨ ਹੀਲਹ ਨ ਹੋਸਾ ॥

ਨਾ ਰੁਹ ਨਾ ਤੁਹਮਤੁ ਨ ਬਹਨ ਕਰੇ ਜੁਧਮੇ ਨਹੋਸ ਭੁਜੈ ਟਈ ॥

ਨ ਬੀਨੀ ਨ ਬੀਨ ਅਗੀ ਹਰਦੇ ਗੋਸਾ ॥ ੧੪ ॥

ਨ ਨਾਕ ਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀ ਹੋਵੇ ਨ ਦੇਨ ਕੰਨ ਹੋਵੇ ॥

ਹਰਾ ਕਸ ਕਿਹਸਤੁ ਅਜਮਾਯਸੁ ਬਫਦਾ ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਐਸਾ ਆਦਮੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਏ ਬਾਂਤ ਪਾਈ ਆ ਜਾਣਾ ॥

ਵਜਾ ਦੁਇਰ ਦੀ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਫਦਾ ॥ ੧੫ ॥

ਓ ਜਮਨੇ ਦਾ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦਾ ਬਾਦਸਾਹ ਹੋਵੇ ॥

ਅਜ ਬਮਾਂਦ ਦਾਨਾਇ ਦੋਰ ਈ ਜਵਾਬਾ ॥

ਅਸਚਰਜ ਰਹੇ ਬੁਧੀਮਾਨ ਜਮਨੇ ਦੇ ਇਸ ਉੱਤਰ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇਸੇ ॥

ਸੁਖਨ ਬਾਜ ਦੀ ਗਰ ਕਨਦ ਬਾ ਸਫਾਬਾ ॥ ੧੬ ॥

ਬਾਂਤ ਫੇਰ ਦੂਸਰੀ ਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸਾਥ ਭੁਲਿਆਈ ਦੇ ॥

ਬਰੀਗਸੁ ਦਰਾਮਦ ਦਰੀਗਸੁ ਗਾਰਿਫਤਾ ॥

ਵਜੀਰ ਵਿਚ ਸਲਾਹ ਕਰਨੇ ਦੇ ਆਏ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ॥

ਜਵਾਬੇ ਸੁਖਨ ਰਾ ਬਰੀਗਸੁ ਗਾਰਿਫਤਾ ॥ ੧੭ ॥

ਉਤਰ ਬਾਂਤ ਕੇਤਾਈ ਸਾਥ ਇਕਦੇ ਗਦੇ ਕੀਤਾ ਵਜੀਰਨੇ ॥

ਚਪ ਰਾਸਤਾ ਸੁ ਕਰਦ ਚਰਖੇ ਜੁਬਾਂ ॥

ਪਖੇ ਸਜੇ ਉਨਨੇ ਕੀਤੀ ਚਰਖੀ ਜੁਬਾਨ ਦੀ ॥ (ਅ) ਜੇਹਾ ਵਿਚ ਪੈ ਗਏ ॥

ਬਰ ਅਫਰਦ ਸੁਖਨੇ ਦੁਕੈ ਬਰ ਕੁਮਾਂ ॥ ੧੮ ॥

ਬਾਹਰ ਲਿਆਏ ਬਾਂਤੁ ਜੇਸੇ ਤੀਰ ਕਮਾਣ ਸੇ ਫੇਤੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੋ ॥

ਕਿਏ ਸਾਹੁ ਹੁਸੀਆਰ ਅਜਾਦ ਮਗਜਾ॥

ਜੇਏ ਬਾਦਸਾਹ ਹੁਸੀਆਰ ਅਤੇ ਜੁਦੇ ਮਗਜਵਾਲੇ॥

ਚਰਾਮੇ ਤੇ ਗੋਈ ਦਰੀ ਕਾਰ ਨਗਜਾ॥ ੧੯॥

ਕਿਸਵਾਸ ਤੇ ਤੂੰ ਕਹਦਾਏ ਅੰਦਰ ਇਸ ਕੰਮ ਦੇ ਅਸਚਰਜ ਹੋ॥

ਕਸੇ ਰਾ ਸਵਦ ਕਾਰ ਈ ਦਰਜਮਾਂ॥

ਜਿਸ ਕਿਸੇ ਕੇਤਾਈ ਹੋਵੇ ਕੰਮ ਏਹ ਅੰਦਰ ਜਮਾਏ ਦੇ॥

ਵਜਾ ਹਸਤੁ ਅੇਬਸਤ ਜਾਹਰ ਜਹਾਂ॥ ੨੦॥

ਓਹੋ ਆਦਮੀ ਅੇਬਦਾਰ ਜਾਹਰ ਜਹਾਨ ਵਿਖੋ॥

ਕਿਈ ਹਸਤੁ ਅੇਬੋ ਤੁ ਗੋਈ ਹੁਨਰਾ॥

ਜੇਏਹੋ ਅੇਬ ਅਤੇ ਤੂੰ ਕਹਤਾਏ ਜੇਏਹ ਹੁਨਰ ਹੋ॥

ਕਿਏ ਸਾਹ ਸਾਹਨ ਹਮਹ ਬਹਿਰ ਬਰਾ॥ ੨੧॥

ਜੇਏ ਬਾਦਸਾਹੋ ਕੇ ਬਾਦਸਾਹ ਤਮਾਮ ਸਮੁੰਦਾ ਅਤੇ ਜੰਗਲਾ ਦੇ ਮਾਲਕਾ॥

ਨਦਰ ਜੰਗ ਪੁਸਤੋ ਨ ਦੁਸਨਾਮ ਦਾਦਾ॥

ਨਤੇਨੇ ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਪਿਠ ਦਿਤੀਏ ਨਤੇ ਗਾਲੀ ਦਿਤੀਏ ਕਿਸੇ ਨੂੰ॥

ਨ ਅੰਗਸਤੁ ਬਰਹਰਫ ਦੁਸਮਨ ਨਿਹਾਦਾ॥ ੨੨॥

ਨਹੀ ਉਗਈ ਉਪਰ ਹਰਫ ਸਤ੍ਰੁ ਦੇ ਭਖੀਏ ਤੇਨੇ॥

ਨ ਅਰਾਮ ਦੁਸਮਨ ਨ ਅਜਾਰ ਦੇਸਤਾ॥

ਨਹੀ ਅਰਾਮ ਕਰਨ ਦੇਤਾ ਤੇਨੇ ਸਤ੍ਰੁ ਨੂੰ ਨਹੀ ਦੁਖ ਦਿਤਾ ਤੇਨੇ ਪਿਆਰਿਆ ਨੂੰ॥

ਜਵਾਬੇ ਗਦਾਰਾ ਉਦੁਰਾ ਬਿਪੇਸਤਾ॥ ੨੩॥

ਜਬਾਬ ਫਕੀਰ ਨੂੰ ਤੇਨਹੀ ਦੇਤਾ ਅਤੇ ਸਤ੍ਰੁ ਦੇ ਸੀਰ ਉਪਚਮੜਾਨੀ ਫ

ਨਵੀ ਸਿੰਦਹਰਾ ਜਨ ਹਰਫ ਨਿਹਾਦਾ॥

ਮੁਲਸੀਆ ਕੇਤਾਈ ਜਾਗਾ ਹਰਫ ਦੀ ਨਹੀ ਦਿਦਾ ਤੇ ਤੂੰ॥

ਸੁਖਨਰਾ ਬਹਰੁ ਜਾਇ ਸਰਫੇ ਦਿਹਾਦਾ॥ ੨੪॥

ਬਾਤ ਕੇਤਾਈ ਉਪਰ ਸਚੀ ਜਾਗਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਦਿਦਾ ਤੇ ਤੂੰ॥

ਨ ਉਸਤਾਦ ਰਾਦਾਦ ਜਾਏ ਸੁਖਨਾ॥

ਨਹੀ ਉਸਤਾਦ ਕੇਤਾਈ ਦਿਤੀ ਤੇਨੇ ਜਾਗਾ ਬਾਤ ਦੀ॥

ਠਰਾਮੇਸੁਗੀ ਚੰ ਬਕਾਰੇ ਕਹਨਾ॥ ੨੫॥

ਭੁਲਾਵਣਾ ਕਰਵਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿਚ ਕੀਮਤ ਰੱਖੇ ਦੇ॥ (ਅ:) ਕਦਸਾਹੀ

ਬਬਦ ਮਸਲਹਤ ਕਸਨ ਦਾਦਨ ਦਿਗਰਾ॥ (ਕੁੰਮ)

ਬਰੀ ਸਥਾਹ ਕਿਸੀਨੂੰ ਨਹੀ ਦਿਤੀ ਦੂਸਰੇਨੂੰ

ਬਹਿਸ ਨਾਮ ਓ ਚੰ ਤੁਰੇਯਾਦ ਹਨਰਾ॥ ੨੬॥

ਛੱਡ ਦੇ ਜੋਗ ਪੈ ਨਾਮ ਓ ॥ ਐਸੇ ਅਤੇ ਤੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੰਗੇ ਕੈਦਾਏ॥

ਨ ਬੀਨਦ ਦਿਗਰ ਜਨ ਬਚ ਸਮੇ ਖੁਦਸਾ॥

ਜੇ ਆਦਮੀ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਸਾਥ ਨੇੜਾਂ ਆਪਣਿਆਂ ਦੇ॥

ਨ ਬਰ ਕਾਰ ਕਸ ਕਰਦ ਨਜਰੇ ਬਦਸਾ॥ ੨੭॥

ਨਹੀ ਉਪਰ ਕੀਮਤੀ ਦੇ ਕੀਤੀ ਨਿਗਾਹ ਬੁਰੀ ਉਸਨੇ॥

ਨਜਰ ਕਰਦ ਕਸ ਬਰ ਨ ਹਰਫੇ ਹਰਾਮਾ॥

ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਕਿਸੀ ਉਪਰ ਨਹੀ ਬਾਤ ਹਰਾਮ ਕਾਰੀ ਕੀ॥

ਨਿਗਾਹ ਦਾਸਤ ਬਰ ਸੁਕਰ ਅਜ ਦਾ ਮੁਦਾਮਾ॥

ਨਿਗਾਹ ਰਖੀ ਉਪਰ ਖੁਪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਸਦੀਪ ਕਾਲਾ॥ ੨੮

ਨਜਰ ਰਾਜਿ ਬਦਕਾਰ ਦੀਗਰ ਬੁਬਸਤਾ॥

ਨਿਗਾਹ ਕੇ ਤਾਈ ਬਰੇ ਕੀਮਤ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਬੰਦ ਕੀਤਾਏ॥

ਸਨਾਸੀ ਤੁ ਤਹ ਕੀਕ ਓ ਕੋਰ ਹਸਤਾ॥ ੨੯॥

ਤੂੰ ਪੁਛਾਟੀ ਪੁਰਾਪੁਰਾ ਜੇ ਹਿ ਸੁਰਮਾਏ (ਅਥਤ) ਅੰਧਾਏ

ਕਦਮ ਰਾਨਦਾਰਦ ਬਬਦ ਕਾਰ ਕਾਰਾ॥

ਪੈਰ ਕੇ ਤਾਈ ਨਾਰਖੇ ਵਿਚ ਬਰੇ ਕੀਮਾਦੇ ਕਰਨੇਨੂੰ

ਨਦਰ ਜੀਗ ਪਸੁਪਾਉ ਪਸਤੇ ਹਜਾਰਾ॥ ੩੦॥

ਨਹੀ ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਪਿਛੇ ਪੈਰ ਕਰੇ ਹਜਾਰਾ ਤੇ ਡਰਕੇ॥

ਨਦਰ ਕਾਰ ਦੁਜ ਦੀਨ ਦਿਲ ਬਿਸਕਨੀ॥

ਨਹੀ ਵਿਚ ਕੀਮਦੇ ਚੰਗੇ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਬੀਸੀ ਦਾ ਦਿਲ ਦੁਖਾਵੇ॥

ਨਖਾਨਹ ਖਮਰ ਬਾਜ ਨਾ ਰਹ ਜਨੀ॥ ੩੧॥

ਨਕਰਾਲਖਨੇ ਜੋਏ ਨਾ ਧਾਰਾ ਮਾਰੇ॥ (ਅ:) ਵੇਸ਼ ਕੇ ਪਾਸ ਨਾ ਜਾਵੇ॥

ਬਨਾਕਸ ਦੁਆਇ ਨ ਗੋਯਦ ਸੁਖਨਾ॥

ਸਾਬ ਨਕੀਮਾ ਦੀ ਅਰਜਾ ਦੇ ਨਕਰੇ ਬਾਤ॥

ਬਖਾਹਸ ਖਰਾਸੀਨ ਜੋਇਦ ਸੁਖਨਾ॥ ੩੩॥

ਸਾਬ ਇਛਾ ਛਿਲਦੇ ਦੇ ਨਾਹੁਏ ਬਤ (ਅਥਰੋ) ਕਿਸੀਨੂੰ ਦੁਖਾਵਣੇ ਦੀ ਇਛਾ
[ਨਕਰੇ॥]

ਬਬਦ ਕਾਰਕਸ ਦਰਨ ਦਾਇਦ ਪਾਇ॥

ਵਿਚ ਬੁਰੇਕੀਮ ਕਿਸੀ ਦੇ ਨ ਦੇਵੇ ਪੇਰ॥

ਕਿ ਓ ਪਾਇ ਲੰਗਸਤੁ ਗੋਈ ਬਜਾਇ॥ ੩੩॥

ਜੇ ਓ ਪੇਰਾਬੀ ਲੰਗਾਏ ਤੂੰ ਕਹੇ ਠੀਕ ਠੀਕ -

ਬਦੁਜ ਦੀ ਮਜ਼ਾਰਾਨ ਆਲੂਦਹ ਦਸਤੁ॥

ਸਾਬ ਚੋਰੀ ਦੇ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਨਕਰੇ ਗੀ ਦੇ ਹਥਾਨੂੰ॥

ਬਖੁਰਸੇ ਹਰਾਮੇ ਕੁਸ਼ਾਯ ਦਨ ਦਸਤੁ॥ ੩੪॥

ਸਾਬ ਖਾਣੇ ਹਰਾਮ ਦੇ ਖੋਲੇਨ ਹਥਾਨੂੰ॥

ਬਖੁਦ ਦਸਤੁ ਖਹੀਦ ਨਗੀਰੀਦ ਮਾਲਾ॥

ਸਾਬ ਆਪਣੇ ਹਥਾਂ ਦੇ ਨਹੀਂ ਚਾਹੇ ਅਤੇ ਨਾ ਪਕੜੇ ਮਾਲ ਕਿਸੀ ਦਾ॥

ਨ ਰਯਤ ਖਰਾਸੀ ਨ ਆਜਿਜ ਜਵਾਣਾ॥ ੩੫॥

ਨ ਪਰਜਾਨੂੰ ਛਿਲੇ ਅਤੇ ਨ ਗਰੀਬਾਨੂੰ ਦੁਖ ਦੇਵੇ॥

ਦਿਗਰ ਜਨਨ ਖੁਦ ਦਸਤੁ ਅੰਦਾਖਤਨ॥

ਬਿਗਾਨੀ ਇਸਤੀਨੂੰ ਨ ਆਪਣਾ ਹਥ ਫਾਲਣਾ॥

ਰਯਤ ਖੁਲਾਸਹ ਨ ਬਰਤਾਖਤਨ॥ ੩੬॥

ਪਰਜਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇਖਕੇ ਨ ਉਪਰ ਉਸ ਦੇ ਚੜ੍ਹਤ ਕਰਨੀ॥

ਬਖੁਦ ਦਸਤੁ ਰਿਸਵਤ ਨ ਆਲੂਦਹ ਕਰਦਾ॥

ਆਪਣੇ ਹਥ ਵਡੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਗੀ ਦੇ ਕੀਤੇ ਜਿਸਨੇ॥

ਕਿ ਅਜ ਸਾਹ ਦੁਸਮਨ ਬਰਾਵਰ ਦ ਗਰਦਾ॥ ੩੭॥

ਜੇ ਸਤੁ ਬਾਦਸਾਹੀ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ ਧੂੜਾ॥

ਨ ਜਾਏ ਅਦੁਰਾ ਦਿਹਦ ਵਫ਼ਤ ਜੀਰਾ॥

ਨ ਜਾਗਾ ਸਤੁ ਕੋਤਾਈ ਦੇਵੇ ਵਖਤ ਜੁਧਾਏ॥

ਬਧਾਰਸੁ ਇਹਦੁ ਤੇਭੁ ਤਰਕਸੁ ਖਤੀਰਾ॥੩੮॥

ਬਰਖਾ ਬਰਖਾਵੇ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਤਰਕਸਸੇ ਤੀਰਾਂਦੀ॥

ਨਰਾਮਸੁ ਇਹਦੁ ਅਸਪਰਾ ਵਕਤ ਕਾਰਾ॥

ਨਾਅਰਾਮਦੇਵੇ ਘੋੜੇਕੇ ਤਾਈ ਵੇਲੇ ਕੀਮਦੇ॥ਅ॥ ਵੇਲੇਜੁਧਦੇ॥

ਨਜਾਇਸੁ ਅਦੁਰਾ ਇਹਦੁ ਦਰਦਿਆਰਾ॥੩੯॥

ਨਜੀਜਾਗਾ ਸਤੁਕੇ = ਤਾਈ ਦੰਦੇਵਿਚ ਵਿਲਾਇਤਦੇ॥

ਕਿ ਬੇਦਸਤੁ ਓਹਸਤੁ ਰੋਪੁਰ ਹਨਰਾ॥

ਜੇਬਿਨਾ ਹਥਾਸੇਓਹਦੇ ਅਤੇ ਕਹੇਤੂੰ ਭਰਿਆਹੋਇਆ ਹਨਰਾਦਾਓ॥

ਬਾਅਲਵਗੀ ਦਰ ਨ ਬਸਤਨ ਕਮਰਾ॥੪੦॥

ਵਸਤੇ = ਗੀਦੇ ਕੀਮਾਂਦੇ ਵਿਚਨਾ ਬੰਨਦੀ ਕਮਤਾ॥

ਨਗੇਯਦ ਕਸੇ ਬਦ ਸਖਨ ਜੀ ਜਬਾ॥

ਨਹੀਕਹੇ ਕਿਸੀਤੂੰ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਇਸਰਸਨਾ ਸੇ॥

ਕਿਓ ਬੇਜਬਾਨ ਅਸਤੁ ਜਾਹਰ ਜਹਾਨ॥੪੧॥

ਜੇਓ ਬਿਨੇ ਜੁਬਾਨਦੇਹੇ ਜਗਤ ਵਿਖੇ ਪਗਟਾ॥

ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਬਦ ਸਖਨ ਕਸਰਾ ਬੋਹੇਸਾ॥

ਸੁਣੇ ਨਹੀ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਕਿਸੀਕਾ ਸਵਣੇ ਵਿਖੇ॥

ਕਿਓ ਹਸਤੁ ਬੇਗੋਸ਼ ਗੋਈ ਬੋਹੇਸਾ॥੪੨॥

ਜੇਓ ਆਦਮੀਓ ਬਿਨਾ ਸਰਵਦਾ ਬੀ ਤੂਕਹੇ ਸਾਬਹੋਸਦੇ॥

ਕਿਪਸਪਰਦਹ ਚੁਗਲੀ ਸੁਨੀਦਨ ਨ ਕਸਾ॥

ਜੇਪਿਛੇ ਪੜਦੇ ਚੁਗਲੀ ਚੁਣੇਨਹੀ ਬਿਸੇਦੀ॥

ਵਜਾਖਦ ਸਨਾਸੀ ਕਿਗੋਈ ਸਹਸਾ॥੪੩॥

ਉਸਕੇਤਾਈਆਪਤੂੰ ਪਛਾਣੀਜੇਕਹੀਤੂੰ ਖੋਟਾਦਸਾਹਏ॥

ਕਸੇ ਕਾਰ ਬਦਰਾ ਨ ਗੀਰੰਦ ਬੋਇ॥

ਕਿਸੇਕੀਮਖੋਟੇਦੀ ਨਹੀ ਸੁਰੀਧਤਾ ਲੇਵੇ॥

ਕਿਓ ਹਸਤੁ ਬੇਬੀਨੀਏ ਨੇਕ ਖੋਇ॥੪੪॥

ਜੇਓ ਆਦਮੀਓ ਬਿਨਾ ਨਕਬੀ ਅਤੇ ਭੁਲੇ ਸੁਭਾਉਵਾਲਾ॥

੩੬

ਨ ਹਉਲੇ ਦਿਗਰ ਹਸਤ ਰੀਰ ਅਜ ਖੁਦਾਇ॥

ਨਹੀਭੂ ਦੁਸਰੇਦਾਏ ਬਿਨਾ ਫਾਹਿਗੁਰੂ ਸੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇਦਾ॥

ਕਿ ਹਿਮਤੁ ਫਰਾਂਗ ਦਰਾਰਦ ਜਿ ਪਾਇ॥ ੪੫॥

ਜੇ ਹੁਰਮਿਆਕੇਤਾਈ ਲਿਆਏ ਪੇਰਸੇ (ਅਥਤ) ਹੁਰਮਿਆਨੂੰ ਜੁਧਵਿ ਚਜੀਤੇ॥

ਬਹੁਸ ਅੰਦਰ ਅਇਦ ਹਮ ਹ ਵਕਤ ਜੀਗਾ॥

ਵਿਚ ਤੇਸਦੇ ਆਏ ਤਮਾਮ ਵੇਲੇ ਜੁਧਦੇ (ਅ॥) ਹਰਵੇਲੇ ਤਕੜਾਰੇ॥

ਕਿ ਕੋਸਾਸ ਕੁਨਦ ਓ ਬਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥ ੪੬॥

ਜੇ ਚਲਕੀਕਰੇ ਓ ਆਦਮੀ ਸਾਬਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਵਟੇਦੇ॥

ਕਿ ਦਰਕਾਰਿ ਇਨਸਾਫ ਓ ਹਿਮਤੁ ਅਸਤੁ॥

ਜੇ ਵਿਚ ਕੰਮ ਨਿਆਉਦੇ ਓਸਦੀ ਹਿਮਤ ਚਾਹੀਦੀਏ॥

ਕਿ ਦਰਪੇਸ ਗੁਰਬਾਇ ਓ ਆਜਜ ਅਸਤੁ॥ ੪੭॥

ਜੇ ਅਗੇ ਗਰੀਬਾਦੇ ਓ ਆਜਜਏ (ਅਥਤ) ਗਰੀਬਾਉਪਰ ਜੋਰਨਹੀਕਰਦੇ॥

ਨ ਹੀਲ ਹਕੁਨਦ ਵਕਤ ਦਰਕਾਰ ਜਾਰਾ॥

ਨ ਬਹਨਾ ਕਰੇ ਵੇਲੇ ਅੰਦਰ ਜੁਧਦੇ

ਨਹੀ ਬਤ ਕੁਨਦ ਦੁਸਮਾਨ ਬੇ ਸੁਮਾਰਾ॥ ੪੮॥

ਨਾ ਭੋਕਰੇ ਸੁਰੂਆ ਬੇ ਓੜਕ ਤੇ

ਹਰਾਕਸ ਕਜੀ ਹਸਤ ਗਾਜੀ ਬੁਢਦਾ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਇਨਾ ਅਠਾਸੇ ਸੂਰਮਾ ਹੋਵੇ (ਅ॥) ਸਿਸਵਿਚ ਇਹ ਅਠਭਾਫਾਏ ਸਾਫ਼ ਹੋਵੇ॥

ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂ ਰਜਮ ਸਾਜੀ ਕੁਨਦਾ॥ ੪੯॥

ਵਿਚ ਕੰਮ ਜਹਲ ਦੇ ਜੁਧਦਾ ਸਮਾਨ ਕਰੇ॥

ਕਸੇ ਰਾ ਕਿਈ ਕਾਰ ਆਯਦ ਪਸੰਦਾ॥

ਜਿਸਕਿਸੇਕੇਤਾਈ ਏ ਕਾਰ ਆਏ ਪਸੰਦ

ਵਜਾਂ ਸਾਹ ਬਾਸਦ ਜਹਾਂ ਅਰਜਮੰਦਾ॥ ੫੦॥

ਓ ਬਾਦਸਾਹ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਹਲ ਦੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਹੋਵੇ॥

ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖਨ ਦੁਰਿਰ ਦਾਨ ਵਜੀਰਾ॥

ਸੁਣੀਏ ਬਤ ਜਮਾਨੇਦੀ ਅਕਲਾਵਾਲੇ ਵਜੀਰਾਂਨੇ॥

ਕਿਆਕਲ ਸਨਾਸ ਅਜਤੁ ਪੇਜਸ ਪਜੀਰਾ॥੫੧॥ ੩੭

ਜੇਅਕਲ ਦੇ ਪਛਨਫੇ ਵਾਲਾਤੇ ਅਤੇ ਉਜਰਦੇ ਕ ਬੁਲ ਕਰ ਨੇ ਵਾਲਾਤੇ॥

ਕਸੇ ਰਾ ਸਨਾਸੀ ਬਾਅਕਲੇ ਬਿਹੀ॥

ਸਿਸਕਿਸੇਦੇਤਾਈ ਪਛਨਫੇ ਤੁਸੀ ਸਾਬ ਬੁਧਦੇਡਲਾ

ਮਰੇਰਾ ਬਿਦਿਹ ਤਾਜ ਤਖਤ ਮਹੀ॥੫੨॥

ਅਤਸੇਕਰਕੇ ਸਾਬ ਉਸਕੇਦੇਵੇਤੁਸੀ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਸਿਘਾਸਫਾ॥

ਬਿਬਖਸੀ ਤੁ ਚਿਰਮਹੀਤਖਤ ਤਾਜ॥

ਦੇਈਤੁ ਉਸਕੇਤਾਈ ਖਸਪਿਥਵੀਦਾ ਸਿਘਾਸਫਾ ਅਤੇ ਮੁਕਟ

ਗਰਓਰਾ ਸਨਾਸੀ ਰਇਲਤ ਨਿਵਾਜ॥੫੩॥

ਜੇਕਰ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਪਛਨਫੇਤੁ ਰਈਖਤ ਦੇਵਤਿ ਆਉਫੇਵਾਲਾ॥

ਬਹੋਰਤ ਦਰਾਮਦ ਬਪਿਸਰਾ ਚਹਾਰਾ॥

ਵਿਚ ਪੈਗਨੀਦੇ ਆਏ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਚੌਥੇ ਬੰਦੇ॥

ਕਸੇਗੋਇਗੀਰਦ ਹਮਹਵਕਤ ਕਾਰਾ॥੫੪॥

ਜੇਕੋਈ ਖਦੇ ਪਕੜੇ ਤਮਾਮ ਵੇਲੇ ਕੀਮਦੀ (ਅ:) ਜਿਸਮੇ ਅਠਗੁਣੇਰੇਵੇ ਕੀਮਦੀ

ਹਰਾਂਕਸ ਕਿਰਾ ਅਕਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥

ਸਿਸਕਿਸੇਦੇਤਾਈ ਬੁਧੀ ਯਾਰੀ ਦੇਵੇ॥

ਬਕਾਰੇ ਜਹਾਂਕਾਮਗਾਰੀ ਕੁਨਦਾ॥੫੫॥

ਵਿਚ ਕੀਮਤਾਨਦੇ ਮੁਦਾ ਹਾਸਲਕਰੇ॥ (ਅ:) ਬਾਦਸਾਹ ਹੋਵੇ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਆ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜਰੀਗਾ॥

ਦੇਹ ਏ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਫੀਗਵਾਲਾ

ਕਿਆਰਾ ਬਕਾਰਸਤ ਦਰਵਕਤ ਜੀਗਾ॥੫੬॥

ਜੇਮੇਰੇਤਾਈ ਰਾਹੀਦਾਤੇ ਵਿਚ ਵੇਲੇ ਜੁਧਦੇ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਆ ਸਾਗਰੇ ਨੈਨ ਪਾਨ॥

ਦੇਹ ਏ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਨੇੜਾਵੇ ਫੀਗਦੇਵੇਵਾਲਾ

ਕੁਨਦ ਪੀਰਸਦ ਸਾਲਹ ਰਾਨ ਉਜਵਾਨ॥੫੭॥

ਜੇਸਾ ਪਿਆਲਾ ਜੇਕਰਦਾਤੇ ਬੁਢੇ ਸੋਬਰਸਦੇਤਾਈ ਬਾਰਾਂ ਬੁਰਸਦਾ॥ (ਪਯੋਜਨਾ)
(ਤੇਜੇਰਗਜੇਬ) ਜੇਬਾਦਸਾਹ ਅਕਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਅਪਨੇ ਬੇਇਆਈ ਪੀਰਿਆ

ਸੁਰਦੇਹ ਜੇਸੇ ਉਸਬਾਦਸਾਹ ਨੇਕੀਤੀਤੇ॥

ਹਿਕਾਯਤ

ਕਥਾ

ਚੰਬੀ ਚਲੀ

੧ ਚਿਵਾਹਿਗੁਰੂਜੀ ਕੀਫਤੇ॥

ਕਿਰੇਜੀ ਦਿਹਿ ਦਮਸਤ ਰਾਜਿਕ ਰਹੀਆ॥

ਜੋ ਰੇਜੀਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਜਕ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾਯੁਤੈ

ਚਿਹਾਣੀ ਦਿਹੋ ਗਹਿਨਮਾਏ ਕਰੀਆ॥ ੧॥

ਖਲਾਸੀ ਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਰਸ ਤੋ ਕੇ ਦਿਖਾਲਵੇਵਾਲਾ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇ ਕਰਨੇ

ਦਿਲ ਅਫਜਾਇ ਦਾਨਸ ਦਿਹੋ ਦਾਦਗਰ॥

ਦਿਲ ਦੇਵਧਾਉ ਦੇਵਾਲਾ ਅਕਲ ਦੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਅਤੇ ਮਿਓ ਦੇ ਕਰਵੇਵਾ

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੇਜੀ ਦਿਹੋ ਹਰਹੁਨਰ॥ ੨॥

ਖੁਸੀ ਕੇ ਬਖਸ਼ ਦੇਵਾਲਾ ਰੇਜੀਕੇ ਦੇਵੇਵਾਲਾ ਹਰ ਇਕ ਹੁਨਰ ਵਾਲੇ ਕੋਤਾਈ

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀ ਦਮ ਅਕੇਨੇ ਕਜਨ॥

ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਹਮਨੇ ਇਕ ਭਲੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ॥

ਚੁਸਮਸਾਦ ਕਵੇ ਬਜਾਏ ਚਮਨ॥ ੩॥

ਮਨਿੰਦ ਸਰੂ ਦੇ ਸਰੀਰ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਜੋਸੇ ਉਪਨਹਰ ਦੇ ਫਲਵਾੜੀ ਸੰਤ ਦੀ

ਕਿ ਚਿਰਾ ਪਦਰ ਰਾਜ ਹੇ ਉਤਰ ਦੇਸ॥

ਜੋ ਉਸਦਾ ਪਿਤਾ ਰਾਜਾ ਉਤਰ ਦੇਸਦਾਸੀ

ਬੁਸੀਰੀ ਜੁਬਾ ਹਮਰ ਇਖਲਾਸ ਕੇਸ॥ ੪॥

ਜਾਬ ਮਿਠੀ ਜੁਬਾਨ ਦੇ ਬੋਲ ਦੇਵਾਲਾ ਭੀ ਦੇਸੁਰੀ ਦੇ ਕਰਵੇਵਾਲਾ ਦਨ ਅਰ

ਕਿ ਅਮਦ ਬਰਾਏ ਹਮੇ ਗੁਸਲ ਰੀਗ॥

ਜੋ ਆਏ ਵਾਸਤੇ ਤਮਾਮ ਇਸਨਾਨ ਰੀਗਾ ਦੇ॥

ਚ ਕੇ ਬਰ ਕਮਾ ਹਮ ਚਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗ॥ ੫॥

ਜੋਸੇ ਤੀਰ ਕਮਾਵਤੇ ਜੋਸੇ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਦੀ ਆਉਦੀ ਹੈ॥ (ਅ) ਆਸੇਵੇ ਤੀ

ਆਉ॥

ਹਮੀ ਖਾਸਤੁ ਕਿਓਰਾ ਸ੍ਵੈ ਬਰ ਕੁਨਾਮ॥

ਅੰਸੇ ਚਾਹਕੀਤੀ ਜਿ ਉਸਦਾ ਸੁਅੰਬਰ ਕਰਾਮੇ॥

ਕਸੇ ਈ ਪਸੰਦ ਆਯਦ ਓਰਾ ਦਿਹਾਮ॥ ੬॥

ਜੇ ਕੋਈ ਇਸਲਾਕੀ ਦੇ ਪਸੰਦ ਆਵੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਦੇਵਾਮੇ॥

ਬਿਗਫਤਾ ਕਿਏ ਦਖਤਰੇ ਨੇਕ ਤਨਾ॥

ਰਾਜੇ ਨੇਕਾ-ਜੇਏ ਬੇਈ ਭਲੇ ਸਰੀਰਵਾਲੀ॥

ਕਸੇ ਤੇ ਪਸੰਦ ਆਇਦ ਓਰਾ ਬਿਕੁਨਾ॥ ੭॥

ਜੇ ਆਦਮੀ ਤੇਰੇ ਪਸੰਦ ਆਵੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਕਰਤੂ॥

ਨਿਸਾਦਿਦ ਬਰਕਾਖਿ ਓਹਫਤਖਨਾ॥

ਬਿਠਾਲਿਆ ਉਪਰ ਚੁਬਾਰੇ ਦੇ ਉਸਕੇ ਸਤਾਫਤ ਵਾਲੇ ਦੇ॥

ਚਮਾਹੇ ਮਹੀ ਆਫਤਾ ਬੇ ਯਮਨਾ॥ ੮॥

ਮਾਨਿਦ ਚੰਦਾ ਪ੍ਰਥੀ ਦੇ ਅਤੇ ਜੇਸੇ ਸੂਰਜ ਯਮਨ ਦਾਹੀ ਦਾਹੇ-ਅੰਸੇ ਸੋਭਾ ਪਾਉ

ਦਹਾਨੇ ਦਹਲਰਾ ਦਹਨ ਬਰ ਕੁਸਾਵਾ॥ (ਵੀਸੀ॥)

ਢੋਲੀ ਆਨ ਢੋਲਾ ਦੇ ਮੂਹਨੂੰ ਖੋਲਿਆ (ਅ:) ਢੋਲ ਬਜਾਏ॥

ਜਵਾਬੇ ਸਖਨਰਾ ਉਜਰ ਬਰ ਨਿਹਾਵਾ॥ ੯॥

ਜਵਾਬ ਬਾਤ ਦੇ ਤਾਈ ਉਜਰ ਉਪਰ ਰਖਿਆ॥

ਕਿਨੇਕੋ ਬੁਝੀ ਰਾਜਹਾ ਬੇ ਸਮਾਰਾ॥

ਕਿਆ ਨੇਕੀ ਦੇਖਤੂ ਰਾਜਿਆ ਬੇ ਓੜਕਨੂੰ (ਅ:) ਕਿਆ ਸੁੰਦਰ ਰਾਜੇ ਹੋ॥

ਕਿ ਵਖਤੇ ਤੁਰਦਦ ਬਾਅਮੁਖਤਹ ਕਾਰਾ॥ ੧੦॥

ਜੇਵੇਲੇ ਜੁਧ ਦੇ ਸਿਖੇ ਹੋਏ ਕੰਮ ਹੋ ਅਤੇ ਸੱਭਤਰ ਬੁਧਵਾਨ ਹੋ॥

ਕਸੇ ਤੇ ਪਸੰਦ ਆਯਦਤ ਈ ਜਮਾ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਪਸੰਦ ਆਵੇ ਤੇਰੇ ਕੋ ਇਨਾ ਵਿਚੇ॥

ਵਜਾ ਪਸ ਬਦਾਮਾਦੀ ਆਯਦ ਹਮਾ॥ ੧੧॥

ਉਸਸੇ ਪਛੇ ਮੇਰਾ ਜਵਾਈ ਆਵੇ ਓਹੀ (ਅ:) ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਵਾਈ ਬਰਵਾ

ਨੁਮਾਇਦ ਬ ਓਰਾਜਹਾ ਬੇ ਸਮਾਰਾ॥

ਦਿਖਾਲੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਰਾਜੇ ਬੇ ਓੜਕੋ॥

ਹਮ ਅਖਰ ਮਕੇ ਰਾਜ ਹੇ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ॥

ਭੀ ਭਿਕਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ

ਪਸਿੰਦਾ ਅਮਦ ਸੁਹਾਮਚੁ ਗੁਰੁ ਰਾ ਨਿਹੰਗ॥ ੧੩॥

ਪਸਿੰਦਾ ਆਇਆ ਉਸਨੂੰ ਮਾਨਿੰਦ ਸੀਸਾਰਦੀ ਗਜਫੇਦਾਲ

ਹਮ ਹਉਮਦ ਹੇ ਰਾਜ ਹਾ ਪੇਸ ਖਾਂਦਾ॥

ਰਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਚੰਗੇ ਚੰਗੇ ਰਾਜੇ ਅਗੇ ਸਦੇ॥

ਜੁਦਾ ਬਰ ਜੁਦਾ ਦੰਰ ਮਜਲਸ ਨਿਸਾਂਦਾ॥ ੧੪॥

ਫਖੇ ਫਖਰੇ ਪੰਗਤੀ ਯਥਾ ਵਿਚ ਬੈਠਾਲੇ

ਬਿਪਰਸੀਦ ਕਿਏ ਦੁਖਤਰੇ ਨੇਕ ਪੋਇ॥

ਰਾਜੇ ਨੇ ਪੁਛਿਆ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਸਭ ਸੁਭਾਉ ਫਾਲੀ

ਤੁਰਾ ਕਸ ਪਸਿੰਦਾ ਅਯਾਦ ਅਜਈ ਹਾਂ ਬਜੋਇ॥ ੧੫॥

ਤੋਰੇ ਤਾਈ ਜੋਰੇਈ ਪਸਿੰਦਾ ਆਏ ਏਨਾ ਵਿਚੋਂ ਹੁੰਦ

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਜਨਾਰਦ ਰਾਂਨ ਪੇਸਾ॥

ਰਾਜੇ ਨੇ ਭੇਜਿਆ ਬ੍ਰਹਮਦਾ ਕੇ ਤਾਈ ਅਗੇ॥

ਬਿਗੋਲਦ ਕਿਈ ਰਾਜ ਹੇ ਉਤਰ ਦੇਸ॥ ੧੬॥

ਬ੍ਰਹਮਦ ਕਹਿ ਦੇਖੇ ਜੇਏ ਰਾਜ ਉਤਰ ਦੇਸ ਦਾ ਹੋ॥

ਕਿਓਨਾ ਮ ਬਸਤਸ ਬ ਫਤਰਾ ਮਤੀ॥

ਜੇ ਉਸਨੇ ਨਾਮ ਰਖਿਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਫਤਰਾ ਮਤੀ॥

ਦੁਮਾਰੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾ ਬੇ ਮਹੀ॥ ੧੭॥

ਮਾਨਿੰਦ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ਅਕਾਸ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਦ ਮਾਨਿੰਦ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਥਵੀ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਫਾਲੀ

ਅਜੀ ਰਾਜ ਹਾ ਕਸ ਨਿਆਮ ਦਨ ਜਰ॥

ਇਨ ਰਾਜਿਆ ਸੇ ਕੋਈ ਨਾ ਆਇਆ ਨਜਰ ਵਿਚ ਫਤਰਾ ਮਤੀ ਦੇ॥

ਵਜਾ ਪਸ ਅਜੀ ਹਾ ਬੁਬੀ ਪਰ ਗੁਹਰ॥ ੧੮॥

ਫੇਰ ਇਨ ਵਿਚੋਂ ਹੀ ਦੇਖੋ ਅਤੇ ਬੁਧੀ ਮਾਨ

ਨਜਰ ਕਰਦ ਬਰ ਰਾਜ ਹਾ ਨਾਜਨੀ॥

ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਉਪਰ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਇਸਤੀਨੇ॥

ਨਜਰ ਕਰਦ ਬਰ ਰਾਜਹ ਨਾਜਨੀ॥

ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਉਪਰ ਰਾਜਿਆ ਦੇ ਦਿਸਤੀਨੇ

ਪਸੰਦਸ ਨਿਯਾਮ ਦੇ ਕਸੇ ਦਿਲ ਨਗੀ॥੧੯॥

ਪਸੰਦ ਉਸਨੂੰ ਨਾ ਆਇਆ ਕੋਈ ਦਿਲ ਦਾ ਨਗੀਨਾ॥

ਦੀ ਬਰਵਜਾਂ ਰੋਜ ਮਉਕੂਫ ਗਸਤ॥

ਸਭ ਉਸ ਦਿਲ ਉਠ ਗਈ

ਕਿ ਨਾਜਮ ਬ ਬਰਖਾਸਤੁ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬਸਤ॥

ਜੇ ਮਜਲਸ ਉਠ ਖੜੀ ਹੋਈ ਦਰਵਾਜ਼ਾ ਬੰਦ ਕਰ ਲਿਆ ਛਰਾਮਤੀਨੇ

ਕਿ ਰੋਜੇ ਦਿਗਰ ਸਾਹਿ ਜਰਰੀ ਸਿਪਰ॥

ਜੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਨੇਹਰੀ ਢਾਲਵਾਲਾ॥(ਅ) ਸੂਰਜ

ਬਰ ਅਉਰੀਗ ਬਰ ਅਮਦ ਚ ਰਉਸਨ ਗੁਹਰ॥੨੦॥

ਉਪਰ ਤਖਤ ਦੇ ਆਇਆ ਮਲਿਕ ਮੇਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਾਲੇ ਦੀ

ਦਿਗਰ ਰੋਜ ਹਮ ਰਾਜਹ ਖਾਸਤੀ ਦਾ॥

ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਸਭ ਰਾਜਿਆਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ॥

ਦਿਗਰ ਗੁਨਹ ਬਾਜਾਰ ਮਾਰਾਸਤੀ ਦਾ॥੨੧॥

ਰੂਸਰੀ ਤਾਂ ਬਾਜਾਰ ਸਵਾਰਿਆ॥(ਅ:) ਦੂਜੀ ਤਾਂ ਸਭ ਬੈਠਾਈ

ਨਜਰ ਕੁਨ ਬਰਵੇ ਤੁਏ ਦਿਲ ਰੁਬਾਇ॥

ਦੇਖਣਾ ਕਰੋ ਉਪ ਮੂੰਹ ਇਨਾਦੇ ਏ ਦਿਲ ਦੇ ਚੁਰਾਵਾ ਵਾਲੀ॥

ਕਿਰਾਤੇ ਨਜਰ ਦਰ ਬਿਯਾਲ ਦੇ ਬਜਾਇ॥੨੨॥

ਜੋ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਨਜ ਵਿਚ ਆਵੇ ਅੰਦਰ ਜਾਗਾ ਵੇਸਰੇ॥

ਬ ਪਹਿਨ ਅੰਦਰ ਅਮਦ ਗੁਲੇ ਅੰਜਮਨ॥

ਵਿਚ ਮੇਦਾਨ ਦੇ ਆਈ ਫੂਲ ਗੁਲਾਬ ਸਭਾ ਦਾ॥

ਕਿ ਜਰ ਆਬ ਰੀਗ ਅਸਤੁ ਸੀਮਾ ਬਰਨ॥੨੩॥

ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਰੰਗ ਜੋਨੇ ਜੋਸਾਹੇ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਪਾਰੇ ਜੋਸਾ ਚੰਚਲ

ਰਵਾਂ ਗਸਤੁ ਦਰ ਰਾਜਹ ਬੇਸਮਾਰ॥

ਤੁਹ ਦੀ ਹੋਈ ਵਿਚ ਰਾਜਿਆ ਬਹੁਤੀ ਆਏ॥

ਗੁਲੇ ਸੁਰਖ ਚੁੰ ਗੁੰਬਜੇ ਨਉ ਬਹਾਰ॥ ੨੫॥
 ਗੁਲਾਬ ਦਾ ਫੁਲ ਸੁਰੇ ਰੰਗ ਜੈਸੇ ਬਾਗ ਬੀਤ ਰੁਤ ਵਿਚ ਖਿਜਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ

ਬਦਜ ਦੀਨ ਦਿਲ ਰਾਜਹਾਂ ਬੇਸੁਮਾਰ॥
 ਚਰਾਏ ਦਿਲ ਰਾਜਿਆ ਬਹੁਤਿਆ ਦੇ॥

ਬਿਅਫਤੀਦ ਜਿਮੀ ਚੁੰ ਘਲੇ ਕਾਰਜਾਗ॥ ੨੬॥

ਗਿਰਦੇ ਹੋਰ ਜੇ ਦੇਖਕੇ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਬੀ ਉਪਰ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਰਮੇ ਲੜਾਈ ਮੇਰੇ ਗਾਵੇ

ਬਿ ਜਦ ਬਾਗ ਬਰਵੇ ਕਿਖਾਤੁ ਨ ਖੋਜਾ॥
 ਬਹਮਣਾਨੇ ਅਵਾਜ ਕੀਤਾ ਉਪਰ ਜਿਆ ਦੇ ਛਤਾ ਮਤੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਕਿਈ ਉਮਦਹੇ ਰਾਜਹਾਂ ਉਤਰ ਦੇਸਾ॥ ੨੭॥
 ਜੇ ਵੇਹੁ ਭੁਲਾ ਰਾਜਾ ਉਤਰੇ ਦੇਸ ਦਾ ਹੋ॥

ਵਜਾ ਦੁਖਤਰੀ ਹਸਤ ਬਛਤਰਾ ਮਤੀ॥
 ਉਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਵੇਹੋ ਛਤਾ ਮਤੀ ਇਸ ਦਾ ਨਾਮ ਹੋ॥

ਚਮਾਹੇ ਫਲਕ ਹਮਚ ਹੁਰਪਰੀ॥ ੨੮॥
 ਜੈਸੇ ਚੰਦਮਾ ਅਕਾਸ ਦਾ ਚੰਦ ਹੋ ਭੀ ਮਾਨਿਦ ਅਪਛਰਾ ਦੀ ਸੁੰਦਰ ਹੋ॥

ਦੁਅੰਬਰ ਦਰਮਦ ਚਮਾਹੇ ਫਲਕਾ॥
 ਜੋ ਭਾਗ ਵਿਚ ਆਈ ਮਾਨਿਦ ਚੰਦਮਾ ਅਕਾਸ ਦੀ॥

ਫਰਿਸਤਹ ਸਿਫਤ ਚ ਚੁ ਜਾਤਸ ਮਲਕਾ॥ ੨੯॥
 ਦੇਵਤਿਆ ਦੀ ਫਾਤਿਹਾਈ ਫਾਤਿਹੀ ਚਿਹਾਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਰੂਪ ਮਾਨਿਦ ਦੇਵਤਿਆ ਦੀ

ਕਿਰਾ ਦੁਇਲਤ ਇਕ ਬਾਲ ਸਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥
 ਕਿਸ ਦੇ ਤਾਈ ਦੁਇਲਤ ਭਾਗ ਦੀ ਮਿਤਾਈ ਦੇਵੇ॥

ਕਿਈ ਮਾਹਰੇ ਕਾਮ ਗਾਰੀ ਕਨਵਾ॥ ੩੦॥
 ਜੇ ਇਹ ਚੰਦਮਾ ਜੈਸੇ ਮੁਖਵਾਲੀ ਮੁਰਾਦ ਹੋਸਲ ਕਰੇ

ਪਸੀਦ ਅਮਦ ਚਿਰਾਜਹ ਸੁਭੁਟ ਸਿੰਘ ਨਾਮਾ॥
 ਪਸੀਦ ਆਇਆ ਉਸਨੂੰ ਰਾਜ ਸੁਭੁਟ ਸਿੰਘ ਨਾਮੀ

ਕਿਰ ਉਸਨ ਤਬੀਅਤੁ ਸਲੀਖਤ ਮਦਾਮਾ॥ ੩੧॥
 ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਫਾਲੀ ਹੋ ਬਾਧੀ ਜਿਸ ਦੀ ਅਤੇ ਏਕਮ ਦੇ ਚੰਦਮਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਬਰਵੈ ਵਕੀਲ ਸੁ ਰਿਹਾ॥

ਉਸਿਆ ਉਸਦੇ ਪਾਸ ਵਕੀਲ ਬੁਧੀਮਾਨ ਵਡਾ ਭਰੀ॥

ਕਿ ਦੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਨ ਰਚਿਸਨ ਜਮਾਂ॥ ੩੨॥

ਜੇ ਏ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਬਾਦਸਾਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ॥

ਕਿ ਏੀ ਤਰਜ ਲਾਲਾਇ ਬਰਗੇ ਸਮਨਾ॥

ਜੇ ਇਹ ਸਰੂਪ ਗੁਲਾਲ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਚੰਬੇਲੀ ਦੇ ਪਤੇ ਵਰਗੀ ਸੁੰਦਰ॥

ਕਿ ਲਾਇਕ ਸਮਾਨ ਅਸਤੁ ਏੀਰ ਬਕੁਨਾ॥ ੩੩॥

ਜੇ ਲਾਇਕ ਆਪਕੀ ਹੈ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਵਰੇ ਤੁਸੀ॥

ਬਿਗਾਫਤੁ ਪ੍ਰਕੇਖਨ ਹ ਬਾਨੁ ਮਰਾਸਤਾ॥

ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ ਨੇਕਹਾ ਜੇ ਇਕ ਮੇਰੇ ਪਾਠੇ ਚ ਇਸਤੀ ਹੈ॥

ਕਿ ਚਸਮੇ ਅਜੇ ਹਰ ਦੁਆਹੂ ਤੁਰਾਸਤਾ॥ ੩੪॥

ਜੇ ਨੇਤ੍ਰ ਇਸਦੇ ਦੇਨੇਹੀ ਹਰਨ ਨਲੇ ਸੁੰਦਰ ਹੈ॥

ਕਿ ਹਰਗਿਜ ਮਨ ਏੀਰ ਨਕਰਦ ਮਕਬੂਲਾ॥

ਜੇ ਕਬੀਲੇ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਨਹੀ ਕਬੂਲ ਕਰੂੰਗਾ

ਕਿ ਕਓਲੇ ਕੁਰਾਨ ਅਸਤੁ ਕਸਮੇ ਰਸਲਾ॥ ੩੫॥

ਜੇ ਕਸਮ ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਰੀਦ ਰਸੂਲ ਦੀ ਹੈ॥

ਬਰਾਸ ਅੰਦਰ ਅਮਦ ਅਜੀ ਨ ਸੁਖਨਾ॥

ਫਤਾਮਤੀ ਦੇ ਕੰਨ ਵਿਚ ਆਇਆ ਖੋਟਾ ਬਚਨ ਸੁਭਟ ਸਿੰਘ ਵਾ॥

ਬਜੀ ਬਸ ਦਰ ਅਮਦ ਜਨੇ ਨੇਕ ਤਨਾ॥ ੩੬॥

ਵਿਚ ਗੁਜ਼ੇ ਦੇ ਆਈ ਇਸਤੀ ਭਲੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲੀ॥

ਕਸੇ ਫਤੁ ਮਾਰਾ ਕਨਦ ਵਕਤ ਕਾਰਾ॥

ਜੇ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਿਤਲਾ ਕਰੇ ਇਹ ਲੜਾਈ ਦੇ॥

ਵਜਾ ਸਾਹਿ ਮਾਰਾ ਸੁਫ ਦਈ ਦਿਯਾਰਾ॥ ੩੭॥

ਉਸਸੇ ਪਿਛੇ ਓਹੋ ਮੇਰਾ ਖਾਇਦ ਹੋਵੇ ਇਸ ਵਲਾਇਤ ਦਾ ਮਾਲਕਾ॥

ਬਕੇਸੀ ਦ ਮੇਦਾਨ ਵਜੇਸੀ ਦ ਜੀਗਾ॥

ਚਲਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਮੇਦਾਨ ਦੀ ਅਤੇ ਤਿਆਗੀ ਕੀਤੀ ਜੁਧ ਦੀ॥

ਬਪੇਸੀਦ ਖੁਫਤਾਨ ਪੋਲਾਦ ਰੀਗਾ॥ ੩੮॥

ਪੋਲੀਆ ਸੀਜੇਆ ਫੁਲਾਦੀ ਲੋਹੇਦੇ ਰੀਗਦੀਆ॥

ਨਿਸਸਤਹ ਬਰਆਂ ਰਬ ਚੁਮਾਹੇ ਮੁਨੀਗਾ॥

ਬੇਰੀਓ ਉਪ ਉਸ ਰਬ ਦੇ ਸੇਸੇ ਚੰਦਮਾ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਹੋਤਾਏ॥

ਬਬਸਤੀਦ ਸਮਸੇਦ ਜੁਸਤੀਦ ਤੀਗਾ॥ ੩੯॥

ਬੀਨੀ ਤਲਵਾਰ ਅਤੇ ਚੁਫੇਰੀਰ (ਅ) ਤੀਰ ਚੁਫੇਰੇ ਤਕਸ ਵਿਚ ਪਾਏ॥

ਬਮੇਦਾ ਦਰਆਮਦ ਚੁਗਰਰੀ ਦਹ ਸੇਰਾ॥

ਵਿਚ ਮੇਦਾਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈ ਮਾਨਿਦ ਸੇਰ ਗਜ਼ਵੇਟਾ ਲੇਦੀ॥

ਚਸੇਰ ਅਸਤੁ ਸੇਰ ਅਫਕਨੇ ਦਿਲ ਦਿਲੇਗਾ॥ ੪੦॥

ਮਾਨਿਦ ਸੇਰਦੀਓ ਅਤੇ ਸੇਰਾ ਦੇ ਸਿਟਵੇਟਾ ਲੀਓ ਦਿਲਦੀ ਸੂਰਮਾਏ॥

ਬਪੇਸੀਦ ਖੁਫਤਾਨ ਜੋਸੀਦ ਜੀਗਾ॥

ਪਾ ਲਈ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਗੁਸਬੀਤ ਲੜਾਈ ਦਾ॥

ਬਕੇਸੀਦ ਮੇਦਾਂ ਬਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥ ੪੧॥

ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਵਿਚ ਲੜਾਈ ਦੇ ਸਾਬਤੀਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਦੇ॥

ਚੁਨਾ ਤੀਰ ਬਾਹੀਦ ਦਰਕਾਰ ਜਾਰਾ॥

ਮੇਸੀ ਤੀਰ ਬਰਜਾਏ ਵਿਚ ਜੁਧਾਏ॥

ਕਿਲਸਕਰ ਬਕਾਰ ਆਮਦਸ ਬੇਸੁਮਾਰਾ॥ ੪੨॥

ਜੇ ਲਸਕਰ ਵਿਚ ਕੰਮ ਦੇ ਆਇਆ ਬੇਅਤਿਹੀ॥

ਚੁਨਾ ਬਾਨ ਬਾਹੀਦ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥

ਮੇਸੇ ਬਨਾਦੀ ਬਕਾਹੋਈ ਤੀਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਦੀ

ਬਸੇ ਮਰਦਮ ਮਰਦਹ ਸੁਦ ਜਹਾਇ ਜੀਗਾ॥ ੪੩॥

ਬਹੁਤ ਸੂਰਮੇ ਮਰਦੇਹੋਏ ਜਾਗਾ ਲੜਾਈ ਵਿਚ॥

ਸਹੇਨਾਮ ਗਜ ਸਿੰਘ ਦਰਆਮਦ ਬਜੀਗਾ॥

ਸਾਦਸੀਹ ਜਿਸਕ ਨਾਮ ਗਜ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਅੰਦਰ ਜੁਧਾਏ॥

ਚੁਕੇ ਬਰਕਮਾਹ ਮਚੁ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥ ੪੪॥

ਤੀਰ ਆਵ ਤਾਹੋ ਕਮਾਨ ਮੇ ਗੋਲੀ ਬੰਦੂਕ ਸੇ ਆਤੀਓ ਇਸ ਪਕਰ ਗਜ ਸਿੰਘ ਆਇਆ॥

ਬਜੁਬਜ ਦਰਾਮਦ ਚੁ ਇਫਰੀਤ ਮਸਤਾ॥

ਵਿਚ ਗੁਜੇ ਵੇ ਆਇਆ ਮਲਿਕ ਵੇਰੁ ਮਸਤਦੀ॥

ਸਕੇ ਗੁਰਜ ਅਜ ਫੀਲ ਪੇਫਰ ਬਦਸਤਾ॥੪੫॥

ਇਕ ਗੁਰਜ ਯਾਬੀਦੇ ਅਕਾਰ ਜੇਤੀ ਵਿਚ ਯਬਦੇ ਲਈ ਰੋਈ॥

ਸਕੇ ਤੀਰ ਜਦ ਬਾਨੁਏ ਪਾਕ ਮਰਦਾ॥

ਇਕ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਇਸਤੀ ਨੇ ਪਵਿਤ ਮਰਦਨੂੰ॥

ਕਿ ਗਜ ਸਿੰਘ ਅਜ ਅਜ ਪਾਅਮਦ ਬਗਰਦਾ॥੪੬॥

ਜੇ ਗਜ ਸਿੰਘ ਘੋੜੇ ਸੇ ਆਇਆ ਅਦਿਰ ਗਰਦ ਦੇ (ਅ:) ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ॥

ਦਿਗਰ ਰਾਜਾ ਰਨ ਸਿੰਘ ਦਰਾਮਦ ਬੋਰੇਜਾ॥

ਦੁਸਰਾ ਰਾਜਾ ਰਨ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਸਾਬ ਗੁਜੇ ਦੇ॥

ਕਿ ਪਚਵਾਨ ਹੇ ਚੰਦਰਾ ਅਮਦ ਬੁਜੇਸਾ॥੪੭॥

ਜੇ ਪਤੰਗ ਜੇਸੇ ਦੀ ਵੇਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਆਇਆ ਵਿਚ ਸੇਰ ਦੇ॥

ਚੁਨਾ ਤੇਗ ਜਦ ਬਾਨੁਏ ਸੇਰ ਤਨਾ॥

ਅਜੀ ਤੁਲਵਰ ਮਾਰੀ ਇਸਤੀ ਸੇਰ ਤਨੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ॥

ਬਿਅਫਤਾਦ ਰਨ ਸਿੰਘ ਚੁ ਸਰਵੇ ਰਮਨਾ॥੪੮॥

ਕੁਛਿਆ ਰਨ ਸਿੰਘ ਜੇਸੇ ਸਰੂ ਬਾਗ ਵਿਚ ਡੁਗਦਾਰੇ॥

ਸਕੇ ਸਹਰ ਅੰਬੇਰ ਦਿਗਰ ਜੇਧ ਪੁਰਾ॥

ਇਕ ਰਾਜਾ ਸਹਰ ਅੰਬੇਰਦਾ ਦੁਸਰਾ ਰਾਜਾ ਜੇਧ ਪੁਰਦਾ॥

ਖਰਾਮੀਦ ਹਥਾਨੇ ਚੁ ਰਖ ਸਿੰਦਹ ਦਰਾ॥੪੯॥

ਲਟਕਦੀਏ ਇਸਤੀ ਮਲਿਕ ਜੇਤੀ ਰਮਕਦੇ ਵਾਲੇ ਦੀ॥

ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਬਾਜੇਰ ਬਾਨੇ ਸਿਪਰਾ॥

ਮਾਰੀ ਤਲਵਰ ਸਾਬ ਜੇਰਦੇ ਇਸਤੀ ਦੀ ਫਾਲ ਉਪਰਾ॥

ਬ ਬਰਖੇਜ ਦਸ ਸੇ ਲਹ ਬਸੇ ਚੰ ਗੁਹਰਾ॥੫੦॥

ਉਨੇ ਉਸਸੇ ਚੰਗਿਆੜੇ ਜੇਸੇ ਜੇਤੀ ਰਮਕਦੇ ਤੇ॥

ਸਿਅਮ ਰਾਜਾ ਬੀਦੀ ਦਰਾਮਦ ਵਲੇਰਾ॥

ਤੀਸਰਾ ਰਾਜਾ ਬੀਦੀਦਾ ਆਇਆ ਵਿਚ ਵਲੇਰੀ ਦੇ॥

ਚੁਬਰ ਬਚੱਹ ਆਹੁ ਚੁਗੁਰੀ ਦਸੇਗੁ॥ ੫੧॥

ਮੇਸੇ ਯਰਨ ਦੇ ਬਚੇ ਉਪਰ ਗਜਣੇ ਵਾਲੇ ਸੇਰ ਆਉਦਾਹੇ॥

ਚੁਨ ਤੀਰ ਜਦ ਹਰਦੇ ਅਬਰੂ ਸਿਕੀਜਾ॥

ਮੇਸਾ ਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਦੇਨੇ ਭਵਦਿਆਦੇ ਟੇਰੇ ਉਪਗ॥

ਬਿਅਫਤਾਦ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਚਸਾਖੇ ਤੁਰੀਜਾ॥

ਤਿਗਪਿਆ ਅਮਰ ਸਿੰਘ ਸੇਸੇ ਨਿਬੂ ਬੂਟੇ ਸੇ ਗਿਰਦਾ ਹੈ॥ ਪੜ

ਚੁਅਮ ਰਾਜਾ ਜੈ ਸਿੰਘ ਦਰਅਮਦ ਮੁਸਾਫਾ॥

ਚੌਥਾ ਰਾਜਾ ਜੈ ਸਿੰਘ ਆਇਆ ਵਿਚ ਜੁਧਦੇ॥

ਬਜੇਸ ਅੰਦਰੀ ਸੁਦ ਚੁਅਸਕੋਹ ਕਾਫਾ॥ ੫੨॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਇਆ ਮਸਿੰਦੇ ਪਹਾੜ ਕੋਹ ਕਾਫਾ ਦੀ॥

ਹੁਮਾਂ ਖੁਰਦ ਸਰਬਤ ਕਿਖਾਰੇ ਚੁਅਮਾ॥

ਭੀਖਾਰਾ ਸਬਤ ਜੋਯਾਰ ਚੌਥੇ ਨੇ (ਅ) ਸਿੱਤ ਵਾਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ॥

ਜਿ ਜੈ ਸਿੰਘ ਪਸੇ ਅਕ ਨਿਆਮਦ ਕਦਮਾ॥ ੫੪॥

ਜੈ ਸਿੰਘ ਸੇ ਇਕ ਪੇਰ ਪਿਛੇ ਨ ਹਟ ਹੋਇਆ॥ (ਅ) ਉਸੀ ਥਾਂ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ॥

ਯਕੇ ਸਾਹਿ ਫਿਰੀਗੇ ਪਿਲੀਦੇ ਦਿਗਰਾ॥

ਇਕ ਬਾਦਸਾਹ ਫਿਰੀਗੀਆ ਦੂਸਰਾ ਪਿਲੀਦ ਦੇਸਦਾ॥

ਬਮੇਦਾਂ ਦਰਅਮਦ ਚੁਸੇਰੇ ਜਬਰਾ॥ ੫੫॥

ਵਿਚ ਜੁਧਦੇ ਆਏ ਮਾਨਿਦ ਸਿੰਘ ਬਲਫਲ ਦੀ॥

ਸਿਅਮ ਸਾਹਿ ਅੰਗਰੇਜ ਚੌਆਫਤਾ ਬਾ॥

ਤੀਸਾ ਬਾਦਸਾਹ ਅੰਗਰੇਜਾ ਦਾ ਮਾਨਿਦ ਜੁਰਜਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਟਾਲਾ ਜੁੰਦ

ਚੁਅਮ ਸਾਹਿ ਹਬਸੀ ਚੁਮਗਾਰੇ ਦਰਅਮਾ॥ ੫੬॥

ਚੌਥਾ ਬਾਦਸਾਹ ਹਬਸੀ ਮਾਨਿਦ ਜੀਸਰ ਦੀ ਪਾਣੀ ਵਿਚਾ॥

ਯਕੇਰਾ ਬਿਜਦ ਨੇਜਾ ਮਸਤੁ ਦਿਗਰਾ॥

ਇਕ ਕੇਤਾਈ ਨੇਜਾ ਮਾਰਿਆ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਮੁਕੀ ਮਾਰੀ॥

ਸਿਅਮ ਰਾਬ ਪਾਓ ਚੁਅਮਾਰਾ ਸਿਪਰਾ॥ ੫੭॥

ਤੀਸਰੇ ਕੇਤਾਈ ਲਤ ਮਾਰੀ ਚੌਥੇ ਕੇਤਾਈ ਢਾਲ ਮਾਰੀ॥

ਚੁਨਾਮੇ ਬਿਅਫਤਾਦਨ ਬਰਖਾਸਤ ਬਾਜਾ॥

ਅੰਸੇ ਗਿਰਪਵੇਥੇ ਨਹੀ ਉਠੇਫੇਰਾ॥

ਸੁਏਆਸਮਾਂ ਜਾਨ ਪਰਵਾਜ ਸਾਜਾ॥੫੮॥

ਤਰਫ ਅਸਮਾਨ ਦੀ ਜਲਨੇ ਉਡਦਾ ਕੀਤਾ (ਅ:) ਮਰਫਾਏ॥

ਦਿਗਰ ਕੁਸੁ ਨਿਆਮਦ ਤੁਮ ਨਿਯੋ ਜੀਗਾ॥

ਦੁਸਰੇ ਕੁਸੇਨੂੰ ਨਹੀ ਏਛਾ ਜੁਧਦੀ

ਕਿਪੇਸੇ ਨਿਆਮਦ ਦਿਲਾਵਰ ਨਿਹੀਗਾ॥੫੯॥

ਜੇਅਗੇਨਾ ਆਇਆ ਸੁਰਮਾ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈ॥

ਸਬੇ ਸਹਿ ਸਿ ਬਸਤਾਂ ਚੀਆਮਦ ਬੋਫੇਜਾ॥

ਗਤਦਾ ਬਾਦਸਾਹ ਚੰਦ ਜਦੋ ਆਇਆ ਵਿਚੋ ਫੰਜਦੇ॥ (ਅ:) ਤਾਰੇ ਚੜ੍ਹੇ॥

ਸਿਪਾਹ ਖਾਨਹ ਆਮਦ ਹਮ ਮਉਜ ਮੋਜਾ॥੬੦॥

ਸਿਪਾਹੀ ਭੇਰਿਆਨੂੰ ਆਏ ਤਮਾਸ਼ ਰੇਲੀਆ ਰੇਲੀਆ ਰੋਕੇ॥

ਬਰਜੇ ਦਿਗਰ ਰਉਸ ਨੀਯਤ ਪਨਾਹ॥

ਦਿਨ ਦੁਸਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਾ ਆਸਰਾ (ਅਰਥਾਤ) ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ॥

ਬਾਅਰੀਗ ਦਰ ਆਮਦ ਚੀਅਰੀਗ ਸਾਹਿ॥੬੧॥

ਉਪ੍ਰਤਖਤੋ ਦੇ ਆਇਆ ਜੇਸੇ ਬਾਦਸਾਹ ਤਖਤ ਉਪਰ ਬੈਠਦਾਰੇ॥

ਦੁਸੁਏ ਘਲਾ ਜਮਲਾ ਬਸਤੀਦ ਕਮਰਾ॥

ਦੋਨੋ ਝਫਾਤੇ ਜੁਗਮਾਅਨੇ ਬੰਨੀਆ ਕਮਰਾ॥

ਬਮੇਦਾਨ ਜਸਤੀਦ ਸਿਪਰ ਬਰ ਸਿਪਰਾ॥੬੨॥

ਵਿਚਮੇਦਾਨ ਦੇ ਖੇਦੀਆਏ ਢਾਲਾ ਉਪਰ ਢਾਲਦੇ॥

ਬਗਰੀਦਨ ਆਮਦ ਦੁਅਬਰੇ ਮਸਾਫਾ॥

ਵਿਚਗਜਦੇ ਦੇ ਆਏ ਦੋਨੋ ਬਦਲ ਜੁਧਦੇ (ਅ:) ਦੋਨੋ ਫੰਜਾ॥

ਅਕੇਗਸਤੁਹ ਹਯਲ ਅਕੇਗਸਤ ਜਾਫਾ॥੬੩॥

ਇਕ ਹੋਏ ਘਾਇਲ ਇਕ ਹੋਏ ਮਰਨੇ ਵਾਲੇ॥

ਚਕਾ ਚਾਂਕ ਬਰਖਾਸਤ ਤੀਰੋ ਤੁਫੇਗਾ॥

ਸਬਦ ਉਠੇ ਤੀਰਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ॥

ਖਤਾਖਤ ਦਰਅਮਦ ਹਮ ਹਰੀਗਰੀਗਾ॥ ੬੪॥

ਜਖਮਾਇਚ ਸਖਮਾਏ ਤਮਾਮ ਵਿਚੋ ਰੰਗ ਰੰਗ ਦਾ ਬੋਹੁਫਫਾਦਾਏ

ਜਿ ਤੀਰੋ ਜਿ ਤੋਪੋ ਜਿ ਤੋਗੋ ਤਬਰਾ॥

ਤੀਰਸੇ ਅਤੇ ਤੋਪਾਸੇ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਸੇ ਅਤੇ ਕੁਹਾਇਆਸੇ॥

ਜਿ ਨੇਜੁਹ ਵਨਾਚਖ ਵਨਾਵਕ ਸਿਪਰਾ॥ ੬੫॥

ਬਡੇ ਨੇਜੇਸੇ ਅਤੇ ਛੋਟੇ ਨੇਜੇਸੇ ਅਤੇ ਤੀਰਸੇ ਅਤੇ ਚਾਲਸੇ ਜੁੱਧ ਹੋਏ ਲਗਾ

ਯਕੇ ਦੇਵ ਅਮਦ ਕਿ ਜਾਗੇ ਨਿਸਾ॥

ਇਕ ਦੇਵ ਆਇਆ ਉਸ ਦੇ ਅਗੇ ਕਿਆਏ ਕਾਉਕਾਵਾ॥

ਚ ਗਾਰਗੀਦ ਸ਼ੇਰ ਹਮ ਚ ਪੀਲੇ ਦਮਾ॥ ੬੬॥

ਜੈਸੇ ਸ਼ੇਰ ਗਜ ਦੇ ਫਾਲ ਜੈਸੇ ਹਾਥੀ ਮਸਤ ਹੋਤਾਏ॥

ਕਨ ਦ ਤੀਰ ਬਾਰਾ ਚ ਬਾਰਾਨ ਮੇਗਾ॥

ਕਰਦਾਏ ਤੀਰਾ ਦੀ ਬਰਖਾ ਜੈਸੇ ਮੀਹ ਬਰਸਤਾਏ॥

ਬਰਖਸ ਅੰਦਰ ਅਬਰ ਚ ਬਰਕ ਤੇਗਾ॥ ੬੭॥

ਵਿਚ ਰਾਮਕਏ ਅੰਦਰ ਬਰਖੂ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਮਾਨਿਦ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਦੀ

ਬਜੇਸ ਅੰਦਰ ਅਮਦ ਦਹਾਨੇ ਦੁਹਲਾ॥

ਵਿਚ ਗੁਜੇਦੇ ਆਇਆ ਮੁਹਿ ਫੁਲਦਾ॥

ਚ ਪਰ ਗਸਤ ਬਾਜਰ ਜਾਏ ਅਜਲਾ॥ ੬੮॥

ਜੈਵੇ ਪੁਰ ਹੋਇਆ ਬਾਜਾਰ ਮੋਤ ਦੀ ਜਾਗਾਦਾ॥

ਹਰਾਂਕਸ ਕਿ ਪਰਾਂਸਵਦ ਤੀਰ ਸਸਤਾ॥

ਜਿਸ ਕਿਸੀਨੂੰ ਛਤਾ ਮਰੀਦਾ ਪਰਾਵਾਯਾ ਤੀਰ ਲਗਾ ਹਥਸੇ॥

ਬਸਦ ਪਹਿਲਏ ਪੀਲ ਮਰਦਾਂ ਗਸਤਾ॥ ੬੯॥

ਇਕ ਆਦਮੀ ਕਿਆ ਬਝਕੇ ਸੋਸੋ ਸੂਰਮਿਆ ਦੀ ਪਜਲੀ ਭੰਨਕੇ ਪਾਚ ਦੀ

ਹਮਾਂਕਸ ਬਸੇ ਤੀਰ ਜਦ ਬਰ ਕਜਾ॥ ੭੦॥

ਉਨ ਦੀ ਆਦਮੀਆਨੇ ਬਹੁਤ ਤੀਰ ਮਾਰੇ ਉਪ ਉਸ ਦੇਵ ਦੇ॥

ਬਿਅਫ ਤਾਦ ਦੇਵੇ ਚ ਕਰਖੇ ਗਿਰਾ॥ ੭੦॥

ਤਿਹੀ ਆਦੇਵ ਜੈਸੇ ਅਟਾਰੀ ਭਾਰੀ ਭੁਕਾਈਏ ਅੰਧੇ ਗਿਰਾ॥ ੭੦॥

ਦਿਗਰ ਦਵ ਗਰ ਗਸਤ ਬਿਯਾਮਦ ਬਜੰਗਾ॥

ਦੁਸਰਾ ਦਵ ਇਲਦੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਵਿਚ ਜੰਗਦੇ॥

ਦੁਸਰੇ ਅਜੀਮੇ ਹਮਚੁ ਬੁਰਾਂ ਪਿਲੰਗਾ॥ ੧੧॥

ਜੋਸੇ ਸੇਰਤਰੀ ਅਤੇ ਜੋਸੇ ਉਡੇਵਾਲਾ ਚਿਤਾ ਉਦਏ॥

ਚਨਾਂ ਜੁਖਮ ਗੋਪਾਲ ਅੰਦਾਖਤ ਸਖਤਾ॥

ਐਸਾ ਫਟ ਗੋਪੀਏਦਾ ਸਖਤ ਮਾਰਿਆ

ਬਿਅਫਤਾਦ ਦਨੇ ਚੁ ਬੋਖ ਅਜ ਦਰਖਤਾ॥ ੧੨॥

ਭੁਗਿਆਦੇਵ ਜੋਸੇ ਜੜ ਕਟੀਸੇ ਦਰਖਤ ਭੁਗਦੇਏ॥

ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਯਾਮਦ ਅਜੇ ਆਰਜੇ॥

ਦੁਸਰੇ ਕਿਸੇਨੂੰ ਚਾਹਨਾ ਆਈ ਉਸਸੇ

ਕਿ ਆਯਦ ਬਜੰਗੇ ਚੁਨੀ ਮਾਹਰੇ॥ ੧੩॥

ਜੋ ਆਏ ਵਾਸਤੇ ਨੁਪਦੇ ਐਸੇ ਚੰਦਮਖੀਸੇ

ਸਹੇ ਚੀਨ ਜਿਸ ਰਤਾਜ ਰੰਗੀ ਨਿਹਾਦਾ॥

ਬਾਦਸਾਹ ਚੀਨ ਦੇਵੇ ਸਿਰਸੇ ਮੁਕਟ ਰੰਗੀਨ ਭਖਿਆ

ਬਲਾਏ ਗਾ ਬਾਰਸੁ ਦਹਨ ਬਰ ਕਸਾਦਾ॥ ੧੪॥

ਬਲਾ ਗਾ ਬਾਰਦੀਲੇ ਮੁਹੱਬਤ ਲਿਆ (ਅ:) ਰਾਤ ਪੈਗਈ

ਸਬਾ ਅਮਦ ਮਕੇ ਫਉਜ ਰਾ ਸਾਜ ਕਰਦਾ॥

ਰਾਤ ਆਈ ਇਕ ਫੌਜ ਕੇਤਾਈ ਬਣਾਕੇ ਲਿਆਈ॥

ਜਿ ਦੀਗਰ ਵਜਹ ਬਾਜੀਆ ਗਾਜ ਕਰਦਾ॥ ੧੫॥

ਦੁਸਰੀ ਤਾਂ ਸੇਖੇਲ ਖੇਲ ਨਲਗਾ ਅਮਾਨ (ਅ:) ਚੰਦਮਾ

ਕਿ ਅਫਸੋਸ ਅਫਸੋਸ ਪੈਹਾਤੁ ਹਾਤੁ॥

ਛਤਾਂ ਅਤੀ ਕਹਿਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਨਉ ਮੇਦੀ ਪੈਖ ਸਮੇਨੂੰ

ਅਜੀ ਉਮਰ ਫਜੀ ਜੀਦਗੀ ਜੀ ਹਯਾਤੁ॥ ੧੬॥

ਇਸ ਉਮਰ ਥੀ ਅਤੇ ਇਸ ਜੀਵ ਦੇ ਥੀ ਇਸ ਜੀਵ ਕੀਸੇ ਅਫਸੋਸ ਹੈ॥

ਬਰਜੇ ਦਿਗਰ ਰਹਿਸਨੀ ਯਤ ਫਿਕਰ॥

ਦੁਸਰੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਕਾਸਦੇ ਆਸਰੇ ਵਾਲਾ (ਅਰਥ) ਸੂਰਜ

ਬਰਭਿਰੰਗ ਦਰਾਮਦ ਚੁਸਾਹੇ ਦਿਗਰਾ॥੧੭॥

ਉਪਰ ਤਖਤ ਦੇ ਆਇਆ ਮਾਨਿਦ ਦੁਸਰੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਦੀ॥

ਸਿਪਹ ਸੁਦ ਬਰਖਾਸਤ ਅਜ ਜੇਸ ਜੀਗਾ॥

ਫੌਜ ਦੇਨੇ ਤੋਰਫ ਤੇ ਫਿਰੀਆ ਗੁਸੇ ਨਾਲ ਜੁਧ ਕੇ॥

ਰਵਾਸੁਦ ਬਹਰ ਗੇਸਹ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ॥੧੮॥

ਫੁਟੇ ਹਥ ਤਰਫ ਸੇ ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦ ਕਾ

ਰਵਾਂ ਰਵ ਸੁਦਹ ਕੇ ਬਰੇ ਕੀਨਹ ਕੇਸਾ॥

ਰਵਾਨਹ ਹੋਏ ਤੀਰ ਦੁਸਮਾਨੀ ਦੀ ਕੇਸ ਸਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਕਿ ਬਾਜ਼ਏ ਮਰਦਾ ਬਰਾਵਰ ਦ ਜੇਸਾ॥੧੯॥

ਜੇ ਬਾਹਾ ਸੂਰਮਿਆਈ ਬਾਹਰ ਲਿਆਏ ਗੁਜਾ॥

ਚਲ ਸਕਰ ਤੁਮਾਮੀ ਦਰਾਮਦ ਬਕਾਮਾ॥

ਜਦੋ ਫੌਜ ਸਾਹੀ ਵਿਚ ਕੀਮ ਦੇ ਆਈ॥੪੫॥ ਜਦੋ ਸਤੁ ਫੌਜ ਸਾਹੀ ਗਈ॥

ਯਕੇ ਮਾਂਦ ਓਰ ਅਸਤ ਸੁਬੁਟ ਸਿਪਨਾਮਾ॥੨੦॥

ਇਕੋ ਰਿਹਾ ਜਿਸ ਕਾਏ ਸੁਬੁਟ ਸਿਪਨਾਮਾ

ਬਿਰੋਯ ਦ ਕਿਏ ਸਾਹਿ ਰੁਸਤਮ ਜਮਾ॥

ਫੌਜ ਅਤੀ ਕਾਇਰੀਏ ਜੇਏ ਬਾਦਿਸਾਹ ਰੁਸਤਮ ਜਮਾਨੇ ਦੇ॥

ਤੁਮਾਰਾ ਬਿਕਨ ਯਾ ਬਿਗੀਰੀ ਕਮਾ॥੨੧॥

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਈ ਕਰ ਜੋਨਹੀ ਕਰਦਾ ਤਾਪ ਕਰ ਕਮਾਵ ਮੇਰੇ ਸਾਥ ਜੁਧ ਕਰਾ

ਬਜਸ ਬਾਦਿਰ ਆਮਦ ਚੁਸੇਰੇ ਯਿਅਮਾ॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਆਇਆ ਜੇਸੇ ਸਿਪਨਾ ਗਜ਼ਦੇ ਵਾਲਾ ਭਾਰੀ॥

ਨ ਪਸਤੇ ਦਿਹਮ ਬਾਨਏ ਹਮ ਚੁਨਾ॥੨੨॥

ਨਹੀ ਪਠ ਦੇਊਗਾ ਹੇਇ ਸਤੀ ਜੇਸੇ ਔਰ ਗਜੇ ਭੁਜਗਏ ਹੀ॥

ਬਪੇਸੀ ਦ ਖਿਫਤਨ ਜੇਸੀ ਦ ਜੀਗਾ॥

ਪੇਸ਼ੀ ਸਿਜੇ ਅਤੇ ਜੇਸ ਕੀਤਾ ਲੜਾਈ ਦਾ॥

ਬਕੇਸੀ ਦ ਚੰਸੇਰ ਮਰਦਾ ਨਿਹੰਗਾ॥੨੩॥

ਚਲਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਜੇਸੇ ਸਿਪਨਾ ਸੂਰਮਾ ਜੇਸੇ ਸੰਸਾਰ ਅਮਰੇ ਆਉ ਦਾਏ

ਬਜਾਯਸ ਦਰਮਰ ਚੁਸੇਰੇ ਅਜੀਮ॥

ਦਿਰ ਜਾਗਾ ਜੁਧਦੀ ਦੇ ਅਯਾ ਜੋਸੇ ਸਿਧ ਭਾਗੀ ਆਉਦਾ ਪੈ॥

ਬਕੇ ਬਰਕਮਾਂ ਕਰਦ ਬਾਰਸ ਕਰੀਮ॥ ੮੬॥

ਸਾਬਕਾਨ ਦੇ ਤੀਗਦੀ ਬੜੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ॥

ਚਪਰਾਸਤੁ ਓਕਰਦ ਖਮ ਕਰਦ ਰਾਸਤਾ॥

ਖਬਾ ਹਥ ਸਿਧਾ ਕੀਤਾ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਇੰਗ ਕੀਤਾ ਜਜਾ ਹਥ॥

ਗਰੇਵੇ ਕਮਾਂ ਚਰਖ ਚੀਨੀ ਬਿਖਾਸਤਾ॥ ੮੭॥

ਸਬਰ ਚੀਨੀ ਕਮਦਦਾ ਆਕਾਸਤਕ ਹਿਆ॥

ਹਰਾਂ ਕਸ ਕਿਨੇਜੁ ਬਿਅਫਤਾ ਦਮਸਤਾ॥

ਜਿਸ ਬਿਸੀਨੂੰ ਨੇਜਾ ਲਗਾ ਹਥ ਤੇ (ਅ॥) ਫੁਲ ਖੁਦੀ ਦਾ ਜੋਸ ਸਿਧਨੂੰ ਲਗਾ

ਦੁਰਾ ਗਸਤ ਮਸਤੇ ਹੰਮੀ ਚਾਰ ਗਸਤਾ॥ ੮੮॥

ਦੋਰੀ ਹੋਈਆ ਮੁਠੀਆਂ ਅੰਸੇ ਹੀ ਚਾਰ ਹੋਈਆ॥

ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾਦੀ ਗਰੇਬਾਜ ਪਰਾ॥

ਲਫਕੇ ਸਾਬ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਜੋਸ ਬਾਜ ਅਤੇ ਜੁਰਾਹ॥

ਚ ਸੁਰਖ ਅਯਦਹਾ ਬਰ ਹੰਮੀ ਜੇਰ ਨਰਾ॥ ੮੯॥

ਜੋਸੇ ਸੁਰਖ ਸੁਰਖ ਸੇ ਨਗ ਨਗਦ ਸੇ ਸਿਧ ਸਿਧਾਈ ਸੇ ਜੁਧਾਹਾਈ ਅੰਸੇ

ਚਨਾ ਬਾਨ ਅਫਤਾ ਦਤੀਰੇ ਤਫੰਗਾ॥

(ਦੋਨੇ ਫਸੇ)

ਅੰਸੇ ਬਾਟ ਗਿਰੇ ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੁਕਾਇਰੇ॥

ਜਿਮੀ ਕਸਤੁ ਗਾਨਸੁ ਸੁਦਹ ਲਾਲਹ ਰੰਗਾ॥ ੯੦॥

ਜਿਮੀਨ ਮੁਹਦਿਆ ਉਜਕੇ ਸੇ ਹੋਈ ਲਾਲ ਰੰਗਦ ਲੀ (ਅ॥) ਮੁਹਦਿਆ ਕੋਥੇ

ਕੁਨਦ ਤੀਰ ਬਾਰਨ ਰੇਜੇ ਤੁਮਾਮਾ॥

(ਦੂਨਾ ਭੁੰਗੀ)

ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਤੀਗਦੀ ਬਰਖਾ ਸਾਹਾਇ ਰਸਾ ਅਤੇ ਫੁੜਾਂ ਮਤੀ॥

ਕਸੇ ਰਾਨ ਗਸਤੀ ਦਮਕ ਸੁਦਕਾਮਾ॥ ੯੧॥

ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਉਇਆ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਦਿਖਦਾ ਪੂਰਾ॥

ਅਜੇ ਜੰਗ ਜੇਮਾਂ ਦਰੀ ਮਾਂਦਹ ਗਸਤਾ॥

ਉਸ ਜੁਧਕੇ ਬਕੇਵੇ ਸੇ ਅੰਸੇ ਬਕ ਗਏ॥

ਬਿਅਫਤਾਦ ਹਰਦੇ ਦਰਾਂ ਪਹਿਨ ਦਸਤਾਂ ॥੯੦॥

ਭਿਗਪਏ ਦੋਨੋਹੀ ਅੰਦਰ ਮੇਲਨ ਜੁਧਦੇ

ਸਹਿਨ ਸਾਹਿ ਰੁਮੀ ਸਿਪਰ ਦਾਦ ਰੋਇ ॥

ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਬਾਦਿਸਾਹ ਰੁਮੀ ਨੇ ਢਾਲ ਦਿਤੀ ਮੰਹ ਅਰੋ ॥ (ਅ) ਰਕੁ ਪੈਗ

ਦਿਗਾਰ ਸਾਹਿ ਪੇਦਾ ਸੁਦਹ ਨੇਕ ਪੋਇ ॥੯੧॥

ਦੁਜਾ ਬਾਦਸਾਹ ਪੈਗ ਹੋਆ ਭੁਲੇ ਸੁਭਾ ਉਢਾਲ (ਅ:) ਚੰਦਮਾ

ਨ ਦਰ ਜੰਗ ਆਸੁਦਹ ਸੁਦ ਘਕ ਜਮਾਂ ॥

ਨਹੀ ਵਿਚ ਜੰਗ ਦੇ ਅਹੱਮ ਕੀਤਾ ਇਕ ਸੁਆਸ ਬੀ

ਬਿਅਫਤਾਦ ਹਰਦੇ ਚਨੀ ਕੁਸਤੁਰ ਗਾਂ ॥੯੨॥

ਭਿਗਪਏ ਦੋਨੋਹੀ ਜੋਸੇ ਮੁਰਦੇ ਉਦੇਤੇ

ਦਿਗਾਰ ਰੋਜ ਬੁਰਖਾ ਸਤ ਹਰਦੇ ਬਜੰਗ ॥

ਦੁਸਰੇ ਦਿਨ ਉਠੇ ਦੋਨੋਹੀ ਟਾਸਤੇ ਜੁਧਦੇ ॥

ਬਿਅਫੇਖਤ ਬਾਘਕ ਦਿਗਾਰ ਚੰਨੀ ਹੀਗ ॥੯੩॥

ਫਸੇ ਸਾਬ ਇਕ ਦੁਸਰੇ ਦੇ ਜੋਸੇ ਸੰਸਾਰ ਪੁਰ ਦੋਹੇ ਦਰੀਆ ਵਿਚ ॥

ਫਜਾਂ ਹਰ ਦੁਤਨ ਕੂਜਹ ਗਾਨੇ ਸੁਦਹ ॥

ਉਨਾ ਦੋਨਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਕੁਥੇ ਹੋਗਏ ॥

ਕਜਾਂ ਸੀਨਹ ਗਾਹੀਨ ਅਰਰਾਂ ਸੁਦਹ ॥੯੪॥

ਜੇ ਉਨਾ ਦੇ ਸਰੀਰ ਜਖਮਾਨਾਲ ਲਾਲ ਹੋਗਏ ॥

ਬਰਖਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚ ਮੁਸਕੀ ਨਿਹੀਗ ॥

ਵਿਚ ਕੁਦਫੇਦੇ ਆਏ ਜੋਸੇ ਕਾਲੇ ਰੰਗ ਦੇ ਸੰਸਾਰ ਉਦੇਤੇ ॥

ਬਸੇ ਬੀਗਸੀ ਬੋਜ ਬੀਗੋ ਪਿਲੀਗ ॥੯੫॥

ਬਹੁਤ ਬੀਗਸ ਦੇਸ ਦੇ ਘੋੜੇ ਬਕਰੀ ਅਤੇ ਚਿੜੇ ਦੇ ਰੰਗ ਫਾਲੇ ॥

ਕਿਅਬਲਕ ਸਿਲਹਿ ਅਬਲਕੋ ਬੋਜ ਬੋਰ ॥

ਸੁਫੇਦ ਘੋੜੇ ਮੁਸਕੀ ਘੋੜੇ ਅਤੇ ਸੁਫੇਦ ਤਾਬੇਕੇ ਰੰਗ ਦੇ ਘੋੜੇ ॥

ਬਰਖਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਰੁਤਾ ਉਸ ਮੋਰ ॥੯੬॥

ਚਮਕਫ ਵਿਚ ਆਏ ਜੋਸੇ ਮੋਰ ਪਾਵਿਲ ਪਾਉਦੀ ॥

ਜਿਹੜਾ ਪਾਰਹ ਸੁਦਖੇਲ ਵਖਿਠਤਾ ਬਜੰਗਾ॥

ਸੰਜੋਆ ਟੁਕੜੇ ਹੋਈਆ ਸੰਗਦੇ ਮੁਕਟ ਅਤੇ ਕੁੜਤੀਆ ਜੁਧਵਿਚ॥

ਜਿ ਬਕਤਰ ਜਿ ਬਰਿ ਗਸਤਵਾ ਬਾਖਦੀਗਾ॥੯੭

ਚਿਲਤਿਆਸੇ ਪਖਰਾ ਘੋੜਿਆਦੀਆਸੇ ਸਾਬ ਤੀਰਦੇ ਪਾਟਗਈਆ॥

ਚਨਾਂ ਤੀਰ ਬਾਰਾਂ ਸਵਦ ਕਾਰ ਜਾਰਾ॥

ਐਸੇ ਤੀਰ ਚਲਦੇਤੇ ਜੁਧ ਵਿਚ

ਜਿ ਬਕਤਰ ਜਿ ਜਿਹਾ ਬਰਾਰਦ ਸਰਾਰਾ॥੯੮॥

ਚਿਲਤੇਸੇ ਅਤੇ ਸੰਜੋਆਸੇ ਬਾਹਰ ਆਉਦੇਤੇ ਚੰਗਿਆਵੇ॥

ਬਰਖਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚ ਸੇਰੇ ਨਿਹੰਗਾ॥

ਵਿਚ ਕੁਦਣੇ ਦੇ ਆਏ ਘੋੜੇ ਮਾਨਿਦ ਸੇਰਾਂਦੀ ਅਤੇ ਮਾਨਿਦ ਸੰਸਾਰਦੀ॥

ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਸੁਮਹ ਮਾਰ ਪਸਤੇ ਪਿਲੀਗਾ॥੯੯॥

ਪ੍ਰਿਥੀ ਘੋੜਿਆਦੇ ਪੇਗਨਲ ਐਸੀ ਰੰਗਈ ਜੋਸੇ ਚਿੜੇ ਦੀ ਖਲ ਹੁੰਦੀਤੇ॥

ਚਨਾਂ ਜਿਹਾ ਵਹ ਸੁਦ ਆਤਸੇ ਤੀਰ ਬਾਰਾ॥

ਐਸੇ ਰੁਧੇਰੇ ਹੋਈਆਗ ਤੀਰਾਂਦੀ ਬਰਖਾਦੀ॥

ਕਿ ਅਕਲ ਅਜ ਮਗਜ ਰਫਤ ਹੋਸ ਅਜ ਦਿਆਗਾ॥

ਜੇ ਅਕਲ ਮਗਜ ਵਿਚੋ ਅਤੇ ਹੋਸ ਅਸਲੋ ਬੇ ਬਾਹਰ ਗਈ॥ (੧੦੦)

ਚਨਾਂ ਆਵੇਖਤ ਹਰਦੇ ਹੁਮਾਂ ਜਾਇ ਜੀਗਾ॥

ਐਸੇ ਲਿਪਟੇ ਹਰਦੇ ਉਸੀ ਜੋਗਾ ਜੁਧਵਿਚ॥

ਕਿਤੇਗ ਅਜ ਮਿਯਾਂ ਗਸਤ ਤਰਕਸ ਖਤੀਗਾ॥੧੦੧॥

ਜੇ ਤਲਵਾਰ ਮਿਆਨਸੇ ਅਤੇ ਤੀਰ ਤਰਕਸ ਸੇ ਬਾਹਰ ਰਹੇ॥

ਚਨਾਂ ਜੀਗ ਕਰਦੀਦ ਸਬਹ ਤਾ ਬਸਾਮਾ॥

ਐਸੀ ਲੜਾਈਕੀਤੀ ਆਮ੍ਹਿਤਵੇਲੇਸੇ ਸੰਧਿਆ ਤੇਸ਼ੀ॥

ਬਿਅਠਤਾਦ ਮੁਰਛਤ ਨਖਰਦੀਦ ਤੁਆਮਾ॥੧੦੨॥

ਡੁਗਪਏ ਮੁਰਛਾਯਕੇ ਨਹੀਖਾਦੀ ਹੋਈ॥

ਜਿਖਦ ਮਾਂਦੁਹ ਸੁਦ ਹਰਦੁ ਦਰਜਾਇ ਜੀਗਾ॥

ਅਪਬਕਗਏ ਦੋਨੋਹੀ ਵਿਚ ਜਾਰਾ ਜੁਧਦੇ॥

ਚੁਸੇਰੋਲੀਅਨੇ ਦੁਬਾਜ਼ ਪਿਲੀਗਾ॥੧੦੩॥

ਜੇਸੇ ਦੇਸੇਰਨੁਕਸਾਨ ਕਰਨੇਵਾਲੇ ਅਥਵਾ ਦੇਬਸ ਅਥਵਾ ਦੇਚਿਤੇਲ

ਚੁਹਥਲੀ ਬੁਰਦ ਦੁਜਦ ਦੀਨਾਰ ਜੁਰਦਾ॥੧੦੪॥

ਜੇਦੇਕਾਲਾਚੇਰ ਲੇਗਿਆਮੁਹਰਪੀਲੀਨੀ॥

ਜਹਾਂਗਸਤ ਚੰਗੀਬਜੇ ਦਦਗਰਦਾ॥੧੦੫॥

ਜਹਾਂਨਹੋਇਆ ਸੇਸੇਹੀਬਜ ਪੁਣੇਦਾ ਅਤੇਕਾਰਦੇਵਾਹੁੰਦਾਹੈ॥

ਸਿਆਮਰੇਜਚੰਗਾਂਬਿ ਬੁਰਦਆਫਤਾਬਾ॥

ਤੀਸਰੇਦਿਨਖੁਡੀਕੇਸਾਬਮੋਗਿਆ ਸੂਰਜ(ਅ:) ਤੀਜੇਦਿਨਪ੍ਰਕਾਸਲੈਕੇ ਸੂਰ

ਜਹਾਂਗਸਤ ਚੰਗੀਸਨਸਮਾਹਿ ਤਾਬਾ॥੧੦੬॥

ਜਹਾਂਨਹੋਇਆਪ੍ਰਕਾਸਵਾਲਾ ਜੇਸੇਚਾਂਦਕੀਚਾਂਦਨੀਹੋਤੀਹੈ॥

ਬੁ ਬੁਰਖਾਸਤਹਰਦੇਅਜੀਜਾਇਜੀਗਾ॥

ਉਠੇਦੇਨੇਹੀਉਸੀਸਾਗਾ ਜੁਧਕੀਸੇ॥

ਰਵਾਂਕਰਦਹਰਬੁਇਤੀਰੇਤੁਫੰਗਾ॥੧੦੭॥

ਚਲਾਈਆਹਰਤਰਫਤੀਰਅਰਬੰਦਕਾ॥

ਚੁਨਾਗਰਮਸਦਅਤਸੇਕਾਰਜਾਰਾ॥

ਮੇਸੀਗਰਮਹੋਈ ਅਗਨਲੜਾਈਦੀ॥

ਕਿਫੀਲੇਦਦਹਿਹਜਾਰਆਮਦਬਕਾਰਾ॥੧੦੮॥

ਸੇਤਾਬੀਬਾਰੋਪਜਾਰ ਜੁਧਵਿਚਮਾਰਿਆ॥

ਬਕਾਰਆਮਦਹਅਸਪਹਫਤਸਦਹਜਾਰਾ॥

ਵਿਚਕੀਮਦੇਆਇਆਸਤਲਖਘੋੜਾ(ਅ:) ਜੁਧਮੇਸਤਲਖਘੋੜਾਮੇ

ਹਮਹਜੂਨਸਾਇਸਤਹੇਨਾਮਦਾਰਾ॥੧੦੯॥

ਉਤਨੇਹੀਸੂਰਮੇਬੜੇਬੜੇਨਾਮਦਾਰ(ਅ:) ਸਤਲਖਸੂਰਮਾਮਾਰਾ॥

ਜਿਸਿਧੀਵਅਰਬੀਵਮੇਰਾਕੁਜਾਇ॥

ਸਿਧੀਘੋੜੇਅਤੇਅਰਬੀਘੋੜੇ ਅਤੇਮੇਰਬਦੇਜੰਮੇਹੋਏ॥

ਬਕਾਰਆਮਦਹਅਸਪਚੰਬਾਦਿਪਾਇ॥੧੧੦॥

ਵਿਚਕੀਮਦੇਆਏਹੀਘੋੜੇਮਲਿਚ ਪੁਛਦੀਉਡਦੇਵਾਲੇ॥

ਬਸੇਕਸਤੁਹ ਸਰਹੰਗ ਸਾਇਸਤੁਹ ਸੇਰਾ॥

ਬਹੁਤ ਮਾਰੇ ਹੈ ਸੁਪਾਹੀ ਸੇਰਾ ਵਰਗੇ

ਬ ਵਕਤੇ ਤਰਦੁਦ ਬਕਾਰੇ ਦਲੇਰਾ॥੧੧੦॥

ਵੇਲੇ ਲੜਾਈ ਦੇ ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਦਲੇਰਾ॥

ਬ ਗੁਰਗੀਦਨ ਆਮਦ ਦੁਅਬਰੇ ਜਿਯਾਹ॥

ਵਿਚ ਗਜ਼ਵੇ ਦੇ ਆਏ ਦੇ ਬਦਲ ਕਾਲੇ॥

ਨਮੇਖੂਨ ਮਾਹੀ ਤਫੇ ਤੇਰਾ ਮਾਹਿ॥੧੧੧॥

ਗਿਲ ਪੱਤਾਲ ਤੇਰੀ ਪਜੀ ਅਤੇ ਰਮਤ ਕਾਰ ਭਲਵਾਰ ਦਾ ਸੂਰਜ ਤੇਰੀ ਪ

ਬਜੀਰਾ ਅੰਦਰੂ ਗਉਗਹੇ ਗਾਜੀਆਂ॥ (ਤੁਰਾ॥)

ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਰ ਸਰਬਾ ਸੂਰਮਿਆ ਦਾ ਪਿਆਰੇ ਹੋਇਆ॥

ਜਿਮੀ ਤੀਰਾ ਸਦ ਅਜ ਸਮੇ ਤਾਜੀਆਂ॥੧੧੨॥

ਪ੍ਰੀਤ ਅਉਖੀ ਹੋਈ ਘੋੜਿਆ ਦੇ ਸੁੰਬ ਨਾਲ॥ (ਅ:) ਟੇਢੇ ਪੈਗਏ॥

ਸਮੇ ਬਾਦ ਪਾਯਾਨ ਫੇਲਾ ਦ ਨਾਲ॥

ਸੁੰਬ ਘੜੇ ਸੇ ਉਡ ਫੇਰਾ ਲਿਆ ਘੋੜਿਆ ਦੇ ਪੁਲਾ ਦੀ ਨਾਲ ਨਾਲ॥

ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਪੁਸਤੇ ਪਿਲੀਰੀ ਮਿਸਾਲ॥੧੧੩॥

ਪ੍ਰੀਤ ਹੋਈ ਪਿਰ ਚਿੜੇ ਜੇਹੀ॥ (ਅ:) ਸੇਰੇ ਚਿੜੇ ਦੀ ਖਲ ਪ੍ਰਭ ਬਹੁੰਦੇ ਤੇ॥

ਰਰਗੇ ਜਹਾਨੇ ਖੁਮੇ ਬਾਦਹ ਪੁਰਦਾ॥

ਦੀਵੇ ਸਹਾਨ ਦੇਨੇ ਸਾਬਦਾ ਪਿਆਲਾ ਪੀਤਾ॥ (ਅ:) ਸੂਰਜ ਛਿਪ ਗਿਆ॥

ਸਰੇ ਤਾਜ ਦੀ ਗਾਰ ਬਿਰਾਦਰ ਸਪੁਰਦਾ॥੧੧੪॥

ਜਿਹ ਪੁਰ ਮੁਕਟ ਚੁਸੇ ਭਾਈ ਦੇ ਸੋ ਪਿਆ॥ (ਅ:) ਚੰਦਮਾ ਚੜ੍ਹਿਆ॥

ਬਰੇਜੇ ਚਹਾਰ ਮਤ ਪੀਦ ਆਫ ਤਾਬਾ॥

ਚੰਬੇ ਦੇਨ ਚਮਕਿਆ ਸੂਰਜ॥ (ਅਥਤ) ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਿਆ॥

ਬਜਿਲਵਹ ਦਰਾਵੇਖਤ ਜਰਗੀ ਤਨਾਬਾ॥੧੧੫॥

ਵਿਚ ਸਜਾਵਟ ਦੇ ਬਟਕਾਈ ਸੇਨੇ ਦੀ ਰਸੀ॥ (ਅ:) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਛਤੀਆ

ਦਿਗਰ ਰਵਸ ਮਰਦਾਨ ਬਸਤੀ ਦ ਕਮਰਾ॥

ਦੁਸਰੀ ਤਾਂ ਸੂਰਮਿਆਨੇ ਲਕਬੰਨੇ॥

੫੬ ਯਮਨੀਕਮਾਂ ਦਸਤੁ ਬਰਰੇ ਸਿਪਗ ॥੧੧੬॥

ਯਮਨੀਕਮਾਂ ਹਥਵਿਚ ਅਤੇਦਾਲ ਮੂੰਹ ਅਗੇਰਖੀ॥

ਚੁਹੇਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਬਜੇਸੀਦ ਜੀਗਾ॥

ਜਦੋਹੇਸਵਿਚਆਏ ਜੇਸਕੀਤਾ ਵਾਸਤੇ ਜੁਧਦੇ॥

ਬਰੇਸ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚੁਕੇਸਸ ਪਿਲੀਗਾ ॥੧੧੭॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇਦੇਆਏ ਜੇਸੇ ਚਿਤੇ ਚਲਾਕਕਿਰਦੇਹੈ ਜੁਧਵਿਚ॥

ਚਾਮ ਰੇਜ ਕਸਤੀਦ ਦਹ ਹਜਾਰ ਫੀਲਾ॥

ਚੌਥੇਦਿਨਮਾਰੇ ਜੁਧਵਿਚ ਦਸਹਜਾਰ ਹਾਥੀ॥

ਦੁ ਦਹਿ ਹਜਾਰ ਅਸਪੋ ਚੁਦਰੀਯਾਇਨੀਲਾ ॥੧੧੮॥

ਬਾਰਾਂਹਜਾਰਘੋੜਮਾਰਿਆਐਸਾ ਚਾਲਾਕ ਜੇਸੇਦਗਲੀਲਛੇਤੀਤੇਥੇਮਾਧੂ

ਬਕਾਰ ਆਮਦਹਿ ਪਿਯਾਦਹ ਸੀਸਦ ਹਜਾਰ ॥ਤੁਰਦੇ॥

ਵਿਚ ਜੁਧਦੇਮਾਰਿਆ ਸਿਪਾਹੀ ਤੀਸ ਲਾਖ॥

ਜੁਮਰਦ ਸ਼ੇਰਾਂਨ ਅਜਮੁਦਹ ਕਾਰਾ ॥੧੧੯॥

ਸੂਰਮੇਬਹਾਦਰ ਅਤੇਜੁਧ ਜੰਗ ਜਾਨਫੇਵਾਲੇ॥

ਕੁਨਦ ਜਰਹੇ ਰਬ ਚਹਾਰੇ ਹਜਾਰ॥

ਕਰਦੀਹੈ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਰਬਦੇ॥

ਬਸੇਰ ਅਫਕਨੇ ਜੀਗਾ ਆਪਖਤਹ ਕਾਰਾ ॥੧੨੦॥

ਵਿਚੇਰਥਾਦੇ ਸੂਰਮੇ ਸੇਰਾਨੂੰ ਮਾਰਨੇਵਾਲੇ ਕੰਮ ਜੁਧਦਾ ਸਿਖਰੇਤੇ॥

ਕਿਅਜ ਚਾਰ ਤੀਰ ਅਸਪ ਕਸਤਸ ਚਹਾਰਾ॥

ਜੇਚਾਰ ਤੀਰਾਂਸੇਘੜੇਚਾਰੇਮਾਰੇ ਉਸਦੇ॥ (ਅ:) ਰਾਜੇ ਸੁਭਟਸਿੰਘਦੇ॥

ਦਿਰਸਤੀਰ ਕਸਤਸ ਸਰੇਬਹਿਲ ਦਾਰਾ ॥੧੨੧॥

ਦੁਸਰੇਵੇਨਾਲ ਮਾਰਿਆ ਰਬਦਾ ਰਬਦਾਹੀ ਹਕਫੇਵਾਲਾ॥

ਸਿਯਮਤੀਰ ਜਦਹਰਦੇ ਅਬਹੂ ਸਿਕੀਜਾ॥

ਤੀਸਰਾਤੀਰ ਮਾਰਿਆ ਦੇਹਾਂ ਭੁਟਟਿਆਦੇ ਵਿਚ॥ (ਅ:) ਮਥੇਵਿਚ

ਕਿਮਾਰੇਬਿਪੋਚੀਦ ਜਿ ਸਉਦਾਇਰੀਜਾ ॥੧੨੨॥

ਜੇਸੇਸਰਪ ਕੁੰਡਲਖਾਦਾਹੈ ਖਜਾਨੇਊਪਗਾ ॥ =

ਰਹਰਮ ਬਿਜਦ ਤੀਰਖ ਬਰਸ ਨਿਯਾਫਤਾ॥

ਚੰਬ ਤੀਰ ਜਦਮਾਰਿਆ ਛਤਮਤੀਨੇ ਸੁਤ ਸਿਘਨੂੰ ਕੁਛ ਖਬਰਹੀ

ਕਿ ਰਹਮਸ ਬ ਬਰਖਾ ਸਤ ਧਰਮਸਤਤਾ॥੧੨੩॥

ਜੇ ਰਹਮ ਉਸਦ ਉਠ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਧਰਮਦੀ ਖਬਰਹੀ॥ ਬਿਭੇਸ

ਬਿਜਦ ਚੰਚਾਮ ਕੋਬਰੇ ਨਾਜਨੀ॥

ਮਾਰਿਆ ਜੇਦੋ ਚੰਬ ਤੀਰ ਇਸਤੀ ਨੇ ਰਾਜੇਰੇ॥

ਬਖਰਦੇ ਸਹਰਗ ਬਿਅਫਤਦ ਜਮੀ॥੧੨੪॥

ਪੀਤਾ ਸਿਘ ਰਗਦਾ ਖੰਨ ਤੀਰਨੇ ਅਤੇ ਰਾਜਾ ਡਿਗਿਆ ਪ੍ਰੀਤੀਪਰ

ਬਿਦਨਸਤੁ ਕਿਣੀ ਮਰਦਪੁ ਮਰਦਹ ਗਸਤਾ॥

ਛਤਮਤੀਨੇ ਜਾਇਆ ਜੇਦੋਹ ਮਾਦਮੀਆ ਮੋਇਆ ਚੋਗਿਆ ਮੇ॥

ਬਿਅਫਤਦ ਬੁਮਹਮ ਚੁਨੀ ਜੇਰਮਸਤਾ॥੧੨੫॥

ਬਿਗਿਆ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੀਦੇ - ਜੇਸੇ ਸਿਘ ਮਸਤ ਹੁੰਦਾਰੇ॥

ਕਿ ਅਜਰਬ ਬਿਅਮਦ ਬਰਮਦ ਜਿਮੀ॥

ਛਤਮਤੀ ਜੇਰਬਸੇਆਈ ਉਪ ਪ੍ਰੀਤੀਦੇ ਰਾਜੇ ਸੁਤ ਸਿਘ ਪਾਸਾ॥

ਖਰਮੀਦਹ ਸਦਪੇਕਰੇ ਨਾਜਨੀ॥੧੨੬॥

ਦਹਲਦਾ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਇਸਤੀਦਾ॥ (ਅ॥) ਛਤਮਤੀ

ਬਖਰਦਸਤ ਬਰਦਾਸਤੁ ਯਕਪਿਆਲਹਮਾ॥

ਸਾਬ ਇਕ ਹਬਦੇ ਉਠਾਇਆ ਇਕ ਪਿਆਲਾ ਪਾਣੀਦਾ

ਬਨਿਜਦੇ ਸਹਾਮਦ ਰੁਪਰ ਉਕਾਬਾ॥੧੨੭॥

ਪਾਸਰਾਜੇ ਸੁਤ ਸਿਘਦੇਆਈ - ਜੇਸੇ ਉਤੁਦੇਦਲ ਉਕਾਬਾ ਤੀਦੇ

ਬਗੋਯਦ ਕਿਏ ਸਹਾਮਦ ਮਰਦਾ॥

ਛਤਮਤੀ ਕਾਹੇਈਓ ਜੇਦੇਬਾਦਿਸਾਹ ਕਿਆਰੇ ਮਰਦਾ

ਚਰਾਖਫਤਹ ਹਸਤੀ ਤੁਦਰਖੰਨ ਗਰਦਾ॥੧੨੮॥

ਕਿਸਦਾਸਤੇ ਸੁਤਾਹੇਤੁ ਵਿਚ ਖੰਨ ਅਤੇ ਸੁਫਲਾ॥

ਹੁਮਾਜਨ ਜਨੀ ਤੁਮਮੋਨੇ ਜੁਮਾ॥

ਕਿ ਇਸਤੀ ਮੇਤੇਰੀਯ ਨਵੀਨ

ਬਦੀਦਨ ਤਰਾਅਮਦਮਈ ਜਮਾ ॥ ੧੨੮ ॥

ਵਾਸਤੇ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਆਈਆਂ ਦੇ ਵੇਲੇ ॥

ਬਗੋਯਦ ਕਿਏ ਬਾਨੁਏ ਨੇਕ ਬਖਤਾ ॥

ਰਾਜਾ ਸੁਭਰ ਸਿੰਘ ਕੋ ਦਾਨੇ ਜੇਏ ਇਸਤੀ ਭਲੇ ਭਾਗਾ ਵਾਈ ॥

ਚਰਾਤੇ ਬਿਅਮਦ ਦਰੀ ਜਾਇ ਸਖਤਾ ॥ ੧੨੯ ॥

ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਤੂੰ ਆਈ ਵਿਚ ਇਸ ਜਾਗ ਸਖਤ ਦੇ ॥

ਅਗਰ ਮਰਦ ਹ ਬਾਸੀ ਬਿਯਾਰੇ ਮਲਾਜਾ ॥

ਛਤਾ ਮਤੀ ਕੀ ਹੀਦੀ ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮਗਰੀ ਆਏ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗੀਲੇ ਬਲੇ ਜਵਾ ॥

ਟਗਰ ਜਿੰਦ ਹ ਹਸਤੀ ਬਖਜਦ ਸੁਪਾਸਾ ॥ ੧੩੦ ॥

ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਹੋਵੇ ਵਾਹਗਾ ਰੂਦਾ ਪੰਨਵਾਰ ਕਰਾਗੀ ॥

ਅਜਾ ਗਫਤਨੀ ਹਾਂ ਖਸਮਾ ਮਦ ਸਖਨਾ ॥

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਕਹਿਣੇ ਸੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਸੁਖਨ ਪੱਖਿ ਆਇਆ ॥

ਬਗੋਯਦ ਕਿਏ ਨਾਜਨੀ ਸੀਮ ਤਨਾ ॥ ੧੩੧ ॥

ਰਾਜਾ ਪਸੰਨ ਹੋਕੇ ਕੋ ਦਾਨੇ ਜੇਏ ਇਸਤੀ ਚਾਦੀ ਜੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਵਾਲੀ ॥

ਹਰਾ ਕੁਸ ਕਿਖਾਹੀ ਬਗੋਮਨ ਦਿਹਮਾ ॥

ਜੇਕਰ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸੇ ਮੰਗੇ ਮੰਗ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਦੇਵਾ ॥

ਕਿਏ ਸੇਰ ਦਿਲ ਮਨ ਗਲਾ ਮੇ ਤੁਅਮਾ ॥ ੧੩੨ ॥

ਛਤਾ ਮਤੀ ਸੇ ਰਜੇ ਨੇਕ ਹ ਜੇਏ ਸੇਰ ਦਿਲ ਮੇਰੇ ਟਾਢਾ ਆਹਾ ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਾਸੀ ਤੁਏ ਕਾਰ ਸਖਤਾ ॥

ਛਤਾ ਮਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਇਸਕੀ ਮਸਖਤ ਵਿਚਾ ॥

ਕਿਮਾਰ ਬਯਕ ਬਾਰ ਕੁਨ ਨੇਕ ਬਖਤਾ ॥ ੧੩੩ ॥

ਜੇ ਮੇਰੇ ਤੁਈ ਇਕ ਬਾਰ ਕਰਨੇਕ ਨਸੀਬੇ ਵਾਲੀ (ਅ:) ਸਾਦੀ ਕਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ॥

ਬਿਜਦ ਪਸਤ ਪਾਓ ਕਸਾਦ ਸੁ ਬਚ ਸਮਾ ॥

ਭਰਿਆ ਪਿਛੇ ਪਠਾਏ ਪੈਰਾਂ ਪਕੜਕੇ ਖਲੇ ਨੇੜੇ ॥

ਹਮ ਹਰਦ ਸਾਹਨ ਪੇਸੀਨ ਰਸਮਾ ॥ ੧੩੪ ॥

ਰਾਮ ਪਿਛੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਰੀਤ ਕੀਤੀ (ਅ:) ਦਿਹਾ ਕਰ ਲਿਆ ॥

ਇਅਫਤਦ ਬਰਰਬ ਬਿਸਾਵਰਦਜਾਂ॥

ਪਿਆਉਪਰਬਦੇ ਅਤੇ ਭਿਆਈ ਰਾਜਨੂੰ ਛੜਮਤੀ ਆਪਦੇ ਭੋਰੇ॥

ਬਿਜਦਨੋ ਬਤਸਸਾਹਸਾਹੇ ਜਮਾਂ॥੧੩੬॥

ਬਜਾਏ ਨੌ ਬਤ ਨਗਾਰੇ ਬਾਦਸਾਹੇ ਕੇ ਬਾਦਸਾਹ ਛੜਮਤੀ ਦੇ ਬਾਪਨੇ॥

ਬਹੋਸਅਦਰਾਮਦਦਰਸਮਸਕੁਸਾਦਾ॥

ਰਾਜਸੁਤੁਲਸਿਯਨੂੰ ਰੋਜਾ ਈਅਤੇ ਦੇਵੇ ਨੇੜੇ ਖੌਲੇ॥

ਬਗਯਦਕਿਰਾਜਾਇਮਾਰਨਿਹਾਦਾ॥੧੩੭॥

ਰਾਜਕੋਹਦਾਹੋ ਜੋ ਮੇਰੇਤਾਈ ਕਿਥੇ ਲਿਆ ਰਖਿਆਹੋ॥

ਬਗਯਦਤਰਾਜਫਰਜੰਗਯਫਤੁਮਾ॥

ਛੜਮਤੀਨੇ ਕਿਹਾ ਮੇਰੇਤਾਈ ਜਧਮੇ ਜਿਥਿਆਹੋ॥

ਬਕਾਰੇ ਸਮਾਕਤਖਦਾਯਫਤੁਮਾ॥੧੩੮॥

ਵਿਚਕੀਮਦੇ ਤੇਰੇਤਾਈ ਖੌਦੇਦ ਬਣਾਇਆਮੇ॥

ਪਸੇਮਨਸੁਦਸਖਨਗਫਤੁਨਫਜੁਲਾ॥

ਛੜੀਮਤੀਨੇ ਕਹਾ ਸੁਮਿਦੇਰੇਈਦਾਹੋ ਬਹੁਤ ਬਾਤਕਰਨੇਨਾਲ ਹੁਕਰੁਪਕਰੀਏ

ਹਰਕਸਤਗਈਬਿਬਰਮਨਕਬੁਲਾ॥੧੩੯॥

ਰਾਜਨੇ ਕਿਹਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਮੇਰੇਕੂਕਾਏ ਮੇਰੇ ਕਬੂਲਹੋ॥

ਬਿਦਿਹਸਾਕੀਯਾਜਾਮਫੇਰੇਜਫਾਮਾ॥

ਦੋਹ ਸੁਖਈਆਪਾਲਾ ਫੀਰੋਜੀ ਰੰਗਵਾਲਾ(ਅ:) ਬੁਖਾਨਿਧਲ

ਕਿਮਾਰਾ ਬਕਾਰਅਸਤਰੇਜੇਤਮਾਮਾ॥੧੪੦॥

ਜੋ ਮੇਰੇਤਾਈ ਚਾਹੀਦਾਹੋ ਹਮੇਸ਼ਾ॥

ਤਮਾਰਾਬਿਦਿਹਤਾਸਵਮਤਾਜਹਦਿਲਾ॥

ਤੂੰ ਮੇਰੇਤਾਈ ਦੇਹਤਾਹੋਵਾਮੇ ਕਰਾਰ ਦਿਲਵਾਲਾ

ਕਿਰੀਹਰਬਿਮਾਰੇਮਆਲਦਹਗਿਲਾ॥੧੪੧॥

ਜੋ ਮੇਰੀ ਲਿਆਵਾਂਮੇ ਚਿਕੜ ਸੇ ਬਾਹਰ ਗਾ(ਅ:) ਹੋਮੀਰੀਕਜੇਬ

ਤਤਪੁਜਵਿਸਹਿਕਸਤ ਜੇਵੇਹਤੇਵੇਹ ਇਸਤੀਹੀ ਤੇਰੇਸੇ ਧਰਮਵਾਨਹੋ ਜੋਸੇਕਹਾ ਤੇਸੇ

ਕੀਆ ਅਰਗਸੇਨੇ ਅਧਕ ਰਕਕਹਾਥਾ ਜੋਤਿਸਨੇ ਕੋਜ ਫਲਪਾਇਆ ਤੇਸੇਤੂੰ ਭੀਪਵੇਗਾ॥

ਹਿਕਾਯਤ ਪੰਜਵੀ
ਚਲੀ॥
੧੬ ਵਾਰਿਗੁਰੂਜੀਕੀਫਤਹ॥

ਤੁਈ ਰਹਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਈ ਦਿਲ ਕੁਸਾਇ॥
 ਤੁਈ ਰਹਨੁ ਤੁਈ ਰਸ ਰਾਖਿ ਲਾਏ ਵਾਲਾ ਪੈ ਅਤੇ ਤੁਈ ਦਿਲ ਦੇ ਪੈਲ ਦੇ ਵਾਲਾ ਪੈ॥
 ਤੁਈ ਦਸਤਰੀਰ ਅੰਦਰ ਹਰੇ ਸਰਾਇ॥੧॥
 ਤੁਈ ਹਥ ਦੇ ਪਕੜ ਨੇ ਕਾਲਾ ਪੈ ਵੇਚ ਲੋਕ ਅਤੇ ਪੁਲੋਕ ਦੇ ਘਰੇ॥
 ਤਰਜ ਕਰੇਜੀ ਦਿਹੇ ਦਸਤਰੀਰ॥
 ਤੁਈ ਚਿਜ ਕੇ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਪੈ ਤੁਰੇਜੀ ਕੇ ਦੇਣੇ ਵਾਲਾ ਪੈ ਹਥ ਦੇ ਪਕੜ ਨੇ ਕਾਲਾ ਪੈ॥
 ਕਰੀ ਮੇਖਤਾ ਬਖਸ਼ ਦਾਨਸ ਪ੍ਰਜੀਰ॥੨॥
 ਨਿਪ ਕੇ ਕਰੇ ਵਾਲਾ ਅੰਗੁ ਫਾਹ ਕੇ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਵਾਲਾ ਪੈ ਬੁਧ ਦੇ ਬੁਧ ਦੇ ਵਾਲਾ ਪੈ॥
 ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀ ਦਮ ਅਕੇ ਕਾਜੀ ਅਸਾ॥
 ਕਹਾਣੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਹਮਨੇ ਇਕ ਕਾਜੀ ਦੀ॥
 ਕਿ ਬਰਤਰ ਨਵੀ ਦਮ ਕੋਜੇ ਦੀ ਗਰਜਾ॥੩॥
 ਜੇ ਉਸਸੇ ਵਰਾ ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਹਮਨੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ
 ਅਕੇ ਖਾਨਹ ਰਿਬਾਨ ਦੇ ਨੇ ਜਵਾ॥
 ਇਕ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਇਸਤਰੀ ਜੁਵਾ ਅਵਸਤਾਈ
 ਕਿ ਕੁਰਬਾ ਸਵਦੁ ਹਰ ਕਸੇ ਨਜ਼ਦਾ॥੪॥
 ਜੇ ਵਰਨੇ ਜਾਵੇ ਉਸ ਉਪਰ ਹਰ ਇਕ ਇਸਤਰੀ॥
 ਸਿਸਨ ਸਰੋਰ ਫਰੇ ਮੇਜ਼ ਦਹਾ॥
 ਸਿਸਨੀ ਫੁਲਨੇ ਸਿਰ ਕੇ ਤਈ ਮਾਰਿਆ ਹੋ॥ (ਅ॥)
 ਗਲੇ ਲਾਲਹ ਰਾਗ ਬਰ ਦਿਲ ਸਦਹਾ॥੫॥
 ਗਲੇ ਲੇਟੇ ਫੁਲ ਦੇ ਤਈ ਕਾਲਾ ਦਾਗ ਉਪਰ ਦਿਲ ਦੇ ਹੋਇਆ ਹੋ॥
 ਕਸਾ ਸਰਤੇ ਮਾਹਰ ਬੀ ਮਸਦਾ॥
 ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਦੀ ਸੁਰਤ ਸੇ ਦੇਖਾ ਕੇ ਤਈ ਬੈ ਹੋਇਆ॥

ਰਸਕਸੇਖਤਰ ਅਜਮੀਆਂ ਨੀਮਸਦਾ॥੬॥

ਗੁਜੇ ਜੇਜਲਗਿਆ ਅਤੇ ਦਰੀਆਅਨ ਤੇ ਅਧਾਰੇਇਆ॥

ਬਕਾਰ ਅਜਸੁਏਖਨਹ ਬੇਰੇਰਵਦਾ॥

ਬਸਤੇ ਕਿਸੀਕਿਮਦੇ ਘਰੇਸੇ ਸੇ ਭਾਰੇ ਜਵੀ॥

ਬਦੇਸੇਜਲਦਸੇਰ ਸੁਬਲਸਵਦਾ॥੭॥

ਉਸਦੇ ਮੇਢੇਪਰ ਜਲਫਾ ਸੁਕਦੀਆਦੇਖੁ ਸੁਬਲ ਵਟਕਾਲਹੇ॥

ਗਰਅਬਬਦਰੀਆ ਬਸੇਯਦਰੁਖਸਾ॥

ਜੇਕਾਪਟੀ ਦਰੀਆਦੇਵਿਚ ਮੂੰਹਧੇਰੇ ਓਹਵਿਸਰੀ॥

ਹਮਖਬਰਮਾਹੀ ਸਵਦਗੁਲਰੁਖਜਾ॥੮॥

ਤਮਾਮਕੰਡੇ ਮਛੀਆਦੇ ਫੁਲਹੇਜਵਣ ਉਸਵਿਸਰੀ ਦੇ ਪਤਾਪਰਕਰੇ॥

ਬਖਮਚਿਟਤਾਦਹ ਹਮਾ ਸਾਯਹਆਬਾ॥

ਵਿਚਮਟੀਦੇ ਉਸਦਾ ਪਇਆਹੇਪੜਫਾਵੇ ਉਸਪਯਦਿ ਨਮਤੇ॥

ਜਿਸਤੀਸਦਹ ਨਾਮਨਰਗਸ ਸਰਾਬਾ॥੯॥

ਬਸਬਖਮਸਤੀਦੇ ਹੋਇਆਹੇ ਨਾਮਉਸਦਾ ਨਰਗਸ ਸਰਾਬਾ॥

ਬਦੀਦਸਖਕੇਰਾਜਹਨੋਜਾ॥

ਉਸਵਿਸਰੀਲੇ ਇਕਰਾਜਾ ਸੁੰਦਰਜਵਾ ਅਸਤਾਵਾਲਾ ਦੇਖਿਆ ਨਾਮਸਬਲਲਿਪ॥

ਕਿਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤਜਾਹਰਜਹਾ॥੧੦॥

ਜੇਉਂਦ ਸਰੂਪਹੇ ਅਤੇ ਪੁਸਿਧ ਜਹਨਦੀਰਾ॥

ਬਗਫਤਾ ਬਿਏਰਾਜਏਨੇਕਬਖਤਾ॥

ਉਸਵਿਸਰੀਨੇਕੀਹ ਜੇਏਗਜੇ ਭਲੇਨਸੀਬੇ ਵਾਲਾ॥

ਤਮਾਰਾ ਬਿਦਿਹਜਾਇ ਨਜਦੀਕਤਖਤਾ॥੧੧॥

ਤੂੰਮੇਰੇਤਈਦੇਹ ਜਾਗਾਨੇਰੇਤਖਤਦੇ॥(ਅ॥) ਅਪਣੀਰਾਣੀਬਣਾਉ॥

ਨਖਸਤੀ ਸਰੇਕਾਜੀਆਦਰ ਤੁਰਾਸਤਾ॥

ਪੇਯਲ ਸਿਰਕਾਜੀਦਾ ਇਆਉਤੂੰਮਫਰਕੇ॥

ਵਜਾਪਸਰਿਈਖਨਹ ਮਾਅਜਤੁਰਾਸਤਾ॥੧੨॥

ਉਸਾਪਛੇਏਹਘਰ ਮੇਰਾ ਘਰਤੇਰਾਹੇ॥

ਸੁਬਲਸਵਦਾ
ਉਸਵਿਸਰੀ
ਨਮਤੇ

੧੧੫
ਅਤੇ

ਸੁਨੀਦੀ ਸਖਨ ਰਾਹਿਲ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦਾ।

ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣੀ ਉਸਕੇ ਡਾਈ ਅੰਦਰ ਦਿਲ ਦੇ ਰਖਿਆ।

ਨਰਾਜੇ ਦਿਗਚ ਪੇਸ ਅਭਿਰਤ ਕੁਸਾਦਾ॥੧੩॥

ਨਹੀ ਭੇਤ ਦੁਸਰੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਅਗੇ ਖੋਲਿਆ।

ਬਟਕਤੇ ਸਹਰਰ ਚਖਸ ਖੁਫਤਹ ਦੀਦਾ।

ਸਿਸਵੇਲੇ ਖਸਮਨੂੰ ਜੋ ਭਲੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣਾ ਹੋਇਆ ਦੇਖਿਆ

ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਖੁਦ ਦਸਤੁ ਸਰ ਓ ਬਰੀਦਾ॥੧੪॥

ਮਾਰੀ ਤਲਵਰ ਅਪਣੇ ਹਥ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਕਟਿਆ।

ਬਰੀਦਹ ਸਰ ਓਰ ਰਵਾਂ ਜਾਇਗਾ ਸੁਤਾ।

ਕਟਕੇ ਸਿਰ ਉਸਦੇ ਤਾਈ ਤੁਰਪਈ ਉਸੀ ਜਾਗਾਨੂੰ।

ਦਰ ਜਾ ਸਬਲ ਸਿੰਘ ਕਿ ਬਿਨਸ ਸਤਹ ਅਸਤਾ॥੧੫॥

ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਰਾਜਾ ਸਬਲ ਸਿੰਘ ਜੋ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ਥੇ।

ਤੁਰਾਫਤੀ ਮਰਾਹਮ ਚਿਨੀ ਕਰਦਹ ਅਮਾ।

ਕਾਜੀਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੇ ਰਾਜੇਨੂੰ ਬਿਹਾ ਤੁਜੇਸਾ ਮੇਨੂੰ ਬਿਹਾ ਮੇਸਾਹੀ ਮੇਨੇ ਕੀਤਾ।

ਬਪੇਸੇ ਤਈ ਸਰ ਮਨ ਆਵਰਦਹ ਅਮਾ॥੧੬॥

ਅਗੇ ਤੇਰੇ ਇਹ ਸਿਰ ਲਿਆਈਹਾਂ ਮੇ

ਅਗਰ ਸਰਤੁ ਖਾਹੀ ਸਰਤੁ ਮੇਦਿਹਾਮਾ।

ਜੇਕਰਤੁ ਸਿਰ ਮੇਰਾ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਦਿਦੀਹਾਂ।

ਬਜਨੇ ਦਿਲੇ ਬਰਤੁ ਆਸਕ ਸੁਦਮਾ॥੧੭॥

ਸਾਬਜਨ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੇ ਮੇ ਤੇਰੇ ਉਪਰ ਆਸਕ ਹੋਈਹਾਂ।

ਕਿਉਮ ਸਬ ਕੁਨ ਆਂ ਅਹਦ ਤੇ ਬਸਤੁ ਹਈ।

ਜੇ ਅੰਜਦੀ ਰਾਤ ਕਰਤੂੰ ਜੋ ਤੇ ਕਰਾਰ ਕੀਤਿਆ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਾਬਾ।

ਬਗਮ ਜਹ ਚਸਮ ਜਨ ਮਨ ਕਸਤੁ ਹਈ॥੧੮॥

ਸਾਬ ਕਟਾਖਾ ਨੇਕਾਂ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਨ ਕੁਠੀਏ ਤੂੰ

ਚਦੀਦਸ ਸਰੇ ਰਾਜਏ ਨੇ ਜਵਾਂ।

ਜੇਦੇ ਦੇਖਿਆ ਉਸਦਾ ਸਿਰ ਰਾਜੇ ਜੁਦਾ ਅਸਤਵਾਲੇ।

ਬਤਰਸੀਦੁਗੁਫਤਾ ਕਿਏ ਬਦਨਿਸਾ ॥੧੯॥

ਕੀਬੇਅ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਦੇਇਸਤੀ ਤੇਰੇ ਨਿਸਾਨ ਵਾਲੀਏ ॥

ਚਨਾ ਬਦਤੁਕਰਦੀਖੁਦਾਵੰਦਖੇਸਾ ॥

ਐਸਾ ਬੁਰਕੀਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਖੁਸਮ ਅਪਣੇਨਲਾ ॥

ਕਿਮਾਰਾਚਿਖਾਰੀਅਜੀਕਾਰਬੇਸਾ ॥੨੦॥

ਜੇਮੇਰੇਤਾਈਕਿਆਲਿਆਵੇਗੀਤੂੰਇਸਸੇ ਭੁਲਾਕੀਮ ॥

ਸਿਤੇਦੇਸਤੀਮਨਬਬਾਜਆਮਦਮਾ ॥

ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤੀਸੇ ਮੇ ਬਿਨਾਹੀ ਅਛਾਹਾ ॥

ਜਿਕਰਦਹਤੁਮਨਦਰਨਿਯਾਜਆਮਦਮਾ ॥੨੧॥

ਕਕੁਬਾਂਤੇਇਆ ਜੇਮੇ ਵਿਚ ਭੇਦੇਆਇਆਹਾ ॥

ਚਨੀਬਦਤੁਕਰਦੀਖੁਦਾਵੰਦਕਾਰਾ ॥

ਐਸਾਬੇਟਕੀਤਾ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਮਾਲਕ ਨਾਲ ॥

ਮਰਾਕਰਦਹਬਾਸੀਚਿਨੀਰੋਜਗਾਰਾ ॥੨੨॥

ਮੇਰੇਤਾਈਭੀ ਕਰੇਗੀ ਤੂੰਐਸਾਹੀ ਹਾਲਾ ॥

ਬਅੰਦਾਖਤਸਰਰਾਂਦਰਾਂਜਾਂਜਿਦਸਤਾ ॥

ਸਿਟਿਆ ਸਿਰਦੇ ਤਾਈ ਉਸੀ ਜਾਗਾ ਹਬਸੇ ॥

ਬਰੇਸੀਨਹਰਿਸਰਬਿਜਦਹਰਦਦਸਤਾ ॥੨੩॥

ਛਾਤੀਊਪਰ ਅਤੇਸਿਰ ਊਪਰ ਉਸਦੇਸਤੀ ਨੂੰਦੇਨੇਹਬਮਾਰੇ ॥

ਮਰਾਪਸਤਦਾਦੀਤੁਰਾਹਕਦਿਹਦਾ ॥

ਏਹਕਿਹਾਮੇਰੇਤਾਈਪਿਠਦਿਤੀਤੂੰ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਵਾਹਗਾਰੂ ਦੇਵੇ ॥

ਵਜਾਂਰੋਜਮੋਲਾਇਕਾਜੀਸਵਦਾ ॥੨੪॥

ਜਿਸਦੇਨ ਵਾਹਿਗਾਰੂ ਨਿਆਉ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇ ॥

ਬਿਅੰਦਾਖਤਸਰਖਾਨਹਆਮਦਬਬਾਜਾ ॥

ਸਿਟਿਆਸਿਰਨੂੰ ਅਤੇ ਘਰਨੂੰ ਆਈ ਫੇਰਾ ॥

ਬਅੰਦਾਖਤਕਾਜੀਬਖੁਸਪੀਦਦਰਾਜਾ ॥੨੫॥

ਜਾਬਉਸੀਕਾਜੀਦੀਲੇਬਦੇਨਲ ਸੁਤੀਪੇਰਪਸਾਰਕੇ ॥

ਬਿਅੰਦਾਪਤ ਬਰ ਸਰ ਜਿਖੁ ਦ ਵਸਤੁ ਖਾਕਾ।

ਫੇਰ ਉਠਕੇ ਬਿਰੀ ਉਪਰ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਦੇ ਮਿਟੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ।

ਬਗੁਫਤੁ ਕ੍ਰਿਖੇ ਜੇ ਦ ਘਾਹਨ ਪਾਕਾ। ੨੬॥

ਜਾਬ ਲੋਕ ਦੇ ਕੋਹਾ ਏ ਪਿਆਰਿਚ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰੇ ਉਠੇ।

ਚਿਬਦ ਕਾਰ ਕਰ ਦਈ ਕਸੇ ਸੋਰ ਬਖਤਾ।

ਲਿਆ ਬਰਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਏਹ ਕਿਸੀ ਬੁਰੇ ਭਾਗ ਵਾਲੇ ਨੇ।

ਕਿ ਕਾਜੀ ਬਜਾ ਕਸਤੁ ਘਕ ਜਖਮ ਸਖਤਾ। ੨੭॥

ਜੇ ਕਸੀਨੂੰ ਜਨਸੇ ਮਾਰਿਆ ਇਕ ਫਟ ਭਾਰੀ ਨਾਲਾ।

ਬਹਰ ਜਾਂ ਕਿ ਘਾਬੇ ਦ ਖੰਨ ਸੁ ਨਿਸਾ।

ਵਿਚ ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਪਾਉ ਤੁਸੀਂ ਘੁਟੀਆ ਨਿਸਾ ਲੀਆਂ।

ਹਮਾਂ ਰਾਹ ਗੀਰੀ ਦ ਹਮ ਹਮਰ ਦਮਾਂ। ੨੮॥

ਹੀ ਰਸਤਾ ਪਕਾਇਆ ਸਭ ਅਦਮੀਆਂ ਦੇ ਉਸ ਇਸਤੀ ਨਾਲਾ।

ਬ ਆਜਾ ਜਹਾਂ ਖਲਕ ਉਸਤਾ ਦ ਹ ਕਰ ਦਾ।

ਇਹ ਉਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਲੋਕ ਖਲਕਤ ਦੇ ਖੜੇ ਜਾ ਕੀਤੇ।

ਬਜਾਏ ਸਰ ਕਾਜੀ ਅਫਤਾ ਦ ਹ ਕਰ ਦਾ। ੨੯॥

ਵਿਚ ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਦੇ ਸਿਰ ਕਾਜੀ ਦਾ ਸਿਟ ਗਈ ਤੇਈ ਬੀ।

ਬਿਰਾ ਨਿਸਤੁ ਹਮ ਹਮਰ ਤੇ ਮਰ ਦਮਾਂ।

ਜਾਇਆਂ ਸਭ ਇਸਤੀਆਂ ਅਤੇ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ।

ਕਿ ਵੀਰਾ ਬਕਸਤੁ ਹਮ ਸਤੁ ਰਾਜ ਹ ਹਮਾਂ। ੩੦॥

ਜੇ ਇਸਕੇ ਤਈ ਮਾਰਿਆ ਦੇ ਇਸੀ ਰਾਜ ਨੇ।

ਗਰਿਫਤੀ ਦ ਚਿਰਾ ਬਬ ਸਤੀ ਦ ਸਖਤਾ।

ਪਕਾਇਆ ਉਸ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੰਨ ਲਿਆ ਸਾਬ ਕਰਵਾਈ ਦੇ।

ਕਜਾਏ ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਇਨ ਸੁ ਸਤੁ ਹ ਤਖਰਾ। ੩੧॥

ਜਿਸ ਜਾਗਾ ਜਹਾ ਗੀਰ ਖੋਠਾ ਦਾ ਇਕਲਤ ਦੇ ਤਖਰ ਉਤੇ ਖੋਗਾਏ।

ਬਗੁਫਤੀ ਦ ਕਿਈ ਰਾਹ ਵਾਲ ਹ ਕਨ ਦਾ।

ਜਹਾਂ ਗੀਰ ਕੋਹਾ ਜੇ ਇਸਕੇ ਤਈ ਇਸ ਇਸਤੀ ਹਵਾ ਕੇ ਕਰੇ।

ਬੁਢਿਲਹਰ ਚਿ ਦਾਰਦ ਸੁਜਾਇਸਦਿਹਦਾ॥ ੩੨॥
ਵਿਚ ਵਿਲਦੇ ਜੋਕੁਛ ਰਖੇ ਇਸਤੀ ਸੋਹਾਜਾਨੂੰ ਤਕੁਨਕਰੇ॥

ਬਠਰਮੁਦ ਜਲਾਦਰ ਸੋਰ ਬਖਤਾ॥
ਹੁਕਮਦਿਤਾ ਚੰਡਾਲਕੋਤਾਈ ਬੁਰੇਭਾਗਾ ਵਾਲੀ ਇਸਤੀਨੇ॥

ਕਿਈ ਸਰਜਦਾ ਕੁਨ ਬਯਕ ਜੁਖਮ ਸਖਤਾ॥ ੩੩॥
ਜੇਇਸਰਾਜਾਦਾ ਸਿਰ ਜੁਦਾ ਕਰ ਸਾਬਇਕਫਟਕਰਦੇਦੇ॥

ਚੁਸਮਸੇਰਰਾ ਦੀਦ ਅੰਨਉ ਜਦਾ॥
ਜੇਤੋਤਲਵਾਰਕੋਤਾਈ ਦੇਖਿਆ ਉਸਰਾਜੇ ਜੁਦਾ ਅਵਸਤਾਵਾਲੇਨੇ॥

ਬੁਲਰਜਹ ਦਰਾਮਦ ਚੁਸਰਵੈ ਗਿਰਾ॥ ੩੪॥
ਵਿਚ ਕੰਬਦੇਦੇ ਆਇਆ ਜੋਸੇ ਸਭੁ ਬਾਗਵਿਚ ਕੰਬਦਾਹੈ॥ (ਅ:) ਸਭੁ ਵਾਭੀ ਤੁਰਿਆ॥

ਬਗੁਠਤਾ ਕਿਮਨ ਕਾਰਬਦ ਕਰਦਹ ਅਮਾ॥
ਰਾਜਾਕੋਕਿਹਾ ਜੋਮੇਨੇ ਕੰਮ ਬੁਰਾ ਕੀਤਾਹੈ॥

ਬਕਾਰੇ ਸੁਮਾ ਤੋਰਖੁਦ ਕਰਦਹ ਅਮਾ॥ ੩੫॥
ਵਿਚਤੋਰੇ ਕੰਮਦੇ ਆਪਣਾ ਸੁਭਾਉ ਕੀਤਾਹੈ ਮੇਨੇ॥

ਨਮਦਹ ਇਸਾਰਤ ਬਚਸਮੇ ਬਾਮਾ॥
ਕੀਤੀਸਾਬ ਨੇਤਾਰੇ ਇਸਾਰਾਜੇ ਇਸ ਇਸਤੀਨੂੰ॥

ਕਿਏ ਬਾਨੁਏ ਸਰਵਰੇ ਬਾਨੁਮਾ॥ ੩੬॥
ਜੇਏ ਇਸਤੀ ਸਰਦਾਰ ਇਸਤੀਆ ਦੀਏ

ਜਿਹੁਕਮੇ ਸੁਮਾ ਮਨਖਤਾ ਕਰਦਹ ਅਮਾ॥
ਜੇਤੋਰੇ ਹੁਕਮਸੇ ਮੇਨੇ ਤਕਸੀਰ ਕੀਤੀਹੈ॥

ਕਿਕਾਰਈ ਬਬੇਮਸਲਹਤ ਕਰਦਹ ਅਮਾ॥ ੩੭॥
ਜੇਏਹਕੀਮਾਬਿਨਾ ਸਲਾਹਦੇ ਕੀਤਾਹੈ ਮੇਨੇ

ਖਲਾਸਮ ਬਿਦਿਹ ਅਹਦ ਕਰਦਮ ਕਬੂਲਾ॥
ਤੂੰ ਮੇਨੂੰ ਖਲਾਸੀਦੇਹ ਜੋਕੋਲ ਮੇਕਬੂਲਕਰਦਾਹਾ

ਕਿਅਹਦੇ ਖੁਦਾ ਅਸਤ ਕਸਮੇ ਰਜੁਲਾ॥ ੩੮॥
ਜੇ ਸੁਗੀਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂਦੀਪੈ ਅਤੇ ਸੁਗੀਧ - ਪੰਗੋਬਕਦੀਹੈ॥

੬੬ ਗੁਨਾਹ ਬਖਸ਼ ਤੇ ਮਨ ਖਤਾ ਕਰ ਦਹ ਮਮਾ॥
ਭੁੰਡਲ ਬਖਸ ਮੇਰੀ ਮੇਰੇ ਤਕਮੀਰ ਕੀਤੀ ਹੈ॥

ਕਿਏ ਜਿਗਰ ਜਨਮ ਗੁਣਾ ਮੇ ਤੁਆਮਾ॥ ੩੯॥
ਜੇ ਅੰਜਿਗਰ ਅਤੇ ਜਨਮੇਰੀ ਮੇਰੇ ਹਰ ਲੋਆਹ

ਬਗੁਨਤਹ ਗਰੀਬ ਜਹ ਪਸਦ ਕਰਮਾ॥
ਇਸਤੀਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇਕਰ ਇਸ ਜੇਸੇ ਰਾਜੇ ਪਾਜਿਸੇ ਮਾਰਾਮੇ॥

ਨਕਾਜੀ ਮਰਾ ਜਿੰਦਹ ਦਸਤੁਆਪਦਮ॥ ੪੦॥
ਨਹੀ ਕਾਜੀ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਜੀਵਦਾ ਹਥ ਆਵੇਗਾ ਮੇਰੂੰ॥

ਕਿਓ ਕੁਸਤਹ ਜਦ ਚਰਾਈਰਾ ਕੁਸਮਾ॥
ਜੇ ਓਹਤਾ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਕਿਸਟਾਸਤੇ ਇਸਕੋ ਤਾਈ ਮਾਰਾਮੇ॥

ਕਿਖੁਨੇ ਅਜੀ ਬਰ ਸਰੇ ਖੁਦ ਕੁਨਮਾ॥ ੪੧॥
ਜੇ ਖੁੰਨ ਇਸਦਾ ਉਪਰ ਸਿਰ ਆਪਣੇ ਕਰਾਮੇ॥

ਚਿਖੁਸਤਰ ਕਿਈਰਾ ਖਲਾਸੀ ਦਿਹੀਮਾ॥
ਕਿਆ ਬਹੁਤ ਤਲਾਏ ਜੇ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਖਲਾਸੀ ਦੇਵਾਮੇ॥

ਵਮਨ ਹਜਰਤੇ ਕਾਬਹ ਅਲਹ ਵਫਮਾ॥ ੪੨॥
ਅਤੇ ਮੇ ਦਰਗਾਹ ਕਾਬੇ ਖੁਦਾਏ ਨੂੰ ਚਲੀ ਜਾਵਾਮੇ॥

ਬਗੁਨਤਈ ਸੁਖਨ ਰਾਵ ਕਰਦਸ ਖਲਾਸਾ॥
ਕਹਾ ਏਸ ਬਾਤਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਰਾਜਾਨੂੰ ਛੁਡਦਿਤਾ॥

ਬਖਨਹ ਖੁਦ ਆਮਦ ਜਮੇ ਕਰਦ ਖਾਸਾ॥ ੪੩॥
ਫਿਰ ਘਰ ਆਪਣੇ ਦੇਆਈ ਅਕਲੀ ਕੀਤੀ ਰੋਕੜ ਆਈ॥

ਬਬਸਤੀਦ ਬਾਰੇ ਤਯਾਰੀ ਕਨਦਾ॥
ਬੰਨੇ ਬਾਰ ਪਦਾਰਥ ਦੇ ਅਤੇ ਬਿਆਰੀ ਕਰਦੀ ਹੈ॥

ਕਿਏ ਜਦ ਮਰ ਕਾਮ ਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥ ੪੪॥
ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਦਿਲਦਾ ਪੁਰਾਕਰੇ॥

ਦਰੇਗ ਅਸੁ ਕਬਾਇਲ ਜੁਦਾ ਮੇ ਸੁਦੀਮਾ॥
ਅਠਸੋਸਹੈ ਜੇ ਕੋਈ ਕਬੀਲੇਸੇ ਜੁਦੀ ਹੋਵੀ ਹਾਮੇ॥

ਅਗਰ ਜਿਹ ਬਾਜਮ ਬਬਾਜ ਅਮਦਮ ॥ ੪੪ ॥ ੬੭

ਜੇਕਰ ਜੀਵਦੀਰਾ ਹੀਮੇ ਫੇਰ ਆਵਾਹੀਮੇ ॥

ਮੁਠਾਏ ਨਕਦ ਜਿਨਸਰਾ ਬਾਰ ਬਸਤਾ ॥

ਪਦਾਰਥ ਰੇਕੜੇ ਅਤੇ ਜਿਨਸਾਰੇ ਤਾਈ ਬਾਰ ਬੀਨੇ ॥

ਚਵਾਨਹ ਸੁਏ ਕਾਬਹ ਅਲਹ ਸਦਹ ਅਸਤਾ ॥ ੪੫ ॥

ਰਵਾਨਾ ਤਫ ਕਾਬੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਰੇਈਯੋ ॥

ਚ ਖੇਰ ਬਰਾਮਦ ਦੁਸੇ ਮੰਜਲ ਸਾ ॥

ਜੇਦੋ ਬਹਰਾਮਾਈ ਦੇਚਾਰ ਮੰਜਲਾ ਉਸਬਾਨਤੇ ਹਿ ਇਸਤੀ ॥

ਬੁ ਘਾਦ ਅਮਦਹ ਖਾਨਹ ਜਾਂ ਦੇਸਤਸਾ ॥ ੪੬ ॥

ਵਿਚ ਘਾਦਦੇ ਆਇਆ ਘਰ ਉਸ ਪਿਆਰੇ ਰਾਜਾਦਾ ॥

ਬੁ ਬਾਜ ਅਮਦਹ ਨੀਮ ਸਬ ਖਾਨਹ ਅਮਾ ॥

ਫੇਰਾਈਯੋ ਅਧੀਰਾਤੁੰ ਘਰ ਉਜੀ ਰਾਜਾਦੇ ॥

ਚਿਨਿਅਮਤ ਅਜੀਸੇ ਚਿੰਦੋਲਤ ਰਿਰਾ ॥ ੪੭ ॥

ਕਿਆ ਪਦਾਰਥ ਭਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਆ ਦੋਲਤ ਰਾਈ ਸਾਬ ਲਿਆਈ ॥

ਬਿਦਾਨਸਤੁ ਮਾਲਮ ਕਜਾ ਜਾਇ ਗਸਤਾ ॥

ਜਾਇਆ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਜੇ ਕਿਸਬਾ ਗਈ ਹਿ ਇਸਤੀ ॥

ਚਿਦਾਨਦ ਕਿ ਕਸ ਹਾਲ ਬਰ ਸਰ ਗੁਜਸਤਾ ॥ ੪੮ ॥

ਕੀਫਜਾਣਦਾ ਹੈ ਕਿਆ ਹਾਲ ਉਪੁ ਸਿਰ ਓਸਦੇ ਗੁਜਰਿਆ ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਪਿਆਲਹ ਫੇਰੇ ਜਠਾਮਾ ॥

ਦੇਹ ਦੇ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਫੀਰੇ ਜੇ ਰੰਗਦਾ ॥

ਕਿਮਾਰ ਬਕਾਰ ਅਸਤ ਦਰ ਫਕਤ ਅਮਾ ॥ ੪੯ ॥

ਜੇਮੇਰੇ ਤਾਈ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਵਿਚ ਹਰਫੇਰੇ

ਬਮਨ ਦਿਹ ਕਿ ਖਸਤਰ ਦਿਮਾਰੋ ਕੁਨਾਮਾ ॥

ਮਾਥਮੇਰੇ ਦਿਹੋ ਜੇ ਸਰਤ ਤਕਾ ਬੁਧੀਦੇ ਬੇਕਰਾਮੇ ॥

ਕਿੰਦੋਸਨ ਤਬੇ ਚੁੰ ਚਰਾਰੋ ਕੁਨਾਮਾ ॥ ੫੦ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਦਾ ਲਾਜੁਰਾਦੇ ਮਸੀਹ ਮਸਾਲ ਦੀ ਕਰਾਮੇ ॥ (ਅਰਥਾਤ)

ੳਜੀਤੀਤੇਰੇਪਰਸਾਨੁਕਛਾਅਫਸੋਨਹੀਏਇਜੀਤੇਰੇਵਡੇਭੀਇਸਪ੍ਰਕਾਰ
ਦੀਆਅਦਾਲਤਕਰਦੇਰਹੇਏਜੇਹਾਕਿ ਇਸਹਿਕਾਸਤਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਦਾਏ॥੧॥

ਹਿਕਾਯਤ ਛੀਵੀ
ਚਲੀ
ੴਵਾਹਗੁਜੀਕੀਠਤਹ॥

ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿਦ ਦੇਵਿਲ ਕੁਸਾਇ॥
ਵਾਹਿਗੁਜੂ ਬਖਸ਼ਦੇਵਾਲਾ ਅਤੇ ਦਿਲਵੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਦੇਵਾਲਾਏ॥

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ੋਰੇਜੀਦਿਹੋ ਰਹਨੁਮਾਇ॥੧॥
ਪ੍ਰਸੰਨਕੇ ਬਖਸ਼ੀਸਕਰਦੇਵਾਲਾ ਰੋਜੀਬੰਦੇਰੇਵਾਲਾ ਕਸਤੇਦੇਵਿਖਲਾਦੇਵਾਲਾਏ॥

ਨ ਫੌਜੋ ਨ ਫਰੋਸੋ ਨ ਫਰੋਰੋ ਨ ਫੂਰਾ॥
ਨਾ ਫੌਜ ਨਾ ਗਾਈਚੇ ਨਾ ਪ੍ਰਰਭਤਾ ਨਾ ਤੋਰ ਤੋਵੇ

ਖੁਦਾਵੰਦ ਬਖਸ਼ਿਦਹ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ॥੨॥
ਵਾਹਿਗੁਜੂ ਦੇਵੇਵਾਲਾਏ ਪ੍ਰਗਟਪਤਾਪ ਏ ਉਸਵਾਲਾ॥

ਹਿਕਾਯਤ ਖੁਨੀਦੇਮ ਦਖਤਰ ਫਜੀਰਾ॥
ਕਬਾਸੁਲੀਏ ਹਮਨੇ ਪੁੱਤੀ ਫਜੀਰਕੀ॥

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲਸੋਰੇਸਨ ਜਮੀਰਾ॥੩॥
ਜੇ ਸੰਦੂਸਾਪਏ ਉਸਦਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਦਿਲਵੀਏ॥

ਵਜਾ ਕੈਸਰੇ ਸਾਹ ਰੂਮੀਕੁਲਾਹ॥
ਉਸਦਾਬਾਦਸਾਹਨਾਮਕੈਸਰ ਰੂਮਦੀਟੋਪੀਰਖਦਾਸੀ॥

ਦਰਖਸ਼ਿਦਹ ਸਮਸੇ ਚਰਖ ਸ਼ਿਦਹ ਮਾਹ॥੪॥
ਚਾਕਰੇ ਵਾਲਾ ਸੁਰਜਦੀਮਾਨੀਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਨ ਦੰਦਮਾ ਜੋਸਾ

ਮਕੈਰੋਜੋ ਰੋਸਨ ਬਰਾਮਦ ਸ਼ਿਕਾਰਾ॥
ਇਕਦਿਨਰੋਸਨਨਾਮ ਬਾਦਸਾਹਵਾਸਤੇਸ਼ਿਕਾਰਵੇਆਇਆ॥

ਹਮਹੁਸਨਅਜ ਬਾਜ ਬੁਹਰੀ ਹਜਾਰ॥੫॥
ਤਾਮ ਚਿਤੋਅਤੇਬਸਅਤੇਬਹਰੀਆਹਜਾਰਨਾਲਲਈਆ॥

ਬਪਹਨ ਅੰਦਰ ਮਦ ਬਨ ਖਜੀਰ ਗਾਹ॥

ਵਿਚ ਮੇਦਲ ਦੇ ਆਉਆ ਵਸਤੇ ਸਕਾਰ ਖੋਲਵੇ ਦੇ॥

ਬਿਜਦ ਗਾਰ ਆਹੁ ਬਜੇ ਜੇਰ ਸਾਹ॥ ੬॥

ਮਥੇ ਕੋਰ ਪਰਾਮਤੇ ਹਰਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤੀ ਜੇਰ ਬਾਦਾ ਹਰੇ॥

ਦਿਗਰ ਸਾਹ ਮਥਾ ਦੁਖ ਦੁਖ ਮਾਮਦ ਦਲੇਰ॥

ਦੁਸਰਾ ਬਾਦਸਾਹ ਲੇਵੇ ਵਾ ਆਉਆ ਦਲੇਰ ਹੋਵੇ॥

ਚਰਖ ਸਿੰਦਹ ਮਾਹੇ ਚੁ ਗਾਰ ਰਿੰਦਹ ਸੇਰ॥ ੭॥

ਜਿਸੇ ਰੰਗ ਮਾ ਪਕਾਸ ਵਲ ਹੋਰੇ॥ ਅਤੇ ਮਾਨਿੰਦ ਗਜਵੇ ਵਲੇ ਸਿੰਘਵੀ॥

ਦੁਸਾਰੇ ਦਰਾਮਦ ਬਖਸ਼ ਜਾਇ ਸਖਤ॥

ਦਿਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਆਏ ਵਿਚ ਇਕ ਅਸਥਾਨ ਸਖਤ ਦੇ॥

ਕਿਰਾ ਤੇਗ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦ ਨੇਕ ਬਖਤ॥ ੮॥

ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਤਲਵਾਰ ਮਦਦ ਦੇਵੇ ਭਲਿਆਈ ਨਸੀਬੇ ਦੀ॥

ਕਿਰਾ ਰੋਜ ਇਕ ਬਲ ਯਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥

ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਾਪਦ ਮਿਥਾਈ ਦੇਵੇ॥

ਕਿ ਅਜਦਾ ਕਿਰਾ ਕਮ ਗਾਰੀ ਦਿਹਦਾ॥ ੯॥

ਜੇਵਾ ਹਿਰਾਤੁ ਕਿਸਕੇ ਤਾਈ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਪ੍ਰਗਥਰੇ॥

ਬਜੀ ਬਸ ਦਰਾਮਦ ਦੁਸਾਰੇ ਦਲੇਰ॥

ਵਿਚੋ ਗੁਸੇ ਦੇ ਆਏ ਦੋਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਸੁਗਮੇ॥

ਕਿ ਬਰ ਆਹੂਏ ਯਕ ਬਰਾਮਦ ਦੁਜੇਰ॥ ੧੦॥

ਜੇਥੇ ਉਪਰ ਇਕ ਹਰਨ ਦੇ ਆਉਕ ਹੋ ਸਿੰਘ॥

ਬਭਾਰੀ ਦਨ ਆਮਦ ਦੁਅਬਰੇ ਸਿਨਾਹ॥

ਵਿਚ ਗਜਵੇ ਦੇ ਆਏ ਦੋਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਘਟਾ ਸਿਆਹ ਦੀ ਤਰਾਂ॥

ਸੁਨਾਏ ਭਾਸੀ ਦਾਖਤ ਨੇਜਹ ਚਕਾਹ॥ ੧੧॥

ਨੇਕਾ ਸਿੰਘਾਂ ਨੇ ਸਿਆਹੀਆ ਜੇਥੇ ਘਾਹ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਿੰਘੀ ਦੇਏ॥

ਜਨ ਤੀਰ ਬਾਰਨ ਪਰਚਾ ਸੁਦਹਾ॥

ਮੇਥੇ ਤੀਰ ਦੀ ਬਰਖ ਪਰਵਾਇਆਈ ਤੇਈਏ॥

ਜਿਸੀ ਅਸਾਖ ਪੁਰ ਜਿ ਕਰ ਰਾਸ ਜੁਦਹਾ ॥੧੩॥

ਪ੍ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਉਲਾਹਾ ਹੋਇਆ ਹੋਇਆ ॥

ਚਕਾ ਚਕ ਬਰਖਾਸਤ ਨੇਕੇ ਸਿਨਾ ॥

ਸਥਰ ਉਠਦੇ ਹੋ ਨੇਜਿਆ ਦੇ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ॥

ਅਕੇ ਰਸਤ ਖੇਜ ਅਜ ਬਰਾਮਦ ਜਹਾ ॥੧੪॥

ਏਕ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲ ਬਾਹਤ ਆਇਆ ਹੈ ਸਿਮਰ ਵਿਚਾ ॥

ਚੁਰੇ ਸਰਾਫੀਲ ਦਮ ਮੇਜ ਦਹਾ ॥

ਜੈ ਸੇ ਸੂਰ ਸਰਾਫੀਲ ਨੇ ਬਜਾਇਆ ਹੈ ॥ (ਅਭ) ਸੂਰ ਸਿੰਘ ਦਾ ਵਧਾਏ ਜਿਹਨੇ ਅਸਫੀਲੀ ਬਜਾਇਗਾ ਪੁਰ ॥

ਕਿ ਰੇਜੇ ਕਿਆ ਮਤ ਬਹਮ ਮੇਜ ਦਹਾ ॥੧੫॥

ਜੇ ਦਿਨ ਪ੍ਰਲੋਕਾਲਦਾ ਅਜ ਕਰਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ॥

ਗੁਰੇਜਸ ਦਰਾਮਦ ਬ ਅਰਬੀ ਸਿਪਾਹ ॥

ਤਾਜਖਾਣਵਾਈ ਹੋਈ ਅਰਬੀ ਫੌਜ ॥

ਬਗਾਲ ਬ ਦਰਾਮਦ ਹੁਮ ਗਰਬ ਸਾਹ ॥੧੬॥

ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਇਆ ਚਿਹੀ ਉਰਦਾ ਬਾਦਸਾਹ ॥

ਕਿ ਤਨਹਾ ਬਿਆਦਹ ਅਸਤੁ ਸਾਹੇ ਅਰਬਾ ॥

ਜੇਕਰਾ ਰਿਹਾਏ ਬਾਦਸਾਹ ਅਰਬਦਾ ॥

ਬਵਕਤੇ ਚ ਪੇਜੀਨ ਸਮਸ ਚੰ ਗਰਬਾ ॥੧੭॥

ਵਿਚਰੇਲੇ ਸੰਧਿਆ ਦੇ ਸੂਰਜ ਜੈਸੇ ਲੋਹਾ ਹੋਏ ॥

ਚੁਤਾ ਬਸ ਨਮਾਨ ਦ ਸਵਦ ਦਸਤ ਗੀਰਾ ॥

ਸਦੇ ਤੇਜ ਉਸਮੇਨਾਰੇ ਉਦਾਏ ਕੋਈ ॥

ਹੁਦਜ ਦੇ ਸਵਦ ਕਕਤ ਸਬ ਰਾ ਅਸੀਰਾ ॥੧੮॥

ਜੈਸੇ ਚੋਰ ਉਦਾਏ ਫੇਲੇ ਰਾਹ ਦੇ ਕੋਰ ॥

ਬ ਬਸਤੀਦ ਬਰਦੀਦ ਸਹ ਨਿਜ ਦ ਸਾਹ ॥

ਬਨਿਆ ਅਤੇ ਲੋਗਾਏ ਬਾਦਸਾਹਨੂੰ ਪਾਸ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ॥

ਚਮਾਹ ਅਫਕਨੇ ਹਮਚ ਬਰਦੀਦ ਮਾਹ ॥੧੯॥

ਜੈਸੇ ਹੰਦਮਾਨੂੰ ਸਿਟਫੇਟਾਲ ਰਾਹੁ ਲੋਜਾਵਾਏ ਰੰਮਾਨੂੰ ਸੂਰਜ ਪਾਸ ॥

ਭਖਾਨਹ ਖਬਰ ਆਮਦਹ ਸਾਹ ਬਸਤੁ॥

ਵਿਚ ਪਾਠਦੇ ਖਬਰ ਆਈ ਜੋ ਬੰਨਿਆ ਗਿਆਰੇ ਬਾਦਸਾਹ॥

ਹਮਰ ਕਾਰ ਦੁਜ ਦੀ ਵਸਰ ਦੀ ਗਜ ਸਤੁ॥੧੯॥

ਤੁਮਰ ਲੋਮ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਬੁਰਮਤ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪੇਸ਼ ਨਾਗਈ॥

ਨਜ ਸਤੰਦ ਬੁਖ ਜਲਸ ਸਿ ਦਾਨਾਇ ਦਿਲਾ॥

ਖੈਤੋਂ ਵਿਚ ਸਭਾ ਦੇ ਸਿਆਣੇ ਚਿਤਾਵਾਲੇ॥

ਸਾਖਨ ਰਾਂਦ ਪਿਨਹਾ ਵਜਾ ਸਾਹ ਖਿਜਲਾ॥੨੦॥

ਭਲਾਨੀਤੀਆਂ ਚੋਰੀ ਚੋਰੀ ਅਤੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਤੋਫੇ ਸਰਮਿੰਦੇ

ਚ ਬਿਸੁਨੀ ਦਈ ਖਬਰ ਦੁਖਤਰ ਵਜੀਰਾ॥

ਜਦੋਂ ਸੁਣੀ ਏਹ ਖਬਰ ਬੇਰੀ ਵਜੀਰ ਦੀਨੇ॥

ਬਖਸਤੰਦ ਸਮਸੇਰ ਜੁਸਤੰਦ ਤੀਰਾ॥੨੧॥

ਬੰਨੀ ਤਲਵਾਰ ਲਕਨਾਲ ਅਰ ਦੁੰਦੇ ਤੀਰ

ਬਪੇਸੀ ਦ ਜਰ ਬਫਤ ਰੁਮੀ ਕਬਾਇ॥

ਪੇਹਨੀ ਸੁਨੇਰੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਰੂਮੀ ਪੁਸਾਕਾ॥

ਕਾਜੀ ਬਰਨਸ ਸੁਤੋ ਬਿਆਮਦ ਬਜਾਇ॥੨੨॥

ਉਪਰ ਘੋੜੇ ਦੀ ਜੀਠ ਦੇ ਬੈਠੀ ਤੇ ਆਈ ਵਿਚ ਜਾਗਾ ਦੇ॥

ਰਵਾਂ ਸਦ ਬੁਏ ਸਾਹ ਮਗਰ ਬ ਚੁ ਬਾਦਾ॥

ਤੁਧਾਈ ਤਰਫ ਬਾਦਸਾਹ ਏਰੀ ਮਾਨਿਦ ਪਵਣ ਦੀ ਛੇਤੀ॥

ਕਮਾਨੇ ਕਿਆਨੀ ਬਤਰ ਕਸ ਨਿਹਾ ਦਾ॥੨੩॥

ਦੁਨੀਏ ਧਾਖ ਕੇ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਚਿਲੀ ਤੀਹ ਰਖਿਆ॥

ਬਪੇਸੇ ਸਹੇ ਮਗਰ ਬ ਆਮਦ ਦਲੇਰਾ॥

ਮਗੇ ਬਾਦਸਾਹ ਏਦੇ ਦੇ ਆਈ ਬੁਰਮਤ ਨਾਲ

ਬੁਰਾਰੀ ਦਹ ਮਗਰੋ ਚੁ ਦਰ ਰਿਦਹ ਜੇਗਾ॥੨੪॥

ਜੈਸੇ ਗਜ ਦੇਵਾਲਾ ਬਦਲ ਅਤੇ ਜੈਸੇ ਬਰ ਦੇਵਾਲਾ ਸਿੰਘ

ਦੁਆ ਕਰਦ ਰਿਏ ਸਾਹ ਮਾਜਾ ਦ ਬਖਤਾ॥

ਉਸਤਤ ਕੀਤੀ ਜੋ ਮੇ ਬਾਦਸਾਹ ਲਿਰਾਲੇ ਭਾਗਵਾਲੇ॥

ਸਜਾਵਾਰ ਦੇਹੀ ਮੁਸਾਇਆਨ ਤਖਤਾ ॥ ੨੫ ॥

ਠਾਇਕ ਮੁਕਦ ਦੀ ਅਤੇ ਲਾਇਕ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੀ ਹੈ ॥

ਮਰਾ ਕਾਹੀਲਾਂ ਆਮਦ ਅਜ ਬਹਰ ਕਾਹ ॥

ਮੇਰੇ ਕਾਹੀ ਆਏਹਾ ਵਾਸਤੇ ਘਾਹ ਦੇ ॥

ਦਸੇ ਸਦ ਸਦਾਰੇ ਯਕ ਅਜ ਸੁਕਲ ਸਾਹ ॥ ੨੬ ॥

ਦੇਤਨ ਸੇ ਘੋੜ ਰਹੇ ਅਤੇ ਇਕ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਸਕੂਪ ਫਾਲਾ

ਕਿ ਬਿਹਤਰ ਹੁਮਾਨ ਸਤ ਆਰ ਬਿਦਿਹ ॥

ਜੇਤਲਾਈ ਏਹ ਹੈ ਉਨਕੇ ਤਈ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਤਈ ਦੇਵੇ ॥

ਵਹਾਰਨਹ ਖੁਦਸ ਮੇਤ ਬਰਜਰ ਬਿਨਹ ॥ ੨੭ ॥

ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਦਿਵਾਤਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਮੇਤ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਖਲੇ ॥

ਸੁਨੀਦੀ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਪੇਲਾਦ ਤਨ ॥

ਸੁਨੀ ਜਦ ਏਹ ਬਾਤ ਬਾਦਸਾਹ ਸਾਰ ਜੇਸੇ ਸੁਨੀਰ ਵਾਲੇਨੇ ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੇਦੀਸੇ ॥

ਬਲਰਜੀਦ ਬਰ ਖੁਦ ਚੁ ਬਰਗੇ ਸੁਮਨ ॥ ੨੮ ॥

ਕੋਬਿਆ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿਚ ਜੇਸੇ ਕਵੀ ਦੇ ਪਤ ਰਿਲਦਾ ਹੈ ॥

ਸੁਨੀਦੀ ਜਿ ਮਨ ਸਾਹ ਗਰਈ ਸੁਖਨ ॥

ਸੁਣੀ ਜੇਕਰ ਮੇਰੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਏਹ ਬਾਤ ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੇਦੀਨੇ ਕਿਹਾ ॥

ਹੁਮਾਨ ਤੁਰ ਬੇਖ ਬਰਕੰਦ ਬੁਨ ॥ ੨੯ ॥

ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ ਤੇਰੀ ਜੜ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪਏਗਾ ॥

ਚਨ ਜੀਗ ਕਰਵੰਦ ਈ ਕਾਹੀਲਾਂ ॥

ਮੋਗਰ ਬਦੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਸੋਚਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਧਕੀਤ ਹੈ ਇਨਾ ਯੁਜਿਆਗਨੇ ॥

ਨਦਾਨ ਮ ਮਗਰ ਸਾਹ ਬਾਸਦ ਜੁ ॥ ੩੦ ॥

ਮੇਰੀ ਜਾਣਦਾ ਸਾਹਿਬ ਬਾਦਸਾਹ ਏਹੁ ਬੀ ਭਾਵਾ ਹੈ ॥

ਨਦਾਨ ਮ ਕਸੇ ਸਾਹ ਹਜਰਤ ਜੁ ॥

ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ॥ ਤੇ ਕੋਈ ਬਾਦਸਾਹ ਜੇਕਰ ਫੁਟੇ ॥

ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਿਕੀਰ ਕੁ ਜਿ ਮਾਨੀ ਦਰ ॥ ੩੧ ॥

ਜੇਮੇਰੇ ਤਈ ਪਸਰ ਲਿਆਵੇ ਅਈਹੁ ਰਾਂਸੇ ॥

ਜਿ ਪੋਸੀਨਹ ਏ ਸੁਹ ਵਜੀਰਾਂ ਬੁਖਾਂਦਾ।

ਅਗੇ ਵਜੀਰਾਂ ਕੋਤਾਈ ਬਾਦਸਾਹਨੇ ਬੁਲਾਇਆ

ਸੁਖਨ ਹਾਇ ਪੋਸੀਦ ਬਾਰ ਬਰਾਂਦਾ॥ ੩੩॥

ਬਾਤ ਵਿਖੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਚੰਨ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ॥

ਤੁ ਦੀਦੀ ਚੁਨ ਕਾਹੀਆਂ ਜੀਗ ਕਰਦਾ।

ਤਸੀ ਦੇਖਿਆ ਜੋ ਐਸਾ ਜੁਧ ਘਾਹੀਆਂ ਕੀਤਾ ਹੈ॥

ਕਿ ਅਜ ਮੁਲਕ ਮਜਦਾਂ ਬਰ ਵਰਦ ਗਰਦਾ॥ ੩੩॥

ਜੇਵੇਂ ਗੁਰੂ ਦੇਸੀ ਸਾਹ ਵਿਚੋਂ ਪੁਰ ਉਗਰਿਸੇ ਹੈ॥

ਮਬਾਦਾ ਕੁਨਦ ਤਾਖਤ ਬਰ ਮੁਲਕ ਸਖਤਾ॥

ਐਸਾ ਗੋਰੇ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਕਹੇ ਮੁਲਕ ਨੂੰ ਭਾਦੀੜਾ॥

ਦਿਹਮ ਕਾਹੀਯਾਂ ਰਾ ਅਜਾਂ ਨੇਕ ਬਖਤਾ॥ ੩੪॥

ਤਾਂ ਦੇਵਾਂ ਮੇ ਘਾਹੀਆਂ ਤੇਤਾਈ ਇਸਤਲੇ ਭਾਗਾਵਾ ਲੋਨੀ

ਹੁਮਾਂ ਸਾਹ ਮਹ ਬੁਜੀਆਂ ਪੇਸ਼ਖਾਂਦਾ।

ਐਸੀ ਬਾਦਸਾਨੇ ਕੈਦੀਆਂ ਨੂੰ ਆਗੇ ਆਪਣੇ ਸਾਰਿਆ

ਹਵਾਲਾ ਨਮਦਸ ਕਿਓਰ ਨਿਸਾਂਦਾ॥ ੩੫॥

ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੰਦੀ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਉਨਨੂੰ ਬੈਠਾ ਲੋਕੇ

ਤੁ ਮਾਜਾਵ ਗਸਤੀ ਅਜੀ ਸਹਲ ਚੀਜਾ॥

ਤੂੰ ਛੁਟ ਗਿਆ ਇਸ ਚੀਜ ਸੇ ਸੁਖਾਲਾ ਹੀ॥

ਬਗੀਰ ਏ ਬਿਰਾਦਰ ਤੁ ਅਜ ਜਾਂ ਅਜੀਜਾ॥ ੩੬॥

ਪਕੜ ਐਭਾਈ ਤੂੰ ਤਾਂ ਜੋਨ ਤੋਭੀ ਧਿਆਗਾ ਹੈ॥

ਜਨੇ ਪੇਚ ਦਸਤਾਰ ਰਾਤ ਬਦਾਦਾ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਗੜੀ ਕੇਤਾਈ ਘੁਟਕੇ ਬੰਨਿਆ

ਦਿਗਰ ਦਸਤੁ ਬਰ ਮੁਸਤੁ ਤੇਗਸ ਨਿਹਾਦਾ॥ ੩੭॥

ਦੁਸਰਾ ਹਥ ਓਪਕ ਬਜੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਗੱਖਿਆ

ਬਿਜਦ ਤਾਜੀਆਨਹਿ ਬੁਹਰਿ ਹਾਰ ਚਾਰਾ॥

ਮਾਰੇ ਕੋਰੜੇ ਹਰ ਇਕਨੂੰ ਚਾਰ ਚਾਰ

ਬਗੁਰੁਤੁ ਕਿ ਵੇ ਬੇਖਬਰ ਬੇਮੁਹਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥

ਅਤੇ ਫੇਰ ਕਿ ਅੰ ਬੇਖਬਰ ਅਤੇ ਬੇਮੁਹਾਰੇ ॥

ਕਿ ਮਾਮਦਦੀ ਜਾਂ ਵਜਾਂ ਕਾਹ ਨੇਸਤਾ ॥

ਕਿਉ ਆਏ ਏਥੇ ਦੁਬਰੀ ਜਗਹ ਘਾਹ ਨਹੀ ਥਾ ॥

ਕਿ ਏ ਜਦ ਗੁਵਾਹ ਅਸਤ ਮਜਦਾਂ ਅਕੇਸਤਾ ॥ ੩੯ ॥

ਜੇ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਵਹਿਗੁਰੂ ਇਕ ਹੈ ॥

ਦੋਰੇ ਮਹਾਬਰ ਗੁਰੇ ਗੁਣਾ ਸਤਾ ॥

ਸੁਰ ਮੇਰੇ ਕੇ ਤਾਂਈ ਵਹਿਗੁਰੂ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ॥

ਬਿਗੋਯਦ ਕਿ ਮਾਰ ਪਨਾਹੇ ਖਦਾਸਤਾ ॥ ੪੦ ॥

ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂਈ ਵਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਆਸਾਰ ਹੈ

ਚਿਹਾਈ ਵਿਹਦ ਖਦ ਖਦਾਟਿਦ ਤਖਤਾ ॥

ਛਰਲਾਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਆਪ ਆਪਣੇ ਸ਼ਾਵਸਾਹ ਸਿੰਘਾਸਣ ਦੇਨੂੰ ॥

ਵਿਹ ਗਸਤ ਜੋ ਮੰਜਲੇ ਜਾਹੇ ਸਖਤਾ ॥ ੪੧ ॥

ਤੁਹ ਪਈ ਉਸ ਅਸਥਾਨ ਕਠਨ ਅਤੇ ਜਾਹਾ ਕਠਨ ਬੀ ॥

ਬਿਹਿਹ ਸਾਕੀਆ ਸਾਗਟੇ ਸੁਖਜ ਪਾਨਾ ॥

ਦੇਹ ਮੇ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ (ਅ) ਸੁਖ ਨਿਸ਼ਠ

ਹਿ ਸਾਹਿਬ ਸਚਿਰ ਅਸਤ ਜਾਹਰ ਜਹਾਨਾ ॥ ੪੨ ॥

ਜੋ ਮਾਲਿਕ ਕੁਧੀ ਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ ॥

ਬਿਹਿਹ ਸਾਕੀਆ ਜਾਮ ਫੇਰੇ ਜਹਰੀ ਗਾ ॥

ਦੇਹ ਮੇ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਫੀਰੇ ਰੰਗ ਵਾਲਾ ॥

ਕਿ ਵਰਦ ਕਾਤਿ ਸੁਖ ਚੰ ਖਸੇ ਰੇਜ ਸੰਗਾ ॥ ੪੩ ॥

ਜੋ ਵਿਹਦੇ ਲੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸੁਰ ਹੈ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਹੈ ਦਿਨ ਜੁੱਧਦੇ ॥ (ਅਰਥਾਤ)

ਤੇ ਮੇਰੇ ਵਜੇਬ ਵਹਿਗੁਰੂ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਸਾਈ ਸਾਵਸਾਹੀ ਕੀ ਅਕਲ ਲੜਕੀ ਵਿ

ਚ ਪਾਵੇ ਅਤੇ ਬਾਵਸਾਹ ਕੀ ਵੀ ਨੂੰ ਛੁਡਾ ਦਿਓ ਅਕਲ ਪੁਰਖ ਦਾ ਕਿਸੀ ਨੂੰ

ਅੰਤ ਨਹੀ ਆਇਆ ਤੇ ਤੂੰ ਜਾਣਦੇ ਆਪਣੀ ਕੀ ਬਣ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤੇ ਹੀ ਅਕਲ ਪਰ

ਪੜ੍ਹਦਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਪਾਪ ਦਾਸ ਤੇ ਸੰਗ ਕਰ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਚੁਰ ਹੋਵੇ ਰਾ ॥

ਹਿਕਾਯਤਸਤਵੰ

ਚਲੀ ੧ ਚ ਫਗਹਿਗੁਰਜੀਕੀਰਤਹ॥

ਖਵਾਵੰਦਸਪਸੰਦ ਹੈ ਬੇਸੁਮਾਰਾ॥
ਫਾਹਿਗੁਰੁ ਬਖਸੀਸ ਕਰਨੇਵਾਲਾਹੈਕੇਸੰਤਹੈ॥

ਕਿਜਾਹਿਰਜਹੁਰ ਅਸਤ ਸਹਿਬ ਦਿਯਾਹਾ॥੧॥

ਜੇਪਗਦਪਸਾਰਹੈਉਸਦਾ ਅਤੇਮਲਿਕਹੈਦੇਸਾਂਦਾ॥

ਤੁਥੀਅਤਬਹਾਲ ਅਸਤ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਹਾ॥

ਸਰਾਉਉਸਦਾਕਾਕਰਾਰਹੈ ਅਤੇਰੂਪਹੈਦਰਦੈ॥

ਚੁਹੁਸਨਲ ਜਮਾਨ ਅਸਤ ਫੁਜੀਲਤ ਕਮਾਲ॥੨॥

ਕਿਆਹੀਰੂਪਸਿਰੁਹੈ ਅਤੇਫੁਜੀਨਪ੍ਰਦਦੈ॥

ਕਿਅਸਫੈਰਖਾਤ ਅਜਿਜਹਾਰਖਤ ਸੁਰਦਾ॥

ਜਦੇਇਸਫੈਰਖਾਤ ਅਸਕਾਬਸੀਸਾਤਕੀਕੋਗਿਆ॥੩॥

ਨਸਬਨਾਮਏਖੁਦਸ਼ਾਹਮਨਸਪੁਰਦਾ॥੩॥

ਅਪਨੀਕਾਦਸਾਤੀਸਾਬਸ਼ਾਹਮਨਸੋਪਗਿਆ॥

ਅਜਾਕੁਮਤਦੇਹਮਦੁਪਰੇਹੁਸਾਇ॥੪॥

ਉਸਸ਼ਾਹਮਨਕਾਦਸਾਤੀਦਿਕਲਕੁਕੀਕੀਮਾਨਿਰਉਤੇਦਾਨਹੁਮਾ॥

ਚੁਹੁਸਨਲ ਜਮਾਨ ਅਸਤ ਵੇਲਤ ਫਿਜਾਇ॥੪॥

ਕਿਆਰੂਪਸਿਰੁਹੈਉਸਦਾ ਅਤੇਪਨਦੇਵਧਾਉਦੇਵਲੀ॥

ਚੁਸ਼ਾਹਮਨਸਦਾਅਜੀਜਹਾਰਖਤ ਰਖਤਾ॥

ਜਦੇਬਹਮਨਕਾਦਸਾਤੀਦਿਸਸਿਸਾਰਧੀਆਸੁਲੇਜਾਦੇਵਾਲਾ॥

ਬਦੁਖਤਰਸਪੁਰਦੇਦਮਾ ਤਾਜਤ ਪਤਾ॥੫॥

ਸਾਬਲਕੁਕੀਦੇਸੋਪਆਉਮੁਕਦ ਅਤੇਸਿਘਾਸਣਾ॥

ਨਸਸਤਿਦਬਰਤਖਤ ਰਮੀਹੁਸਾਇ॥

ਭੈਰੀਉਪਰ ਸਿਘਾਸਣ ਕੁਮਦੇ ਉਹੁਮਾ ਸੋਸੀਉਦਾ॥

ਕਿਸਸਤਾਕਹਾਅਸਤ ਸਰਤ ਦਿਜਾਇ॥੬॥

ਜੇਕਾਭੋਬਹਾਤਕੀਰੂਪੁਲਤ ਅਤੇਰੂਪਦੇਵਧਾਉਦੇਵਲੀ॥

੭੬ ਚੁ ਬਗਜ ਸਤ ਬਰਵੈ ਜਿ ਦਹ ਸਾਲ ਚਾਰਾ॥
ਜੇ ਉਸਰੈ ਚੰਦਾ ਬਗਸ ਹੋਵੇ

ਕਿ ਪੈਦਾ ਸੁਦਹ ਸਬਜ ਉਨੋ ਬਹਾਰਾ॥ ੭॥
ਜੇ ਜਮਪਈ ਹੋ ਹਗਆਈ ਨਵੀਨ ਜੁਆਨੀ ਦੀ ਉਸਰੈ

ਬਹਾਰੇ ਜੁਨੀ ਬਨ ਬਤ ਰਸੀਦਾ॥
ਮੇਸਮ ਜੁਆਨੀ ਦੀ ਜਦੋ ਵਾਹੀ ਪਹਚੀ

ਚੁ ਬਸਤਾਂ ਗਲੇ ਸੁਰਖ ਬੇਰੁ ਕਸੀਦਾ॥ ੮॥
ਮਾਨਿਰ ਬਾਗਵੇ ਫੁਲਦੀ ਲਾਲੀ ਬਾਹਰ ਕਰੀ

ਬਹੁਸਨ ਮਾਮਦਸ ਤੁਤੀਏ ਨੋ ਬਹਾਰਾ॥
ਸਾਬਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾਵੇ ਮਾਈ ਮਾਸਗੁਫਾਨ ਵੀਨ (ਮ) ਫੁਲ

ਚੁ ਮਾਹੇ ਕਿ ਬਰਖੁਦ ਕੁਨਦ ਨੋ ਬਹਾਰਾ॥ ੯॥
ਜੇਸੇ ਚੰਦਮਾ ਉਪੁ ਆਪਣੇ ਕਰਦਾਏ ਨਵੀਨ ਰੋਣਕ

ਮਿਜਾਜਸ ਜਿ ਤਿਫਲੀ ਬਰੁ ਦਰ ਰਸੀਦਾ॥
ਸੁਭਾਉ ਲੜਕੀਆਵਾਲਾ ਉਸਥੀ ਬਾਹਰ ਗਿਆ

ਜੁਵਨੀ ਜਿ ਮਾਰਾਜ ਬਰਵੈ ਕਸੀਦਾ॥ ੧੦॥
ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾਵੇ ਉਸਉਪੁ ਆਵਣ ਕੀਤਾ

ਵਿਦਾਸਦ ਅਜੇ ਹਾਲ ਤਿਫਲੀ ਮਿਜਾਜਾ॥
ਚਲੀ ਗਈ ਉਸਾਵੇਰੇ ਹਾਥਤ ਲੜਕੀਆਵਾਲੇ ਸੁਭਾਉ ਈ॥

ਬਹਾਰੇ ਜੁਨੀ ਦਰਮਦ ਬ ਬਾਜਾ॥ ੧੧॥
ਹੁਤ ਜੁਵਾਅਵਸਥਾਵੀ ਮਾਈ ਫੇਰ ਉਸਉਪੁ

ਕਿ ਬਿਨਸ ਸਤ ਬਰ ਤਖਤਿ ਸਾਹਨ ਸਹੀ॥
ਜੇ ਬੈਰਗਈ ਉਪੁ ਸਿਘਾਸਣ ਸਾਹਨ ਸਾਹੀਦੇ

ਸੁਕਲਮ ਮੰਦਰ ਮਾਏਖਤ ਕਾਗਜ ਮਹੀ॥ ੧੨॥
ਵਿਚ ਕਲਮਵੇ ਅੰਦੁ ਆਵਾ ਕਾਗਜ ਪ੍ਰਿਥਵੀਦਾ

ਨਸਰ ਕਰਦ ਬਰ ਬਚਹ ਗੋਹਰ ਨਿਗਾਰਾ॥
ਨਿਗਾਹ ਕੀਤੀ ਉਪੁ ਬੈਟੇ ਜੁਆਹਰੀਦੇ

ਕਿ ਬਰਦ ਅੰਦਰੀ ਨਸ ਬੁਢਕ ਤੇ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ੭੭

ਜੇ ਲੋਗਾਈ ਉਸਨੂੰ ਅੰਦਰ ਹੋਲਗਾਰੇ ਵਕਤ ਰਾਤ ਦੇ

ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾਓ ਦੁ ਸੇ ਚਾਰ ਮਾਹ ॥

ਲਿਖਈ ਸਾਥ ਉਸਦੇ ਦੇਚਾਰ ਮਹੀਨੇ

ਕਿ ਸਿਕਮਸ ਫਰੇਮਾਦ ਮਜ਼ ਤੁਖਮਿਸਾਹ ॥ ੧੪ ॥

ਜੇ ਗਰਭ ਠੋਹਰਿਆ ਹੁਆਨੂੰ ਬੀਰਜ ਜੇਹਰੀ ਦੇ ਬੇਟੇ ਸੇ

ਚ ਨਹ ਮਾਹ ਗਸਤੁਹ ਬਾਅੰ ਬਿਸਤਨੀ ॥

ਜੇਹੋ ਨੋਮਹੀਨੇ ਹੋਏ ਹੋਗਰਭ ਹੋਏਨਾ

ਬਕਸਸ ਦਰਮਦ ਰਗੇ ਖਸਤਨੀ ॥ ੧੫ ॥

ਵਿਚ ਖਿਚਣੇ ਦੇ ਆਈਆ ਨਾਹੀ ਭੱਲੇਤ ਨਵਾਲੀ ਦੀਆ

ਤਵਲਦ ਸੁਦਹ ਕੇਦਕੇ ਸੀਰ ਖਾਰ ॥

ਪੇਚਹੋਇਆ ਲੜਕਾ ਦੁਧਦੇ ਪੀਵਣੇ ਵਾਲਾ

ਕਿ ਖੁਦ ਸਾਹ ਸਾਹ ਅਫਕਨੇ ਨਾਮ ਦਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥

ਜੇਆਪ ਸਾਹਬ ਅਤੇ ਬਾਦਸਾਹ ਨੂੰ ਸਿਟਣੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਨਾਮ ਵਾਲਾ

ਕਿ ਜਾਹਰ ਨ ਕਰਦੀ ਦ ਸਿਰਰੇ ਜਹਾਂ ॥

ਜੇ ਪੁਗਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਭੇਦ ਸੀਸਾਰਨ

ਬਸੀਦੁਕ ਓਰ ਨਿਗਹ ਦਾਸਤੁ ਮਾਂ ॥ ੧੭ ॥

ਵਿਚ ਸੀਦੁਕ ਦੇ ਉਸਕੇਤਾਈ ਬੈਰਾਇਆ

ਜਿਮੁਸਕੇ ਫਿਤਰ ਅੰਬਰ ਅਵੇਖਤੰਦਾ ॥

ਜੇਮੁਸਕ ਅਤੇ ਇਰ ਅਤੇ ਮਸਕੀਬਤ ਉਸਉਪੁਛਿਰਕਿਆ

ਬਰੇ ਉਦ ਅਜ਼ ਜਾਫਰਾਂ ਰੇਖਤੰਦਾ ॥ ੧੮ ॥

ਵੇਹ ਉਸ ਉਪੁ ਮੁਸਕ ਉਦ ਅਤੇ ਕੇਸਹਤਾਇਆ ॥

ਬਦਸਤ ਅੰਦਰੀ ਦਾਸਤੁ ਓਰ ਅਕੀਕਾ ॥

ਵਿਚ ਉਸਦੇ ਹਥਦੇ ਅੰਦਰ ਅਕੀਕ ਜੁਚਾਗਥਿਆ

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਸੀਦੁਕ ਦਰਜਾ ਅਮੀਕਾ ॥ ੧੯ ॥

ਤੋਹਰੇਤਾ ਸੀਦੁਕ ਨੂੰ ਵਿਚ ਦੁਲਿਆ ਗੁਰੀਦੇ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗ ਕਰਦ ਚਿਰਾ ਕਨਦ ਜਾਮਹ ਚਾਕਾ ॥

ਤੋਰਕੇ ਸੰਦੁਕ ਦੇ ਤਾਂਈ ਹੁਮ ਕਰੋਰੀ ਧੋ ਕਪੜੇ ਨੂੰ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ ॥ (ਅ) ਪੁਰ ਦੇ ਦਰ

ਨ ਜਲਦਾ ਸਤੁ ਬਰ ਸੁਕਾਰਿ ਅਜਦਾਂ ਨਿਪਾਕਾ ॥

ਫੇਰ ਨਜਰ ਕੀ ਉਪਰ ਰਿਖਾ ਫਾਂਗੂ ਗੁਰੂ ਅਵਤੀ ਪਾਇਤ ਦੇ

ਨਸ ਸਤਿ ਦੁਬਰ ਰੇਦ ਲਬ ਗਾਜਿਰਾ ॥

ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਥੇ ਉਪਰ ਬਿਨਾਰੇ ਦਰਿਆ ਦੇ ਛੀਂਕੇ ॥

ਨਜਰ ਕਰਦ ਸੰਦੁਕ ਦਰੀਆਂ ਰਵਾਂ ॥ ੨੧ ॥

ਦੇਖਿਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਦੁਕ ਦੇ ਤਾਂਈ ਜਾਂਦਾ ਦਰਿਆ ਵਿਚ ॥

ਹਮੀ ਖਾਸਤੁ ਕਿ ਚਿਰਾ ਬਦਸਤੁ ਮਾਵਰੀ ਦਾ ॥

ਏਹ ਉਠਾ ਕੀਤੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂਈ ਵਿਚ ਹਥ ਦੇ ਕੇ ਆਈਏ ॥

ਕਿ ਸੰਦੁਕ ਬਸਤੁ ਸਿਕਸਤੁ ਮਾਵਰੀ ਦਾ ॥ ੨੨ ॥

ਕਿ ਸੰਦੁਕ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਤਾਂਈ ਤੋੜੇ ਵਿਚ ਲਿਆਈਏ ॥

ਚੁਕਾਨੁ ਬਕਸਸ ਦਰਾਮਦ ਮਜ਼ਾ ॥

ਜਦੋ ਸਾਥ ਹਥਾਂ ਦੇ ਮੋਹਨਤ ਨਲ ਪੁਜੇ ॥

ਬਦਸਤਿ ਦਰਾਮਦ ਮਤਾਏ ਗਿਰਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥

ਵਿਚ ਹਥ ਦੇ ਆਈ ਦੋਲਤ ਸਾਥੀ ॥ (ਅਥਾਤ) ਸੰਦੁਕ ॥

ਸਿਕਸਤਿ ਦਮ ਹਰਸ ਬਰਾਏ ਮਤਾਇ ॥

ਤੁਨੀ ਜੇਹੀ ਵਸਤੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ॥

ਪਦੀਦ ਮਾਮਦਾ ਜਾਂ ਚ ਰਖ ਸਿੰਦਹ ਮਾਹਾ ॥ ੨੪ ॥

ਪਗਟ ਹੋਇਆ ਉਸਥਾ ਵਿਚੋਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਦਮ ਕਦੇ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਟੁਕਾ ਗਾਜਿਰਾ ਖਾਨਾ ਕੇ ਦੁਕ ਦੁਨ ਸਤਾ ॥

ਅਤੇ ਉਹ ਧੋਰੀਆਂ ਦੇ ਪਰ ਲੜਕੇ ਜੋ ਨਹੀਂ ਸੀ ॥

ਖਦਾ ਮਨ ਪਸਰਦਾ ਦਈਂ ਹਮ ਬਸੇ ਸਤਾ ॥ ੨੫ ॥

ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹਾ ਕਹਿ ਬੁਰਨੇ ਮਾਨੂੰ ਬੇਟਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਏ ਬਹੁਤੁ ਭੁਲਾਏ ॥

ਬਿਯਾਵਰਦ ਚਿਰਾ ਚਿਰਾ ਰੇ ਰੂਤ ਮਾਮ ਕੀਕਾ ॥

ਤਾਂ ਆ ਕੇ ਚਿਸੇ ॥ ਨਕ ਦੇ ਤਾਂਈ ਅਤੇ ਲਿਆ ਉਸ ਹਥੀ ਕਦੇ ਤਾਂਈ ॥

ਸੁਕਰਕਰਦਮਜਦਾ ਨਿਯਾਜਮ ਅਮੀਕੁ॥੨੬॥

ਕ੍ਰਿਪਾਵਾਹਿਗੁਰੂਦਾਧੰਨਬਾਦਕੀਤਾ ਜੋਬੋਅੰਤਹੈ॥

ਕਨਕਪਰਵਰਿਸੁ ਰਾਚਪਿਸਰੇ ਅਜੀਮ॥

ਕਰਹੈਪਾਲਣਾ ਉਸਕੀਕੇਤਾਈਜੈਸੇਬੋਦਾਅਪਣਾ ਅਜੀਮ॥

ਬਖਾਵੇਖੁਦਾ ਕਿਬਲਾ ਕਾਬਾ ਕਰੀਮ॥੨੭॥

ਸਾਚਆਦਰੀਗੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਿਬਲਾ ਕਾਬੇਵਾਲੇਦਬੋਦੇ॥

ਚੁਬੁਗਜਸੁਤਕਰਦੈ ਦੁਸੈਸਾਲ ਮਾਹ॥

ਜੇਹੋਗਜਰਗਾਏ ਉਪਰਇਸਗਲਦੈ ਦੋਤਿਨਫਰੇਅਤੇਮਹੀਨੇ॥

ਕਜੇਦੁਖਤਰੇਖਾਨਾਮਾਫਰਦਸਾਹ॥੨੮॥

ਧੋਬੀਆਂਦੀਲੜਕੀਬਾਦਸਾਹੀਘਰਵਿਰਲੇਆਈਲੜਕੇਨੂੰ॥

ਨਜਰਕਰਦਬਰਦੈਹੁਮਾਏ ਅਜੀਮ॥

ਨਜਰਕੀਤੀਉਪਰਉਸਲੜਕੇਦੇਹੁਮਾਫੜੀਨੇ(ਅ:)ਭਾਦਸਾਹਦੀਬੋਈ॥

ਬਯਾਦਅਮਦਸੁਪਿਸਰਗਾਜੇਰਕਰੀਮ॥੨੯॥

ਵਿਚਆਦਰੇਆਇਆਬੋਟਾਧੋਬੀਕਰੀਮਦਾ॥

ਬਪੁਰਸੀਦਰਿਕਿਏਨੇਕਜਨ॥

ਪੁਟਿਆਉਸਲੜਕੀਨੂੰਜੇਐਭਲੀਏਇਸਰੀਏ॥

ਕਜਾਖਾਫੁਤੀਪਿਸਰਖਸੁਖਾਇਤਨ॥੩੦॥

ਕਿਥੋਪਾਪਤਹੋਇਆਤੇਭੈਨੂੰਬੋਟਾਭੁਲੇਸੁਭਾਉਤੇਸੁਭਸਰੀਰਫਲਾ॥

ਬਿਦਾਨੇਮਖਾਨੇਮਸੁਨਾਸੁਮਮਨ॥

(ਦਿਲਵਿਚਾਰਿਹ) ਜੇਮੇਜਾਣਦੀਹਾਂਅਤੇਮੇਰੀਪਛਾਣਦੀਹਾਂ॥

ਅਰੇਮਨਸੁਨਾਸੁਮਨਦੀਫਾਰਸੁਖਨ॥੩੧॥

ਇਕਮੇਪਛਾਣਦੀਹਾਂਵਸਰਾਕੋਈਏਸਠਾਨਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦਾ॥

ਦੁਦੀਦਿਨਮਰਦਮਬਿਖਾਹਿਦਕਜੇ॥

ਦੋਰੇਅਦਮੀਚਾਹਿਅਉਸਨੂੰਜੇਕਿਸਘਰਦੀਲੜਕੀਹੈ॥

ਕਿਅਜੁਖਾਨਦੈਰਾਜਰਾਨਸੁਅਜਾ॥੩੨॥

ਮਲੁਮਕਤਾਜੋਧੋਬੀਆਂਦੇਘਰਦੀਲੜਕੀਜੋਲੜਕੇਨੂੰਸਾਚਲਿਆਈ॥

ਬੁਖਦੀਦ ਓਰ ਬਬਸਤੀਦ ਸਖਤਾ॥

ਸਾਇਆਉਧਧੋਬੀਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਬੀਨਿਆ ਕਹਾ ਕਹਾ ਕੇ

ਬਿਪਰਸੀਦ ਓਰ ਕਿਏਨੇਕ ਸਖਤਾ॥ ੩੩॥

ਫੇਰ ਪਾਛਿਆਉਧਧੋਬੀਕੇ ਤਾਈ ਜੇ ਅੰਤਸੇ ਭਾਗਾਵਲੇ

ਬਗੋਯਮ ਤੁਰ ਹਮ ਚਨੀ ਯਾਫਤੇ ਮਾ॥

ਧੋਬੀਨੇਕਿਹ ਸਾਥਤੇ ਰੇਕਹਮੇ ਜੋ ਸਪੁਕਾਰ ਮੇਰੇ ਏਹ ਲੜਕ ਪ੍ਰਧਤ ਹੋਇ

ਨਮਾਯਮ ਬਤੇ ਹਾਲ ਚੰ ਸਾਖਤੇ ਮਾ॥ ੩੪॥ ਨਾਹੀ॥

ਇੰਖਲਾਵਾ ਮੇ ਸਾਥਤੇ ਹਾਲ ਜਿਸ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੇਰੇ

ਕਿਸਾਲੇ ਫਲਾਂ ਮਾਹ ਦਰ ਫਕਤੁ ਜਾਂ ਮਾ॥

ਜੋ ਫਲਾਨੇ ਵਗਸ ਅਤੇ ਫਲਾਨੇ ਮਹੀਨੇ ਸੀਧਿਆ ਦੇਸ ਮੇ

ਕਿਈ ਕਾਰ ਰਾਕਰ ਦਹ ਅਮਮੁ ਤਮਾਮਾ॥ ੩੫॥

ਜੋ ਮੇ ਏਹ ਕੀਮ ਪੁਰਾ ਕਹਾ ਹਿਹਾ ਸੀ॥

ਗਿਰਫਤੇ ਮ ਸੀਦੁਕ ਦਰਯਾ ਅਮੀਕਾ॥

ਫਾਇਆ ਮੇਰੇ ਸੀਦੁਕ ਨੂੰ ਦਹਿਆ ਤੂੰਗੇ ਵਿਚੇ

ਮਕੇ ਦਸਤੁ ਜੋ ਯਾਫਤ ਮਈ ਅਕੀਕਾ॥ ੩੬॥

ਇਕੁ ਇਸਦੇ ਹਥ ਵਿਚੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਮੇਰੇ ਹਕੀਕ

ਬਦੀਦੀਦ ਗੋਹਰ ਗਿਰਿਫਤੀਦ ਜਾਂ॥

ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਤੇ ਉਧਧੋਬੀ ਸੇਲੇ ਕੇ

ਸਨਾਸਦ ਕਿਈ ਪਿਸਰ ਹਸਤੁਆਂ ਹੁਮਾਂ॥ ੩੭॥

ਪੁਛਾ ਗਏ ਮੇਰੇ ਏਹ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਮੇਰੇ ਹਮਾਨੇ

ਬਰੇ ਤਾਜ ਹਸਤੁ ਸੀਰ ਪਿਸਤੁਨ ਅਜੇ॥

ਉਸ ਦੇ ਜਿੰਮਿਆਇਆ ਦੁਧ ਮੁਖਿਆਵੇਰੇ

ਬਿਜਦ ਸੀਨ ਹਖਦ ਹਰਦੇ ਦਸਤੁਾਂ ਅਜੇ॥ ੩੮॥

ਮਾਏ ਫੁਤੀ ਆਪਣੀ ਉਧ੍ਰੇ ਨੇ ਹਥ ਹਮਾਨੇ

ਸਨਾਸਦ ਅਜੇ ਹਰਦੇ ਲਾਬ ਬਰ ਕਸਾਦਾ॥

ਪੁਛਾ ਗਏ ਮੇਰੇ ਉਸ ਬਾਲ ਕਦੇ ਦੇਰੇ ਤੇਰੇ ਲੇਖੇ ਹੋਏ ਹੈ

ਕਿ ਜਾਹਰ ਨ ਕਰਦਸ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦਾ ॥ ੪੭ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕੀਤਾ ਏਹ ਭੇਦ ਦਿਲ ਵਰਹੀ ਕੀਖਿਆ

ਦਿਗਰ ਰੇਜ ਰਫਤੀ ਦੁਜੈ ਜਹ ਫਲਾ ॥

ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਗਈ ਇਸਰੀ ਪੈਥੀ ਫਲਾਨੇ ਦੀ

ਮਰਾ ਪ੍ਰਾਥ ਦਾ ਦੁਹ ਬਜਰਗੇ ਹਮਾ ॥ ੪੮ ॥

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਇਸਟਤ ਵਿਚ ਕਿਹਾਏ ਬਜਗੇ ਉਸਦੇ ਨੇ

ਤੁਰਾ ਮਨ ਕਿ ਫਰਜੀ ਦ ਬਖਸੀ ਦਹ ਮਾਮਾ ॥

ਤੇਰੇ ਗਈ ਜੋ ਹਮਨੇ ਬੇਟਾ ਦਿਤਾ ਹੈ

ਚਰਾਗੇ ਕਿ ਮਾਂਗ ਦਰਖਸੀ ਦਹ ਮਾਮਾ ॥ ੪੯ ॥

ਦੀਵਾ ਕੈ ਆਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕੈ ਆਦਾ ਏਹ ਬਾਦਸਾਹ ਹੈ

ਜਿ ਰੀਜੇ ਜਰਸੁ ਗੋਹਰੇ ਤਖਤ ਦਾਦਾ ॥

ਖਜ਼ਾਨੇ ਜੇ ਅਤੇ ਜੇਰੇਜੇ ਅਤੇ ਜੇਰੀਆ ਜੇ ਅਤੇ ਲਿਖਾਸਟ

ਦੁਜਾਂ ਪਿਸ਼ਰ ਰਾਖਨਾਏ ਖਦ ਨਿਹਾਦਾ ॥ ੫੦ ॥

ਅਤੇ ਉਸ ਯਾਦ ਕਰੇ ਅਪਣੇ ਘਰ ਵਿਚ ਰਖਿਆ

ਬਗਾਫਤੁਸ ਕਿ ਟੀਰਾ ਜੈ ਦਰਦ ਫਤਮਾ ॥

ਦੁਆਰੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਇਜਲਾਨ ਕਰੇ ਤਾਈ ਮੇਰੇ ਦਰਿਆਸੇ ਪਾਉਆਏ

ਕਿ ਦਾਰਾ ਬਾਨਾ ਮਜ ਅਜੇ ਸਾਖਤਮਾ ॥ ੫੧ ॥

ਇਸਦਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਸਦਾਨਾਮ ਦਾਗਧ ਰਖਿਆ

ਕਿ ਸਾਹੀ ਜਹਾ ਰਾਬਰ ਮੇ ਦਿਹੀਮਾ ॥

ਜੇ ਬਾਦ ਬਾਜੇ ਜੇਸਾਹ ਦੀਕੇ ਤਾਈ ਮੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦਿਵਾਤਾ

ਦੁਜਾਂ ਰਾਜ ਇਕਸਾਲ ਬਰਸਰ ਨਿਹੀਮਾ ॥ ੫੨ ॥

ਅਤੇ ਮੁਕਟ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਇਸਦੇ ਸਿਰ ਉਪ ਰਖੀ ਗਈ

ਮਰਾ ਪ੍ਰਸਿਤਰ ਮਾਮਦ ਅਜਾ ਸਰਤਸਾ ॥

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਆਈ ਹੈ ਮੁਰਤ ਦਿਸਦੀ

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਲਮਾਲ ਅਸਤ ਪ੍ਰਸ ਸਰਤਸਾ ॥ ੫੩ ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲਾ ਹੁਪਾਏ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਹੁਰਤ ਹੈ ਇਸਦੀ

੮੨ ਕਿ ਅਜਸਾਹ ਓ ਚੁੰ ਖਬਰ ਘਾਟਤ ਸਾ॥
ਜੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਸੇ ਉਸਨੇ ਜੇਦੇ ਖਬਰ ਪਾਈ॥

ਕਿ ਦਾਰਾ ਬਨਾ ਮਸ ਮੁਕਰਰਾ ਸੁਦਯਾ॥੪੬॥
ਜੇ ਦਾਰਾ ਬਨਾ ਮ ਉਸਦਾ ਮੁਕਰਰ ਰੋਇਆ॥

ਅਜਾ ਸੇਰ ਸਦ ਸਾਹ ਦਾਰਾਇ ਦੀਨਾ॥

ਉਸੀ ਸੇਰਦੀ ਉਲਾਹੇ ਸੇ ਰੋਇਆ ਤੇ ਦਾਰਾ ਪਰਮ ਫਾਲਾ (ਅ॥) ਦਾਰਾ ਜੋ ਫਾਰਸੁਦ
ਸਾਹਨਸਾਹੁ ਗਿਫਤ ਦੇ ਤੇ ਉਸੀਕ ਬੋਟਾ ਤੇ॥

ਹਕੀਰਤ ਸਨਾਸ ਅਸਤੁ ਅਨਲ ਮੁਕੀਨਾ॥੪੭॥
ਹਕੀਰਤਾ ਦੇ ਪਛਨਫੇ ਫਾਲਾ ਤੇਸੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਪਰਤੀਤ ਫਾਲਾ ਤੇਸੀ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਰਖ ਫਾਮਾ॥
ਦੋਹ ਅੇਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਲਾਲ ਰੰਗ ਫਾਲਾ॥

ਕਿ ਮਾਰਾ ਬਕਾਰ ਅਸਤੁ ਵਕਤੇ ਮੁਦਾਮਾ॥੪੮॥
ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਚਾਹੀਦਾ ਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ॥

ਬਿਦਿਹ ਪਿਆਲਾ ਫੇਰੇ ਸਹ ਰੰਗੀਠ ਰੰਗਾ॥
ਦੋਹ ਪਿਆਲਾ ਫੇਰੇ ਜੇਦੇ ਰੰਗ ਫਾਲਾ ਰੰਗੀਆ ਰੋਇਆ॥

ਕਿ ਮਾਰਾ ਖੁਸ ਮਾਮਦੁ ਬਸੇ ਵਕਤ ਜੰਗਾ॥੪੯॥
ਜੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤੁਲਾ ਆਇਆ ਤੇ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ ਵੇਲੇ ਲੜਾਈ ਦੇ॥ (ਤੇ ਅੰਗਰੇ)

ਤੂੰ ਬਿਰਾਭ ਕੇ ਦੇਖ ਤੁਸੀਂ ਕੀਦੀ ਉਲਾਹੇ ਫੇਰੇ ਅੰਡਾ ਗਰਬ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਗਾ ਪਿਛ
ਦੇਖੋ ਤੁਸਾਰੇ ਘਰਾ ਵਿਚ ਕੀ ਵਰਤਾਹਾ ਤੇ ਵੀਰਨ ਵਿਚ ਤਾ ਬੋਧੀ ਨਾਲ ਬੀ ਸਾਦੀ
ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹੋਨ - ਜਿਸਨੂੰ ਰੁਖ ਤੇ ਵੇ ਉਨਾਦੀ ਤਵਰੀਖ ਦੇਖ ਲਵੋ॥

ਹਿਕਾਸਤ ਅਠਵੀ ਚਲੀ
ਬਿਦਿਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਾ॥

ਖੁਦਾ ਟੈਰ ਬਖਸ਼ਿਦੁ ਉਦੇਲ ਕਰਾਹਾ॥

ਫਾਰਿਗੁਰੂ ਜਾਇਬ ਬਖਸ਼ੀਸਦਾ ਕਰਨੇ ਫਾਲਾ ਤੇ ਅਤੇ ਦਿਲਨੂੰ ਅਹਮ ਦੇਵੇ ਫਾਲਾ॥

ਰਜਾ ਬਖਸ਼ ਰੋਜੀ ਦਿਹੋ ਨਉ ਬਹਾਗਾ॥੧॥

ਖਸੀਦੇ ਦੇਵੇ ਫਾਲਾ ਅਤੇ ਰਿਜਕ ਕੇ ਦੇਵੇ ਫਾਲਾ ਅਤੇ ਪੁਰੁਲਤਾ ਦੇਵੇ ਫਾਲਾ ਨਵੀਨ
ਬਹਾਗਦੀ॥

ਕਿ ਮੀਰ ਅਸਤ ਪੀਰ ਅਸਤ ਹਰੇ ਜਹਾ॥
ਜਿ ਵਹਿਗੁਰੂ ਬਾਦਸਾਹਿ ਤੇ ਪਰਾ ਦੀਨਹਾਂ (ਅ:) ਬਿਧ ਸੇ ਬਿਧ ਤੇ ਲੋਕ ਪੁਲੋਕ
ਪ੍ਰਦਾਣੇ ਦ ਬਖਸਿਦਹ ਹਰ ਸ਼ਕ ਅਮਾ॥ ੨॥

(ਵਹਿਗੁਰੂ) ਸਾਹਿਬ ਬਖਸੀ ਸਕ ਡੇਵਲਾ ਤੇ ਹਰ ਕਿਸੇਨੂੰ ਸੁਖ ਦਿਵਾਏ॥

ਹਿ ਕਾਯਤ ਸਨੀ ਦੇ ਮੁ ਸਾਰੇ ਅਜੀਮਾ॥
(ਸਾਹਿਬ ਕਹਾਤੇ ਤੇ) ਕਥਾ ਸੁਣੀਏ ਹਮੇ ਬਾਦਸਾਹ ਅਜਮ ਦੀ॥

ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀਮਾ॥ ੩॥
ਜਿ ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੇ ਅਤੇ ਸਾਹਿਬ ਦਾਤ ਦਾਏ॥ (ਅ:) ਮਾਲਕ ਤੇ ਬਖਸੀਸ ਦਾ॥

ਕਿ ਸੁਰਤ ਜਮਾਲ ਅਸਤ ਹੁਸਨਲ ਤਮਾਮਾ॥
ਜਿ ਸਗੋਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਾਏ ਅਤੇ ਰੂਪ ਸੌਰਥ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇਰਕੇ ਪ੍ਰਭਵ ਏ॥

ਹਮ ਹਰੇਜ ਅਸਾਇ ਸੇ ਰੇਦ ਜਾਮਾ॥ ੪॥
ਸਾਗੁਦਿਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇਵਾਲਾ ਰਾਗ ਅਤੇ ਪਿਆਲੇ ਸੇ॥

ਕਿ ਸਰਹੰਗ ਦਾਨਸ ਜਿ ਫਰਜ਼ਨਗੀ॥
ਜਿ ਸੂਰਮਾ ਤੇ ਅਕਲ ਸੇ ਅਤੇ ਬੁਧਿਸੇ॥

ਕਿ ਅਜ ਮਸਲ ਹੁਤੁ ਮੰਜ ਮਰਦਨਗੀ॥ ੫॥
ਜਿ ਕੁਲਿਆਈ ਸੇ ਲੋਰ ਸੂਰਮਤ ਦੀਆ ਮਾਰ ਵਾਸੀ॥

ਟਜਾ ਬਾਨੂਏ ਹਮਚੁ ਮਾਹੇ ਜਟਾਂ॥
ਉਸਦੀ ਇਕ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੀ ਜੈਸਾ ਚੰਦਮਾ ਪੂਰਨ ਮਾਸੀ ਦਾ ਹੋਦਾਏ॥

ਕਿ ਕੁਰਬਾ ਸਟਰ ਹਰ ਕਸੇ ਨਜਦਾਂ॥ ੬॥
ਇਸੀ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਫਰਨੇ ਜਾਵਾਏ ਸਭ ਕੋਈ ਸੁੰਦਰ ਨਰੂਪ ਵਾਲਾ॥

ਕਿ ਖੁਸਰੀਗ ਖੁਸਬੋਏ ਓ ਖੁਸ ਜਮਾਲਾ॥
ਕਿਉ ਜੋ ਕੁਲ ਰੰਗ ਅਤੇ ਕੁਲ ਸੁਭਾਉ ਉਸਦਾਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰੂਪ॥

ਖੁਸ ਅਵਾਜ ਖੁਸ ਖਾਰਗੀ ਖੁਸ ਪਿਆਲਾ॥ ੭॥
ਕੁਲੀ ਬੋਲੀ ਅਤੇ ਕੁਲੀ ਚਾਲ ਅਤੇ ਕੁਲੀ ਖਿਆਲ ਸੀ ਉਸਦਾ॥

ਬਦੀਦਨ ਕਿ ਖੁਸਬੋਏ ਖੁਬੀ ਜਹਾਂ॥
ਸਾਬਦੇ ਪਦੇ ਦੇ ਜੋ ਕੁਲੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਕੁਲੇ ਮਾਈ ਵਾਲੀ ਸੰਸਾਰ ਮੇਥੀ॥

੮੪ ਸਿ ਹਰਫਤ ਕਰਦਨ ਖਸੇ ਖਸ ਜਬਾਂ॥੮॥
ਜੇ ਬੋਲਣਾ ਕਰੀਸੀ ਸੁਭਹੀ ਸੁਭ ਭੋਲਦੀਸੀ ਹਸਨਾ

ਦੁਪਿਸਰਸ ਅਜਾ ਬੁਦ ਚੰ ਸਮ ਸਮਾਹ॥
ਜੇ ਪੁਰ ਉਸਦੇਖੇ ਜੋਸੇ ਸੁਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦਮਾ ਹੋਵੇ

ਕਿਰੋਸਨ ਤਬੀਯਤ ਹਕੀਕਤ ਗਵਾਹ॥੯॥
ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲਾ ਦਿਲਬਾ ਭਿਨਾ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਦੇ ਜਾਨਦੇਵਾਲੇ

ਕਿ ਗੁਸਤਾਖ ਦਸਤ ਅਸਤ ਚਾਲਾਕ ਜੀਗਾ॥
ਜੇ ਹਥ ਦੇ ਦਲੇਰ ਹੋਸਨ ਅਤੇ ਚਾਲਾਕ ਹੋਸਨ ਜੁਧ ਵਿਚ

ਬਟਕਤੇ ਤਰਦੰਦ ਚੁ ਸੇਰੇ ਨਿਹੰਗਾ॥੧੦॥
ਵੇਲੇ ਜੁਧ ਦੇ ਜੋਸੇ ਸੇਰ ਅਤੇ ਸਿਸਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਜੇ ਸੁਰਮੇ

ਦਪੀਲ ਅਫਕਨੇ ਹਮ ਚ ਸੇਰ ਅਫਕਨ ਅਸਤ॥
ਜੋ ਨੇੜੀ ਹਾਥੀਨੂੰ ਸਿਟਏ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਜੋਸੇ ਸੇਰ ਨੂੰ ਸਿਟਏ ਵਾਲੇ

ਬਟਕਤੇ ਫਗਾਂ ਸੇਰੇਈ ਤਨ ਅਸਤ॥੧੧॥੨੩॥
ਵੇਲੇ ਜੁਧ ਦੇ ਸੇਰ ਪੁਲਾਦੀ ਜਗੀਰ ਵਲੋਂ ਹੈ॥

ਅਕੇਖ ਬੋਰੇ ਓਦਿਗਰ ਤਨ ਚ ਸੀਮਾ॥
ਇਕ ਸ਼ੀਰ ਸਰੂਪ ਅਤੇ ਦੁਸਰਾ ਚਾਲੀ ਜੋਸੇ ਜਗੀਰ ਵਾਲਾ

ਦੁਸਰਤ ਸਜਾਵਾਰ ਅਜਮ ਅਜੀਮਾ॥੧੨॥
ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖਣੇ ਜੋਗ ਅਤੇ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡੇ

ਵਜਾਂ ਮਾਦਰੇ ਬਰਕਸ ਅਸੁਫਤ ਹ ਗਸਤ॥
ਭਿਨਾਦੀ ਮਾਈ ਉਪ ਕਿਸੀ ਆਵਲੀ ਦੇ ਮੋਹਤੀ ਹੋਗਈ

ਚਮਰਦ ਅਸਤ ਗਲ ਹਮ ਚਨੀ ਗਲ ਪਰਸਤ॥੧੩॥੨੪॥
ਓ ਪੁਰਖਾਤੀ ਕਿਆ ਫੁਲ ਜੋਸਾ ਸਿਵਹੋ ਅਜੇਨੂੰ ਫੁਲਭੀ ਪੁਜਦੇਖੇ

ਸੰਬੀਗਾਂ ਹਰਖਾਬ ਗਾਹ ਅਮਦੀਦਾ॥
ਨਾਤਰੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਜੋਟੇ ਦੇਵਾਸਤੇ ਪਲਘਾਂ ਉਪ ਆਏ

ਕਿ ਜੋਰ ਅਵਰਾਂ ਦਰ ਨਿਗਾਹ ਅਮਦੀਦਾ॥੧੪॥
ਜੋ ਬਲਵਨ ਵਿਚ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਆਏ

ਬੁਖਾਰੀ ਦਪਸਪੋਸਪੁਰਦੇ ਕਲਾਂ॥

ਉਸ ਇਸਤੀਨੇ ਜਾਇਆ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਵੇਤਾਂ ਬੋਟਿਆਰੀ

ਓਰੋਦਰਾਮਸਰਿਰਾਂ ਰਾਹੁਮਾਂ॥੧੫॥

ਸਰਾਬ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦੇਨਾਲ ਉਨਕੇਤਾਈ ਮਸਤ ਕੀਤਾ

ਇ ਦਾਨਿਸਤੁ ਕਿਅਜਮਸਤੀਅਸਮਸਤਗਸਤਾ॥

ਜਾਇਆ ਉਨਦੀ ਮਾਨੇ ਜੋ ਮਸਤੀ ਸਰਾਬ ਸੇ ਓਹ ਮਸਤ ਹੋਗਏਹੋ

ਬਿਜਦਤੇਗਖਦਦਸਤੁਹਰਦੇਸਿਕਸਤਾ॥੧੬॥

ਉਨਦੀ ਮਾਨੇ ਮਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਆਪਣੇ ਹਥਨਾਲ ਦੇਹਾਨੂੰ ਮਾਰਸਿਦਿਆ

ਬਿਜਦਹਰਦੇਦਸਤੁਸਸਰੇਖੇਸਜੇਗ॥

ਅਤੇ ਫੇਰ ਮਾਰੇ ਵੇਰੇ ਹਥ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਉਪ੍ਰਯੋਗ ਨਾਲ

ਬਜੀਬਸ ਦਰਾਮਦਬਕਰਦੀਦਸੇਗ॥੧੭॥

ਟਪਟਲਾਨੀ ਅਤੇ ਤੋੜ ਖਾਕੇ ਸੋਰਕੀਤਾ

ਬਗੇਯਦਕਿਵੇਮੁਸਲਮਾਨਨਪਾਕ॥

ਆਖਦੀਹੈ ਜੇਐ ਮੁਸਲ ਮਾਨੇ ਆਪਾਵੇਰੇ

ਉਰਾਚੀਕਿਕਸਤੀਅਜੀਜਾਮਹਚਾਵਾ॥੧੮॥

ਕਿਆਹੁਆਂ ਕਿਸੇਦੇ ਮਾਰੇ ਇਨਾਦੇ ਕਪੜੇ ਫਾਟੇ ਕਾੜੇ

ਬਖਰਦੀਦਮੇਹਰਦੇਆਂਗਸਤਮਸਤਾ॥

ਪੀਤੀ ਸਰਾਬ ਦੇਹਾਨੇ ਅਤੇ ਮਸਤੇ ਹੋਏ

ਗਿਰਫਤੀਦਸਮਸੇਰਪੇਲਾਦਦਸਤਾ॥੧੯॥

ਫੜੀ ਫੁਲਾਦੀ ਤਲਵਾਰ ਵਿਚ ਹਥਦੇ

੧੧੩ ਕਿਈਰਾਬਿਜਦਅੰਬਈਹਾਂਜਦੀਦਾ॥

ਜੇ ਇਸਨੇ ਉਯਕੇਤਾਈ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਇਸਨੇ ਇਸਕੇਤਾਈਮਾਰਿਆ

ਬਦੀਦਹਮਰਾਹਰਦਈਕਸਤੁਹਅੰਦਾ॥੨੦॥

ਮੇਰੇਰੋੜਾਂ ਦੇ ਸਾਮਣੇ ਏਹਵੇਨੇਹੀ ਮੌਰੇਹੇ

ਦਰੇਗਾਮਰਾਜਾਂਜਿਮੀਹਮਨਦਾਦਾ॥

ਅਫਜੋਸਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀਨੇ ਭੀ ਵੇਲ ਨਹੀ ਦਿਤਾ

੮੬ ਨ ਦਹਲੀਜ ਦੇ ਜਖ ਮਰ ਰਹ ਕੁਸਾ ਦਾ॥ ੨੧॥
ਨ ਨਰਕ ਦੇ ਰਵਾਜੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਰਸਤਾ ਦਿਤਾ॥

ਦੁਰਸਮੇ ਮਰਾ ਬੀਚਿ ਗਰਦੀ ਦੁਈ॥
ਦੋਹਾਂ ਨੇੜਾ ਮੇਰਿਆ ਦੇ ਦੇਖਦੇ ਦੇਖਦੇ ਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋ॥

ਕਿ ਈ ਦੀ ਦਹੁ ਖੁੰਨ ਈ ਦੀ ਦੁਈ॥ ੨੨॥
ਜੇ ਇਨ ਨੇੜਾ ਨੇ ਈ ਈ ਖੁੰਨ ਦੇਖਿਆ ਹੋ॥

ਬਿਹਜ ਮਨ ਤਨੇ ਤਰਕ ਦਨੀਆ ਕਨਮਾ॥
ਭਲੀਐ ਏ ਬਾਤ ਮੇਨੂੰ ਛਡਵਾ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰੀਦਾ ਕੰਗਾ ਮੇ॥

ਫਕੀਰੇ ਸੁਫਮ ਮੁਲਕ ਚੀ ਮੇਰਵਾ ਮਾ॥ ੨੩॥
ਅਤੀਤ ਹੋਵਾ ਮੇ ਅਤੇ ਚੀਨ ਦੇ ਮੁਲਖ ਨੂੰ ਤੁਰ ਜਾਵਾ ਮੇ॥

ਬਾਫਤ ਈ ਸੁਖ ਨਰਾ ਕਨ ਦ ਜਾ ਮਹ ਚਕਾ॥
ਕਹਾ ਇਸ ਬਾਤ ਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਕਪੜੇ ਫਾੜਦੀ ਹੋ॥

ਰਵਾ ਸੁਦ ਸੁਏ ਵਸਤ ਖਤ ਚਾਕ ਚਾਕਾ॥ ੨੪॥
ਤੁਰਗਈ ਤਰਫ ਬਣਦੀ ਅਤੇ ਸਹੀਰ ਨੂੰ ਘਾਉ ਕੀਤੇ ਥਾਉ ਥਾਉ॥

ਕਿ ਓਜਾ ਬਦੀ ਦੇ ਦਖਸ ਖਾਬ ਗਾਹ॥
ਜੇ ਉਸਨੇ ਉਸ ਜਾਗਾ ਭਲੀ ਸੁੰਦਰ ਅਸਥਾਨ ਦੇਖਿਆ॥

ਨਸ ਸਤਹ ਮਾਤੁ ਬੁਰ ਗਾਉ ਬਾਜਨ ਚਮਾਹ॥
ਬੇਹਾ ਹੋਆ ਹੋ ਉਪਰ ਬੈਠ ਦੇ ਸਿਫ ਜੀ ਲਾਭ ਪਾਰ ਬਤੀ ਦੇ॥ ੨੫॥

ਬਪਰਸੀ ਦਓਰਾ ਕਿਏ ਨੇਕ ਜਨਾ॥ ਚੰਦਮਾ ਦੀ ਮਸਤਕ
ਸਿਫ ਜੀਨੇ ਉਸ ਇਸਤਰੀ ਕੇ ਤਾਈ ਪਾਛਿਆ ਜੇ ਏ ਭਲੀ ਰੋ ਕੋਕੇ॥

ਹਮਾਈ ਦਰਖਤੇ ਰਸਰਵੇ ਰਮਨਾ॥ ੨੬॥
ਉਂਦਰ ਬਿਰਫ ਕੀਆ ਨੇ ਦੇ ਜੇਸੇ ਸਰੂ ਬਾਗ ਮੇ ਸੁੰਝ ਲਗਾ ਦਾ ਹੋ ਅਸੇ ਸੇਭ

ਕਿ ਹਰੇ ਪਰੀ ਤੇ ਚਨ ਚੇ ਜਹਾ॥ ਭੂ ਪਾਵਤੀ ਹੋ॥
ਕਿਆ ਤੂੰ ਮਾਪ ਛੁਡਾਏ ਅਥਵਾ ਪਰੀ ਹੋ ਕਿਆ ਤੂੰ ਸੂਰਜ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਹੋ

ਕਿਆ ਹੋ ਫਲਕ ਆਫਤਾ ਬੇ ਯਮਾ॥ ੨੭॥
ਕਿਆ ਤੂੰ ਚੰਦਮਾ ਅਕਾਸ਼ ਦਾ ਹੋ ਅਥਵਾ ਸੂਰਜ ਯਮ ਫਲਾਇਤ ਦਾ ਹੋ॥

ਨਹਰੇ ਪਰੀ ਅਮਨ ਨਹਰੇ ਜਹਾਂ॥

ਨਾਮੋ ਅਪਦਰਾਂ ਹਾਂ ਨਾਮੋ ਪਰੀ ਹਾਂ ਨਾਮੋ ਸੁਰਜ ਦੀ ਇਸਤੀ ਹਾਂ॥

ਅਨਮ ਦੁਖਤਰੇ ਸਾਹ ਜਾਂ ਬਿਲਾਸਿਤਾ॥ ੨੮॥

ਮੇਰਾ ਬੇਈ ਬਾਦਸਾਹ ਜਾਂ ਬਲਬਤਾਨ ਵਾਲੇ ਵੀ॥

ਬਪੁਰਸਸ ਦਰਾਮਦ ਪੁਰਸਤਸ ਨਮੂਦਾ॥

ਜੇ ਉਸਨੇ ਪਛਕੇ ਜਾਣਿਆ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਸਿਵਜੀ ਦੀ ਪੁਜਾਰੀਤੀ

ਬਨਿਜਦਸ ਰੁਬਾਂ ਰਾਬੁਰਸਤ ਕਜੁਦਾ॥ ੨੯॥

ਪਾਸਜਾਕੇ ਸਿਵਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨਗੀ ਨਾਲ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ॥

ਬਦੀਦਨ ਤਰਾਮਨ ਬਸ ਅਜਰਦਹ ਅਮਾ॥

ਸਿਵਜੀਨੇ ਕਿਹਾ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇਖਕੇ ਮੈ ਅਤਸੇ ਕਰਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਇਆ

ਬਗਈ ਤੁਹਰਚੀਜ ਬਖਸੀਦਹ ਅਮਾ॥ ੩੦॥

ਤੂੰ ਜੋ ਚੀਜ ਕਹੇ ਮੈ ਤੇਨੂੰ ਦਿਤੀ ਹੋ॥

ਬਹਿਗਾਮ ਪੀਰੀ ਜੁਮੇ ਸੁਮਾ॥

ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈ ਬੁਢੀਸੇ ਜਵਾਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂ॥

ਬਮਲਕੇ ਹਮਾਂ ਯਾਦ ਮਨ ਮੇਰਵਾਮਾ॥ ੩੧॥

ਵਿਚ ਮਲਕ ਉਸੀ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ਦੇ ਜਾਵਾਮੇ॥

ਬਦਾਨਸਤੁ ਦਾਨੀ ਵਗਰ ਈ ਵਟਾ॥

ਸਿਵਜੀਨੇ ਜਾਣਿਆ ਤੂੰ ਜਾਣ ਜੇਕਰ ਵੇਰੋ ਭੁਲਿਆ ਵੀ॥

ਬਯਾਦ ਅਮਦਸ ਬਦ ਤਰੀ ਬੇਵਟਾਮਾ॥ ੩੨॥

ਵਿਯਾਦ ਗੀਰੀ ਤੇਰੀ ਦੇ ਆਇਆ ਬਹੁਤ ਖੋਟਾ ਹੋ ਕੀਆ॥

ਦਜਾਂ ਜਾ ਬਿਆਮਦ ਬਾਗਿਰਦੇ ਚੁਚਾਹਾ॥

ਉਥੇ ਵਰ ਲੋਕੇ ਆਈ ਜਦੋਂ ਖੁਹੇ ਪਾਸ॥

ਕਜਾਂ ਜਾ ਅਜੇ ਬਦਨ ਖਚੀਰ ਗਾਹਾ॥ ੩੩॥

ਉਸਥਾ ਉਸਦੇ ਯਾਰਦੀ ਸਕਾਰ ਗਾਹ ਬੀ॥

ਬਸੇਰੇ ਦਿਗਰ ਰੋਜ ਅਮਦ ਸਿਕਾਰਾ॥

ਵਸਤੇ ਮੇਲਦੇ ਦੂਸਰੇ ਦਿਨ ਉਸਦਾ ਯਾਰ ਆਇਆ॥

੮੮ ਚੁ ਮਿਨਕਾਲ ਅਜ ਬਾਸਦੇ ਨੋ ਬਹਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥
ਜੋ ਲਾਲ ਚੰਨਾਵਾਲੇ ਬਾਸੇ ਨਵੀਨ ਬਹਾਰ ਵਾਲੇ ॥

ਕਿ ਬਰਖਸਤੁ ਪੇਸਸ ਗਵ ਜਨੇ ਅਜੀਆ ॥
ਜੇ ਉਨਿਆ ਅਗੇ ਉਸਦੇ ਬਾਰਾਂ ਸਿੰਘਾਂ ਭਾਰੀ ॥

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਅਸਪਾਸ ਚ ਬਾਦੇ ਨਜੀਆ ॥ ੩੫ ॥
ਛੁਡਿਆ ਘੋੜਾ ਉਸਨੇ ਉਸਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜੋਸੇ ਪਉਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ॥

ਬਸੇ ਦੂਰ ਗਸਤੁ ਸ ਨਮਾ ਦਹ ਦਿਗਰਾ ॥
ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਕੋਈ ਦੂਸਰਾ ਪਾਸ ਨਾ ਰਹਾ ॥

ਨ ਆ ਬੇਨ ਤੇ ਸਹ ਨ ਅਜ ਖਦ ਖਬਰਾ ॥ ੩੬ ॥
ਨ ਉਸ ਪਾਸ ਪਈ ਅਤੇ ਨ ਖਾਣ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨ ਆ ਪਈ ਉਸਨੂੰ ਖਬਰ ॥

ਵਜਾਂ ਓ ਸਵਦ ਬਾਤੁ ਨੇ ਨ ਓ ਜਵਾਂ ॥ ਰ ਰ ਹੀ ॥
ਬੀਚ ਉਸ ਜਗਾ ਦੇ ਰਹਦੀ ਹੈ ਭਲੇ ਸਾਰੀ ਰਵਾਈ ਨਵੀਨ ਜੋ ਬਨ ਵਾਲੀ ॥

ਨ ਹੁਰ ਪਰੀ ਆਫਤਾ ਬੇ ਜਹਾਂ ॥ ੩੭ ॥
ਨ ਆਸੀ ਅਪਛਰਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨ ਸੁਰਜ ਆਸਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ॥

ਬਦੀ ਦਨ ਵਜਾਂ ਸਾਹ ਆਸੁ ਫਤਹ ਗਸਤਾ ॥
ਸਾਥ ਦੇਖਦੇ ਉਸਕੇ ਸੇ ਬਾਦਸਾਹ ਮੋਹਤ ਹੋ ਗਿਆ ॥

ਕਿ ਅਜ ਖਦ ਖਬਰ ਰਫਤ ਵ ਅਜ ਹੋਸ ਦਸਤਾ ॥
ਕਿ ਉਯੋ ਆਪਣੇ ਸੇ ਖਬਰ ਨਾ ਰਹੀ ਅਤੇ ਹੋਸ ਹਥ ਤੇ ਚਲੀ ਗਈ ॥

ਕਿ ਕਸਮੇ ਖੁਦਾ ਅਨ ਤੁਰ ਮੇ ਕੁਨਾਮਾ ॥
ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਸੁਰੀਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਏ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਤੇਰਾ ॥

ਕਿ ਅਜ ਜਾਨ ਜਾਈ ਤੁ ਬਰਤਰ ਕਨਾਮਾ ॥ ੩੮ ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਜਾਨ ਸੇ ਪਿਆਰੀ ਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਰੋਗਾਈ ਕਰੂੰਗਾ ॥

ਉਜਰ ਕਰਦ ਓ ਦੀ ਦਾਸੇ ਚਾਹ ਬਾਰਾ ॥
ਉਸ ਉਸਤਾਦ ਨੇ ਦੇਖਿ ਰਾਹ ਦੇਖੀ ਮੋੜ ਕੀਤਾ ॥

ਹਮ ਆਖਰ ਬਗਾਫਤ ਨ ਵਜਾਂ ਕਰਦ ਕਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥
ਭੀਚਿਕ ਨੂੰ ਸਾਥ ਕਰਦੇ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਓਹੀ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ॥

ਬੰਗੀ ਗਰਦਸੇ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਨਾ॥

ਦੇਖ ਫਿਰਦਾ ਬੇਵਫਾਈ ਜਮਨੇ ਦੇ ਨੂੰ

ਕਿਖੀਨੇ ਸਤਾ ਦਸ ਨਮਾ ਦਸ ਨਿਸ਼ਾਨਾ॥ ੪੧॥

ਜੇ - ਖੂਨ ਉਸ ਉਪਰ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਕੋਈ ਨਸਾਨੀ ਨਹੀਂ॥

ਕੁਜਾ ਸਾਹ ਕੇ ਖਿਸਰਦੇ ਜਾਮ ਜਮਾ॥

ਕਿਥੇ ਪੈ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਖਿਸਰੇ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਜਮਾਏ ਅਤੇ ਕਿਥੇ ਪੈ ਸੁਲੇਮੀ

ਕੁਜਾ ਸਾਹ ਅਹਮਦ ਮਹਮਦ ਖਤਮਾ॥ ੪੨॥

ਕਿਥੇ ਪੈ ਅਹਮਦ ਸਾਹ ਕਿਥੇ ਪੈ ਮਹਮਦ ਸਭ ਮਰਮੁਕੇ

ਫਰੋਦੀ ਕੁਜਾ ਬਹਮਨ ਇਸਟੰਦ ਯਾਰ॥

ਫਰੋਦੀ - ਕਿਥੇ ਗਯਾ ਬਹਮਨ ਕਿਥੇ ਪੈ ਅਸਟੰਦ ਯਾਰ ਕਿਥੇ ਪੈ

ਨਦਾਰਾ ਬਦਾਰਾ ਦਰਾਮਦ ਸਮਾਰ॥ ੪੩॥

ਨਦਾਰਾ ਬਹਿਰਾ ਨਦਾਰਾ ਹੀ ਰਿਹਾ ਕਿਸੀ - ਗਿਣਤੀ ਵਿਚ

ਕੁਜਾ ਸਾਹ ਅਸਕੀਦਰੇ ਸੇਰ ਸਾਹ॥

ਕਿਥੇ ਗਿਆ ਸਾਹ ਸਿਕੰਦਰ ਅਤੇ ਸੇਰ ਸਾਹ ਕਿਥੇ ਪੈ॥

ਕਿਯਕ ਹਮਨ ਮਾਂਦ ਅਸਤੁ ਜੀਂਦਹ ਬਜਾਹ॥ ੪੪॥

ਜੇ ਇਕ ਭੀ ਜੀਵਦਾ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਪਿਰਥੀ ਉਪਰ ਅਸਥਿਰ

ਕੁਜਾ ਸਾਹ ਤੇ ਮੂਰ ਬਾਬਰ ਕੁਜਾ ਸਤਾ॥

ਕਿਥੇ ਪੈ ਤੇ ਮੂਰ - ਸਾਹ ਅਤੇ ਬਾਬਰ - ਕਿਥੇ ਪੈ॥

ਹਮਾਯੂ ਕੁਜਾ ਸਾਹ ਅਕਬਰ ਕੁਜਾ ਸਤਾ॥ ੪੫॥

ਹਮਾਯੂ - ਕਿਥੇ ਪੈ ਅਕਬਰ ਸਾਹ ਕਿਥੇ ਪੈ॥ (ਤਾਂ ਤੋਂ ਰਾਭੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਪਰਮ

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸੁਰਖਰੀਥੇ ਫਰੀਗਾ॥ ਜਦੋਂ ਸਾਥ

ਦੇ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਲਾਲੀਗਾ ਫਿਰੀਗਾ ਵਾਲਾ॥

ਖੁਸਾਮਾਮਦ ਮਰਾ ਫਕਤ ਜਦ ਤੇ ਗਜੀਗਾ॥ ੪੬॥

ਖੁਸਾਮਾਮਦ ਮਰੇ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਫਕਤ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰੇ ਜਾਂਦੇ॥

ਬਾਮਨ ਦਿਹ ਕਿਖਦਰਾ ਪਜੋਹਸ ਕੁਨਮਾ॥

ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਦੁਵਫਾ ਕਰਮੇ॥

੮੦ ਬਤੇਗ ਅਜਮਾਈ ਸੋ ਕੋਹ ਸੁਕਨਾਮ ॥੪੭॥

ਸਾਬ ਤਲਵਾਰ ਪਰਤਾਉ ਦੇਵੇ ਅਪਣਾ ਵਬਦਬਾ ਕਰਾਐ ॥ (ਅ:) ਨਾਮੁ
ਪਿਆਲਾ ਪੀਕੇ ਸਭਨਾ ਉਪਰ ਹੁਕਮ ਕਰੀਏ ॥ ਤੇਜਾ ਰੰਗੇ ਦੇਖ ਜਦ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੀਏ
ਪਾਨੀ ਹੋਵੀਐ ਤਾਂ ਉਲਟਾਹੀ ਕੀਮ ਉਸਨੂੰ ਸੁਝਵਾਏ ਚਾਹੇ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਦਾਤੀ ਇਸਤੀਨੀ
ਦੁਸਰੇ ਤੇਇਆ ਫੇਰ ਬੀ ਓਸਨੇ ਖੋਟ ਕੀਮਤੀ ਰਿਖਾਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਤੂੰ ਬਾਦਸਾਹ ਤੇਕੋ
ਖੋਟੇ ਹੀ ਕੀਮਤੀ ਤੇ ਦੇਖਤੈ ਬਾਪ ਤੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਤ ਨੂੰ ਕੇਦ ਕਰਕੇ ਮਾਰਿਆ ਤੈ

ਹਿਕਾਯਤ

ਨਵੀ ਚਲੀ

ਭਿਵਾਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਕਮਾਲ ਸੁ ਕਰਾਮਤੁ ਅਜਮ ਕਰੀਮ ॥

ਸੰਪੂਰਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਰਾਮਤ ਅਤੇ ਸਭ ਬੀ ਵਡਾਐ ਅਤੇ ਵਤਾ ਤੈ ॥

ਰਜ ਬਖਸ਼ ਰਾਜਕ ਹੋ ਕੇ ਰਹੀਮ ॥੧॥

ਬੁਢੇ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਵਾਲ ਤੇ ਰਿਜਕ ਦੇ ਦੇਵੇ ਵਾਲ ਤੇ ਖੁਲਾਸੀ ਦੇ ਦੇਵੇ ਵਾਲ ਤੇ
ਅਤੇ ਕੀਰਪਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲ ਤੇ ॥

ਬਜਾ ਕਰ ਦਿਰਦਈ ਜਮੀਨੇ ਜਮਾਨਾ ॥

ਸਾਬ ਭਜਨ ਕਰਨੇ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਦਿਦਾਐ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਏਹੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਅਤੇ ਅਕਸ

ਮਲਕੇ ਮਲਾਯਕ ਹਮਰ ਅੰਜਹਾਨ ॥੨॥

(ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਲਕ ਹੈ) ਬਾਦਸਾਹ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਅਤੇ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ॥

ਹਿਕਾਯਤ ਸੁਨੀ ਦੇ ਮਸਾਹੇ ਫਿਰੀਗਾ ॥

ਕਥਾ ਸੁਣੀਐ ਹਮਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਫਿਰੀਗਾ ਦੀ ॥

ਚ ਬਾਜਨ ਨਸਸਤੀ ਦ ਪਸਤੇ ਪਲੀਗਾ ॥੩॥

ਜੇ ਸਾਥੇ ਇਸਤੀ ਦੇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਉਪਰ ਮੰਜੇ ਦੇ

ਨਜਰ ਕਰਦ ਬੂਬਚੁ ਗੋਹਰ ਨਿਗਾਰਾ ॥

ਉਸ ਇਸਤੀਨੇ ਦੇਖਿਆ ਉਪਰ ਬੈਠੇ ਜੋਹ ਗੀਏ ॥

ਬਦੀ ਦਨ ਹੁਮਾਯੀ ਜਵਾਂ ਉਸਤੁਦਾਰਾ ॥੪॥

ਸਾਬ ਦੇਖਦੇ ਸੁਭ ਉਥੇ ਸੁਹਾਏ ਅਤੇ ਰਿਸਦ ਪਸਦ

ਬਦਕਤੇ ਸਬ ਚਰਾ ਬਖਾਵੰਦ ਪੇਸਾ ॥

ਇਚ ਵਖਤ ਰਾਤ ਦੇ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਬਣਾਇਆ ਆਪਣੇ ਪਾਸਾ ॥

ਬਦੀਦਨੁ ਹੁਮਾਨੀ ਬੁਝਾਲਾਇ ਬੇਸਾ॥੫॥

ਸਾਬ ਦੇਖਣੇ ਸੁਭ ਅਤੇ ਵਰ ਸੁੰਦਰ॥

ਬਿਆਵੇਖਤ ਬਾਓ ਹਮ ਹਯਕੁ ਦਿਗਰਾ॥

ਲਪਟੀ ਸਾਬ ਚਸਦੇ ਤਮਾਮਤਰਾਂ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲਾ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਸਵਦ ਹੋਸੁ ਪੈ ਬਤ ਹਨਰਾ॥੬॥

ਜੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਏ ਅਕਲ ਅਤੇ ਭੁੰਦਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਦਾਨਾਈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ॥

ਯਕੇ ਮਾਇ ਚੀਰ ਬੁਖਾਵੈ ਦਪੇਸਾ॥

ਇਕ ਨਾਈ ਕੇਤਾਈ ਸਾਦਿਆ ਆਪਣੇ ਪਾਸਾ॥

ਕਿ ਅਜ ਮਾਇ ਚੀਨੀ ਬਰਾਵਰ ਦਰਸਾ॥੭॥

ਜੇ ਮੋਚਨੇ ਨਾਲੋਂ ਇਸਦੇ ਸਭਰੋਮ ਉਸਨੇ ਪਰ ਸਿਰੇ॥

ਬਰੇ ਹਰ ਕਿ ਬੀਨ ਦਾਨ ਦ ਸੁਖਨਾ॥

ਉਪਰ ਉਸਦੇ ਜੋ ਕੋਈ ਦੇਖੇ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਹੋਵਾਰਤਾ॥

ਕਿ ਅਜ ਰੋਇ ਮਰਦੇ ਸਦਹ ਸਕਲ ਜਨਾ॥੮॥

ਜੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਮੂੰਹ ਸੇ ਹੋਇਆਂ ਸਰੂਪ ਇਸਤਰੀ ਦਾ॥

ਬਿਦੀਦੀ ਹਰਕਸ ਕਿ ਈ ਹਮ ਜਨ ਅਸਤਾ॥

ਜਾਣ ਲਿਆ ਸਭ ਨਨੇ ਜੇ ਵੇਹਭੀ ਇਸਤਰੀ ਤੇ॥

ਕਿ ਦਰ ਪੇਕਰੇ ਚੁਪਰੀ ਰੋਸਨ ਅਸਤਾ॥੯॥

ਜੇ ਵਿਚ ਸੂਰਤ ਦੇ ਅਨਿੰਦ ਪਰੀਆਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੀ ਤੇ॥

ਬਦੀਦੀ ਦ ਓਰਾ ਯਕੇ ਰੋਜ ਸਾਹ॥

ਏਖਿਆ ਉਸ ਮਰਦ ਕੇ ਤਾਈ ਇਕ ਦਿਨ ਬਾਦ ਸਾਹਨੇ॥

ਕਿ ਮਕ ਬਲ ਸੂਰਤ ਚੁਰਖ ਸਿੰਦਹ ਮਾਹ॥੧੦॥

ਜੇ ਪਵਾਣੀਕ ਸੂਰਤ ਤੇ ਅਨਿੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਾਲੇ ਚੰਦਮਾਵੀ॥

ਬਿਪੁਰਸੀ ਦ ਓਰਾ ਕਿ ਏਨੇਕ ਬਖਤਾ॥

ਬਾਦ ਸਾਹਨੇ ਪਛਿਆ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਜੇ ਏ ਭਲੇ ਭਾਗ ਵਾਲੀ ਏ॥

ਸੰਜਾਵਾਰ ਸਾਹ ਅਸਤ ਸਾਯਾ ਨ ਤਖਤਾ॥੧੧॥

ਭਾਇਕ ਬਾਦ ਸਾਹ ਵੇਖੇ ਤੂੰ ਅਤੇ ਭਾਇਕ ਬਾਦ ਸਾਹੀ ਦੇ ਖੇਤੂੰ॥

੯੨ ਕਿ ਜਨ ਤੋ ਕੁਦਾਮੀ ਕਿਰਾ ਦੁਖਤਰੀ॥

ਜਿਤੂੰ ਕਿਸਦੀ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਅਤੇ ਕਿਸਦੀ ਤੂੰ ਪੁਤਰੀ ਤੇ॥

ਕਿ ਮੁਲਕੇ ਕਿਰਤੋ ਕਿਰਾ ਖਾਹਰੀ॥੧੨॥

ਜੇ ਕੋਹੜੇ ਮੁਲਕਦੀ ਤੇ ਤੂੰ ਅਤੇ ਕਿਸਦੀ ਤੂੰ ਭੁੱਟੇ ਤੇ॥

ਬਨ ਜਰ ਅੰਦਰੂ ਬਹਰ ਹਮੀਦ ਅਮਦਸ॥

ਇਹ ਨਜਰ ਦੇ ਤੂੰ ਭਾਗ ਵਾਲੀ ਵਿਖਾਲੀ ਦਿਦੀ ਤੇ॥

ਬਦੀ ਦਨ ਸਹੇ ਦਿਲ ਪਸੀਦ ਅਮਦਸ॥੧੩॥

ਦੇਖਣੇ ਸੇ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਦਿਲਨੂੰ ਭਾਉਦੀ ਤੇ॥

ਸਬੀ ਗਾਹ ਬੁਰਦਸ ਦਰੁ ਪਨਹ ਖੇਸ॥

ਹਾਤ ਦੇ ਵਕਤ ਲੋਗਿਆਂ ਇਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਦਿਹ॥

ਕਨੀ ਜਕ ਯਕੇਰਾ ਬੁਖਾਵੰਦ ਪੇਸ॥੧੪॥

ਇਕ ਵੈਲਣ ਕੇ ਤਾਈ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਸਾਦਿਆ॥

ਬਿਗੁਫਤ ਹ ਕਿਏ ਸਰਵ ਕਦ ਸੀ ਮਤਨ॥

ਬਾਦਸਾਹ ਨੇ ਕਿਹਾ ਜੇ ਵੇ ਸਤੁ ਜੇ ਸੇ ਕਦ ਵਾਲੀਏ ਅਤੇ ਪਾਰੇ ਜੇ ਸੇ ਤਨ ਵਾਲੀਏ

ਚਰਾਫੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾ ਬੇ ਯਮਨ॥੧੫॥

ਦੀਵਾ ਅਕਾਸਦੀ ਤੇ ਅਤੇ ਚੁਰਸ ਯਮਨਦੀ ਤੇ ਇਸਤਰੀ ਸਿਸਨੂੰ ਮੇਰੇ ਦੇਖਿ ਆਏ॥

ਵਜਾ ਬਹਰ ਮਾਰਾ ਬਿਤ ਪਸੀਦ ਦਿਲ॥

ਇਸਦੇ ਵਾਸਤੇ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਤਪਦਾ ਤੇ॥

ਕਿ ਮਾਹੀ ਬਿਅਫਤਾਦ ਅਜਮਾ ਬੁ ਗਿਲ॥੧੬॥

ਸਿਸਪਕਾਰ ਮਛੀ ਪਾਣੀ ਸੇ ਬਾਹਰ ਜਾ ਪੈਦੀ ਤੇ॥

ਬਰੇਏ ਸਬਾ ਪੇਕ ਗੁਲ ਜਾਰਮ॥

ਜਾਤੁੰ ਵੇ ਪਵਣ ਜੇ ਸੇ ਪੇਰ ਵਾਲੀਏ ਫੁਲ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਨੂੰ॥

ਕਿ ਦਰ ਪੇਸ ਯਾਰੇ ਵਫਾ ਦਾਰੀ॥੧੭॥

ਜੇ ਅਗੇ ਸਿਆਹੀ ਨਫਾ ਦੇਵੇ ਵਾਲੀ ਮੇਰੀ ਦੇ॥

ਤਗਾਰ ਪੇਸ ਚਿਰਾ ਬਿਜਾਰੀ ਮਰਾ॥

ਵੇਦੁਤੀ ਤੂੰ ਜੇਕਰ ਚਿਸਕੇ ਤਾਈ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਆਵੇ॥

ਕਿ ਬਖਸ਼ਮ ਸੁਰੇਸ਼ਤਹ ਗੀਜੇ ਤੁਰਾ॥੧੮॥

ਜੇ ਬਖਸ਼ੀਸ ਕਰਾਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਖਜਾਨ ਤੁਰਿਆ ਹੋਇਆ॥

ਰਵਾਂ ਸਰਕਨੀਜਕ ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖਨ॥

ਤੁਰਪਈ ਦਾਨੀ ਜਦੋ ਸੁਣੀ ਏਹ ਬਾਤ

ਕੋਯੋਨਰ ਸਖਨਰਾ ਸਿਸਰਤਾ ਬਬਨ॥੧੯॥

ਕੋਈਏ ਉਸ ਇਸਤੀ ਕੇ ਤਾਈ ਬਾਤ ਆਦਸੇ ਅੰਤ ਤੋੜੀ॥

ਜਬਾਨਈ ਕਨੀਜਕ ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖਨ॥

ਦਾਸੀਦੀ ਰਸਨਾਈ ਜਦ ਸੁਣੀ ਏ ਬਾਤ ਉਸਨੇ॥

ਬਿਪੇਚੀਦ ਬਰਖਦ ਜਿਪੇਸਕ ਜਨ॥੨੦॥

ਫਰਖਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੇ ਇਸਤੀ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਤੇਏਥੇ॥

ਕਿ ਜਾਹਰ ਕੁਨਾਨੀਦ ਅਸਬਾਬ ਖੇਸ॥

ਜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਹਰ ਅਸਬਾਬ ਮੇਰਾ (ਅ:) ਮੇਰਾ ਪੁਰਾਣਾ ਪੁਰਾਣੇ ਜਾਹਰ ਉਗਾ

ਕਿ ਦੀਦਨ ਜਹਾਰਾ ਬਕਿਰਦਾਰ ਖੇਸ॥੨੧॥

ਜੇ ਦੇਖੇਗਾ ਜਹਾਨ ਕਰਤਬ ਮੇਰਾ॥ (ਅ:) ਮੇਰਾ ਫਰੇਬ ਮਾਝੂ ਮੇਰੇ ਜਾਹਰ ਉਗਾ॥

ਬਖਾਹਦ ਮਰਾਜਾਹ ਦੇ ਸਾਰਮਾ॥

ਬਲਾਉਰ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਪਿਆਰੀਏ॥

ਮਰਾਮ ਸਲਹਤੁ ਦਿਹ ਵਫਾ ਦਾਰਮਾ॥੨੨॥

ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਸਲਾਹ ਦਾ ਨਫਾਦੀਏ ਮੇਰੀਏ॥

ਤੁਗਈ ਮਨ ਇਜਾ ਗੁਰੇਜਾਂ ਸੁਦਮਾ॥

ਤੁਕਤੇ ਤਮੇ ਇਥੇ ਰੁਜ ਜਾਵਾਂਮੇ॥

ਕਿ ਇਸੇ ਮਨ ਜਾਇ ਖੇਜਾਂ ਸੁਦਮਾ॥੨੩॥

ਜੇ ਮਨ ਦੀ ਇਸ ਜਾਹਾਸੇ ਉਠ ਜਾਵਾਂਮੇ॥

ਨਤਕਸੀ ਇਲਾਜੇ ਤੁਰਾ ਮਨ ਕੁਨਮਾ॥

ਮਨੀ ਕਰਤੁ ਤੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰਦੀ ਹਾਂਮੇ (ਅ:) ਬਾਦਸਾਹ ਦੀ ਇਸਤੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਤੁਕਤਨ ਮੇਰੇ ਇਲਾਜ ਕਰ

ਸੁਦੀ ਦੁਨ ਵਜਾਂ ਚਾਰਮਾਹੇ ਨਿਹਮਾ॥੨੪॥

ਸਾਦਸਾਹ ਦੇ ਰੁਖ ਦੇਖੇ ਚਾਹ ਮਹੀਨੇ ਰੁਖੀਏ॥

੬੪ ਰੁਖਸਪੀਦਯਕਜਾਇਚੀਬੇਖਬਰਾ
ਜੋ ਸੁਤੀਆ ਇਕ ਜਾਗਾ ਬੇਖਬਰ ਹੋਕੇ॥

ਖਬਰਗਸਤਹਸਦਸਾਹਓਜੇਰਨਰਾ॥੨੫॥
ਖਬਰਕਰਨੇ ਗਈ ਬਦਸਾਹ ਸੇਰ ਨਰਨੂੰ॥

ਦਹਲੇਸੁਨੀਦਈਕਨੀਜਕਬੁਖਨਾ॥
ਬੀੜੀ ਦੀ ਜੁਬਾਨੀ ਸੁਣੀ ਏਹ ਬਾਤ

ਬਜੀਬਸਬਲਰਜੀਦਸਰਤਾਬਬੁਨਾ॥੨੬॥
ਸਾਬਸੋਸਦੇਕੀਬਿਆ ਸਿਰ ਪੇਰਾ ਤੇੜੀ॥

ਬਿਆਮਦਕਜੇਜਾਇਓਖਫਤਹਦੀਦਾ॥
ਬਦਸਾਹਆਇਆਸਿਥੇਓਹੋਨੇਸੁਤੀਆਹੋਈਆਈਅਤੇਵੇਖਿਆਉਸਨੂੰ॥

ਜਿਸਰਤਾਂਕਦਮਹਮਚੁਮਿਹਰਜਤਪੀਦਾ॥੨੭॥
ਸਿਰਸੇਪੇਰਾਂਤੀਕਰ ਮਾਨਿਦ ਸੁਰਜਦੀਤਪਗਿਆ॥

ਬਿਦਾਨਦਕਿਈਰਖਬਰਦਾਰਸੁਦਾ॥
ਬਦਸਾਹਨੇਜਾਣਇਆਜੇਇਸਕੇਤਾਈਖਬਰਹੋਗਈ॥

ਬਰੇਜੇਅਜਾਈਖਬਰਦਾਰਸੁਦਾ॥੨੮॥
ਉਸੀਦਿਨਤੇਏਖਬਰਦਾਰਹੋਗਈ॥(ਅ॥) ਏਡੀਵੇਕਹਫੇਰਹੁਇਆ

ਬਖੁਸਪੀਦਯਕਜਾਯਕੇਖਾਬਗਾਹ॥੨੯॥
ਸੁਤੀਆਬੇਇਕਜਾਗਾਇਕਪਲੰਘਊਪਰਾ॥

ਮਰਾਦਾਵਅਫਤਦਲਜਜਦਾਂਗਵਾਹ॥੩੦॥
ਮੇਰਾਦਾਉਨਹੀਪੈਦਾਹੋਫਾਰਿਗੁਰੂਜਾਣਦਾਏ॥

ਜਦਾਗਾਰਬਈਨਮਅਜੀਖਾਬਗਾਹ॥
ਏਕਲੀਜੇਕਰਦੇਖਾਏਇਸਨੂੰਸੁਣਿਦੇਦੀਜਾਗਾਏ॥

ਯਕੇਜੁਫਤਬਾਸਮਰੁਖਰਸੇਦਮਾਹ॥੩੧॥
ਏਕੇਵਾਹੀਜੁੜਨੇਵਾਲਾਹੋਵਾਏਜੇਸੇਸੁਰਜਅਤੇਚੰਦਮਾ॥

ਵਜਾਰੇਜਗਸਤੋਬਿਆਮਦਦਿਗਰਾ॥
ਹਿਦਿਨਬਤੀਤਹੋਇਆਵੁਸਰਾਵਿਨਆਇਆ॥

ਹਮਾਂ ਖੁਫਤੁਹ ਦੀਦੀਦ ਯਕ ਜਾ ਬੁਬਰਾ॥ ੩੧॥

ਉਸੀਕਾਂ ਸੁਤੀ ਤੇਈ ਦੇਖੀ ਆਪਣੀ ਇਸਤਰੀ ਨਾਲ ਉਪਰ ਜਾਗਾਰੇ॥

ਦਵੇਗਾ ਅਸੀਗਾਰ ਜਦਾ ਯਾਫਤੇ ਮਾ॥

(ਬਦਸਾਹਲੇ ਕੀਤਾ) ਅਫਸੋਸ ਇਸੇ ਜੇਕਰ ਜੁਦੀ ਪਾਉਦਾ ਮੇ॥

ਯਕੇ ਹਮਲਹ ਰੁੰ ਸੇਰ ਨਰ ਸਾਖਤੇ ਮਾ॥ ੩੨॥

ਉਕੇ ਹਲਾ ਮਾਂਨੇ ਦ = ਸਿੰਘ ਨਰਦੀ ਕਰਦਾ ਮੇ॥

ਦਿਹਾਚੁ ਰੋਜ ਰਫਤੁਸ ਸਿਯਮ ਅਮਦਸਾ॥

ਦੁਸਰਾ ਦਿਨ ਗਿਆ ਤੀਸਰਾ ਦਿਨ ਆਇਆ॥

ਬਦੀਦੀਦ ਯਕ ਜਾਇ ਬਰਤਾਫਤਸਾ॥ ੩੩॥

ਦੇਖਿਆ ਇਕੇ ਜਗਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਦੀ ਆਏ॥ (ਅ॥) ਬਦਸਾਹਲੀ ਇਸਤਰੀ ਤੇ ਜੁਹਰੀ
ਦਬੇਰਾ ਇਕ ਪਲਘ ਪਰ ਜੁਤੇ ਤੇ॥

ਬਰਜੇ ਚਾਮਾ ਮਦ ਬਦੀਦੀਦ ਜਫਤਾ॥

ਉਥਾ ਦਿਨ ਆਇਆ ਦੇਖਿਆ ਉਨਕੇ ਜੁੜੀਆਂ ਤੇਈਆ॥

ਬਪੇਰਤੁ ਫਰੇਰਫਤੁ ਫ ਬਾਦਿਲ ਬਗੁਫਤਾ॥ ੩੪॥

ਵਿਚ ਅਫਸੋਸ ਦੇ ਭੁਧਿਆ ਅਤੇ ਸਾਥ ਦਿਲ ਦੇ ਕਿਹਾ॥

ਦਿਪੈਫ ਅਸਤੁ ਮਾਰਾ ਜੁਦਾ ਯਾਫਤੇ ਮਾ॥

ਜੇ ਅਜਰਜ ਤੇ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਕਲੀ ਪਾਉਦਾ ਮੇ॥

ਨਿਤੀਰੇ ਕਮਾਂ ਅੰਦਰੁ ਸਾਖਤੇ ਮਾ॥ ੩੫॥

ਜੇ ਤੀਰਕਮਨ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਦਾ ਮੇ॥ (ਅ॥) ਤੀਰਕਮਨ ਵਾਹੀ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਗ
ਕਰਦਾ॥

ਨਦੀਦੇ ਮਦਸਮਨ ਕਿਦੇਜਮ ਬਤੀਰਾ॥

ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਸਤ੍ਰ ਕੇ ਮੇਨੇ ਅਤੇ ਨਾ ਪਰਤਾ ਸਾਥ ਤੀਰਦੇ॥

ਨਕਸਤੁ ਮਅਦਰਾ ਨਕਰਦਮ ਅਸੀਗਾ॥ ੩੬॥

ਨਮਾਇਆ ਮੇਨੇ ਸਤ੍ਰਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਮੇਨੇ ਕੋਰੀ ਕੀਤਾ॥

ਸਸਮਰੇਜ ਅਮਦ ਬਦੀਦਹ ਵਜਾਂ॥

ਫੀਵ ਦਿਨ ਆਇਆ ਦੇਖਿਆ ਉਨਹੂੰ ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ॥

ਬਪੇਰਸ ਦਰਾਵੇਖਤੁ ਗੁਫਤੁ ਅਜਜੁਬਾਂ॥ ੩੭॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹਸਨਾ ਬੀ ਕਿਹਾ॥

੬੬

ਨਦੀ ਦੇ ਮੁਸਾਮਨ ਰਿਰੇ ਜੇ ਮੁਖੀ॥

ਨਹੀ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਸੁਝੇ ਅਤੇ ਨਹੀ ਉਸਦਾ ਤੁਲਿਆ ਲਏ॥

ਦਰੇਗਾ ਨਕੋਬਰ ਕਮਾਂ ਅੰਦਰੁ॥ ੩੮॥

ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਤੀਰ ਅੰਦਰ ਕਮਾਂ ਦੇ॥

ਦਰੇਗਾ ਬੁਦਸਮਨ ਦਰਵੇਖਤਮਾ॥

ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਸਾਥ ਸੁਝੇ ਨਾ ਲਿਖਿਆ ਮੇ॥

ਦਰੇਗਾ ਨਬਾਯਕ ਦਿਗਰ ਰੇਖਤਮਾ॥ ੩੯॥

ਅਸਚਰਜ ਹੈ ਨਾ ਸਾਥ ਇਕ ਦੁਸਰੇ ਦੇ ਟੀਟਿਆ ਮੇ॥ (ਅ॥) ਮੇਰੇ ਤੇਗਨ ਕੀਤਾ॥

ਹਕੀਕਤ ਸਨਾਸਦ ਨਹਾਲੇ ਦਿਗਰ॥

ਬਾਦਸਾਹ ਹਕੀਕਤ ਨਹੀ ਪਛਾਣਦਾ ਤੇ ਅਤੇ ਹਾਲ ਨਹੀ ਪਛਾਣਦਾ ਸੇ ਕੀਤੇ ਦੁਖੇ॥

ਕਿ ਮਾਇਲ ਬਸੇ ਗਸਤੁ ਓਤਾ ਬਸਰ॥ ੪੦॥

ਜੇ ਮਸਤ ਬਹੁਤ ਹੋਇਆ ਹਿਸਰ ਪੈਰ ਤੇੜੀ॥

ਬਬੀ ਬੇਖਬਰ ਰਾਇਕਾਰੇ ਕੁਨਦਾ॥

(ਨੋਅਰੰਗ) ਦੇਖਤੂੰ ਉਸ ਬੇਅਕਲ ਕੇ ਤਾਈ ਜੋ ਕਿਆ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ॥

ਕਿਕਾਰੇ ਬਦਸ਼ ਇਖਤਿਆਰੇ ਕੁਨਦਾ॥ ੪੧॥

ਜੇ ਕੰਮ ਬਹਾ ਅਖਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ॥

ਬਬੀ ਬੇਖਬਰ ਬਦਖਰਾਸੀ ਕੁਨਦਾ॥

(ਨੋਅਰੰਗ) ਦੇਖਤੂੰ ਬੇ ਸਮਝ ਬਦ ਫਿਲਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ॥

ਕਿ ਬੇਆਬ ਸਰਖੁਦਤੁਰਾਸੀ ਕੁਨਦਾ॥ ੪੨॥

ਜੇ ਬਿਨਾਪਾਲੀ ਬੀ ਆਪਣਾ ਸਿਰ ਮੁਨਾਉਦਾ ਹੈ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਜਾਮ ਸਬਜੇ ਮਰਾ॥

ਦੇਹ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਰੰਗਦਾ ਮੇਰੇ ਤਾਈ॥

ਕਿ ਸਰਬਸਤੁ ਮਨਰੀਜ ਬਖਸਮ ਤੁਰਾ॥ ੪੩॥


ਜੇ ਤਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਖਜਾਨਾ ਮੇ ਬਖਸੀਸ ਕਰਾਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ ਫਾਮਾ॥

ਦੇਹ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਰੰਗਦਾ ਲਾ॥

ਕਿ ਖਸਮ ਅਫਕਨੀ ਵਕਤ ਹਸਤ ਸਬਕਾਮ ॥ ੪੪ ॥

ਜਿਸਤ ਆਰੇ ਸਿਟ ਦੇ ਦੇ ਵੇਲੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਤਾਈ
ਤੂੰ ਐਰੀਗ ਜੇਬ) ਜੇਸੇ ਇਸਬਾਦ ਸਾਹਨੇ ਬਿਨਾਸਮ ਬਤੇ ਕੀਮ ਕੀਤਾ ਸੀ ਇਸੀ
ਤੂੰ ਭੀ ਬੇਸਮਾਤੀ ਸੇ ਕੀਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਦੇਖ ਤੂੰ ਇਸਦਾ ਭੀ ਬੁਧਾਨ ਲ ਮਿਲੇਗਾ

ਹਿਕਾਯਤ  ਦਸਵੀ ਚਲੀ १
ਕਥਾ १ ਓਵਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ਗਫਰੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸ਼ ਗਾਫਲ ਕਸਮ ਅਸਤ ॥
ਗਾਫਰ ਗੁਨਾਹੋ ਕੇ ਬਖਸ਼ ਦੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਕੇ ਤਾਈ ਮਾਰਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਜਹਾਰਾ ਤਈ ਬਸਤੁ ਹਈ ਬੰਦੁ ਬਸਤ ॥ ੧ ॥
ਜਹਾਨਦਾਤੈ ਤੋ ਬੰਦੈ ਬਸਤ ਬੰਨਿਆ ਹੈ ॥

ਨਪਿਸਰੇ ਨ ਮਾਦਰ ਬਰਾਦਰ ਪਦਰ ॥
ਪ੍ਰਮੇਸਰਦਾ ਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਨਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਨਾ ਭਾਈ ਹੈ ਨਾ ਪਿਤਾ ਹੈ

ਨ ਦਾਮਾਦ ਦਸਮਨ ਨ ਯਾਰੇ ਦਿਗਰ ॥ ੨ ॥
ਨਾਉਸਦਾ ਕੋਈ ਜੁਆਈ ਹੈ ਨਾ ਸਤ੍ਰੂ ਹੈ ਨਾਉਸਦਾ ਕੋਈ ਦੁਸਹਾਯਾ ਹੀ ਹੈ ॥

ਸੁਨੀਦਮ ਸੁਖਨ ਸਾਹ ਮਯੰਦਰਾ ॥
ਸੁਣੀਓ ਹਮਨੇ ਬਾਤ ਬਾਰ ਸਾਹ ਮਾਯੀਦਾਰੀ ਅਥਾਤ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹ ਦੇ ਹੈ ਜੋ ਹਮਨੇ
ਮਾਯੀਦਾਰੀ ਬਾਤ ਦਸਹਾਦੀ ਗਲ ਤੁਝੇ

ਕਿ ਰੋਸਨ ਦਿਲੇ ਨਾਮ ਬਰਦਸ ਜੁਬਾ ॥ ੩ ॥
ਜੇ ਰੋਸਨ ਦਿਲ ਉਸਦਾ ਨਾਮਾਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਬਾ ਵਿਚ ਜਮਾਨੇ ਦੇ

ਕਿ ਨਾਮ ਸਟ ਜੀਰ ਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿਰ ॥
ਜੇ ਉਸਦੇ ਵਜੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿਰ ਸੀ ॥

ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ ਅਸਤੁ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ॥ ੪ ॥
ਜੇ ਮਾਲਕ ਮਗਜ ਹੈ ਪ੍ਰਸਿਧ ਸੀ ਸਾਹ ਵਿਖੇ

ਕਿ ਪਿਸਰੇ ਅਜਾਬ ਦੇ ਰਸਨ ਜਮੀਰ ॥
ਜੇ ਬੇਟਾ ਉਸਦਾ ਥਾ ਰਸਨ ਦਿਲ

ਕਿ ਹੁਸਨ ਲਜਮਾਲ ਅਸਤੁ ਸਾਹਿਬ ਅਮੀਰਾ ॥ ੫ ॥
ਜੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦਾ ਲੇਸੁ ਪਦਾਲਾ ਹੈ ਸੀ ਮਾਸਕ ਅਮੀਰਾ ਦਾ ਸੀ

ਕਿ ਰੋਸਨ ਦਿਲੋ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਬੂਦਾ ॥

ਜੇ ਰੋਸਨ ਦਿਲ ਬਾਦ ਸਾਹਿਬ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਾ

ਅਦੁਰਾ ਜਿਮਰ ਦੀ ਬਰਾਵਰ ਦੂਦਾ ॥ ੬ ॥

ਸਤੁ ਅਕੋਭਾਈ ਸੁਰ ॥ ਤਸੇ ਬਾਹਰ ਲਿਆਇਆ ਪ੍ਰੀਆ ॥ ਅਰਬਾਤ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਪਉਟ ਪੂਰੇ ਨੇ

ਵਜੀਰੇ ਯਕੇ ਬਦੋ ਜੋ ਰੋਸ ਮੰਦਾ ॥ ਰੁਲੇ ਜਾਦੀ ਹੋਇ ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉ

ਵਜੀਰ ਇਕ ਉਸਦਾ ॥ ਨਾਮ ਉਸਦਾ ਹੋ ਸਮੇਂ ਦਿਖਾ

ਰਈ ਯਤ ਨਿਵਾਜ ਅਸਤੁ ਦੁਸਮਨ ਗਜੇਦਾ ॥ ੭ ॥

ਪਰਗਾਨਾ ਨਿਵਾਜਾਇ ਦੇਵਾਲਾਹ ਸਤੁ ਆਹੁ ਮੀਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਵਜਾ ਦੁਖ ਤਨੇ ਹਸਤੁ ਰੋਸਨ ਚਰਾਗਾ ॥

ਉਸ ਵਜੀਰ ਦੀ ਇਕ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਾਨੇ ਰਮ ਸਾਲ ਦੀ

ਕਿ ਨਾਮੇ ਅਜਾ ਬਦੋ ਰੋਸਨ ਦਿਮਾਗਾ ॥ ੮ ॥

ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਉਸਦਾ ਨਾਮ ਬਾ ਰੋਸਨ ਦਿਮਾਗ

ਬਾਮਕਤਬ ਸਪਰਦੀਦ ਹਰਦੇ ਤਿਫਲਾ ॥

ਬਾਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਬੇਟ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਨੇ ਬੇਟੀ ਪੜ੍ਹਨੇ ਕੇ ਜੋ ਮੰਦਰੇ

ਕਿ ਤਿਫਲਸ ਬਸੇ ਰੋਜ ਗਸਤੀਦ ਖਿਜਲਾ ॥ ੯ ॥

ਜੇ ਬਾਲਕੇ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋਏ ਹੈ ਪਰਾਬ

ਨਸਸਤੀਦ ਦਾਨਾਇ ਮੋਲਾਇ ਕੁਮਾ ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠਾ ਦਾਨਾ ਮੁਲਾਦਾ ਕੁਮਾ

ਕਿ ਦਿਹਮਸ ਬਖਸ਼ੀਦ ਅਮਰਜ ਬੁਮਾ ॥ ੧੦ ॥

ਜੇ ਪਦਾਰਥ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਾਲਾ ਦਿਤਸੇ ਜਿਮੀਨ ਵਿਤੀ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ

ਨਿਸਸਤੀਦ ਦੁਰਾ ਜਾਇ ਤਿਫਲੇ ਬਸੇ ॥

ਬੈਠੇ ਉਸ ਜਾਗਾ ਲੜਕੇ ਬਹੁਤ

ਬਖਾਦੇ ਸੁਖਨ ਅਜ ਕਿਤਾਬ ਹਰ ਕਸੇ ॥ ੧੧ ॥

ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੈ ਕਹਾਣੀਆ ਅਤੇ ਕਤਾਬਾਂ

ਬਗਲ ਅੰਦਰ ਆਰੰਭ ਹਰਯਕ ਕਿਤਾਬਾ॥

ਵਿਚ ਬਗਲਾਂ ਦੇ ਲਿਆਵੇ ਦੇ ਪੈਨ ਸਭ ਕਿਤਾਬਾਂ॥

ਜੋ ਤੋਰੇਤ ਅੰਜੀਲੁ ਫਜ਼ੀ ਅਦਾਬਾ॥੧੨॥

ਤੋਰੇਤ ਅੰਜੀਲ ਅਤੇ ਵਾਖਾਨੇ ਆਦਾ ਕਸਿਪ ਦੇ ਕੇ ਜੋਰਤੀ ਕਿਤਾ॥

ਦਮਕਤ ਬਕਨੀ ਦ ਹਫਤ ਅਜ ਜੁਬਾ॥

ਹੋਮੰਦ ਸੇਕੀਰੇ ਹੋਏ ਸਭ ਵਲਾਇਤ ਦੀਆਂ ਜੁਬਾਨਾਂ ਦੇ

ਅਕੇਮਰਦ ਖਾਂਦੀ ਦੀ ਗਰਜਨਾ॥੧੩॥

ਇਕ ਵਿਚਲ ਨਕੇ ਪਨ ਵੇਸਨ ਦੁਸਰੇ ਵਿਚਲ ਨਕੀਆਂ

ਕਿਤਿਫਲਾਂ ਬਖਾਵੀ ਦਮੁਲਾਂ ਖੁਸ਼ਸਾ॥

ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਨਾਉਦੀ ਸੀ ਮੁਲਾ ਕੁਲੇ ਸੁਭਾਉ ਵਾਲਾ

ਜਨਾਰਾ ਬਖਾਨ ਦ ਜਨੇ ਫਜ਼ਲ ਸਾ॥੧੪॥

ਲਕੜੀਆਂ ਨੂੰ ਪਨਾਉਦੀ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਦਾਨਰੀ ਇਸਤਰੀ

ਫਜ਼ੀ ਦਰੀ ਮੁਲਾਂ ਬੁਦ ਦੇਵਾ ਰਜੀ॥

ਉਨਾ ਦੇ ਵਿਚ ਕੀ ਪਸੀ ਇਕ

ਯਕੇਤਰਫ ਅੰ ਬੁਦ ਯਕੇਤਰਫ ਈ॥੧੫॥

ਇਕ ਪਾਸੇ ਓਹ ਥੀ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਪਾਸੇ ਓਹ ਥੀ

ਸਬਕ ਬਰਦ ਹਰਦੇ ਜਿਹਰ ਯਕ ਹੁਨਰਾ॥

ਸਭਾ ਲੋਏ ਸੇ ਦੇ ਨੇਤੀ ਸਭਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

ਇਲਮ ਕਸਮ ਕਸ ਕਰ ਦ ਬਾਯਕ ਵਿਗਾਰਾ॥੧੬॥

ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ

ਸਖਨ ਹਰਯਕੇ ਰਾਂਦ ਹਰਯਕ ਕਿਤਾਬਾ॥

ਬਾਤ ਸਭ ਕੇ ਈ ਚਲਾ ਵੇਦਾ ਸੀ ਹਰੇ ਇਕ ਕਿਤਾਬ ਦੀ

ਜੁਬਾ ਫਰਸ ਅਰਬੀ ਬਰੇਯਦ ਜਵਾਬਾ॥੧੭॥

ਹੋਲੀ ਫਰਸੀ ਅਤੇ ਅਰਬੀ ਵਿਚ ਕੋਰ ਸੇ ਉਤਰ

ਇਲਮ ਰਾ ਸਖਨ ਰਾਂਦ ਬਾਯਕ ਵਿਗਾਰਾ॥

ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਸਭਾ ਕਰਦੇ ਸੀ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਨਾਲ

ਜਿਕਾਮਲ ਜਿਜਾਹਿਲ ਜਿਨਦਰ ਸਿਮਰਾ॥੧੮॥

ਕਾਮਲ ਸੇਜਾਹਿਲ ਸੇ ਜਿਜਾਹਿਲ ਸੇ ਕਵੀ ਸਰਸੇ ਅਥਤ ਕਾਮਲ ਜਾਹਲ ਉਮਦੇ ਕਵੀ ਸਰਸੇ ਪੁਰ ਦੇ ਬੁਢੇ ਸੇ

ਕਿਸਮਸੇਰ ਇਲਮੇ ਅਲਮਬਰ ਕਸੀਦਾ॥

ਜੋਤਲਵਾਰ ਵਿਦਿਆਦੀ ਨੂੰ ਖਿਚਕੇ ਕਠਿਆ

ਬਹਾਰੇ ਜਵਾਨੀ ਬਹਾਰੇ ਰਸੀਦਾ॥੧੯॥

ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਜੁਵਾ ਅਵਸਥਾ ਦੀ ਦੇਹਾ ਉਪਾਪੁਰੀ

ਬਹਾਰਸ ਦਰਾਮਦ ਗੁਲੇ ਬੋਸਤਾਂ॥

ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਆਈ ਫੁਲਾ ਬਾਗਿ ਟਿਯਾਨੁ ਅਰਥਤ ਵਜੀਹ ਦੀ ਬੇਟੀ ਜੁਬਾ ਅਵਸਥਾ ਵਾਲੀ ਹੋਈ

ਬਜ਼ੁਬਾਨ ਦਰਾਮਦ ਸਹੇ ਚੀਸਤਾਂ॥੨੦॥

ਵਿਚੋ ਜੋ ਸਦੇ ਆਇਆ ਬਾਦਸਾਹਾ ਤੀਸਤਾਨ ਦਾ ਅਥਤ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਬੇਟਾ ਜੁਆਨੀ ਵਿਚ ਆਇਆ ਕਾਬ ਦੇ ਦਰਮ

ਬਰਖਸ ਅੰਦਰਾਮਦ ਸਹਿਨਸਾਹ ਚੀਨਾ॥

ਵਿਚ ਸੋਰ ਕਰਨੇ ਦੇ ਆਇਆ ਸਾਹਨਸਾਹ ਚੀਨ ਦਾ

ਬਖ਼ੂਬੀ ਦਰਾਮਦ ਤਨੇ ਨਾਜਨੀਨਾ॥੨੧॥

ਵਿਚ ਬਖ਼ੂਬੀ ਦੇ ਆਇਆ ਰਨ ਉਸਾਇਸ ਤੀ ਦਾ

ਬਖ਼ੂਬੀ ਦਰਾਮਦ ਗੁਲੇ ਬੋਸਤਾਂ॥

ਵਿਚ ਬਖ਼ੂਬੀ ਦੇ ਆਇਆ ਫੁਲ ਗੁਲਾਬ ਦਾ

ਬਾਮੇਸ ਅੰਦਰਾਮਦ ਦਿਲੇ ਰੋਸਤਾਂ॥੨੨॥

ਵਿਚ ਬਾਮੇਸ ਦੇ ਆਇਆ ਦਿਲ ਪਿਆਰੀ ਆਦਾ॥

ਜਿਦੇਵਾਰੋ ਜੇ ਅੰਦਰੂ ਮੁਸਹਸਤਾ॥

ਉਸ ਕੀਧ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਕ ਚੂਹਾ ਹੋਸੀ ਰਹਿਦਾ

ਜਿਦੇਵਾਰ ਓਹਮ ਚ ਸਹਾਖ ਗਸਤਾ॥੨੩॥

ਕੰਧ ਵਿਚ ਉਸ ਸੇ ਅੰਧੇਰੀ ਫੇਕ ਸਾਹਿਬੀ ਆਯਾ॥

ਬਦੀਦੇ ਅਜਾ ਅੰਦਰੂ ਹਰਦੇ ਤਨਾ॥

ਦੇਖਿਆ ਉਸ ਵਿਚੋ ਵੇਰੋ ਗੀਤਨ ਅਥਤ ਬਾਦਸਾਹ ਦਾ ਬੇਟਾ ਅਤੇ ਵਜੀਹ ਦੀ ਲੜਕੀ ਆਪਸ ਵਿਚ ਦੋਖਣਾ॥

ਚਰਾਰੇ ਜਹਾਂ ਆਫਤਾ ਬੇ ਯਮਨਾ॥੨੪॥

ਸੁਰਜ ਅਤੇ ਸੁਰਜ ਯਮਨ ਦਾ

ਚਨਾਇਸਕਆਵੇਖਤਹਰਦੇਨਿਹਾਂ॥

ਅਸੀਪ੍ਰੀਤਿਦਿਚਲਟਕੇਦੇਨੇਹੀ ਚੁਪਕੇਚੁਪਕੇ

ਇਲਮਸਰਵਦਦਸਤਹੇਸਅਜਜਹਾਂ॥੨੫॥

ਜੇਦਿਦਿਆਹਸੇਗਈਅਤੇਅਕਲਜਹਾਨਦੀਭੁਲਗਈ॥ ਅਥਾਤ ਮਸਤਹੋਗਏ

ਚਨਾਹਰਦੇਆਵੇਖਤਬਾਹਮਰਗੇਬਾ॥

ਅਸੇਦੇਨੇਹੀਲਟਕੇ ਆਪਸਦਿਚ ਪ੍ਰੀਤੀਨਾਲ

ਕਿਦਸਤਅਜਇਨਾਰਫਤਪਾਅਜਰਕੇਬਾ॥੨੬॥

ਜੇਹਥਸੇਵਾਂਗਾਛੁਟਗਈਆਂ ਅਤੇਪੈਗਤੇ ਰਕਾਂਬਾਨਿ ਕਲਗਈਆ

ਬਿਪਰਸੀਦਹਰਦੇਕਿਏਨੇਕਖੋਇ॥

ਪੁਛਿਆ ਹਰਿਦੇ ਨੂੰ ਜੋ ਏਭਲੇਸੁਭਾਉਵਾਓਓ ਮੁਲਾਦੀਲੜਕੀਨੇ

ਕਿਏਅਫਤਾਬੇਜਹਾਮਾਹਰੇਇ॥੨੭॥

ਜੇਏ ਸੂਰਜ ਸੀਸਾਰਦੇ ਅਤੇ ਏਰੰਦਮੁਖੀਏ

ਕਿਈਹਾਲਗੁਜਰਦਬਾਅੰਹਰਦੇਤਨਾ॥

ਜੇਏਹਾਲ ਗੁਜਰਦਾਏਉਪ੍ਰਿਨਾਧਰਦੇਸਰੀਰਦੇ

ਬਿਪਰਸੀਦਅਖਵੰਦਅਖਵੰਦਜਨਾ॥੨੮॥

ਲੜਕੇਨੂੰਮੁਲਾਂਨੇਪੁਛਿਆ ਅਤੇਲੜਕੀਨੂੰਮੁਲਾਦੀਨੇਪੁਛਿਆ॥

ਚਰਾਗੇਮਲਕਅਫਤਾਬੇਜਹਾਂ॥

ਦੀਵੇਅਕਾਸਦੇ ਅਤੇਸੂਰਜਸੀਸਾਰਦੇ॥

ਚਿਰਾਲਾਗਰੇਗਸਤਵਜਹੇਹੁਮਾਂ॥੨੯॥

ਕਿਸਦਾਸਤਮਾਵੇਹੋਗਏਹੋ॥ ਸਬਬਾਕਿਆਂਹੋ

ਚਿਆਜਾਰਜਾਸਤਹਬਿਰੋਜਨਮਾ॥

ਕਿਆਦਖਹੋਗਿਆਏ ਤੋਕੋਕਤ ਏਮੇਜੀਜਾਨਾ॥

ਕਿਲਾਗਰਚਿਰਾਗਸਤੀਏਜਾਨਮਾਂ॥੩੦॥

ਜੇਮਾਵੇਕਿਸਦਾਸਤੇਹੋਏਹੋਤੁਸੀ ਮੇਰੇਪਿਆਰੇਓ॥

ਅਜਾਰੇਬਿਰੋਤਾਇਲਾਜੇਕੁਨਮਾ॥

ਦਖਓਹਕੋ ਤੇਮੇ ਉਸਦਾ ਉਪਾਉਕੁਨਾ॥

ਕਿਰੋਗੇ ਸੁਮਾਰਾ ਖਰਾਜੇ ਕਰੁਮਾ ॥ ੩੧ ॥
 ਦੁਖਤਮਾਰੇ ਕੇਤਾਈ ਖਾਰਜ ਕਰਾਮੇ

ਸੁਨੀਦਈ ਸੁਖਨ ਰਾਨ ਦਾ ਦਸ ਜਵਾਨ ॥
 ਲਕਕੇ ਨੇ ਸੁਲੀਧਾਤ ਅਤੇ ਕੁਛ ਦਵਾ ਕਰਾਇਤਾ

ਫਰ ਬਰਦਹਰਦੇ ਤਨੇ ਇਸਕ ਤਾ ॥ ੩੨ ॥
 ਨੀਚੇ ਸੀਹਦੇ ਨੇਹੀ ਸਰੀਰ ਮੁਹਬਤ ਦੇ ਚਮਕਾਰੇਨੂੰ ਅਖਾਤ ਲਾਨਕ ਅਤੇ ਲਕਕੀ ਦੇ ਨੇਹੀ
 ਜੀਉ ਸਤਾਵੇ ਉਸਤਾਦ ਨੀ

ਚੁਗੁਸਰੀਦ ਬਰਵੇ ਦੁਸੇ ਚਾਰੇ ਰੋਜਾ ॥ ੩੩ ॥
 ਜੇਹੇ ਗੁਜਰ ਗਏ ਉਸ ਗਲ ਨੂੰ ਦੇ ਤਿਨ ਚਾਰ ਦਿਨਾ ॥

ਬਰਾਮਦੇ ਤਨਹਰ ਚੁਗੇਤੀ ਫਰੇ ਜਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਬਰਾਮਾਈ ਦੇ ਨੇਤ ਨਦੀ ਸਿਸਾਗ ਵਿਖੇ ਪੀਤੀ ਅਖਾਤ ਉਸਦੀ ਪੀਤੀ ਸਿਪੰਘਣੀ

ਬਰਦਰ ਗਸਤੀਦ ਤਿਫਲੀ ਗੁਫਰਾ ॥
 ਉਨਾਉ ਪੈਂਤੇ ਤੁਰੇ ਗਏ ਆ ਬਾਲਕਾਵਾਨਾ ਗੁਫਰਾ

ਕਿਮੁਹਰਸ ਬਰਵਰਦੇ ਸੁੰਨੀ ਬਹਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥
 ਜੇਪਿਆਰੀ ਅਵਸਥਾ ਉਨਾਦੀ ਬਰਾਮਾਈ ਅਨਿਵ ਨਵੀਨ ਬਹਾਰੀ

ਵਜਾਵ ਜਲਸ ਬੁਦ ਦੁਖਤਰ ਯਕੇ ॥
 ਉਸਮਲਾਵੀ ਇਕ ਬੇਟੀਤੀ

ਕਿ ਸੁਰਤ ਜਮਾਲ ਅਸਤਵ ਦਨਸ ਬਸੇ ॥ ੩੬ ॥
 ਜੇਸੁੰਦਰ ਸੁਪਦੀਪ ਅਤੇ ਵਡੀ ਬਾਧਵਾਨੀ

ਸੁਨਾਸੀਦ ਚਰਾ ਸਿਹਾਲਤ ਵਜਾ ॥

ਪਛਾਨੀ ਉਨਾਦੀ ਗਲਤ ਅਤੇ ਅਖਾਤ ਸੁਰਜਵਦ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਜਦੀ ਦੀ ਪਛਾਣੀ ॥

ਬਗੁਫਤਸ ਦੁਹੀ ਖਲਵਤਸ ਖੁਸ਼ ਜੁਬਾਨ ॥ ੩੭ ॥
 ਕਿਹਾ ਉਸ ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੂੰ ਇਕਤ ਦਿਰ ਭਲੀ ਹਸਨਾਖੀ ॥

ਕਿਵੇ ਸਰਵਕਦ ਮਾਹਿਰੇ ਸੀਮਤਨਾ ॥

ਜੇ ਏਹ ਸੁਭਾਜੀ ਸੇਕਦ ਵਾਲੀ ਏਹੇ ਮੁਖੀਏ ਪਾਰੇ ਜੀਓਰੇ ਤਲ ਸਰੀਰ ਵਾਲੀ ॥

ਚਰਾਗੇ ਫਲਕ ਆਫਤਾਬੇ ਯਮਨਾ ॥ ੩੮ ॥
 ਦੀਵਾ ਅਕਾਸਦ ਅਤੇ ਯੁਜ ਯਮਨ ਵਲਾ ਦਿਤੀ ਹੋਤੀ ॥

ਜੁਦਾਈ ਮਰਾ ਮਜ਼ ਤੁਰਾ ਕਤਰਹ ਨੇਸਤਾ॥

ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਤੇ ਭੇਜੇ ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਝ ਨਹੀਂ ਹੈ॥

ਬਦੀ ਦਨ ਦੁਕਾਲ ਬੁਭਾਫਤਨ ਯਕੇਸਤਾ॥੩੮॥

ਸਾਥ ਦੇਖਣੇ ਦੇ ਹੋਗੀ ਰਾਮ ਤੇ ਦੇਖਕੇ ਦੇਵੇ ਇਕ ਹੈ

ਬਾਮਨ ਹਾਲ ਗੋਤਾ ਦਿ ਗੁਰਜਰ ਤੁਰਾ॥

ਸਾਥ ਮੇਰੇ ਆਪਣਾ ਹਾਲ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿਆ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ ਮੇਰੇ ਤੇ

ਕਿਸੇ ਜਦ ਹਮ ਹਜਰ ਸਿਗਰੇ ਮਰਾ॥੩੯॥

ਕਿਉ ਜੇਜਲਦਾ ਹੈਤ ਮਜਾਨ ਅਤੇ ਸਿਗਰ ਮੇਰਾ

ਕਿ ਪਿਨਹਾ ਸੁਖਨ ਕਰਦ ਯਾਰਾ ਖਤਾਸਤਾ॥

ਜੇ ਪੜਦਾ ਬਾਤਦਾ ਕਰਨਾ ਯਾਰਾ ਮੇਰੇ ਅਹਿਰਾਦਾ ਹੈ॥

ਅਗਰ ਰਾਸਤੁ ਗਈ ਤ ਬਰਮਨ ਰਵਾਸਤਾ॥੪੦॥

ਜੇਕਰ ਤੁਮ ਦਰਹੇ ਤੇ ਰੋਕੇ ਕੁਝ ਲਏ॥

ਕਿ ਦੀਗਰ ਬਗੇਯਾ ਮ ਮਰਾ ਰਾਸਤੁ ਰੇ॥

ਜੇ ਦੁਸਰੇ ਪਾਸ ਮੇਰੀ ਕੁਝ ਹੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਈ ਤੁਮ ਚਕੋ

ਕਿ ਮਜ਼ ਖੂਨ ਸਿਗਰੇ ਮਰਾ ਤੇ ਬਿਸੇ॥੪੧॥

ਜੇ ਖੂਨ ਸਿਗਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਈ ਪੈ ਅਥਾਤ ਆਪਣੇ ਸਿਗਰ ਦੀ ਗਲ ਦਸ ਮੇਰੇ ਨੂੰ॥

ਸੁਖਨ ਦਜਦਗੀ ਕਰਦ ਯਾਰਾ ਖਤਾਸਤਾ॥

ਧਾਤ ਦੀ ਚੋਗੀ ਕੋਰਨੀ ਯਾਰਾ ਬੇ ਕੁਲਾਏ

ਅਮੀਰਾਨ ਵਜਦੀ ਵਜੀਰਾ ਖਤਾਸਤਾ॥੪੨॥

ਸਰਦਾਰ ਜੇਕਰ ਪੜਦਾ ਬਾਤਦਾ ਵਜੀਰਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਗਵੇ ਹੈ

ਸੁਖਨ ਗੁਟ ਤਨੇ ਰਾਸਤ ਗੁਟ ਤਨੇ ਖੁਸ਼ ਅਸਤਾ॥

ਬਾਤ ਦੀ ਚੋਗੀ ਕੋਰਨੀ ਦੇਹ ਕੇ ਲਾਗੂ ਹੋ ਰਹਾ ਹੈ॥

ਕਿ ਹਕ ਗੁਟ ਤਨੇ ਹਮ ਚ ਜਾਨੀ ਦਿਲ ਅਸਤਾ॥੪੩॥

ਜੇ ਸਚ ਕਹਾਂ ਦੇ ਦਲ ਮਾਨੀ ਦਸਾਹੀ ਦਿਲ ਦੀ ਹੈ॥

ਬਸੇ ਬਾਜ ਗੁਟ ਤਸ ਸਵਾਏ ਨਵਾਦਾ॥

ਬਹੁਤ ਦੇਹੇ ਖਿਤਾ ਕੁਝ ਚੋਗੀ ਗਲੇ ਨਾ ਦਿਤਾ ਮੁਲ ਵਾਟੇ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੈ॥

੧੦੪

ਜਵਾਬੇ ਜੁਬਾਂ ਸੁਖਨ ਸੀਰੀ ਕੁਸਾਦਾ॥ ੪੪॥

ਜਵਾਬ ਰਸਨਾ ਮਿਠੀਥੀ ਮਿਠੀਆ ਮਿਠੀਆ ਬੋਤਾ ਕੀਤੀਆ ਪ੍ਰਾਅਸਲੀ ਕੁਛਨਾ
ਦਸਿਆ॥

ਯਕੇ ਮਜਲਸ ਆਰਾਸਤੁ ਬਾਰੇਦ ਜਾਮਾ॥

ਇਕਮੇਲਾ ਕੀਤਾ ਲੜਕਿਆਵਾਂ ਸਾਥ ਸਰਾਬ ਅਤੇ ਗਵਈਏ ਕਰੋ ਕੀਤੇ ਅਰਥਾਤ ਮੁਲਾ
ਦੀਲ ਨੁਕੀਨੇ ਇਕਮਜਲਸ ਹਾਥਿਆਨਾ ਲੁਆਰ ਸਰਾਬ ਨਾਲ ਸਜਾਈਨਾ॥

ਕਿਹਮ ਮਸਤ ਸੁਦ ਮਜਲਸ ਓਤਮਾਮਾ॥ ੪੫॥

ਜੇਤਮਾਮ ਬੇਸੁਧੋਗਏ ਮਜਲਸ ਵਾਸੇ॥

ਬਕੇ ਫਸ ਹਮ ਹਮ ਚੁਨ ਵੇਖਤੰਦਾ॥

ਸਾਥ ਸਰਾਬ ਦੇ ਅੰਧੇ ਪੀਕੇ ਬੇਸੁਧ ਹੋਇ ਗਏ॥

ਕਿਜਖਮੇ ਸਿਗਰ ਬਾਜੁ ਬਾਰੇਖਤੰਦਾ॥ ੪੬॥

ਜੇਮੰਦਿਦਾ ਦੁਖ ਸਾਥ ਆਪਣੀ ਜੁਬਾਨ ਦੋਕਿਹਾ

ਸੁਖਨ ਬਾਂਜੁ ਬਾਂਜੁ ਹਮ ਚਰੇ ਯਦ ਮੁਦਾਮਾ॥

ਸਾਥ ਰਸਨਾ ਦੇ ਅੰਧੇ ਕੋਹ ਦੇ ਹੋ ਹਮੇਸਾ॥

ਨਗੇ ਯਦ ਬਜੁਜੁ ਸੁਖਨ ਮਹ ਬਬਨਾਮਾ॥ ੪੭॥

ਨਗੀ ਕੋਹ ਦੇ ਸਿਵਾ ਨਾਮ ਹਿਅਰੇ ਦੇ ਦੂਸਰੇ ਨਾਨਾਮ

ਦਿਹਾਰ ਮਜਲਸ ਆਰਾਸਤੁ ਬਾਰੇਦ ਚੰਗਾ॥

ਦੂਸਰੀ ਮਜਲਸ ਬਣਾਈ ਸਾਥ ਸਰਾਬ ਅਤੇ ਰਾਗ ਦੇ॥

ਜਵਾਨ ਨਸਾਇਸਤੁ ਹੇਖੁ ਬਰੰਗਾ॥ ੪੮॥

ਗਬਰੂ ਲਾਇਕ ਅਤੇ ਸਰੂਪ ਵਾਲਿਆ ਦੀ॥

ਹਮ ਹਮ ਸਤੁਖੁ ਸੁਦ ਹਮ ਹਮ ਖੁਬ ਮਸਤਾ॥

ਤਮਾਮ ਮਸਤ ਸੁਭਾਉ ਹੋਵੇ ਸਭ ਮਸਤੀ ਸੇ ਭਰਪੂਰ

ਇਨਾਨੇ ਫਜੀਲਤ ਬਰੁ ਸੁਦ ਜਿਦ ਸਤਾ॥ ੪੯॥

ਲਾਗਾਮ ਦਾਸ਼ਾਣੀ ਦੀ ਬਾਹਰ ਹੋਈ ਹਬਸੇ

ਹਰਕਸੁ ਕਿਅਜ ਇਲਮ ਸੁਖਨ ਸਬਰਾਦਾ॥

ਜਿਸ ਕਿਸੀਨੇ ਵਿਦਿਆ ਦੀ ਬਾਤ ਉਸਕੇ ਸਾਥ ਚਲਾਈ ਸਾਹ ਜਾਵੇ ਨਾਲ

ਕਿਅਜ ਬੇਖਦੀ ਨਾਮ ਹਰੇ ਬਖਾਦਾ॥ ੫੦॥

ਜੇ ਮਸਤੀ ਸੇ ਦੋਨੋ ਨਾਮ ਆਪਣੇ ਧਾਰਦਾ ਤੋਲ ਦੇਸੇ॥

ਤੁਇਲੋਮੋਫਜੀਲਤੁਫਰਮੋਸਗਸਤਾ॥
ਜੇਦ ਵਿਦਿਆ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਤੁਲਗਈ॥

ਬਖਾਂਦੀਦਬਾਯਕਦਿਗਰੁਨਾਮੁ॥ਸਤੁ॥੫੧॥
ਸਦਦੇਸੇ ਇਕਤੁਸਰੇਦਾਨਮ ਅਸਤ ਹਏ ਰੇਏ॥

ਹਰਾਕਸਕਿਦੇਰੀਨਹਏਰਾਸਤਦੇਸਤਾ॥
ਜਿਸਕਿਸੀਦਾਜੇ ਪੁਰਾਣਾ ਦੇਸਤ ਹੈ॥

ਜਬਾਖਦਕਸਾਇਦਹਅਜਨਮਚਿਸਤਾ॥੫੨॥
ਆਪਣੀ ਰਸਨਾਬੀ ਬੋਲਦਾ ਜੀਨਮ ਉਸਦਾ॥

ਸਨਾਸੁਦਕਈਗਲਸਪੁਨਆਸਕਾ॥ਸਤੁ॥
ਪਛਾਣਦੀਰੋ ਜੇਹੇਹੁਗੁਲਜਬੋਟੇ ਸੇਹਤਦੇਇਆਰੇ॥ (ਅਧਿਕਾਰੀ ਮਲਵਦੇਦੀ
ਲੜਕੀਨੇ ਜਾਣਿਆ)

ਬਗਫਤਨਹਮਾਈਸਬਕਤਨਪਾਸਅਸਤਾ॥੫੩॥
ਸਾਬਕਹਏਦੇਖਾਧਰ ਅਤੇ ਨਾਜਕ ਤਨਵੀਲੋ ਤੁਲੇਏ॥

ਇਮਜਮਾਸਕਮਜਮਸਕਰਮਜਮਖਮਰਖੀ॥
ਜੇਇਸਕਸੇਅਤੇ ਅਤਮੇਅਤੇਸਰਾਫਸੇ ਅਤੇਖੁਨਕੀਤੇਏ॥

ਕਿਪੰਨਹਾਨਮਾਂਦਅਸਤੁਆਮਦਬਰੀ॥੫੪॥
ਜੇਫਿਖਮਾਨਹੀਏਦਾਤੇਹੇਹੁਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਹੋਜਾਦਾਤੇ॥

ਬਾਹਰਮੰਦਰੀਰਾਸਤੁਉਹਰਤਪਦੀਦਾ॥
ਵਿਚਯਹਰਦੇਰੇਈ ਏਚਰਚਾ ਪ੍ਰਗਟਾ॥

ਕਿਅੰਜਾਦਹੇਸਾਹਟਦਖਤਰਵਜੀਰਾ॥੫੫॥
ਜੇਸਾਹਜਾਦਾਅਜਾਦ ਅਤੇਵਜੀਰਦੀਬੋਰੀਆਸਕਏ॥

ਸੁਨੀਦਈਸੁਖਨਸਾਹਦਕਿਸਤੀਬੁਖਾਂਦਾ॥
ਸੁਣਕੇਏਭਾਤ ਬਾਦਸਾਹਨੇਬੋਰੀਆਰੇਮੰਗਾਦੀਆ॥

ਜਦਾਬਰਜਦਾਹਰਦਕਿਸਤੀਨਿਸਾਦਾ॥੫੬॥
ਇਕਲੇਇਕਲੇ ਦੇਹਾਂਬੋਰੀਆਉਪਰ ਖੋਰਲਦਿਤੇ॥

ਰਵਾਕਰਦਚਰਾਬਦਰੀਯਾਅਜੀਨਾ॥
ਰਵਾਨਹਕੀਤਾਉਨਬੋਰੀਆਕੇਤਾਈਬੂਕੇਦਰਿਆਵੇਚਾ॥

੧੦੬ ਦੁਕਿਸਤੀ ਯਕੇ ਸੁਦਹ ਮਹ ਮੋਜ ਬੀਆ ॥੫੭॥
ਦੋਨੋ ਬੇੜੀਆ ਇਕਥਾ ਕਠੀਆ ਹੋ ਗਈਆ ਤੁਮ ਮ ਲੋਠਾ ਸੋ ॥

ਦੁਕਿਸਤੀ ਯਕੇ ਗਸਤੁ ਹੁਕਮੇ ਅਲਾਹ ॥
ਦੋਨੋ ਬੇੜੀਆ ਇਕਠੀਆ ਹੋਈਆ ਸਾਥ ਹੁਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ॥

ਬਯਕਜ ਦਰਾਮਦ ਹੁਮਾਂ ਸਮਸਮਾਹ ॥੫੮॥
ਵਿਚੋ ਇਕ ਜਾਗਾਦੇ ਆਏ ਓਹ ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮੁਖੀ (ਅ:) ਸਾਹਜਾਦਾ ਅਤੇ ਵਜ੍ਹਾ

ਬਬੀ ਕਦਰਤੇ ਕਿਰਦਗਾਰੇ ਅਲਾਹ ॥
(ਤਿਐਰੀਓ) ਦੇਖਤੂੰ ਕੁਦਰਤ ਕਾਰਸਾਜ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ॥

ਦੁਤਨ ਰਾ ਯਕੇ ਕਰਦ ਅਜ ਹੁਕਮ ਸਾਹ ॥੫੯॥
ਦੋਨੋ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤਾਈ ਇਕਥਾ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸੋ ॥

ਦੁਕਿਸਤੀ ਦਰਾਮਦ ਬਯਕਜ ਦੁਤਨ ॥
ਦੋਹਾਂ ਬੇੜੀਆ ਵਿਚੋ ਇਕ ਵਿਚ ਆਏ ਦੋਨੋ ਸਰੀਰ ॥

ਚਗਰੇ ਜਹਾਂ ਆਫਤਾ ਬੇਯਮਨ ॥੬੦॥
ਮਸਾਲ ਅਰਥ ਦੇਸਦੀ ਅਤੇ ਸੂਰਜ ਯਮਨ ਦਾ ॥

ਬਰਫਤੀ ਦੁਕਿਸਤੀ ਬਦਰਯਾਇ ਗਾਰ ॥
ਫੇਰ ਗਈ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਦਾਰਿਆ ਤੂੰ ਗੋਦੇ ॥

ਬਮੋਜ ਅੰਦਰ ਆਮਦ ਚ ਬਰਗੇ ਬਹਾਰ ॥੬੧॥
ਵਿਹ ਲੋਠਾ ਦੇ ਆਈ ਮਾਨਿੰਦ ਪਤੇ ਬਹਾਰ ਦੇ ਦੀ ॥

ਯਕੇ ਅਯਦਹਾ ਬੁਦ ਆਜ ਨਿਸਸਤ ॥
ਇਕ ਭਾਰੀ ਸਰਪਥਾ ਉਥੇ ਬੈਠਾ ਹੋਇਆ ॥

ਬਖਰਦਨ ਦਰਾਮਦ ਵਜਾਂ ਕਰਦ ਜੁਸਤ ॥੬੨॥
ਵਾਸਤੇ ਖਾਵੇ ਦੇ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰਿਬੋਹੀ ਛਾਲ ਮਾਰੀ

ਦਿਗਰ ਪੇਸਤਰ ਬੁਦ ਕਹਿਰੇ ਬਲਾ ॥
ਦੂਸਰੇ ਪਸੇ ਅਗੇ ਭਾਰੀ ਬੀ ਕਹਰ ਰੂਪ ਬਲਾ ॥

ਦੁਦਸਤ ਸਸਤੰ ਕਰਦ ਪਏ ਸਰ ਹੁਮਾਹ ॥੬੩॥
ਦੋਨੋ ਹਥ ਉਸਨੇ ਬੀਆਂ ਵਾਹੂੰ ਖੜੇ ਕੀਤੀ ਉਪਰ ਸਿਰ ਉਨਵੇ ॥

ਮਿਆਰਫਤੁਸੁਦ ਕਿਸਤੀਏ ਹਰਦੇਵਸਤਾ॥

ਵਿਚ ਦੇ ਲੰਘ ਗਈ ਬੇੜੀ ਏਨਾਂ ਦੋਹਾ ਦੇ ਹਥਾਏ॥

ਬਨੇਸੇਦਮਾਨਦਮਜ਼ਮਾਰਮਸਤਾ॥੬੪॥

ਰੂਹ ਸਰਪਸੇ ਦੇਨੋ ਬਚਗਏ॥

ਮਿਰਫਤੀਦਓਰਾ ਬਦਸਤੁਅੰਦਰੂ॥

ਬਲਾਨੇ ਪਕਵਿਆ ਉਸ ਸਰਪ ਕੋਤਾਈ॥

ਬਬਖਸੀਦਓਰਾਬਖਰਦੀਦ ਖੰਗ॥੬੫॥

ਬਖਸਿਆ ਉਨਕੋਤਾਈ ਨਹੀ ਖਾਦਾ ਖੰਗ (ਅ:) ਸੌਹਜਾਦਾ ਤੇ ਬੇਟੀਵਜੀਰਦੀ ਬਚ ਗਈ॥

ਚਨਾਜੀਗਸਦਅਯਦਹਾਬਾਬਲਾ॥

ਅੰਸਾ ਜੁਧ ਹੋਇਆ ਸਰਪਦਾ ਸਾਂਥ ਬਲਾਦੇ॥

ਕਿ ਬੇਰੰਨਿਆਮਦਬਹੁਕਮੇਖਦਾ॥੬੬॥

ਜੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਇਆ ਉਨ ਵਿਚੋ ਕੋਈ ਸਾਂਥ ਹੁਕਮ ਰਬਦੇ॥

ਚਨਾਸੰਜਖੇਜਦਜਿਦਰੀਯਾਅਜੀਮਾ॥

ਅੰਸੀਆਲੋਰਾ ਉਡਦੀਆਹੈ ਕੁਰੀ ਦਰਿਆਸੇ॥

ਕਿ ਦੀਗਰਨਦਾਨਸਤੁਜਜਯਕਰੀਮਾ॥੬੭॥

ਜੇ ਦੁਸਰਾ ਕੋਈਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲੂ ਸੇ॥

ਰਵਾਂਗਸਤੁਕਿਸਤੀਬਮੋਜੇਬਲਾ॥

ਤੁਹਪਈ ਬੇੜੀ ਵਿਚ ਲੋਰਾ ਬਲਾ ਜੋਸੀਆ ਦੇ॥

ਬਰਹੇਖਲਾਸੀਜਿ ਰਹਮਤੁਖਦਾ॥੬੮॥

ਵਿਚ ਰਸਤੇ ਖਲਾਸੇ ਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਹਿਗੁਰੂ ਸੇ॥

ਬਆਖਰਹਮਅਜਹੁਕਮਪਰਵਰਦਗਾਰਾ॥

ਕਿਕਨੂੰਤੀ ਹੁਕਮ ਪਾਲਦੇ ਵਾਲੇ ਬਿਅੰਤਕੇਸੇ॥

ਕਿਕਿਸਤੀਬਰਾਮਦਜਿ ਦਰਯਾਕਿਨਾਰਾ॥੬੯॥

ਜੇ ਬੇੜੀਆਈ ਉਪਰ ਦਰਿਆਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਦੇ॥

ਕਿ ਬੇਰੰਨਬਰਾਮਦਅਜਹਰਦੇਤਨਾ॥

ਜੇਬਾਹਰਆਏ ਬੇੜੀ ਸੇ ਦੇਨੋ ਸਭੀਗੇ॥

੧੦੮ ਨਿਸ਼ਸਤਹ ਲਬੇਆਬਦਰਯਾ ਯਮਨਾ॥੧੦॥
ਬੈਠੇਕੀਤੇ ਉਸੀ ਦਰਿਆ ਯਮਨ (ਅ:) ਉਸੀਥਾਂ॥

ਦਰਾਮਦਯਕੇ ਸੇਰ ਦੀਦਨ ਸਿਤਾਬਾ॥
ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਜੰਗਲਜੇ ਇਕ ਸੇਰ ਦੇਖਕੇ ਛੇਤੀਨਾਲਾ॥

ਬਖ਼ਰਦਨ ਅਜਾਹਰ ਦੁਤਨ ਰਾਕਬਾਬਾ॥੧੧॥
ਵਾਸਤੇ ਖਾਢੇ ਉਨਾ ਵੇਹਾ ਤਨਦੇ ਕਾਬਾਬਦੇ॥

ਸਿਦਰਯਾ ਬਰਾਮਦ ਜਿਮਗਰੇ ਅਜ਼ੀਜਾ॥
ਦਰਿਆਸੇ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰ ਭਾਰੀ॥

ਖਰਮਹਰਦੇ ਤਨ ਰਾ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਆ॥੧੨॥
ਖਾਵਾਮੇ ਹਰਦੇਕੇ ਸਰੀਰਕੇਤਾਈ ਸਾਬ ਤੁਕਮ ਸੁਖੀਦੇ॥

ਬਜਾਇਸ ਦਰਾਮਦ ਜਿਜੇਤੇ ਸਤਾਬਾ॥
ਵਿਚਉਸੀ ਬਾਦੇ ਆਇਆ ਸੇਰ ਸਿਤਾਬੀਸੇ॥

ਸਕੰਦਸ ਹਮੀ ਬੁਰਦ ਬਰਦੇਦ ਆਬਾ॥੧੩॥
ਫਾਲ ਮਾਰੀ ਸੰਰਜੇ ਉਪਰ ਕੀਤੇ ਦਰਿਆਦੇ॥

ਬਪੇਚੀਦ ਸਰਬਖਤ ਗਸਤੁ ਸੇਰਾ॥
ਉਸ ਦੁਹਾਨੇ ਸਿਰ ਨੀਵਾ ਕੀਤਾ ਜੇਰਦੀ ਬਪਟ ਖਾਲੀ ਗਈ॥

ਬਦਹਨੇ ਵਿਗਾਰ ਦੁਸਮਨ ਅਫਤਦ ਦਲੇਰਾ॥੧੪॥
ਵਿਚਮੂਹ ਦੂਸਰੇ ਸਤੁ ਸੁਹਮੇਦੇ ਜਾਪਿਆ (ਅ:) ਸੇਰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੂਹ ਵਿਚ ਜਾਪਿਆ॥

ਬਿਗੀਰਦ ਮਗਰ ਦਸਤੁ ਜੀਰੇ ਸਿਤਾਬਾ॥
ਪਕੜ ਲਿਆ ਸੰਸਾਰਨੇ ਪਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰ ਜੇਰਦਾ ਛੇਤੀਨਾਲਾ॥

ਬਬਰਦੇਦ ਚਿਕਾਕਸੀ ਦਰ ਦਰ ਆਬਾ॥੧੫॥
ਲੇਗਿਆ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਯਮਨ ਦੇ ਵਿਚ ਪਾਹੀਦੇ॥

ਬਾਈ ਕਰਦਰਦੇ ਵਿਚ ਦਰਾਰੇ ਜਹਾਂ॥
(ਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇਖਤੁ ਕਾਬਾਬ ਨਾਰਾਜ ਕੀਸਾਦਈ॥)

ਗਿੰਦੀਚਾ ਕਿਸਾਖਸੀਦ ਕੁਸਤੁਸ ਅਜ਼ਾਂ॥੧੬॥
ਇਨਕੇਤਾਈ ਸੰਸਾਰਨੇ ਅਤੇ ਉਨਕੇ ਭਾਰੀ ਮਾਰਿਆ॥

ਬਿਰਫਤੀਦਹਰਦੇ ਬਹੁਕਮੇਅਮੀਰਾ॥

ਗਏਦੇਨੇਹੀਸਾਬਹੁਕਮਅਮੀਰਦੇ॥ (ਅ:) ਰਬਦੇ॥

ਸਕੇਸਾਹਜਾਦਹਰਦੁਖਤਰਵਜੀਰਾ॥ ੭੭॥

ਇਕਸਾਹਜਾਦਾ ਅਤੇਬੇਦੀ ਵਜੀਰਦੀ॥

ਬਿਅਫਤਾਦਹਰਦੇ ਬਦਸਤੇਅਜੀਮਾ॥

ਪੇਗਏਦੇਨੇਹੀਵਿਚ ਰਸਤੇ ਜੰਗਲ ਭਾਰੀਦੇ॥

ਨਸਾਯਦਵਿਗਰਦੀਦਜੁਜਯਕਰੀਮਾ॥ ੭੮॥

ਨਹੀਥਾ ਸਾਧਦ ਦੂਸਰਾ ਦੇਖਣੇਵਾਲਾ ਸੋਦਾ ਫਾਰਿਗਾਰੂਤੇ॥

ਬਮੁਲਕੇਹਬਸਆਮਦ ਆਨੇਕਖੋਇ॥

ਵਿਚਮੁਲਕਹਬਸਆਮਦੇਆਏਓਹ ਫੁਲੇ ਸੁਭਾਉਵਾਲੇ॥

ਸਕੇਸਾਹਜਾਦਹਰਦਿਗਰਖੁਬਰੋਇ॥ ੭੯॥

ਇਕਸਾਹਜਾਦਾਹ ਅਤੇ ਦੂਸਰੀ ਖੁਬਰੂਇਵਾਲੀ

ਦਰਾਂਜਾਇਆਮਦਕਿਬਿਨਸਸਤੁਹਸਾਹ॥

ਵਿਚਉਸਜਾਗਾਦੇਆਏਜੋਸਿਖੇ ਬਾਦਸਾਹ ਬੈਠਾਹੈ॥

ਨਿਸਸਤੀਦਸਬਰੀਗਜਰਗੀਕੁਲਾਹ॥ ੮੦॥

ਬੈਠਾਹੈਸਿਆਮਸੂਰਤ ਸੁਨੈਗੀ ਛਤਸਿਰ ਪਰਤੈ॥

ਬਦੀਦੀਦਰਿਰਾਬਖਾਂਦੀਦਪੇਸਾ॥

ਬਾਦਸਾਹਨੇਉਨਕੇਤਾਈ ਦੇਖਕੇਆਪਣੇਪਾਸਬੁਲਾਇਆ॥

ਬਿਗਾਫਤੀਦਏਸੇਰਆਜਾਦਕੇਸਾ॥ ੮੧॥

ਕਹਾਜੋਏਸੇਰਜੁਦੇ ਮਗਜ਼ਵਾਲੇ॥

ਜਿਮੁਲਕੇਕੁਦਾਮੀਤੁਈਬੁਰਖਿਰੋ॥

ਕਿਸਮੁਲਕਸੇਤੋਤੂੰ ਸਾਬਮੇਰੇਕਹਾ॥

ਚਿਨਾਮੇਕਿਰਾਤੇਬਈਤਰਫਜੋ॥ ੮੨॥

ਕਿਆਨਾਮਤੇਰਾਅਤੇਕਿਸਦਾਤੂੰਬੈਠਾਹੈਏਧਰਕੀਕੰਮਅਤੇਕੀਫੂਡਦਾਹੈ

ਵਗਾਨਨਹਮਰਾਤੇਨਗੋਈਚੁਰਾਸਤਾ॥

ਅਰਜੇਕਰਮੇਰੇਤਾਈ ਨਹੀਕਹੇਗਾ ਐਸਾਸਚਾ॥

ਕਿ ਮੁਰਦਨ ਸਤਾ ਬ ਅਸਤੁ ਏ ਜਦ ਗਵਾਹ ਸਤਾ॥

ਜੋ ਮੋਤ ਤੇਰੀ ਛੇਤੀ ਯੀਹੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਫ ਦਾਹੇ॥

੮੩॥

ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਪਿਸਰੇ ਮਮਾਈ ਦਰਾ॥

(ਸਾਹਜ ਦੇ ਨੇਕੀ) ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਮਮਾਈ ਦਰਾ ਦਾ ਮੇ ਬੇਟਾ ਹਾ॥

ਕਿ ਦੁਖਤਰ ਵਜੀਰ ਅਸਤੁ ਏ ਕਉ ਜਵਾਂ॥ ੮੪॥

ਏਹੁ ਬੇਟੀ ਵਜੀਰ ਦੀ ਭੇ ਵੇ ਨਵੀਨ ਜੁਵਾਨੀ ਵਾਲੀ

ਹਕੀਕਤ ਬਗੁਫਤ ਸੁਜਿ ਪੇਸ਼ੀ ਨਹ ਹਾਲਾ॥

(ਹੋਸਨ ਜਮੀਰਨੇ) ਹਕੀਕਤ ਕਹੀ ਅਗਲੇ ਹਾਲ ਦੀ॥

ਕਿ ਬਰਵੈ ਚ ਬਗਜ ਸਤੁ ਚੰਦੀ ਜਵਾਲਾ॥ ੮੫॥

ਜਿਸਤਾ ਉਪਰ ਉਸਦੇ ਗੁਜਰੀ ਇਤਨੀ ਕੰਮੀ

ਬਮਿਹਰਸ ਦਰਾਂ ਮਦ ਬਗੁਫਤ ਅਜ ਜਬਾਂ॥

ਬਾਦ ਸਾਹ ਕਿਰਪਾਲ ਗੀਵਿਚ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰਸਨਾ ਸੋ ਕਿਹਾ॥

ਸਰਾਜਾਇ ਗਾਹੇ ਜਿਖਦ ਖਾਨਹ ਦਾਂ॥ ੮੬॥

ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਤਾਈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਘਰ ਜੇ ਜਾਣਾ॥

ਵਜਾਰਤ ਖਦ ਸਰਾ ਤੁਰਾ ਮੇ ਦਿਹਮਾ॥

ਵਜੀਰੀ ਆਪਣੇ ਕੇ ਤਾਈ ਮੇ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਦਿਵਹਾਂ॥

ਕੁਲਾਹੇ ਮੁਮਾਲਕ ਤੁ ਬਰਸਰ ਨਿਹਮਾ॥ ੮੭॥

ਛੋੜ ਮੁਲਕ ਦਾ ਤੇਰੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਰਖਦਾ ਹਾਂ ਮੇ॥

ਬਗੁਫਤੰਦ ਈਰਾ ਵਕਰਦੰਦ ਵਜੀਰਾ॥

ਕਿਹਾ ਇਸਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਕਰਾਦੰਤਾ ਵਜੀਰਾ॥

ਕਿਨਾਮੇ ਵਜੀ ਬੁਦ ਰਉਜਨ ਜਿਮੀਰਾ॥ ੮੮॥

ਕਿਸਵਾਸਤੇ ਜੋ ਉਸ ਕਨਾਮਾ ਬਾ ਹੋਸਨ ਜਮੀਰਾ॥

ਬਹਰਜਾ ਕਿ ਦੁਸਮਨ ਸਨਾਸਦ ਅਜੀਮਾ॥

ਦਿਚ ਜਿਸ ਜਾਗਦੇ ਜੋ ਸੁਤ ਪਛਾਣਿਆ ਵਰਾ

ਦਵੀਦੰਦ ਬਰਵੈ ਬਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮਾ॥ ੮੯॥

ਦੋਹੀਆ ਉਪਰ ਉਸਦੇ ਸਾਬਹਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ॥

ਕਿ ਖੁੰਨਸ ਬਰੇਜੀਦ ਵ ਕਰਦੀਦ ਜੇਰਾ।

ਜੇ ਖੁੰਨ ਉਸਦਾ ਭੋਲਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਉਸਨੂੰ ਹੁਕਮਾਵੇਰਾ।

ਦਿਗਰਜਾ ਸੁਨੀਦੇ ਦਵੀਦੇ ਦਲੇਰਾ। ੯੦॥

ਦੁਸਰੀ ਜਾਗਾ ਸੁਣੀਦਾ ਦਉਫ਼ਿਆ ਦਲੇਰ ਹੋਕੇ।

ਬਹਰਜਾ ਕਿ ਤਰਕਸ ਬਰੇਜੀਦ ਤੀਰਾ।

ਵਿਚ ਜਿਸ ਜਾਗਾਵੇਂ ਜੇ ਤੀਰ ਤਰਕਸ ਸੇ ਮਾਰਿਆ।

ਬਕਸਤੇ ਅਦੁਰਾ ਬਕਰਦੇ ਅਜੀਰਾ। ੯੧॥

ਮਾਰਤਾ ਬਤੂਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਕਰਦਾ ਕੋਈ

ਬਮੁਦਤ ਯਕੇਸਾਲ ਤਾ ਚਾਰਮਾਹਾ।

ਵਿਚ ਅਰਸੇ ਇਕਸਾਲ ਅਤੇ ਚਾਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ।

ਦਰਖਸਿੰਦਹ ਅਮਦ ਚਰਖਸਿੰਦ ਮਾਹਾ। ੯੨॥

ਚਮਕਣ ਵਿਚ ਆਇਆ ਮਾਨਿੰਦ ਚੰਦਮਾ ਚਮਕਣੇ ਫਾਲੇਦੀ।

ਬਦੇਜੀਦ ਦਸਮਨ ਬਸੇਜੀਦ ਤਨਾ।

ਪੋਰਤਾ ਬਤੂਆਨੂੰ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਾਇਆ ਉਨਾਦਾ ਸਰੀਰਾ।

ਬਯਾਦ ਅਮਦ ਸੁਰੇਜਗਾਰੇ ਕਹਨਾ। ੯੩॥

ਵਿਚ ਯਾਦਗੀਰੀਦੇ ਆਇਆ ਉਸਨੂੰ ਦਿਨ ਪਿਛਲਾ

ਬਗੁਫਤਸ ਯਕੇਰੇਜ ਦਖਤਰ ਵਜੀਰਾ।

ਕਿਹਾ ਇਕ ਦਿਨ ਰੋਸਨ ਜਮੀਰਨੂੰ ਬੋਟੀ ਵਜੀਰਦੀ ਨੇ।

ਕਿਏ ਸਾਹ ਸਾਹਨ ਰਉਸਨ ਜਮੀਰਾ। ੯੪॥

ਜੇਏ ਬਦਸਾਹੇਦੇ ਬਾਦਸਾਹ ਰੋਸਨ ਜਮੀਰਾ।

ਬਯਕ ਬਾਰ ਮੁਲਕਤ ਫਰਮੇਸ ਗਸਤਾ।

ਇਕ ਬਾਰਹੀ ਮੁਲਕ ਆਪਣਾ ਤੈ ਭੁਲਾਇਤਾ

ਕਿ ਅਜ ਮਸਤ ਮਸਤੀ ਹਮ ਹੋਸ ਗਸਤਾ। ੯੫॥

ਜੇ ਗਜਦੀ ਮਸਤੀਏ ਮਸਤ ਹੋਕੇ ਸਭ ਅਕਲ ਭੁਲਾਇਤੀ ਤੈ।

ਬਾਂਆਂ ਮੁਲਕ ਪੇਸ਼ੀਨ ਹਰ ਯਾਦ ਕੁਨਾ।

ਤੂੰ ਉਸ ਮੁਲਕ ਅਗਲੇ ਆਪਣੇ ਕੰਤਾਈ ਯਾਦ ਕਰਾ।

ਕਿਸਹਰੇ ਪਦਰ ਰਾ ਤੁਆ ਬਾਦ ਨਾਨਾ ॥੯੬॥

ਜੇ ਸਹਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਦਾ ਤੂੰ ਆ ਬਾਦ ਕਰ

ਨਿਗਾਹ ਦਾ ਸੁਤ ਅਜ ਫੁੱਲੋ ਲਸਕਰ ਤਮਾਮਾ ॥

ਨਿਗਾਹ ਰਖਿਆ ਫੁੱਲ ਅਤੇ ਸੁਪਾਹ ਕੇ ਸਭ ਤਾਂ ॥

ਬਸੇ ਗੀਜ ਬਖਸੀਦ ਬਰਵੇ ਮੁਦਾਮਾ ॥੯੭॥

ਬਹੁਤ ਖਜਨੇ ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਸਦੀਵ ਕਾਝ

ਯਕੇ ਲਸਕਰ ਆਰਾਸਤ ਚੰਨੋ ਬਹਾਰਾ ॥

ਇਕ ਲਸਕਰ ਸਫਾਰਿਆ ॥ ਨਿੰਦ ਨਵੀਨ ਬਸੰਤ ਰੁਤ ਸੀ

ਸਿਖੰਜਰ ਵ ਗੁਰਜੇ ਵ ਬਖਤਰ ਹਜ਼ਾਰਾ ॥੯੮॥

ਤਲਵਾਰ ਸੇ ਅਤੇ ਗੁਰਜਾ ਸੇ ਅਤੇ ਸੰਜੇ ਆਂ ਹਜ਼ਾਰਾ ਹੀ ਬਣਾਈ ॥

ਜਿਰਹ ਪੇਦ ਖਿਫਤਾਂ ਵ ਬਰ ਗਿਸਤੁ ਵਾਂ ॥

ਠਿਲੇ ਅਤੇ ਸਿਰਦੇ ਰੋਪ ਕੁੜਤੀਆ ਅਤੇ ਘੋੜੇ ਦੀ ਗਰਦਣੀ ਜੋ ਛੋਟੇ ਦੀ ॥

ਜਿ ਸਮਸੇਰ ਹਿੰਦੀ ਗਿਰਾ ਤਾਂ ਗਿਰਾ ॥੯੯॥

ਤਲਵਾਰ ਹਿੰਦੀ ਦੀਆ ਭਾਰੀ ਭਾਰੀ ਮੁਲਦੀਆਂ ॥

ਸਿ ਬੰਦਕ ਮਸਹਦ ਵ ਚੀਨੀ ਕਮਾਂ ॥

ਬੰਦਕ ਮਸਹਦ ਦੀਆ ਅਤੇ ਕਮਾਣਾ ਚੀਨ ਦੀਆਂ

ਜਿਰਹਿ ਰਮ ਸਮਸੇਰ ਹਿੰਦੋ ਸਤਾਂ ॥੧੦੦॥

ਸੰਜੇ ਆਂ ਰੂਮ ਦੀਆਂ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਹਿੰਦੋ ਸਤਲ ਦੀਆ ਖਰੀਦੀਆਂ ॥

ਚਿ ਅਜਤਾਜੀ ਅਸਪਾਨ ਫੇਲਾਦ ਨਾਲਾ ॥

ਬਿਆਘੋੜੇ ਤਾਜੀ ਪੁਲਾਦੀ ਨਾਲ ਜਿਨਦੇ ਪੈਰਾਂ ਲਗੇ ਹੋਏ ਹੋ ॥

ਹਮਹ ਯਿੰਦਹ ਫੀਲਾਂ ਅਜਿ ਸਬ ਮਿਸਾਲਾ ॥੧੦੧॥

ਸਭ ਮਸਤ ਹਾਥੀ ਆਨੰਦ ਕਾਲੀ ਰਤ ਦੇ ॥

ਹਮਹ ਸੇਰ ਮਰਦਾਂ ਵ ਜੋਰਾਂ ਵਰਾ ॥

ਸਭ ਸੁਰਮੇ ਮਰਦ ਅਤੇ ਅਤਸੇ ਜੋਰ ਵਾਲੇ ॥

ਕਿਸੇਰ ਅਫਕਨਾਂ ਰਾ ਬਸਫ ਅਫਕਨਾ ॥੧੦੨॥

ਜੋ ਸੁਰਮਿਆ ਦੇ ਪਰੇ ਕੋਤਾਈ ਸਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਅਸੇ ਸੁਰਮੇ ਕਤੇ ਕੀਤੇ ॥

ਬਰਜਮ ਅੰਦਰੂ ਹਮਚੁ ਫੀਲ ਅਫਕਨ ਅਸਤਾ ॥ ੧੧੩ ॥

ਵਿਚ ਜੁਧਦੇ ਮਲਿਕੁ ਹਾਥੀ ਸਿਟਣੇ ਵਾਲੇਰੀਯੇ ॥

ਬਬਜਮ ਅੰਦਰੂ ਚਰਬ ਚਾਲਕ ਦਸਤਾ ॥ ੧੦੩ ॥

ਵਿਚੁ ਸੁਭਾਰੇ ਹੇਠਿਅੰਤੁ ਅਤੇਚਾਲਕ ਹਥਾਰੇਹੇਨ

ਨਿਸਾਮੇਦਿਹਦ ਨੇਜਰਾਨੇਕ ਖੁੰ ॥

ਨਿਸਾਨਦੇਹੇਨ ਨੇਜਰਾਨੇਕ ਏਈ ਠੋਕ - ਖੁੰਨਦੇ

ਕਸੀਦੀਦ ਅਜ ਤੇਗ ਜਹਰਾ ਬਰੀ ॥ ੧੦੪ ॥

ਖਰੀਓ ਤਲਵਾਰ ਜਹਰੀ ਖਾਬਦਾਲੀ

ਯਕੇਫਉਜ ਅਰਸਤੁਹ ਹਮਚੁ ਕੋਹਾ ॥

ਇਕ ਫਉਜ ਸਦਾਗੀਓ ਮਲਿਕ ਪਹਾੜਦੀ ॥

ਜਵਾਨ ਨਸਾਇਸਤੁਹ ਏ ਯਕਗੋਰੇਹਾ ॥ ੧੦੫ ॥

ਜੁਗਮੇ ਲਾਇਕਾਰੀ ਇਕ ਤਮਲ

ਬਿਪੇਸੀਦ ਦਸਤਾਰ ਦਖਤਰ ਵਜੀਰਾ ॥

ਪਹੀ ਪਛਤੀ ਬੇਟੀਵਜੀਰਦੀਨੇ ਅਰਬਤ ਮਰਦਾਨਾਭੇਸਕੀਤਾ ॥

ਬਿਬਸਤੀਦ ਸਮਸੇਰ ਜਸਤੀਦ ਤੀਰਾ ॥ ੧੦੬ ॥

ਬੀਨੀਓ ਤਲਵਾਰ ਲਕਨਾਲ ਚੁਣਲੇਦੀ ਤੀਰ

ਬਸਰਦਾਰੀਏਕਰਦ ਪੇਸੀਨਹ ਫਉਜਾ ॥

ਸਰਦਾਰੀਕੀਤੀ ਉਸਨੇ ਪੈਲੀ ਫਉਜਦੀ

ਰਵਾਕਰਦ ਲਸਕਰ ਚ ਦਰੀਆਇ ਮਉਜਾ ॥ ੧੦੭ ॥

ਰਵਾਨਾਕੀਤੀ ਫੌਜ ਮਲਿਕ ਲਹਿਰੇ ਦਰਿਆਇਦੀ

ਯਕੇਗੋਲ ਬਸਤੁਹ ਚ ਅਬਰੇ ਸਿਆਹਾ ॥

ਇਕ ਤਮਲ ਬਣਾਇਆ ਮਲਿਕ ਪਹਾੜਦੀ

ਬਿਲਰਜੀਦ ਕੁਮੇਬਲਗਜੀਦ ਮਾਹਾ ॥ ੧੦੮ ॥

ਪਿਥਦੀ ਕੰਧੀ ਅਤੇ - ਚੰਦਮਾ ਗਿਲਿਆ

ਬਿਅਵਰਦ ਲਸਕਰ ਚ ਕਰਦੈਹ ਦੁਦਾ ॥

ਇਮਾਈ ਫੌਜਕੇਤਾਈ ਜਦੋਉਪਹਰਦੇ

੧੧੪ ਸਲਾਹੇ ਦਿਗਰ ਤੀਰ ਤੇਗੋ ਨਮਦਾ ॥੧੦੮॥

ਸਲਾਹਤਲਵਾਰ ਅਤੇਤੀਰਤੇਬੀਨਾਤੁਲੀਕੀਤੀਅਥਤੋਬੀਨਾਸਲਾਹੀਤੇਹੋਗਲਾਨੀ
ਕਰਨੀ

ਬਿਆਰਾਸਤਲਸਕਰ ਬਸਾਜੇ ਤਮਾਮਾ ॥

ਬਦਾਇਆਫੇਜਨੂ ਸਾਬ ਸਬ ਅਸਬਾਬਦੇ ਪੂਰਣ

ਹਮਹ ਖੰਜਰੇ ਗਰਜੇ ਗਪਾਲ ਨਾਮਾ ॥੧੧੦॥

ਤਮਾਮਤਲਵਾਰੀ ਅਤੇਗਰਜੀ ਅਤੇਗੋਪੀਆਕੇਨਾਲ

ਬਬਰਦੀਦਅਕਲੀਮਤਾਰਾਜਸਖਤਾ ॥

ਲੋਗਈਵਲਾਇਤੋਕੇ ਲੁਟਣਸਲਾਖਤ ਅਥਤ ਵਲਾਇਤ ਨੂੰਸਖਤੀਨਾਲਲੁਟਿਆ

ਬਿਬਰਦੀਦਸਹੇਬਾਦਪਾਯਾਨਰਖਤਾ ॥੧੧੧॥

ਲੋਗਈਬਾਰਸਾਜੀਘੋੜੇ ਪਵਣਹੁਪਾਂਨੂ ਅਤੇਅਸਬਾਬਉਨਾਦਾ

ਚਨਾਜੀਗਕਰਦੀਦਅਜਾਂਮੁਲਕਰਾ ॥

ਅੰਸਾਜੁਪਕੀਤਾ ਉਸਮੁਲਕਕੇ ਤਾਈ

ਚੁਬਰਗੇਦਰਖਤਾਜਿਬਾਦੇਸਬਾਂ ॥੧੧੨॥

ਜੋਸੇ ਪਰੇਦਰਖਤਾਦੇ ਸੁਨ ਪੇਦੇਧੋਨ ਬੁਝੇਪਵਣਨਾਲ

ਬਿਕੁਸਤਨਅਦਰਾਕੁਸਾਇਦਬਪੇਸਾ ॥

ਸਾਬਮਾਰਨੇ ਸਤੁਆਦੇਪੇਲਿਆ ਆਪਣੇ ਅਗੇਕੋ

ਬਬੇਰੂ ਜਿਮੁਲਕਸਹਿਮਾਰਹਰੇਸਾ ॥੧੧੩॥

ਬਾਹਗਲਿਆਦਮੁਲਕਸੇਤਮਾਮਕੋਤਾਈ ਪਾਇਲਅਥਤ ਸਤਮੁਲਕਨੂੰਪਾਇਲਕੀਤਾ

ਪਰੀਚਿਹਰਹਏਹਮਚੁਸੇਰੇਨਿਯਾਦਾ ॥

ਪਰੀਜੋਸਾਮੂਹਰੇ ਅਨੀਦਸਿਪਰੀਬੇਧੀਦੀ(ਫਾੜਖਾਢੇਵਾਲੀਹੋ) ਵਜੀਰਦੀਲਕੁਕੀ

ਬਿਕੁਸਤਨਅਦਰਾਕਿ ਖੰਜਰਕੁਸਾਦਾ ॥੧੧੪॥

ਦਸਤੇਮਾਰਨੇ ਸਤੁਆਦੇ ਜੋਤਲਵਾਰਬੋਲੀਏ

ਬਹਰਜਾਦਵੀਦੇਬਿਕੁਸਤੇਅਜਾ ॥

ਬੀਚਜਿਧ ਜਾਗਾਰੇ ਦਉਕੇਜਾਦੀਉਥੇਯੀਮਾਰਦੀ

ਬਹਰਜਾਰਸੀਦੇਬਿਬਸਤੇਅਜਾ ॥੧੧੫॥

ਬੀਚਜਿਸਜਗਾਦੇ ਪਹਰਦੀ ਬੰਨਲਿਆਉਦੀਉਥੇਯੀਸਤੁਆਨੂੰ

ਸਏ ਦਈ ਅਜਾ ਸਾਹ ਮਾਯੀ ਦਰਾ॥

ਸੋਈ ਇਹ ਕੀ ਕੁਤ ਬਾਦ ਸਾਹ ਮਾਯੀ ਵਾਏ ਨੇ॥

ਬਤੀਦੀ ਦਰਾਮਦ ਬਜਾਇਸ ਹੁਮਾਂ॥੧੧੬॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇ ਦੇ ਅਇਆ ਉਸੀ ਜਾਗਾਤੇ

ਬਰਾ ਰਾਸਤਾ ਫਉਜ ਚੁੰ ਨਉ ਬਹਾਰ॥

ਬਾਈਫਜ ਮਾਨਿਦ ਨਾਵੀਨ ਕੁਤੀ

ਜਿਤੋਪੋਤੁ ਪਕਖੰਜਰੇ ਆਬਦਾਰ॥੧੧੭॥

ਤੋਪਾ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰਾਂ ਆਬਦਾਰ ਲਈ ਆਸਾਬ

ਬਪੇਸੇ ਸਫਾਮਦਰ ਦਰਯਾ ਅਮੀਕਾ॥

ਅਗੇ ਜੁਧ ਦੇ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਵੀਰਿਆ ਭਾਰੀ ਹੋਤਾਹੈ

ਜਿ ਸਿਰਤਾ ਕਦਮ ਹਮਚ ਮਾਹਨ ਗਰੀਕਾ॥੧੧੮॥

ਸਿਰਸੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇੜੀ ਜੈਸੇ ਲੋਹੇ ਸੇਮਕੀ ਆਉਂਦਾਹੈ

ਬਾਅਵਾਜ਼ ਤੋਪੋਤਮਾਚਹਤੁ ਫੰਗਾ॥

ਸਾਬ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਪਾ ਅਤੇ ਤਮਚੇ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੇ॥

ਜਿਮੀ ਗਸਤ ਹਮਚੁ ਗੁਲੇ ਲਾਲਹ ਰੰਗਾ॥੧੧੯॥

ਪ੍ਰਿਥੀ ਹੋਈਐ ਮਾਨਿਦ ਗੁਲਾ ਲਾਲੇ ਦੀ ਲਾਲ

ਬਮੇਦਾਂ ਦਰਾਮਦ ਕਿ ਦੁਖਤਰ ਵਜੀਰਾ॥

ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਆਈ ਜੋਖਣੀ ਵਜੀਰ ਦੇ ਦੀ ਸੀ

ਬਯਕ ਦਸਤ ਚੀਨੀ ਕਮਾਂ ਦਸਤ ਤੀਰਾ॥੧੨੦॥

ਵਿਚ ਇਕ ਹਥ ਦੇ ਕਮਾਣ ਚੀਨੀ ਦੂਸਰੇ ਹਥ ਵਿਚ ਤੀਰ ਲਿਆ ਹੋਇਆ

ਬਹਰਜਾ ਕਿਪਰਾ ਸੁਫਦਤੀਰ ਦਸਤਾ॥

ਵਿਚ ਜਿਸ ਜਾਗਾਏ ਜੋ ਉਡਤੀਰ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਸੇ

ਬਸਦ ਪਹਿਲਏ ਪੀਲ ਮਰਦਾਂ ਗੁਜਸਤਾ॥੧੨੧॥

ਵਿਚ ਸੈਂਕੜੇ ਪਸਲੀਆਂ ਗਈ ਜੈਸੇ ਆਂਧਰੀਆਂ ਤੇ ਨਕੋ ਪਾਸ ਪਏ

ਚੰਨ ਮਚਿਜ ਖੇਜਦ ਜਿ ਦਰੀ ਆਬ ਸੀਰਾ॥

ਜੈਸੇ ਲੋਹਾ ਚੁੰਨੀਆਂ ਜੈਸੇ ਫੁੱਲ ਪਥਰ ਸੇ ਖਾਹਿ ਨੇਤੁ ਰਵਾਤੀ॥

ਬਰਖਸਾ ਅੰਦਰਾਮਦ ਚਤੇਗੇ ਨਿਰੰਗਾ ॥੧੨੩॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈ ਤਲਵਾਰ ਸੁਰਮਿ ਆਈ ਅਥਾ ਤੇ ਜੋਸ ਵਯਾਵਿਚ ਸੀ ਮਾਰ ਪਵਾਏ ਤੇ ਸੋ ਸੁਰਮਿ ਆਈ
ਆਤ ਲਵਾਹਾ ਚਮਕਦੀ ਆਈ

ਬਤਾ ਬਸ ਦਰਾਮਦ ਯਕੇਤਾ ਬਨਾਕਾ ॥

ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਿਚ ਆਇਆ ਇਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੀ ਸਾਰੇ

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾਮਦ ਯਕੇਖੀਨ ਖਾਕਾ ॥੧੨੩॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈ ਮਿਠੀ ਲਹੁ ਵਾਲੀ ਅਰਥ ਤੇ ਉਸਮੁਲਕ ਵਿਚ ਮਿਟੀ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਰੰਗ ਹੋ ਗਈ

ਬਤਾ ਬਸ ਦਰਾਮਦ ਹਮਰ ਹਿਦ ਤੇਗਾ ॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈ ਆਂ ਸਭ ਹਿੰਦੀ ਤਬ ਵਾਹਾਂ

ਬਗਰੀਦ ਲਸਕਰ ਚ ਦਰੀਆਇ ਮੇਗਾ ॥੧੨੪॥

ਵਿਚ ਗਜਣ ਦੇ ਆਇਆ ਲਸਕਰ ਮਾਨਿ ਦਰੀਆਈ ਅਤੇ ਬਦਲਦੀ

ਬਰਖਸਾ ਅੰਦਰਾਮਦ ਬਚੀਨੀ ਕਮਾਂ ॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈਆ ਚੀਨਦੀਆ ਕਮਾਣੇ ॥

ਬਤਾ ਬਸਾਮਦਸ ਤੇਗ ਹਿਦੇ ਸਤਾਂ ॥੧੨੫॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈਆਂ ਵਲਵਾਰ ਹਿਦ ਸਤਾਂ ਨਦੀਆਂ

ਗਰੇਵਹ ਬਰਾਵਜਦ ਚੰਦੀ ਕੋਰੇਗਾ ॥

ਸਬਦ ਕਮਾਣਾ ਦਾ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਕਈ ਕੋਸ ਪੁਕ

ਬਗਦਰੀਦ ਦਰੀਆ ਬਦਰੀਦ ਕੋਗਾ ॥੧੨੬॥

ਵਿਚ ਕੀਬਣ ਦੇ ਆਇਆ ਦਰੀਆ ਅਤੇ ਪਾਟੇ ਪਹਾੜ

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾਮਦ ਜਮੀਨੇ ਜਮਾਂ ॥

ਵਿਚ ਸੋਰੇ ਦੇ ਆਈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਤੇ ਸਿਸਾਹਾ ॥

ਬਤਾ ਬਸ ਦਰਾਮਦ ਚਤੇਗੇ ਯਮਾਂ ॥੧੨੭॥

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਈ ਜਿਸ ਦੇ ਲੋਕ ਲਵਾਰ ਯਮਨ ਦੇ ਵਲਾਇਤ ਦੀ

ਬਤੇਜਾਮਦੇ ਨੇਜਹ ਏ ਬਾਸਤੀ ॥

ਵਿਚ ਤੇਜੀ ਦੇ ਆਇਆ ਨੇਜਹ ਬਾਸ ਦੇ ਛੋੜਾ ਵਾਲਾ

ਬਜੀਬਸ ਦਰਾਮਦ ਤੁਨੇ ਨਜਨੀ ॥੧੨੮॥

ਵਿਚ ਜੋਸ ਦੇ ਆਇਆ ਸਰੀਰ ਇਸਤੀਦਾ

ਬਸੰਦਰਾਮਦ ਨਟੀਰ ਹਾਇਕਹਰਾ।

ਵਿਚਰੇ ਕੇ ਕਰਨੇ ਦੇ ਆਏ ਨਗਾਰੇ ਕਰਕਰਨੇ ਵਾਲੇ

ਸਿਤੋਹੋ ਸਿਨੇਜਹ ਬਿਪੋਸੀਦ ਦਹਰਾ। ੧੨੮॥

ਤੋਪਾ ਅਤੇ ਨੇਜਿਆਸੇ ਮੰਦਾਨ ਭਰੀਆ

ਬਸੰਦਰਾਮਦ ਕਮਾਨੇ ਕਮੀਦਾ।

ਵਿਚ ਜੇਸਦੇ ਆਇਆ ਕਮਾਨਾ ਅਤੇ ਕਮੀਦਾ ਅਥਾਤ ਫਾਰੀਆ

ਦਹਖਜਾ ਸਦਹ ਤੇਗ ਸੀਮਾ ਬਹਿਦਾ। ੧੨੯॥

ਗਮਕਵੇ ਵਿਚ ਆਇਆ ਤਲਵਾਰ ਪਾਰੇ ਦੀ ਤਾਂ

ਬਜੇਸ ਅਮਦਹ ਖਜਰੇ ਖਾਰਖੀ।

ਵਿਚ ਜੇਸ ਦੇ ਆਈ ਤਲਵਾਰ ਲਹੁਖਾਣ ਵਾਲੀ

ਜੁਬਾਨੇਜਹ ਮਾਰਸ ਬਰਾਮਦ ਬਹੁੰ। ੧੩੦॥

ਜੁਬਾਨ ਨੇਜੇ ਦੀ ਸੁਪਦੀ ਜੀਤ ਦੀ ਤਾਂ ਬਾਹਰ ਆਈ

ਬਤਾ ਬਸਦਰਾਮਦ ਤੁਫੇ ਤਾਬ ਨਾਕਾ।

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਆਇਆ ਚਮਕਾਰ ਮਕਦੇ ਵਾਲਾ ਅਥਾਤ ਤੋਪਾ ਤੇ ਬੰਦੂਕ ਦੀਆਂ ਨੀਆਂ ਨੇ
ਜੁਧ ਵਿਚ ਅਗਨੀ ਮੇਲੀ ਬਰਸਾਈ

ਯਕੇ ਸਰਖੋਗੇ ਗਿਰਦ ਸੁਦ ਗਰਦ ਖਾਕਾ। ੧੩੧॥

ਇਕ ਹੀਲਾ ਲੰਗ ਪ੍ਰਿਥੀ ਅਤੇ ਗੋਧਕ ਲਾਲ ਰਾਹੀਂ ਆਇਆ ਅਥਾਤ ਖਿਥੀਲ ਹਨਾਲੇ ਜੋ ਸੀਲਾ
ਜੋ ਸੀਲਾ ਪਕਲ ਨਾਲੋਂ ਲੰਗੀ ਪ੍ਰਿਥੀ

ਦਹਾਦਿਹ ਦਰਾਮਦ ਸਿਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ।

ਸਬਦ ਕਰਨ ਵਿਚ ਆਏ ਤੀਰਾ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਬੇ

ਹਯਾਹਯ ਦਰਾਮਦ ਨਿਹੀਰੇ ਨਿਹੀਗਾ। ੧੩੨॥

ਬਰਖਾ ਬਰਸਾਉਣ ਲਗੇ ਸੁਰਮੇ ਉਪਰ ਸੁਰਮਿਆਵੇ।

ਚਕਾਚਕ ਬਰਖਾ ਸਤ ਤੀਰੇ ਕਮਾਂ।

ਸਬਦ ਉਠੇ ਤੀਰਾ ਅਤੇ ਕਮਾਣਾਵੇ।

ਬਰਾਮਦ ਯਕੇ ਰੁਸਤ ਖੇਜ ਅਜ ਜਹਾਂ। ੧੩੩॥

ਬਾਹਰ ਆਈ ਪਰੋਲੇ ਸੰਜਾਰ ਸੇ ਇਕੇ ਬਾਰ

ਨੋਪੇ ਇਦੁਰ ਬਰਜਿਮੀ ਬੁਦ ਜਾਂ।

ਨਾਤੁ ਭਨੇ ਵਾਲੇ ਨੂਖੀ ਉਪ ਪ੍ਰਿਥੀ ਦੇ ਜਾਗਾ

ਨਪਾਰਿਦਰਾ ਦਰਹਵਾ ਬੁਦ ਰਾਹਾ ॥੧੩੫॥
ਨਾ ਉਡਦੇ ਵਲੇ ਪੰਛੀ ਨੂੰ ਵਿਚ ਪਉਂਦੇ ਰਸਤਾ ਰਹਿਆ

ਚਨਾਤੇਗ ਬਾਰਦਮੀਆਨੇ ਮਸਾਫਾ ॥
ਅੱਸੀ ਤਲਵਾਰ ਬਰਸੀ ਵਿਚ ਜੁਧਦੇ ॥

ਕਿਅਜਕੁਸਤਗਾਂ ਸੁਦ ਸਿਮੀ ਕੋਹਕਾਫਾ ॥੧੩੬॥
ਜੇ ਮੁਹਰਿ ਪਾਨ ਲੋਏ ਪਿਥਵੀ ਪਹਾਨ ਕਾਫਾ ਜੇਸੀ ਕੋਹਕਾਫਾ ਪਹਾਨੁ ਹੋ ਰੂਸਾਵਿਚ

ਕਿਪਾਰਿਸਰੀ ਬੋਹਰੀਦਾਂ ਸੁਦਹਾ ॥
ਜੇ ਪੇਹਾ ਅਤੇ ਸਿਹਾਵਾ ਫੇਰ ਇਤਨਾ ਹੋਇਆ

ਕਿਮੇਵਾ ਪਰ ਅਜਗੋਇ ਚਉਗਾ ਸੁਦਹਾ ॥੧੩੭॥
ਜੇ ਮੇਵਾ ਨਭਗਨੇ ਆਖਦੇ ਅਤੇ ਖੁੰਡੀਆਂ

ਰਵਾ ਰਵ ਦਰਾਮਦ ਬਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ ॥
ਛੇਤੀ ਛੇਤੀ ਤੁਰਦੇ ਵਿਚ ਆਏ ਤੀਰ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕ

ਕਿਪਾਰਹ ਸੁਦਹ ਖੋਦ ਖਿਫਤਾਂ ਜੰਗਾ ॥੧੩੮॥
ਜੇ ਪਾਦ ਗਏ ਟੋਪ ਅਤੇ ਚਿਲਤੇ ਵਿਚ ਜੁਧਦੇ ॥

ਚਨਾਤੇਗ ਤਾਬਸਤਪੀਦ ਆਫਤਾਬਾ ॥
ਅੱਸੇ ਤਲਵਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋਏ ਜੇਸੇ ਸੂਰਜ ਤਪਾਗਿਆ ॥

ਦਰਖਤਾਂ ਸੁਦਹ ਖਸਕ ਦਰਲਾਇਆ ਬਾ ॥੧੩੯॥
ਦਰਖਤ ਸੁਕ ਗਏ ਅਤੇ ਰਗਿਆ ਪਾਣੀ ਸੁਕਾਗਿਆ ॥

ਚਨਾਤੀਰ ਬਾਰਾਂ ਸੁਦਹ ਹਮਚੁ ਬਰਕਾ ॥
ਅੱਸੀ ਤੀਰ ਵੀ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ਜੇਸੇ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਦੀ ਹੈ

ਕਿਅਫਤਾਦ ਸੁਦ ਫੀਲ ਚੰਫਰਕ ਫਰਕਾ ॥੧੪੦॥
ਤੁਥ ਗਏ ਹਾਥੀ ਵਿਚ ਲਾਹੁੰਦੇ ਚੋਟੀ ਚੋਟੀ ਤਕ

ਬਹਰ ਬਾਮਦਿਰਾਮਦ ਵਜਰਿ ਚੁਬਾਦਾ ॥
ਵਿਚ ਜੁਧ ਅੰਦਰ ਆਇਆ ਵਜਰ ਜੇਸੇ ਪਵਣ ਆਵਦੀ ਹੈ ॥

ਯਕੇ ਤੇਗ ਮਾਧੀ ਦਰਨੀ ਕੁਸਾਦਾ ॥੧੪੧॥
ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਮਾਧੀ ਵਾਦਾਈ ਖੋਲੀ ਹੋਈ ਹਥ ਵਿਚ

ਦਿਗਰ ਤਰਫ ਆਮਦ ਬਦਖਤਰ ਅਜਾਂ।

ਦੁਸਰੇ ਪਾਸੇ ਤੇ ਆਈ ਵਜੀਰਦੀ ਨੌਕਰੀ

ਬਰਹਨ ਹਯਕੇ ਤੇਗ ਹਿੰਦੋਸਤਾਂ ॥੧੪੨॥

ਨੰਗੀ ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਹਿੰਦੋਸਤਾਨੀ ਹਥ ਵਿਚ

ਦਰਖਸਾ ਸੁਦਹ ਹਮਦੁਨ ਤੇਗ ਤੇਜ਼।

ਚਮਕਣੇ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਅੰਮੀ ਤਲਵਾਰ ਤਿਖੀ

ਅਦਰਾ ਅਜੇ ਦਿਲ ਸੁਫਲ ਰੇਜ ਰੇਜ ॥੧੪੩॥

ਸੁਰ ਵੇਉ ਸਸੇ ਦਿਲ ਹੋਵੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ

ਯਕੇ ਤੇਗ ਜਦ ਬਰ ਸਰੇ ਓਸ ਮੰਦ।

ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਮਾਠੀ ਉਪਾਸਿਰ ਹੋਸਮੰਦ ਵਜੀਰ ਦੇ ਓਸ ਦੀ ਬੇਟੀ ਨੇ

ਸਿਮੀਨ ਸਦਰਾਮਦ ਚੁਕੇ ਬਲੀਦਾ ॥੧੪੪॥

ਪ੍ਰਥਵੀ ਉਪਰ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਪਹਾੜ ਭਾਰੀ ਗਿਰਦਾਰੇ।

ਦਿਗਰ ਤੇਗ ਓਰਾ ਬਿਜਦ ਕਰਦ ਨੀਮ।

ਦੁਸਰੀ ਤਲਵਾਰ ਸੇ ਉਸ ਕੇ ਤਾਈ ਮਾਰ ਕੇ ਕੀਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵੇਟ ਕੜੇ।

ਬਿਉਫਤਾਦ ਬੀਮ ਸਚ ਕਰਖੇ ਅਜੀਮ ॥੧੪੫॥

ਤਿਸ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਥਵੀ ਉਪਰ ਜੈਸੇ ਚੁਬਾਰਾ ਭਾਰੀ ਤਿਸ ਦਾ ਹੋ।

ਦਿਗਰ ਮਰਦ ਆਮਦ ਚਪਰਾਰ ਉਕਾਬਾ।

ਦੁਸਰਾ ਮਰਦ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਉਡਣੇ ਵਾਲਾ ਉਕਾਬ ਪੰਛੀ ਆਵਰਾ ਹੋ।

ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਓਰਾ ਬਕਰਦਸ ਖਰਾਬਾ ॥੧੪੬॥

ਮਾਠੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸ ਕੇ ਤਾਂਈ ਅਤੇ ਕੀਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਖਰਾਬ

ਚਕਾਰੇ ਵਜੀਰ ਸਬਰਾਹਤ ਰਸੀਦਾ।

ਜਦੋਂ ਕੰਮ ਵਜੀਰ ਦਾ ਸਾਥ ਅਗਮ ਦੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਅਥਾਤ ਵਜੀਰ ਜਦੋਂ ਮਾਰ ਗਿਆ

ਦਿਗਰ ਮਿਹਨ ਤੇ ਸਿਲਮ ਆਮਦ ਪਦੀਦਾ ॥੧੪੭॥

ਦੁਸਰਾ ਮਾਰਿਆ ਤੀਸਰਾ ਸੁਰਮਾ ਆਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਕੇ

ਸਿਲਮ ਦੇਵ ਆਮਦ ਬਗਲਤੀ ਦ ਖੁੰ।

ਤੀਸਰਾ ਦੇਵ ਆਮਦ ਵਿਚ ਲੜਦੇ ਲਿਖਤਾ ਗਿਆ ਓਹ ਬੀ।

ਜਿ ਦਹਲੀਜ ਦੇ ਜਖ ਬਰਾਮਦ ਬਰੀ॥੧੪੮॥
ਦਰਵਾਜੇ ਨਰਕਸੇ ਆਇਆ ਬਾਹਰ ਫੇਰ ਚਿਖੇਗੀ॥

ਬਿਕਸਤੀ ਦ ਚਰਾ ਦੁਕਰਦੀ ਦ ਤਨਾ॥

ਮਾਫਿ ਉਸਕੇਤਾਈ ਅਤੇ ਵੇਟਕਣੇ ਉਸਦੇ ਕੀਤੇ ਸਗੀਰਦੇ॥

ਚੁਸੇਰੇ ਯਿਅਹਮ ਚੁਗੇਰੇ ਕਹਨਾ॥੧੪੯॥

ਮਾਫਿ ਦੁਗੀਧਿ ਪਦੀ ਜੈਸੇ ਗੋਰਖ ਨੂੰ ਪਾਣ ਸਿਟਦਾਰੇ॥

ਚਹਾਰਮ ਦਰਾਮਦ ਚੁਸੇਰੇ ਬਜੀਗਾ॥

ਚੋਥਾ ਧੁਰਮਾ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਸਿੰਘ ਜੁਧ ਕੇ ਆਦਦਾਰੇ॥

ਦੁਬਾਰ ਬਚਹੁ ਏ ਗੋਰ ਗਰਗਾਂ ਪਿਲੀਗਾ॥੧੫੦॥

ਜੈਸੇ ਉਪੁ ਬਰੇ ਗੋਰਖ ਦੇ ਗਜਕੇਚਿਕ ਆਦਦਾਰੇ॥

ਚੁਨਾ ਤੇਗ ਬਰਦੈ ਬਿਜਦ ਨਜਨੀ॥

ਮਾਂਸੀ ਤਲਵਾਰ ਉਪੁ ਉਸਦੇ ਮਾਫਿ ਇਸਤੀਨੇ॥

ਕਿ ਅਜ ਪੁਸਤ ਅਸਪਸ ਦਰਾਮਦ ਜਿਮੀ॥੧੫੧॥

ਜੇ ਪਿਠ ਘੋੜੇ ਸੇ ਆਇਆ ਪਿਥਦੀ ਉਪੁ॥

ਕਿ ਪਿਮ ਦਰਾਮਦ ਚਦੇਵੇ ਅਜੀਮਾ॥

ਜੇ ਪੰਜਵਾ ਧੁਰਮਾ ਆਇਆ ਜੈਸੇ ਤੇਗ ਗੀਰੇਵੇ॥

ਸਕੇ ਜਖਮ ਜਦ ਕਰਦ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮਾ॥੧੫੨॥

ਇਕ ਦਾਟ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਕੀਤਾ ਹੁਕਮ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸੇ॥

ਚੁਨਾ ਤੇਗ ਬਰਦੈ ਜਦਹ ਖਬਰੀਗਾ॥

ਮਾਂਸੀ ਤਲਵਾਰ ਮਾਫਿ ਉਪੁ ਉਸਦੇ ਤਲੇ ਰੰਗ ਦਾਸੀ॥

ਜਿ ਸਰਤਾ ਕਦਾਮ ਆਮਦ ਹਜੇਰ ਤੀਰਾ॥੧੫੩॥

ਸਿਰਸੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਕੀਕਟ ਕੇ ਆਈ ਹੇਠ ਤੀਰਾ ਘੋੜੇ ਤਲਵਾਰਾ॥

ਸੁਮਸਦੇਵ ਅਮਦ ਚੁਅਫਚੀਤ ਮਸਤਾ॥

ਫੀਵਾਂ ਦੇਵ ਸਾਇਸਾ ਸਾਨਿਦ ਦੇਵ ਸਸਤ ਦੀ॥

ਜਿਤੀਰੇ ਕਮਾਹਮ ਚੁ ਕਬਜਹ ਰੁਜਸਤਾ॥੧੫੪॥

ਤੋਰਿ ਜਿਸਤਰਾ ਕਸਾਣੁ ਸ ਅਤੇ ਜੈਸੇ ਕਬਜੇ ਸੇ ਤਲਵਾਰ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ॥

ਬਿਜਦ ਤੇਗ ਓਰਾ ਕਿਓਨੀ ਮਸੁਦਾ।

ਮਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਉਸਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਦੁਕਹੇਏ।

ਕਿ ਵੀਗਰ ਬਲਾਰਾ ਅਜੇ ਬੀ ਮਸੁਦਾ। ੧੫੫

ਜੇ ਦੁਸਰੀਆ ਬਲਾਵ ਕੇ ਤਾਈ ਉਸਕੇ ਮਰਨੇ ਸੇ - ਤਰ ਹੋਇਆ।

ਚਨੀ ਤਾਬ ਮਿਕਦਾਰ ਹਫਤਾ ਦਮਰਦਾ।

ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ।

ਬਤੇਗ ਅੰਦਰ ਅਵੇਖਤ ਪਾਸ ਜਨ ਬਰਦਾ। ੧੫੬

ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਲਟਕਾਏ ਜੁਧ ਵਿਚ (ਅ:) ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਮਾਰੇ।

ਦਿਗਰ ਕਸ ਨਿਆ ਮਦ ਤਮ ਨਾਇ ਜੰਗ।

ਦੁਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਆਈ ਇਛਾ ਜੁਧ ਦੀ।

ਕਿ ਬੇਰ ਨਿਆ ਮਦ ਦਿਲਾਵਰ ਨਿਹੰਗ। ੧੫੭

ਜੇ ਬਾਹਰ ਨਾ ਆਇਆ ਕੋਈ ਸੁਰਮਾ ਸਿੰਘ ਜੁਧ ਨੂੰ।

ਬਹਾਰ ਬਾ ਮਦਸ ਸਾਹ ਮਾਯੀ ਦਰਾ।

ਵਿਚ ਜੁਧ ਦੇ ਆਇਆ ਬਾਦਸਾਹ ਮਾਯੀ ਦਾ ਦਾਸ।

ਬਤਾ ਬਸ ਤਪੀ ਦਨ ਦਿਲੇ ਮਰਦਮਾਂ। ੧੫੮

ਜੇਸ ਵਿਚ ਆਇਆ ਦਿਲ ਸੂਰਮਿਆ ਦਾ।

ਰੁਮ ਬਰਸ ਤੁਗ ਅੰਦਾਖੁਤ ਦੇਰੇ ਯਲਾਂ।

ਮਾਨਿੰਦ ਬਦਲ ਦੀ ਪੇਰ ਸਿਰੇ ਸੂਰਮਿਆ ਦੇ ਤੁਮਰ ਨੇ।

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾ ਮਦ ਜਹੇ ਮਾਸਮਾਂ। ੧੫੯

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਆਇਆ ਫਾਹ ਫਾਹ ਅਕਾਲ

ਬਤਾ ਬਸ ਦਰਾ ਮਦ ਜਿਮੀ ਨਿਜ ਮਨ।

ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਆਇਆ ਪ੍ਰਧਾਨੀ ਅਤੇ ਸੰਜਾਰ।

ਦਰਖਸਾਂ ਸੁਦਹ ਤੇਗ ਹਿੰਦੀ ਯਮਨ। ੧੬੦

ਰਾਜਕਟੇ ਵਲੀ ਹੋਈ ਤਲਵਾਰ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨ ਦੀ ਯਮਨ ਵਲਾਇਤ ਵਿਚ

ਚਲਾ ਚਲ ਦਰਾ ਮਦ ਕਮਨੇ ਕਮੀਦਾ।

ਹੋਹ ਹੋਹੇ ਵਿਚ ਆਈਆ ਕਮਾਵ ਅਤੇ ਫਾਹੀਆ।

੧੨੨

ਹਯਾਹਯ ਦਰਾਮਦ ਬਗਰਜੇ ਗ ਜੀਦਾ ॥੧੬੧॥
ਬਾਰਸ ਕਰਨੇ ਲਗੇ ਸੂਰਮੇ ਸਾਥ ਗੁਰਜਾ ਪੀੜਾ ਦੇਵੇ ਵਾਲੀਆ ਸੇ

ਚਕਾ ਚਕ ਬਰਖਾਸਤ ਤੀਰੇ ਤੁਫੰਗਾ ॥
ਸਬਦ ਉਰੇ ਤੀਰਾਵੇ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾ ਦੇ ॥

ਜਿਮੀ ਲਾਲ ਸੁਦ ਚੰਗਲੇ ਲਾਲ ਹਰੀਗਾ ॥੧੬੨॥
ਪ੍ਰੀਤੀ ਲਾਲ ਹੋਈ ਜੋਸੇ ਫੂਲ ਗੁਲ ਲਾਲੇ ਦਾ ਰੰਗ ਹੁੰਦਾ ॥

ਹਾਹੁ ਦਰਾਮਦ ਚੁਪੁਹਨ ਅੰਦਰੀ ॥
ਹਾਇ ਹਾਇ ਦੇਵਿਚ ਆਇ ਜਦ ਫਟੇ ਹੋਏ ਜੁਧ ਵਿਚ

ਦਹਾਇਹ ਸੁਦਹ ਖੰਜਰੇ ਖਾਰਹ ਪ੍ਰੀ ॥੧੬੩॥
ਦੋਹ ਦੋਹ ਹੋਈ ਤੁਲਵਾਰ ਲਾਹੁ ਖਾਣੇ ਵਾਲੀ ਰੀ ॥

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾਮਦ ਯਕੇ ਤਾਬ ਰੀਗਾ ॥
ਵਿਚ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਆਇ ਇਕਹੀ ਰੰਗ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ॥ (ਅ:) ਵਜੀਹ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੀ ਬੰਦੋਸੀ ॥

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾਮਦ ਦੁ ਤਾਲਾਕ ਜੰਗਾ ॥੧੬੪॥
ਵਿਚ ਰਮਕਾਰੇ ਦੇ ਆਇ ਦੋਹ ਤਰਫ ਦੇ ਸੂਰਮੇ ਜੁਧ ਵਿਚ ॥

ਬਸਰਸ ਦਰਾਮਦ ਸਰਫੀਲ ਸੂਰਾ ॥
ਵਿਚ ਗਜ ਦੇਵੇ ਆਇਆ ਸਿਵਜੀ ਦਾ ਸੰਖ ॥

ਬਰਖਸੀ ਦਰਾਮਦ ਤਨੇ ਖਾਸ ਹੁਗਾ ॥੧੬੫॥
ਵਿਚ ਰਮਕਾਰੇ ਦੇ ਆਇਆ ਸਰੀਰ ਇੰਦ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ॥

ਬਸਰਸ ਦਰਾਮਦ ਜਿਤੁ ਦਰਖਰੇਸਾ ॥
ਵਿਚ ਸੇਰ ਕਰਨੇ ਦੇ ਆਇਆ ਸਰੀਰ ਸੋਸੇਰ (ਅ:) ਗੁੱਸਾ ਸਰੀਰ ਬਾਹਰਿਆ ॥

ਬਬਾਜੁਇ ਮਰਦਾ ਬਰਾਵਰ ਦੋਜੇਸਾ ॥੧੬੬॥
ਬਾਹਾ ਸੂਰਮਿਆਈ ਬਾਹਰ ਆਇਆ ਉਬਾਲਾ ॥

ਯਕੇ ਫਰਮ ਮਾਰਾਸਤਿ ਸਰਖ ਅਤਿਲ ਸੇ ॥
ਇਕ ਫਰਸ ਸਵਾਰਿਆ ਲਾਲ ਅਤਿਲ ਸ ਦਾ ॥ (ਅ:) ਜੁਧ ਭੂਮੀ ॥

ਬਖਾਨਦ ਚਮਕਤ ਬਜਬਾ ਪਹਲੂ ਦੇ ॥੧੬੭॥
ਪੜ੍ਹ ਦੇ ਸੋਸੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਮੇ ਵਿਦਿਆ ਪਹਿਲ ਵੀ ॥

ਕਮਰਦਮਚਨਕਸਤਹਸਦਕਾਰਜਾਰਾ।

ਮਾਦਮੀ ਇਤਨੇ ਮਾਰੇ ਗਏ ਜੁਧ ਵਿਚ ਮੇਰਾਨ ਦੇ

ਸਬਾ ਦਰ ਗਜਾਰਮ ਨਿਯਾਯਦ ਸੁਮਾਰਾ। ੧੬੮

ਰਸਨਾ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਤੇ।

ਗਾਰੇਜਾ ਦੁਦਸਾਹ ਮਾਯੀਦਰਾ।

ਤੁਜਵੇ ਵਾਲਾ ਹੋਇਆ ਬਾਦਸਾਹ ਮਾਯੀਦਰਾ

ਕੁਸਤੰਦ ਲਸਕਰ ਗਿਰਾਂਤਾ ਗਿਰਾਂ। ੧੬੯

ਮਿਠਿਆ ਲਸਕਰ ਭਾਰੀਸੇ ਭਾਰੀ (ਅ:) ਬਹੁਤ ਮੋਏ।

ਕਿਪੁ ਸਤਸਬ ਅਫਤਾਦ ਦੁਖਤਰ ਵਜੀਰਾ।

ਕਿਸਵਾਸਤ ਜ ਪਿਛੇ ਉਸਦੇ ਪਈ ਬੇਰੀ ਵਜੀਰ ਦੀ।

ਬਿਬਸਤੰਦ ਓਰਾ ਵ ਕਰਦੰਦ ਅਸੀਰਾ। ੧੭੦

ਬੀਨਿਆ ਉਸਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਤਾਈ ਅਤੇ ਕਰਲਿਆ ਕੇਦਾ।

ਬਿਨਿਜਦੇ ਬਾਵਰਦ ਜੇਸਹ ਖੇਸਾ।

ਪਾਸ ਲਿਆਈ ਉਸਨੇ ਮਾਪਦੇ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ।

ਬਿਗਫਤਹ ਕਿਏ ਸਾਹ ਸਾਹਨ ਵੇਸਾ। ੧੭੧

ਕੋਹਦਾ ਜੋ ਏਸਾਹ ਸਾਹ ਬਤੇ

ਬਿਗਯਦ ਕਿਏ ਸਾਹ ਮਾਜੀਦਰਾ।

ਕਿਹਾ ਜੇ ਇਹ (ਕੋਦੀ) ਸਾਹਨ ਸਾਹ ਮਾਯੀਦਰਾ ਦਾਹੇ।

ਬਿਬਸਤਹ ਬਾਵਰਦ ਨਿਜਦੇ ਸੁਮਾਂ। ੧੭੨

ਬੰਨਕੇ ਬਿਆਈਤੋ ਪਾਸ ਤੇਰੇ।

ਅਗਰਤੇ ਬਿਗਈ ਬਜਾਈ ਬਰਮਾ।

ਸੇਕਰਤੂੰ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਤਾਇਸਕੇ ਤਾਈ ਜਾਨਸੇ ਮਾਰੂ

ਵਗਰਤੇ ਬਿਗਈ ਬਜੀਦਾਂ ਦਿਹਮਾਂ। ੧੭੩

ਸੇਕਰਤੂੰ ਕਹੇ ਮੇਰੇ ਕੇ ਤਾਇਸ ਨੂੰ ਕੋਰ ਵਿਚ ਦੇਵਾ।

ਬਜੀਦਾਂ ਸਪਰਦੰਦ ਓਰਾ ਅਜੀਮਾ।

ਵਿਚਕੇਰ ਖਾਨੇ ਵੱਡੇ ਦੇ ਸੋਪਿਆ ਉਸਕੇ ਤਾਈ।

੧੨੪ ਸਿਤਾਨਦ ਅਜੇ ਤਾਜ ਸਾਹੀ ਕਲੀਆ ॥੧੭੪॥
ਲੇਵੇਰੇ ਉਸਸੇ ਛਤ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੀ ਵਲਾਇਤਦਾ ॥

ਸਾਹਨ ਸਾਹਗੀ ਯਾਫਤ ਹੁਕਮੇ ਰਜਾਕਾ ॥
ਸਾਹਨ ਸਾਹੀ ਪਾਈ ਹੁਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ

ਕਸੇ ਦਸਮਨ ਰਾਕੁਨਦ ਚਾਕ ਚਾਕਾ ॥੧੭੫॥
ਜੇ ਕੋਈ ਮੁੜਾ ਕੇਤਾਈ ਕਰੇ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ

ਚਨ ਕਰਦ ਸਦ ਕਸਦ ਮਿਹਨਤ ਕਸੇ ॥
ਮੇਸੀਕੀਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਅਤੇ ਮਿਹਨਤ ਕਿਸੀਨੇ ॥

ਕਿਰਹਮਤ ਬਿਬਖਸੀ ਦੋਜੇ ਕਸਤੇ ॥੧੭੬॥
ਜੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਕਰਦਾ ਤੇ ਅਪਣੀ ਕੋਰਪਾਸ

ਹਿਓ ਸਾਹ ਬਾਨੀ ਸਦੇ ਮਲਕ ਸਾਹ ॥
ਸਿਓ ਫਜੀਰਦੀ ਬੇਰੀ ਰੋਣੀ ਤੇਈ ਅਤੇ ਹਿਓ ਮਲਕਦਾ ਬਾਦਸਾਹ ਤੇਈ

ਕਿ ਸਾਹੀ ਹਮੀ ਯਾਫਤ ਹੁਕਮੇ ਇਲਾਹ ॥੧੭੭॥
ਜੇ ਬਾਦਸਾਹੀ ਮੇਸੀ ਪਾਈ ਹੁਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇ ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀ ਯਾ ਸਾਗਰੇ ਸਬਜ ਮਾਝਾ ॥
ਦੇਹ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਪਾਣੀ ਵਾਲਾ (ਅ:) ਸੁਖਾਨੀਯਨ ਦਾ

ਕਿ ਬੇਰ ਬਿਅਫਤਾ ਦੁਪਰਦਾਹ ਨਿਕਾਝਾ ॥੧੭੮॥
ਬਿਸਵਾਸ ਤੇ ਜੇ ਬਾਹਰ ਪਿਆਰੇ ਪੜਦਾ ਛਿਪੇ ਹੋਏ ਤੇ ॥

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀ ਯਾ ਸਬਜ ਰੰਗੇ ਟਿਰੰਗਾ ॥
ਦੇਹ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰੇ ਰੰਗ ਟਿਰੰਗ ਵਾਲਾ (ਅ:) ਫਰੰਗੀ ਤੁਸੀ ਦੀ ਰਸ

ਕਿ ਵਕਤੇ ਬਕਾਰਾਤ ਅਜ ਰੇਜ ਜੀਗਾ ॥੧੭੯॥
ਜੇ ਵਿਚ ਫੇਲੇ ਰਹੀਦਾ ਤੇ ਦਿਨ ਜੁਧ ਸੇ (ਅ:) ਜੁਧ ਦੇ ਵੇਲੇ ॥ ਆਵਦਾ ਤੇ

ਜੇ ਅੰਤਰਿ ਜੇਬ) ਦੇਖ ਇਸੀ ਪੁਰਾਣ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਚਾਹੇ ਤਾਨਕੀਆਨੂੰ ਬਾਦਸਾਹੀ
ਜੇ ਦੇਵੇ ਜੇ ਦੇਵੇ ਇਸ ਰਿਹਾਸ ਤੇ ਪੁਗਟ ਹੋਵਾਲੇ ॥

ਹਿਕਾਫਤ ਯਾਰਫੀ ਚਲੀ
੧੮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਾ ॥

ਤੁਈ ਦਸਤੁ ਚੀਰ ਅਸਤੁ ਦਰਮਾ ਦਰਗਾਂ॥
(ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਤੁਹੀ ਠਾਕਰੇ ਪਾਠ ਕਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਾਦਰੀ ਵਾਲਿਆਵੇ॥

ਤੁਈ ਕਾਰ ਸਾਜ ਅਸਤੁ ਬੇਰਾਰਗਾਂ॥੧॥
(ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਤੁਹੀ ਕੀਮਤ ਕਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬੇਰਾਰਿਆਵੇ॥

ਸਹਨ ਸਾਹ ਬਖਸ਼ਿ ਦਏ ਬੇ ਨਿਆਸਾ॥
(ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਤੂੰ ਸਾਦਸਾਹੇ ਬਾਲਾਸਾ ਅਤੇ ਬਖਸਸ ਕਰਦੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਬੇ

ਜਿਮੀਨੇ ਜਮਾਰ ਤੁਈ ਕਾਰ ਸਾਜਾ॥੨॥ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੈ
(ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ) ਪਿਥੀ ਦਾ ਅਤੇ ਅਕਸਰ ਤੁਹੀ ਕੀਮਤ ਕਰੇ ਵਾਲਾ ਹੈ॥

ਹਕਾਯਤੁ ਜੁਨੀਦੇ ਮਸਾਹੇ ਕਾਲਿਜਰਾ॥
(ਸਾਹਿਬ ਕਹਤੇ) ਕਥਾ ਬਣੀ ਹੈ ਹਮਨੇ ਬਾਦਸਾਹ ਕਾਲਿਜਰਦੀ॥

ਕਨਾਨੀ ਦਯਕ ਦਰ ਚ ਅਜ ਕੋਹ ਮਜਿਰਾ॥੩॥
ਕੀਤਾ ਉਸੇ ਇਕ ਦਰਵਾਜਾ ਪਾਰਦਾ ਮਸ਼ਿਰ ਪਹਾੜ ਦੀ ਖਿਚ ਕੇ॥

ਯਕੇ ਪਿਸਰ ਓ ਬੁਦ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲਾ॥
ਇਕ ਬੇਦਾ ਜਿਸਦਾ ਬੀ ਰੂਪਦਾ ਭੰਦ

ਕਿਲਾਇਕ ਜਹਾ ਬਦ ਅਜ ਮੁਲਕ ਮਾਲਾ॥੪॥
ਜੇ ਨਾਇਕ ਬਾ ਮੀਸਾਰ ਦੇ ਮੁਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੇ (ਅ:) ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੇ ਜੋਗ

ਯਕੇ ਸਾਹ ਓ ਜਾਉ ਦੁਖਤਰ ਅਜੇ॥
ਇਕ ਸਾਹੂਕਾਰ ਓਸੀ ਜਾਗਦਾ ਉਸਦੇ ਪਾਰ ਬੇਈਸੀ॥

ਕਿ ਦੀਗਰ ਨਜਨ ਬਦ ਸਮਨ ਬਰ ਕੋਜੇ॥੫॥
ਜੇ ਦੂਸਰੀ ਇਸਕੀ ਨਹੀਐ - ਉਸਸੇਸੀ ਉਂਦ ਕਲੀ ਦੇ ਪਤੇ ਜੋਸੀ॥

ਵਜਾ ਦੁਖਤਰੇ ਸਾਹ ਪਿਸਰੇ ਜਿਸਾਹ॥
ਉਸ ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਬਾਦਸਾਹ ਦੇ ਬੇਟੇਸੀ॥

ਸਦੁਆਸ ਦੁਖਤਰੇ ਬਰਦੇ ਚ ਬਰਸਾ ਮਸ ਮਾਹ॥੬॥
ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਹੋਈ ਉਸ ਉਪਰ ਜੋਸੇ ਸੁਰਜ ਉਪਰ ਚੰਦ ਮਾਹੇ ਹੋਈ॥

ਬਿਰੀਯਦ ਕਿਏ ਸਾਹ ਮਾਰਾ ਬਿਕਨਾ॥
ਸਾਹੂਕਾਰ ਦੀ ਬੇਟੀ ਕੋਈ ਜੋਸੇ ਬਾਦਸਾਹ ਅਤੇ ਤੁਈ ਤੁਹੀ ਆਪਦੀ ਕਦਾਤੇ

੧੨੬ ਕਿ ਦਹਸਤੁ ਕਸੇ ਮਰਦ ਦੀ ਗਰ ਮਕੁਨਾ ॥੧॥
ਜੇ ਡਰ ਕਿਸੀ ਆਦਮੀ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਨਾਕਰ

ਸਨੀਦਮ ਕਿ ਦਰਸਾਹਿ ਦੋਸਤਾਂ ॥
(ਉਤ੍ਰ) (ਸਹਜਾ ਦੇ ਨੇ ਕਿਹਾ) ਮੇਲੇ ਸੁਣਾਏ ਜੋ ਵਿਚ ਬਾਦਸਾਹੀ ਦੋਸਤਾਨ ਦੇ ॥
ਕਿ ਨਾਮੇ ਵਜਾ ਜੇਰ ਸਾਹੇ ਵਜਾਂ ॥੨॥
ਜਿਸ ਦਾ ਨਾਮ ਸੇਰ ਸਾਹੇ ਉਸੇ

ਚਨਾਨ ਸਤੁ ਦਸਤੁਰ ਮੁਲਕੇ ਖੁਦਾ ॥
ਮੇਸਾਹੇ ਕਾਨੂਨ ਮੁਲਕ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਸਨੇ ਕੀਤਾ

ਬਯਕ ਦਾਨ ਬੇਗਲ ਰੇਜ ਦ ਜਦਾ ॥੩॥
ਇਕ ਦਾਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਸੀ ਦਾ ਤਾਂ ਦੂਸਰਾ ਜੁਦਾ ਕਰ ਦਿਵਾਏ ॥

ਬਿਗੀਰ ਦਸਾਹੀ ਬਿਅਫਤਾ ਦ ਤੁਰਗਾ ॥
ਪਕੜ ਦਾਏ ਸਾਹੀ ਕੀ ਤਾਂ ਤਾਲਿਆ ਘੋੜਾ ਜਿਲਦੇ ਉਪਰ

ਬਪੇਸੇ ਗਰੇਜ ਦ ਚ ਅਜ ਬਸ ਮਰਗਾ ॥੪॥
(ਸਤ੍ਰ ਉਸਦੇ) ਅਗੇ ਤੇ ਭਜ ਜਾਦਾਏ ਜੇਸੇ ਬਾਜਤੋ ਪੰਛੀ ਭਜਦਾਏ ॥

ਬਿਗੀਰ ਦ ਅਜੇ ਹਰ ਦੁ ਅਸਪੇ ਕਲਾਂ ॥
ਖਰੀਦੇਏ ਉਸਨੇ ਦੇ ਘੋੜੇ ਵਡੇ ਭਥੀ

ਕਿ ਮੁਲਕੇ ਅਰਾਕਸ ਬਿਯਾਮ ਦ ਅਜਾ ॥੫॥
ਜੇ ਮੁਲਕ ਅਰਾਕਸੇ ਆਏਏ ਉਸਪਾਸ

ਬਿਬਖਸੀ ਦ ਓਰਾ ਬਸੇ ਜਰ ਦ ਫੀਲਾ ॥
ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੇਏ ਉਸ ਲਿਆ ਉਫੇ ਵਾਲੇ ਕੇਤਾਈ ਹੋ ਗਈ ਵਿਲਤਏ

ਕਿ ਬੇਰੀ ਬਿਯਾ ਵਰ ਦ ਦਰੀ ਯਾਇ ਨੀਲਾ ॥੬॥
(ਕਿਸ ਵਸਤੂ) ਜੋ ਓਹ ਬਾਹਰ ਨਿਅਾਇਆ ਹੈ ਦਰਖਾ ਨੀਲਤਏ ॥

ਯਕੇ ਨਾਮ ਰਾਹ ਸਰਾਹਿ ਦਿਗਰਾ ॥
ਇਕ ਦਾ ਨਾਮ ਰਾਹ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਰਾਹ ਏ ॥

ਚਾਹੁ ਕਲਾਂ ਪਾਇ ਅਜੀਮੇ ਦੁਨਗਾ ॥੭॥
ਜੇਸੇ ਜੇਰੇ ਹਰਨ ਹੁੰਦੇਏ ਤੇ ਪੇਰੇ ਵਡੇ ਵਡੇ ਅਤੇ ਦੋਨੇਹੀ ਨਰਏ ॥

ਅਗਰ ਅਸਪ ਹਰਦੇ ਅਜਮੇਦਿਹਦਾ॥

ਜੇਕਰ ਘੋੜੇ ਦੇਨੇਗੀ ਉਸਸੇ ਤੂੰ ਜਲੇ ਆਵੇਵੇ

ਵਜਾਂ ਪਸਤਰਾ ਖੰਡਹ ਬਨੁ ਕਨਦਾ॥੧੪॥

ਫੇਰ ਉਸਸੇ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਮੇਘ ਰੋਈ ਇਸਤੀ ਕਹਾਯਾ

ਸਨੀਦੀ ਸਖਨਰ ਹਮੀ ਸਦਰਵਾਂ॥

ਸੋਹ ਕਾਰਦੀ ਬੋਟੀ) ਸੁਣ ਕੇ ਏਸ ਬਾਤ ਕੇ ਤਾਈ ਤੁਰ ਪਈ ਉਥੇ

ਬਿਯਾਮਦ ਬਸਹਰ ਸਾਹ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਂ॥੧੫॥

ਆਈ ਵਿਚ ਸੁਹਰ ਬਾਰ ਸਾਹ ਹਿੰਦੇ ਸਤਾਂ ਜਦੋ

ਨਿਸਸਤੰਦ ਬਰੋਰਦ ਜਮਨਾਲ ਆਬਾ॥

ਬੋਟੀ ਉਪੁ ਦਰਆ ਜਮਨਾਵੇ ਕਨਾਰੇ

ਬਿਬਰਦੀਦ ਬਾਦਹਦ ਖੁਰਦਨ ਕਬਾਬਾ॥੧੬॥

ਪੀਤਾ ਸੁਹਾਬਦਾ ਪਿਆਲਾ ਅਤੇ ਖਾਏ ਕਬਾਬ

ਪਸੇਦੇ ਬਰਾਮਦ ਸਬੇਦੁ ਸਿਆਹਾ॥

ਦੋ ਪਹਰ ਆਈ ਗੜ੍ਹ ਜਦੋਂ ਕਾਲੀ

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਆਬਸਸਸੇ ਪਸਤਰਾਹਾ॥੧੭॥

ਰਵਾਨਾ ਕੀਤੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਖੁਲੇ ਘਾਹਰੇ

ਬਿਦੀਦੀਦ ਰਿਰਾ ਬਸੇ ਪਾਸ ਬਾਂ॥

ਦੋਖਿਆ ਉਨਾ ਪੁਸਿਆਕੇ ਤਾਈ ਬੋਹਤ ਚੋਕੀ ਦਾਗਨੇ

ਬਤਦੀਦ ਰਾਮਦ ਬਤਾਬਸ ਹੁਮਾਂ॥੧੮॥

ਵਿਚ ਗੁਸੇਰੇ ਆਏ ਅਤੇ ਬੰਦੂਕਾਂ ਚਲਾਈਆਂ

ਬਸੇ ਬਰਦੇ ਬੰਦ ਕਬਾਰਾਂ ਕਨਦਾ॥

ਬਹੁਤ ਉਨਾ ਪਾਇਆ ਉਪੁ ਬੰਦੂਕਾਂ ਮਾਰੀਆ

ਚਬਾ ਬਰਕ ਅਬਰਸ ਬਹਾਰਾਂ ਕਨਦਾ॥੧੯॥

ਜੋਥੇ ਬਿਜਲੀ ਬਦਲਾਏ ਜਮਕਦੀ ਹੈ ਮਾਵਸ਼ੁਮੇ

ਹਮੀ ਵਜਹ ਕਰਦੀਦ ਦਸੇ ਚਾਰ ਬਾਰ॥

ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਤਾ ਉਨਾਨੇ ਦੋਹਰੇ ਬਾਕੀ॥

੧੨੮ ੭੫ ਆਖਰ ਕੁਨੰਦ ਖਬ ਖੁਫਤੁ ਇਕਤਿਆਰਾ ॥ ੨੦ ॥
ਅੰਤਰੁ ਸੇਵਾ ਇਕਤਿਆਰ ਕੀਤਾ

ਇਵਾਨਦ ਕੁਖੁਫਤੁਹ ਸਵਦ ਪਾਸਬਾ ॥
ਜਾਣ ਲਿਆ ਜੋ ਜੋ ਕਏ ਚੋਗੇ ਚੋਕੀਦਾਰ

ਬਪਯਮੁਰਦੁਹਾਦ ੭੫ ਚ ਜਖਮੇਲੁਲਾ ॥ ੨੧ ॥
ਭਕ ਗਏਏ ਜੋਸੇ ਜਖਮੀ ਹੋਏ ਉਦੈਏ ਜਧਮੇ ਪੈਲਵਾਨ

ਰਵਾਂ ਕਰਦੁੰਨਾ ਬਿਯਾਮੁਦ ਅਜਾਂ ॥
ਤੁਹੀਏਜ ਜਾਗਰੋ ਸੇ ਅਤੇ ਆਈਏਥੇ

ਕਿ ਬੁਨਗਾਹ ਅਜਸਾਹ ਕਰਖੇਗਿਰਾਂ ॥ ੨੨ ॥
ਜਿਥੇ ਜਹਾਜੀ ਬਾਦਸਾਹਰੀ ਅਟਾਹੀ ਭਾਗੀਦਿਆ

ਪਾਰੀਹਾ ਬਿਕੇਬਦ ਪਾਰੀਆ ਪਾਰੀਆਰਾ ॥
ਘਰੁਆਲਾ ਕੇ ਤਾਈ ਬਜਾਉਦਾਏ ਘਰੀਵਾਲਾ ਘਰੀ ਘਰੀ

ਵਜਾ ਮੇਖਕੇਬਦ ਬਪੁਸਤੇ ਦਿਵਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥
ਉਸੀ ਤਾ ਮੇਖਾ ਰੋਕਦੀਏ ਫਿਰ ਘਿਰ ਕੰਧਰੇ ਸਾਹੁ ਕਾਰ ਦੀ ਬੇਟੀ

ਚਨਤਾ ਬਰਾਮਦ ਦਿਵਾਰੇ ਅਜੀਮਾ ॥
ਇਸੀਰਾ ਬਾਹਰ ਆਈ ਕੋਧ ਭਾਗੀਸੇ

ਦਮਸਪਸਨਜਰ ਕਰਦ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮਾ ॥ ੨੪ ॥
ਦੋਜੋ ਘੋਰੇ ਦੇਖੇ ਹੁਕਮ ਵਾਹ ਜੁਲੂਸੇ

ਯਕੇਰਾ ਬਿਜਦ ਤਾ ਅਜੇ ਨੀਮ ਕਰਦਾ ॥
ਉਕ ਚੋਕੀਦਾਰ ਹੇਤਾਈ ਮਾਰਿਆ ਉਸਦੇ ਦੇਵਕਹੇ ਕੀਤੇ

ਦਰੇ ਪਾਸਬਾਨੇ ਬਰਜ ਨੀਮ ਕਰਦਾ ॥ ੨੫ ॥
ਦਰਦਾਸੇ ਚੋਕੀਦਾਰੀਸੇ ਬਾਹਰ ਦੇ ਵਕਹੇ ਕਰਕੇ ਕਹਿਆ

ਦਿਗਰ ਰਾ ਬਿਜਦ ਤਾ ਜਦਾ ਗਸਤੁਸਰਾ ॥
ਦੁਸਰੇ ਚੋਕੀਦਾਰਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਉਸਦਾ ਸਿਰਜੁਦਾਕੀਤਾ

ਸਿਆਮਰਾ ਬਕਸਤੁਨ ਸਵਦ ਖੰਨ ਤੁਰਾ ॥ ੨੬ ॥
ਤੀਸਰੇ ਕੇਤਾਈ ਸਾਕੇਮ ਰਨੇਵੇਲੁਹੁ ਫਿਰ ਤਰੋਕੀਤਾ

ਚਾਮਚ ਜਦਾ ਕਰਦ ਪੰਜਮ ਬਕਸਤਾ॥

ਭੇਦ ਕੇਤਾਈ ਮਾਰਕੇ ਜਦਾ ਕੀਤਾ ਫੇਰ ਪੰਜਵਾਂ ਮਾਰਿਆ

ਸਸਮਚਾ ਬਿਕਸਤੁੰਦ ਜਮਦਾਰ ਮੁਸਤਾ॥੨੭॥

ਭੇਦ ਕੇਤਾਈ ਮਾਰਿਆ ਕਟਾਰੀ ਤਬਦੀ ਨਾਲ

ਸਸਮਚੇ ਕਿਮਸਕਸਤੁਆਮਦ ਅਜਾਂ॥

ਫੇਰੀ ਚੋਕੀ ਕੇ ਮਾਰਕੇ ਆਈ ਉਸਕੇ ਅਰੇ

ਕਿਹਤੁਸ ਗਿਰਾਂਬਦ ਚੋਕੀ ਗਿਰਾਂ॥੨੮॥

ਜੇ ਸਤਵੀ ਤਾਰੀਥੀ ਚੋਕੀਆਂ ਭਾਗੀਏ

ਕਿਹਤੁਸ ਹਮੀਕਸਤੁ ਜਖਮੇ ਅਜੀਮਾ॥

ਜੇ ਸਤਵੀ ਥੀ ਅੰਸੇਗੀ ਮਾਰੀ ਫਟ ਭਾਗੀਏ

ਕਿਹਤੁਸ ਕਨਦ ਰਖਸ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਮਾ॥੨੯॥

ਜੇ ਹਥ ਕਰਦੀਓ ਉਪ ਘੋੜੇ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵਾਹ ਗੁਰੂਸੇ ਕਾਠੀ ਪਾਕੇ ਉਪ

ਚਨ ਤਾਜੀਯਾਨਹ ਬਿਜਦ ਤਜੀਅਸਾ॥ਘੋੜੇ ਚੋਕੀ

ਮਿਸਾ ਕੇਤਾਈ ਮਾਰਿਆ ਘੋੜੇ ਕੇਤਾਈ ਚੜਕ ਕਰਕੇ॥

ਕਿਬਾਲ ਬਰਾਮਦ ਬਜਮਨ ਅੰਦਰਸਾ॥੩੦॥

ਜੇ ਕਿਲੇ ਦੇ ਉਪ੍ਰੋ ਉਤਰੇ ਘੋੜਾ ਵਿਚ ਜਮਨ ਦੇ ਆਇਆ

ਟਗਸਤੁਨ ਦਰਾਬੇ ਬਬੇਰੀ ਅਜਾਂ॥

ਗਿਆ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਦੇ ਅਤੇ ਬਹਾਰ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਤਰਕੇ ਪਾਰ ਲੰਘਾ ਗਿ

ਕਿਹੇਰਤੁ ਬਿਮਾਂਦੀਦ ਸਾਹੇ ਜਹਾਂ॥੩੧॥

(ਸੇਰਸਾਹ) ਅਸਚਰਜ ਹੋਇਆ ਬਾਂਦ ਸਾਹ ਉਸਸੇ ਜੋ ਘੋੜਾ ਕਿਥੇ ਗਿਆ

ਕਿਦੀਦਾਂ ਖਰਦ ਦਸਤੁ ਅਜ ਸੇਰਸਾਹ॥

ਜੇ ਮੁੰਗ ਵਿਚ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਹਥ ਇਸਸੇ ਸੇਰਸਾਹ ਦੇਰਾ ਕੇ ਸਾਥ ਹਥ ਕੇ ਕਟਰ

ਬਹੇਰਤੁ ਹਮੀਰਤੁ ਆਲਮ ਪਨਾਹ॥੩੨॥

ਵਿਚ ਹੋਰਾਨੀ ਦੇ ਗਿਆ ਸੀਸਾਠ ਦੇ ਆਸਰੇ ਵਾਲਾ

ਕਿਮਾਰ ਕੁਜ ਬਰਦ ਅਸਪੇ ਅਜੀਮਾ॥

ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਿਥੇ ਲੱਗਿਆ ਘੋੜਾ ਭਾਰੀ ਕੇਈ॥

੧੩੦ ਬਬਖਸੀਦਓਹਮਚਕਸਮੇਕਰੀਆ॥੩੩॥
ਬਖਸੀਕੀਤੀ ਮੇ ਉਸਕੇਤਾਈ ਅਸੇਹੀ ਸਪਤ ਅਕਾਲਪੁਰਖਦੀ

ਦਰੇਗਾ ਅਗਰ ਰਹਿਓਦੀਦਮੇ॥
ਅਫਸੋਸ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਮੂੰਹ ਦੇਖਦਾਮੇ

ਬੁਸਦਰੀਜ ਸਰਬਸਤੁ ਬਖਸੀਦਮੇ॥੩੪॥
ਜੋ ਖਜਾਨਾ ਭਰਿਪੂਰ ਬਖਸੀਸ ਕਰਦਾਮੇ

ਕਿਹੈਫਸਤੁਗਰਦੀਦਏਯਾਫਤਮਾ॥
ਜੇ ਅਫਸੋਸਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰੇਖਸਰਦਾਮੇ

ਬਜਾਏਦਿਗਰਦਿਲਨਜੇਤਾਫਤਮਾ॥੩੫॥
ਦਿਗਰਜਾਣਾ ਦੁਸਹੀਦੇਰਿਤ ਨਹੀ ਉਸਸੇਫੇਰਦਾਮੇ

ਕਿਦੀਦਾਰਬਖਸਦਅਗਰਓਮਰਾ॥
ਜੇ ਦੀਦਾਰਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਓਹ ਮੇਰੇ ਤਾਈ॥

ਕਿਸਦਰੀਜ ਸਰਬਸਤੁ ਬਖਸਮੁਵਰਾ॥੩੬॥
ਜੇ ਸਉਖਜਾਨਾ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਵੇਦਾਮੇਉਸਕੇਤਾਈ

ਰਸਹਰਤੁਕਨਨੀਦਸਹਰਅੰਦਰੀ॥
ਜੇਰੇਉਸਪਕਾਰੇ ਪੁਗਟ ਕੀਤਾ ਸਹਰਾਵੇਚ

ਬਿਬਖਸੀਦਮਨਖੁਨਅਜਖੁਆਰਖੁੀ॥੩੭॥
ਜੇ ਬਖਸਿਆਮੇਨੇਖੁਨ ਉਸਨੂੰ ਖੁੰਨੀਦਾ

ਬਿਬਸਤੀਦਦਸਤਾਰਅਜਜਾਮੁਜਰਾ॥
(ਸਤਾਰਕਾਰ ਦੀ ਬੇਦੀਨੇ) ਬੀ ਪਗਰੀ ਜਗੀਦ ਕਪੜੇਰੀ ਅਤੇਪੁਸ਼ਾਕਪਾਈਉਨੇ

ਬਪੇਸੇਸਹਆਮਦਚਜੁਕੀਸਿਪਰਾ॥੩੮॥
ਆਗੇ ਝਾਦਸਾਹਰੇਆਈਜੇਸੇ ਸੁਰਜਆਵਤਾਹੈ

ਬਗਯਦਕਿਸੇਰਅਫਕਨਸੇਰਸਾਹਾ॥
ਕੋਹਦਾਹੈ ਜੇਏ ਸੇਰ ਦੇ ਰਾਲਣੇਦਾਲੇ ਸੇਰਸਾਹ

ਕਿਅਜਰਾਹਰਾਮਨਬਿਬਰਦੀਦਰਾਹਾ॥੩੯॥
ਜੇਇਸਾ ਹਰਤੇਮੇਲੇਗਿਆਹਾਂ ਗਾਂਘੇਵੇਰੀ ਵੇਲੇ ਰਾਤਦੇ

ਅਜਬ ਮਾਂਦ ਸਾਹਿਬ ਖਿਰਦ ਈ ਜਵਾਬਾ॥

ਅਸਚਰਜ ਹਿਰਾ ਬਾਰ ਸਾਹ ਅਕਲ ਵਾਲ ਇਸ ਜਵਾਬ ਨੀ ਸੁਣਕਰ

ਇਗਰ ਬਾਰਗਲਦ ਕਿ ਬਰਵੇ ਸਵਾਬਾ॥ ੪੦॥

ਦੁਸਰੇ ਵਾਰ ਕੈਦ ਹੈ ਜੇ ਸਾਥ ਹਿਰੇ ਤੁਲਾਮਾਈ ਨਾਲ ਬਾਰ ਸਾਹ

ਕਿਨ ਕਲਸ ਨਮਾਈ ਮਰਾ ਸੇਰ ਤਨਾ॥

ਜੇ ਨਕਲ ਉਸ ਦੀ ਕਰੇ ਦੇ ਖਾਲ ਮੇਰੇ ਤਾਈ ਦੇ ਸੁਰਮੇ

ਬਦਜਹੇ ਚਿਰਾ ਬਰਦ ਅਜ ਪੇ ਕੁਹਨਾ॥ ੪੧॥

ਕਿਸਤਾ ਮੇ ਲੈ ਗਿਆ ਤੂੰ ਘੋੜੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇ ਭਾਈ

ਨਸ ਸਤੰਦ ਅਜਾ ਫਜਹੇ ਬਰਰੇਦ ਅਬਾ॥

ਦੰਤ ਉਸੀ ਪੁਕਾਰ ਉਪਰ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਨਾਰੇ

ਬਿਬਰਦੰਦ ਬਾਦਹ ਬਿਖਰਦਨ ਕਬਾਬਾ॥ ੪੨॥

ਪੀਤੀ ਸਰਾਬ ਅਤੇ ਖਾਦੇ ਕਬਾਬ

ਰਵਾਂ ਕਰਦ ਅਵੱਲ ਬਸੇ ਪੁਸਤ ਕਾਹਾ॥

ਰਵਾਨਾ ਕੀਤੇ ਪਹਲਾਂ ਬਹੁਤ ਤਾਰੇ ਘਾਹਵੇ

ਦਗਾ ਮੇਦਿਹਦ ਪਾਸ ਬਾਨਨ ਸਾਹਾ॥ ੪੩॥

ਫਰੇਬ ਇਦੀ ਹੈ ਚੰਦੀ ਵਾਰ ਬਾਦਸਾਹ ਇਆਂ ਨੂੰ

ਫਜਾ ਪਸ ਬਕੇਸ ਸਕਨ ਨੀਦ ਲਖਤਾ॥

ਉਸ ਸੇ ਪੀਛੇ ਚਲਾਕੀ ਕੀਤੀ ਨਾਪਾਦ ਨੂੰ ਬੰਨੀ ਜੇਹੀ

ਬੀਰੋਰਜ ਦਰਾਮਦ ਸਿਦਰੀ ਲਾਇ ਸਖਤਾ॥ ੪੪॥

ਤਰਕੇ ਪਾਤ ਲੰਘੀ ਦਰਿਆ ਕਰਕੇ ਨੂੰ

ਫਜਾ ਪਸ ਕੁਨ ਨੀਦ ਉਕਰਦਹ ਸੁਦਾ॥

ਉਸ ਸੇ ਪੀਛੇ ਬੀਤਾ ਇਹੀ ਕੰਮ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ

ਬਦੀਦਨ ਅਜੇ ਸਾਹ ਪਲ ਮੁਦਦਹ ਸੁਦਾ॥ ੪੫॥

ਦੇਖ ਕੇ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫ ਬਾਦਸਾਹ ਮੁਰਦ ਦੀ ਮਾਨਿਦ ਹੋਇਆ

ਪਤੀਯਕ ਕੀਮਾਦੀ ਦਗੁਰ ਅਫਤਾਬਾ॥

ਇਕ ਘੋੜੀ ਰਹੀ ਸੀ ਸੁਰਜ ਦੇ ਡਿੱਪਦੇ ਵਿਚੇ

੧੩੨ ਵਜਾ ਜਾ ਬਿਆਮਦ ਕੁਸਾਯਦ ਤੁਨਾਥਾ ॥੪੬॥
ਉਸ ਜਗਾ ਆਈ ਅਤੇ ਬੋਲੀ ਅਰਾਫ਼ੀ ਪਿਛਾਨੀ ਘੋੜੇ ਦੀ

ਲਗਾਮ ਸੁਬਿਦਾਦੰਦ ਸੁਰੇ ਸਦਸੁਤਾ ॥
ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਲਗਾਮ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਅਸਵਾਰ ਹੋਈ

ਬਿਜਦ ਤੁਜੀਆ ਨਹ ਚੁ ਅਫਰੀਤ ਮਸਤਾ ॥੪੭॥
ਮਾਰਿਆ ਕੋਰੜਾ ਜਦੋਂ ਦੇਵ ਮਸਤ ਨੂੰ (ਅਰਥਾਤ) ਘੋੜੇ ਨੂੰ

ਚੁਨਾ ਅਸਪੁਖੇਜੀਦ ਬਰਤਰ ਜਿਸਾਹਾ ॥
ਮੈਂ ਸਾ ਘੋੜਾ ਉਡਿਆ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਉਪਰ ਵੇ

ਜਿ ਬਾਲਾ ਬਾਮਦ ਬਦਰੀਯਾਇ ਗਾਹਾ ॥੪੮॥
ਉਚਾ ਹੋਕੇ ਆਇਆ ਵਿਚੋਂ ਵਾਰਿਆ ਦੇ

ਕਿ ਪਾਰਸ ਹਮੀ ਗਸਤ ਹੁਕਮੇ ਕਰੀਆ ॥
ਜੋ ਪਾਰਹੋਗਿਆ ਸਾਬ ਤਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੇ

ਬਪੇਰਸ ਦਰਾਮਦ ਕਿਦਰੀਯਾ ਅਜੀਆ ॥੪੯॥
ਤਰਕੇ ਭਾਗੀ ਵਾਰਿਆ ਵਿਚੋਂ

ਫਰਦ ਆਮਦ ਅਜ ਅਸਪੁਕਰਦਸੁ ਸਲਾਮਾ ॥
ਉਠਰ ਕੇ ਘੋੜੇ ਉਪਰ ਜੋ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕੀਤੀ

ਬਿੰਗੇਯਦ ਸੁਖਨ ਸਹ ਅਰਬੀ ਕਲਾਮਾ ॥੫੦॥
ਕੋਈ ਹੈ ਬਾਰਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੂੰ ਅਰਬੀ ਬੋਲੀ ਵਿਚੋਂ

ਤੁ ਅਕਲ ਸਚਰਾਗਸਤ ਏ ਸਾਹਜਾਹਾ ॥
ਤੇਰੀ ਅਕਲ ਕਿੱਥੇ ਗਈ ਏ ਸਾਹਜ ਸਾਹ

ਕਿ ਮਾਰਾਹ ਬਰਦਨ ਤੁਦਾਦਨ ਸੁਰਾਹਾ ॥੫੧॥
ਜੇ ਮੇਂ ਤਾਂ ਰਾਹ ਕੋਂ ਤਾਈ ਕੋ ਗਈ ਸੀ ਤੂੰ ਸੁਰਾਹ ਭੀ ਦੇ ਦਿਤਾ ਆਪਣੇ

ਕਿ ਗਫਤਸ ਦੁਨੀ ਤਾਰਵਾਂ ਕਰ ਦਰਖਸਾ ॥
ਏਹ ਕਿਹਕੇ ਐਸਾ ਉਸ ਨੂੰ ਤੋਰ ਦਿਤਾ ਘੋੜਾ

ਬਾਜਾਦ ਆਮਦੇ ਏ ਜਦੇ ਦਾਦ ਬਖਸਾ ॥੫੨॥
ਯਾਦ ਆਇਆ ਵਾਹਗੁਰੂ ਨਿਆਉ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ

ਬਿਅਫਤਾਰ ਪਸਤ ਅਸਪਹ ਬੇਸੁਮਾਰ॥

ਵਫਾਏ ਪਿਛੇ ਉਸਦੇ ਘੋੜੇ ਬਿਅੰਤ ਹੀ

ਕਿਰਿਰਾਨਹਮ ਬਰ ਕੁਨੰਦਕਸ਼ ਸਵਾਰ॥੫੩॥

ਕਿਉ ਤੇ ਉਸਦੀ ਨਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਰ

ਬਿਜਦਮਰਦ ਦਸਤਾਰਹ ਪੇਸਸਾਰ॥

ਸਿਟੀਆ ਸੁਰਮਿਆ ਨੇ ਦਸਤਾਰ ਅਗੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ

ਕੁਏ ਸਾਹ ਜਾਹਨ ਆਲਮਪਨਾਹ॥੫੪॥

ਜੇ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਆਸਰਾ

ਬਗੀਰਦ ਕਸੇ ਹਰਦ ਆਹੁ ਬਰਕਾ॥

ਪਕੜ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਦੋਨੋਂ ਹਰਨ ਜੋਸੇ ਘੋੜਿਆ ਤੇ

ਤੁਰਿਰਾ ਬਿਬਖਸੀਦ ਖਦ ਦਸਤਤਾਕ॥੫੫॥

ਤੂੰ ਓਸਕੇ ਤਾਈ ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਹਥ ਸੇ ਤਲੀਤਰਾਂ

ਰਿਰਾਮੇ ਕਨਦ ਗਾਰਹ ਬੇਖੁਦੀ॥

ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਕੰਮ ਬੇ ਪਰਵਾਹੀ ਦਾ

ਰਿਰਾਹ ਅਜੇ ਮਨ ਸੁਰਾਹ ਤਈ॥੫੬॥

ਜੇ ਰਾਹ ਘੋੜਾ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਸੇ ਲੈ ਗਿਆ ਸੁਰਾਹ ਤੇਰੇ ਸੇ ਲੈ ਗਿਆ

ਬਿਬਰਦਸ ਅਜੇ ਅਸਪਹਰਦੇ ਅਜੀਆ॥

(ਸਾਹੁਕਾਰ ਦੀ ਬੇਈ) ਲੈ ਗਈ ਉਸ ਸੇ ਘੋੜੇ ਦੋਨੋਂ ਹੀ ਵਧੇ

ਵਧਾਰਾ ਬਿਬਖਸੀਦ ਹੁਕਮੇ ਰਹੀਆ॥੫੭॥

ਓਹ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ਤਾਈ ਬਖਸੀਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੇ

ਕਿਰਿਰਾ ਵਰਾਵਰਦ ਖਾਨਹ ਨਿਕਾਹ॥

(ਉਸ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਦੇ ਬੇਟੇ ਨੇ) ਜੋ ਓਸਕੇ ਤਾਈ ਬਿਰ ਸਾਈ ਦੇ ਆਦਾ

ਕਿਕੋਲੇ ਕਨਦ ਮਸਤਕੀਮ ਹੁਕਮ ਸਾਹ॥੫੮॥

ਕਿਸ ਵਾਸਤੇ ਜੋ ਲੁਗੀਏ ਪਕੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਯਾ ਸਾਗਰੇ ਕੋਕੁਨਾਰ॥

ਦੇਹ ਸੁਖ ਈਆ ਪਿਆਲਾ ਪੇਸਤ ਦਾ ਭਰਕੇ

ਦਰਦਕਤਜੰਗਸਬਿਲਾਂਮਦਬਕਾਰਾ॥੫੮॥
 ਵਿਚੋਂ ਵੇਲੇ ਜੁਧ ਦੇ ਆਵੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਦੇ

ਕਿਖਬਸਤਦਰਦਕਤਖਸਮਮਫਕਨੀ॥
 ਜੋ ਭੁਲਾ ਹੈ ਵਿਚੋਂ ਵੇਲੇ ਸਤੁ ਮਾਰਨੇ ਦੇ

ਕਿਯਕ ਕਤਰਲਸ ਫੀਲਗਪੇਕਨੀ॥੬੦॥
 ਜੋ ਇਕ ਬੰਦ ਉਸਕੀ ਪੀਕੇ ਹਾਈ ਸੇ ਭੀ ਜੁਧ ਕਰੀਏ

ਹੇ ਅੰਗਰੇ ਦੇਖ ਤੇਰੇ ਨਾਲੇ ਤਾਂ ਅੰਗਰਾਂ ਹੀ ਰੰਗੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਕੋਲ ਕਰਕੇ ਪ
 ਲ ਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਤੂੰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਹੋਕੇ ਭੀ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਨਾ ਪੁਰਾ ਕੀਤਾ (ਅ)

ਕਰਾਨਦੀ ਸੰਗੀਦ ਖਾਕੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਵਗਾ ਕੀਤਾ
 ਹਿਕਾਸਤ ਕਥਾ ਬਾਰਵੀਚਲੀ
 ੧੮੬੭ ਭੂਜੀਕੀ ਫਤਹ॥

ਰਜਾਬਖਸਬਖਸਿਦਦੇਬੇਜਮਾਰਾ॥
 ਖੁਸ਼ੀ ਕੇ ਵੇਦੇ ਵਾਲਾ ਅਤਮੇ ਕਰਕੇ ਅਤੇ ਬਿਅੰਤ ਹੈ

ਰਿਹਾਈਦਿਹੋਪਾਕਪਰਵਰਦਿਗਾਰਾ॥੧॥
 ਖੁਲਾਸੀ ਕੇ ਵੇਦੇ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਲਦੇ ਵਾਲਾ ਹੈ

ਰਹੀਮੋਕਰੀਮੋਮਕੀਨੋਮਕਾਨ॥
 ਵਹਿਗੁਰੂ ਰਹਮ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨੇ ਵਾਲਾ ਮਕਾਨ ਵਿਚੋਂ ਬਸਵੇ ਵਾਲੇ ਉਪ
 ਰਾਮਤੋਮਕਾਨ ਉਪਰ

ਅਜੀਮੋਫਹੀਮੋਚਮੀਨੋਜਮਾ॥੨॥
 ਵਹਿਗੁਰੂ ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਹੈ ਇਲਾਹੀਸਮਾਧਨੇ ਵਾਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਤੇ ਅਕਾਸ਼

ਸੁਨੀਦਮਸਖਨਕੋਕੋਬਰਾਅਜੀਮ॥
 (ਸਾਹਿਬ ਕੋਰੇ ਹੈ) ਸੁਨੀ ਹੈ ਤਮਨੇ ਬਾਰਤਾ ਪਹਾੜ ਕੋ ਫਰਭਾਤੇ ਦੀ

ਕਿਅਫਗਾਯਕੋਬਦਓਜਾ ਰਹੀਮ॥੩॥
 ਜੋ ਅਫਗਾਨ ਰਹੀਮ ਖੌਜ ਕਿਥੇ ਰੰਦਾ ਸੀ

ਯਕੋਬਾਨਦੇਬਦਓਹਮਰਾਮਾਰਾ॥
 ਇਕ ਇਸੀ ਹੈ ਜਦੀਖੀ ਮਾਨਿਦੇ ਚੰਦਮਾ ਦੀ

ਕਨਦ ਦੀ ਦਨਸ ਰਿਸਤੁ ਗਰਦਨ ਜਿਸਾਹ ॥ ੪ ॥

੧੩੫

ਕਰਦਾ ਹੈ ਉਸਦਾ ਰੇਖਣਾ ਟਾਹੀ ਗਰਦਨ ਵਿਚ ਬਾਦਸਾਹਦੇ

ਬਾਮਬਰੁ ਰੁਅਬਰੇ ਬਹਾਰ ਕਨਦਾ ॥

ਸਾਬ ਰੁਹਾ ਹੈ ਮਾਨਿ-੨ ਬਦਲਦੀ ਬਰਸਦੀ ਹੈ ॥

ਬਾਮਿਯਗਾ ਰੁਅਜ ਤੀਰ ਬਾਬ ਕਨਦਾ ॥ ੫ ॥

ਸਾਬ ਪਲਕੋ ਕੇਸੀ ਤੀਰਦੀ ਬਾਰਸਕਰਦੀ ਹੈ

ਤਖੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਵਿਹਦ ਮਾਹਰਾ ॥

ਅਖ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਰਟੇਵਾਲਾ ਚੇਵਾ ਕੇ ਤਾਈ ॥

ਬਹਾਰੇ ਗਲਿਸਤੁ ਵਿਹਦ ਸਾਹਰਾ ॥ ੬ ॥

ਪਰਫੁਲਤ ਬਾਗਾਵੇਲ ਦੇਹੁ ਕਰਨੇ ਵਾਲੀ ਬਾਦਸਾਹ ਕੇ ਕੇ

ਬਾਮਬਰੁ ਕਮਾਲੇ ਸਦਹ ਨਜਨੀ ॥

ਰੁਹਾ ਕਮਾਲੇ ਰੋਈਆ ਉਸ ਵਿਸਰੀ ਸੁੰਦਰੀਆ

ਬਚਸਮਜ ਜਨਦ ਕੇ ਬਰੇ ਕਹਰਗੀ ॥ ੭ ॥

ਸਾਬ ਪਸਕਾ ਦੇ ਮਾਠਦੀ ਤੀਰ ਬਲਵਾਲੇ

ਬਾਮਸਤੀ ਵਿਹਦ ਹਮ ਚੁਨੀ ਰੁਖਮਸਤਾ ॥

ਮਾਸਤੀ ਕੇ ਵਿਚੀ ਹੈ ਐਸੀ ਮਸਤ ਚੇਰੇ ਵਾਲੀ

ਗਲਿਸਤੁ ਕਨਦ ਬੁਮ ਸੇਰੀ ਦਸਤਾ ॥ ੮ ॥

ਫੁਲਾਰਾ ਬਾਗ ਕਹਾਇਦੀ ਪ੍ਰਥਵੀ ਕਲਰਵਾਲੀ ਉਜਾੜਦਾ

ਖਸੇਖਸ ਜਮਾਲੇ ਕਮਾਲੇ ਹੁਸਨਾ ॥

ਰੁਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਲਾਹੀ ਰੁਪਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਰਦਾ ਹੈ ਰੁਪਾ ਜਿਸਦਾ

ਬਸਰਤ ਜਵਾਨਸਤ ਫਿਕਰੇ ਕਹਨਾ ॥ ੯ ॥

ਸਾਬ ਸੁਰਤ ਦੇ ਜੁਨ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਕਰ ਵੇਦਿਚ ਬੁਦੀ ਹੈ

ਸਕੇ ਹੁਸਨ ਖਾ ਬੁਦ ਉਜਾਫਗਾ ॥

ਇਕ ਹੁਸਨ ਖਾਨ ਥਾ ਭਿਓ ਅਫਗਾਨ

ਬਦਾਨਸ ਹਮੀ ਬਦਾਮ ਕੁਲਸ ਜਵਾਨ ॥ ੧੦ ॥

ਸਾਬਦਾਸਾਈ ਦੇ ਐਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਕਲ ਭੀ ਉਸਦੀ ਜੁਨ

੧੩੬ ਕਨ ਦੋਸਤੀ ਬਾਹਮੇ ਯਕ ਦਿਗਰਾ ॥
 ਕੋਰੀ ਹੈ ਦੋਸਤੀ ਸਾਥ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਆਪਸ ਵਿਚ
 ਕੁਲੇਲੀ ਓ ਮਜਨੂੰ ਖਿਜਲ ਗਸਰੁਸਰਾ ॥੧੧॥
 ਜੇ ਲੋਲੀ ਅਤੇ ਮਜਨੂੰ = ਭੀ ਸੁਰਮਾਦੇ ਹੋ ਉਨ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ
 ਦੁਬਾਯਕ ਦਿਗਰ ਹਮ ਚਨੀ ਗਸਰੁ ਮਸਤਾ ॥
 ਜਦੋ ਸਾਥ ਇਕ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਐਸੇ ਮੋਸਤ ਹੋ ਗਏ।
 ਰਪਾ ਅਜਰ ਕਾਬੇ ਇਨਾਰਫਤ ਦਸਤਾ ॥੧੨॥
 ਜੋਸੇ ਪੈਰਾ ਰਕਾਬ ਸੇ ਅਤੇ ਲਗਾਮ ਹਥ ਤੇ ਛੁਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ (ਅ) ਬਹੁਤ ਕੇਸਧ ਹੋ ਗਏ ਮ
 ਤਲਬ ਕਰਦ ਓ ਖਾਨਦੇ ਖਿਲਵੇ ॥
 ਸਾਦਿਆ ਹਸਨ ਖਾਂ ਨੂੰ ਘਰ ਵਿਚੋਂ ਚੋਰੀ ਦੇ ਬਾਗ਼ਿਆ
 ਮਿਆ ਆਮਦਸ ਜੋ ਬਦਨ ਸਹਵਤੇ ॥੧੩॥
 ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ਉਸ ਸੇ ਸਗੀਰ ਕਾਮਣੀ ਨੇ ਕੀਤਾ
 ਹਮੀ ਜੁਫਨ ਖਰਦੰਦ ਦਸੇ ਚਰਮਾਹਾ ॥
 ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਗ ਕੀਤਾ ਦੇ ਚੌਰ ਮਹੀਨੇ
 ਖਬਰ ਕਰਦੇ ਜੋ ਦਸਮਨੇ ਨਿਜ ਦ ਬਾਹਾ ॥੧੪॥
 ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਉਸਦੀ ਕਿਸੀਂ ਮਤ੍ਰ ਨੇ ਪਾਸ ਬਾਦ ਸ਼ਾਹ ਦੇ
 ਬਹੈਰਤੁ ਅੰਦਰਾ ਮਦ ਫਗਨੇ ਰਹੀਆ ॥
 ਅਸਚਰਜ ਵਿਚੋਂ ਆਇਆ ਅਫਗਾਨ ਰਹੀਮ ਖਾਂ
 ਕਸੀ ਦਨ ਯਕੇ ਤੇਗ ਗਰਾਂ ਅਜੀਆ ॥੧੫॥
 ਖਿਰਕੇ ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਗਾਜਿਆ ਬਹੁਰ ਭਾਰੀ
 ਰਖਬਰ ਸਰਸੀ ਦੇ ਗਿਆਮਦ ਸੋਹਗਾ ॥
 (ਉਸ ਇਸਤੀ ਨੂੰ) ਜਦੋਂ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮੇਰਾ ਖਸਮ ਆਇਆ
 ਹਮਾਂ ਯਾਰ ਖਦਰਾ ਬਜਦ ਤੇਗ ਸਰਾ ॥੧੬॥
 ਉਸੀ ਯਾਰ ਆਪੋਦੇ ਕੇ ਤਾਲੀ ਮਾਰੀ ਤਲਵਾਰ ਸਿਰ ਵਿਚੋਂ
 ਹਮਾਂ ਗਸਤ ਓ ਦੇਗ ਅੰਦਰ ਨਿਹਾਦਾ ॥
 ਸਭ ਮਾਸ ਉਸ ਯਾਰ ਦਾ ਦੇਗ ਨੇ ਵਿੱਤ ਰਖਿਆ

ਸਾਭਹ ਬਿਅੰਦਾਖਤੁ ਅਤੁਸ ਬਦਾਦਾ ॥੧੭॥੧

ਸਾਭੇ ਪਰੇ ਅਗੰਨ ਬਾਲ ਦਿਤਾ ॥

ਹਿਰਖੁਰਨੀਦ ਬਾਕੀ ਬਮਾਦਾ ॥

ਅਪਣੇ ਖਸਮਨੂੰ ਖੁਲਾਇਆ ਜੇੜਾ ਬਾਕੀ ਰਿਹਾ ॥

ਮਾਹਨੋਕਰਾ ਗਾਜਿਅਤੁਤ ਕਨਾਂਦਾ ॥੧੮॥

ਮਾਹਨੋਕਰਾਂ ਕੇਤਾਈ ਨਿਜਮਲੀ ਕੀਤੀ

ਮੁਸਰਾਸਤੁ ਸਿਹਰ ਨਦੀਦਸ ਰੁਨਰਾ ॥

ਪੁਲੀਤ ਹੋਇਆ ਖਸਮ ਨਾ ਦੇਖਿਆ ਕੋਈ ਆਦਮੀ

ਕਸਤਾ ਕਸੇਗਾ ਕਦਾ ਦਸ ਖਬਰਾ ॥੧੯॥

ਰਿਅਤਿ ਆਦਮੀ ਕੇਤਾਈ ਜਿਸਨੇ ਖਬਰ ਦੇਤੀਸੀ

ਬਿਦਿਹ ਸਾਕੀਆ ਸਾਰੇ ਸਭਜ ਹੀ ॥

ਹੋਹ ਸੁਖਈਆ ਪਿਆਲਾ ਹਰਚੰਗਵਾਲਾ (ਸੁਖਧਿਧੁਲ)

ਕਿਮਾਰਾ ਬਕਾਰਾ ਅਸਤੁ ਜੰਗ ਅਦਿਰੀ ॥੨੦॥

ਜਿਮੇਰੇਤਾਈ ਰਾਹੀਦਾਤੇ ਅੰਦਰ ਜੁਧੰਦੇ ॥

ਲਖਾ ਲਖ ਕੁਨਦਮ ਬਦਮਨੋਸ ਕਨਾ ॥

ਭਰਪਰਕਰਕੇ ਮੋਰੇਕੇ ਦੇਹ ਮੇ ਸਦੀਕ ਕਾਲ ਪੀਕ

ਗਮੇ ਹਰਦੇ ਆਲਮ ਫਰਮੇਸ ਕਨਾ ॥੨੧॥

ਫਕਰਲੋਕ ਪੁਲਿਕਦਾ ਭੁਲਾ ਦੇਵਾ ॥ (ਭੈਤ) ੮੬੧ ॥ ੧੨ ॥

ਸੰਪੁਰਦ ਸਮਤ ਸੁਭਸਮਤ ਜੀਮਤ ੧੮੪ ॥

ਮੋਰੀਗਾਏ ਬਰੇਖ ਇਸ ਬਾਵਸਾਹ ਨੇ ਤੇ ਬੁਨਕੀਤੇ ਇਸ

ਪਕਾਰ ਤੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਵਿਚੋਂ ਜਾਵਲੀ ਤੇਵਾ

ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇਗਾ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ

ਸ਼ਬਦਾਰ

ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ ਜਫਰ ਨਾਮਾ ਸਦੀਕ ਦਸਮੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ
 ਜਫਰ ਨਾਮਾ ਜੋ ਦਸਵੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ
 ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਫਾਰਸੀ ਬੋਲੀ ਮੈ ਉਚਰਾ ਹੁਆ ਹੈ, ਅਤੇ
 ਫਾਰਸੀ ਉਸਨੂੰ ਅਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇ ਪੜ੍ਹਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰਦ ਬੋਲੀ
 ਹੋਵੇ ਸੇ ਛੋਟੀ ਸਮਝ ਕਰ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹ ਜਾਤਾ ਥਾ ਅਰਥਕਾ
 ਵਨਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਥਾ ਜੀ ਸਾਤਿਗੁਰੂ ਕਲਗੀਥ
 ਨਾਮ ਕੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਕੀ ਫਿਯਾ ਸੇ ਪ੍ਰਉਪਕਾਰ ਸੁਧ ਖਾਣ
 ਸੇ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਭਾਈ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਬੇਟੇ ਭਾਈ
 ਗੁਣਗਰਬ ਸਿੰਘ ਗ੍ਰੰਥੀ ਰਹੇ ਵਾਲੇ ਫਲੋਰ ਦੇ ਕੇ
 ਜੋ ਅਜਕਲ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਰ ਜੀ ਦੇ ਅਦਰਸੇ ਗਵਰਨਮੰਟ
 ਸਕੂਲ ਵਿਚੋ ਫਾਰਸੀ ਪੜ੍ਹਾਉ ਦੇ ਪੈ ਟੀਕ ਕੀਤਾ ਮੋਖ ੩

ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੁਸਤਕ ਗ੍ਰੰਥਕਰਤ ਦੇ ਛਪੇ ਹੋਏ ਹਨ

ਸ਼ਿਵਗੀ ਨਾਮਾ ਸਦੀਕ ਭਾਈ ਜੰਦ ਲਾਲ ਜੀਕ ੩

ਫਾਰਸੀ
 اشتها
 " " " " " "

੧. ਨਾਮ ਸਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਕਾ ਅਹਲ ਮੋਤਰਜ਼ੇ ਮੁਕੰਮਲ
 ੨. ਬੀ ਨਹਿਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸੇ ਚਿੱਝ ਕਰ ਕੇ ਬਿਹਾਨੀ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਮਦਰਸੇ ਨਾਰਸੀ ਗੋਰਨਮੰਟ
 ੩. ਮੁਲ ਅਰਸੇ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਫਾਇਦੇ ਕੀਤਾ ਸੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀਆ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਦਰਕਾਰ ਹੋਸ ਪੈ
 ੪. ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਨਰਾਇਣ - ਗੋਰਨਮੰਟ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਹਲ ਮੋਤਰਜ਼ੇ ਜੀ ਜਲਦ ੪ - ਮੁਕੰਮਲ ਟਾਕ ੪
 ੫. ਮੁਕੰਮਲ ਜੀ ਨਾਮ ਬਿਹਾਨੀ ਨਰਾਇਣ ਜੀ ਕਾ ਅਹਲ ਮੋਤਰਜ਼ੇ ੪ - ਮੁਕੰਮਲ ਟਾਕ ੪

੬. ਨਾਮ ਬਹੁਤ ਨਾਰਸੀ ਬਿਹਾਨੀ ਨਰਾਇਣ ਜੀ ਕਾ ੪

ਅਸ਼ਵਾਰ - ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ ਸਾਹਿਬ ਮਦਰਸੇ ਨਾਰਸੀ ਗੋਰਨਮੰਟ ਸਕੂਲ ਅਰਸੇ

੬	੭	੮
੯	੧੦	੧੧
੧੨	੧੩	੧੪









ੴ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

੨੮੦/੨-੮੨
੧੦੦੦੦



ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਸ ਲਾਇਬ੍ਰੇਰੀ

(ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਸਾਹਿਬ, ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ)

ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਤਾਰੀਖ ਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵਾਪਸ ਨਾ ਆਉਣ
ਤੇ.....ਪੈਸੇ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਜੁਰਮਾਨਾ ਹੋਵੇਗਾ।



M-3456 ✓

